T—H K.
I. 1183 a

~~My.~~ folyó 1870. évig, 195. éves már.

T—
I. 1

RMK. I. 1183a
2. pld.

Tolg.

Fond. I. 1183 a

CANTUS CATHOLICI.

Régi, és Uj, Deak, és Magyar

Ajitatos

EGY-HAZI

ENEKEK,

ES

LITANIAK.

Mellyekkel a' Kereſztyének, Eſztēdő által való Templomi Solennitáſokban, Proceſſiókban, és egyéb ajtatoſságokban ſzoktak élni:

Most újonnan, más több ſzép Enekekkel meg-ſzaporittattak, és a' Kereſztyéneknek Lelki épületekre, és vigaſztaláſokra ki-bocsáttattak.

Tellyeſedgyetek-bé Szent Lélekkel, ſzólván magatok kőzött Sóltárokkal, és Dicsiretekkel, és lelki Enekekkel énekelvén, és dicsiretet mondván a' ti ſziveitekben az Urnak, *ad Epheſ.* 5. v. 19.

A. M. D. G. B. V. M. & O. SS. H.

NAGY-SZOMBATBAN,

Nyomtattatott az Academiai Betúkkel,
Anno clɔ. Iɔc. Lxxv. 1675

A. M. N. MUZEUM KÖNYV-TÁRA

S. Hyeron. in Epiſtol. ad Epheſ. cap 5.

Sic cantet ſervus Chriſti, ut non vox canentis, ſed verba placeant, quæ leguntur: Ut ſpiritus malus, qui erat in Saul, ejiciatur ab his, qui ſimiliter ab eo poſſidentur.

Ugy énekellyen a'Kereſztyén Enekes, hogy ne csak az ének-ſzó teſsék az éneklésben; de kivált-képpen az énekben foglalt ſzóknak értelme, kire inkáb vigyázzon: Hogy a' gonoſz lélek, ki Saulba vólt, el-ki vetteſsék azokbúl, kiket haſonlóképpen meg-ſzállott. *S. Hyeron. ut ſupra.*

DR. TODORESZKU GYULA ÉS NEJE HORVÁTH ARANKA KÖNYVTÁRA

REVERENDISSIMO,
AC
CELSISSIMO PRINCIPI.
DOMINO, DOMINO

GEORGIO SZELEPCHENI,

METROPOLITANÆ ECCLESIÆ STRIGONIENSIS ARCHI-EPISCOPO, LOCIQUE AC COMITATUS EJUSDEM SUPREMO, AC PERPETUO COMITI, PRIMATI HUNGARIÆ, Summo, & Secretario Cancellario, Sacræ Cæsareæ, Regiæq; Majestatis Intimo Consiliario, & per Regnum Hungariæ in Judiciis Locumtenenti.

D. D. Et Patrono suo Gratiosissimo Vitam, & Felicitatem.

QUod in Hungaria calamitosis jam dudum difficultatibus involuta, à sæculo vix optari, nedum sperari satis poterat, summa cum admiratione, ac lætitia singulari confectum ex integro fere cernimus REVERENDISSIME, & CELSISSIME PRINCEPS. Quippe ad malum tam atrox, tam altè radicatum, tam latè diffusum, tantâ audaciâ, temeritate, pervicaciâ, & violentiâ propagatum, vel mediocriter coërcendum, gladio Gedeonis, & prævalidi cujusdam Exercitus robore opus esse existimabatur. At hem sine ferro, & igne, sine tonitru, & fulgure, sine strepitu machinarum, sine discrimine præliorum, ultra spes etiam Bonorum, feliciſſimè debellatum est. *Consilium* hoc fuit *Altissimi*, ut ex curatione vulneris manifesti, occulta simul etiam plaga sanaretur: dumq; luxata membra in ordinem Justitiæ rediguntur, simul etiam maligna febris, quasi aliud agente Medico, misericorditer curaretur. Divinissimum hoc planè operandi genus est, verbo uno *Fiat*, mundũ con-

dere; volo dicere, paucis multa, & ſumma agere. Quam *Altiſſimi dexteram* tam ingentia, & tam multa ſuaviter, fortiterq; velociter, ac feliciter in Capite Cleri Hungarici, Præſule videlicet REVERENDISSIMO, & CELSISSIMO operante, dum omnium Fidelium ſingulari cum jubilo contemplamur; aliud quodammodo ſupereſſe non videtur, quàm ut ex *Canticis Sion*, quæ nuper *in terra*, quaſi *aliena*, *cantare* non licebat, cantemus nunc, & exultemus in terra noſtra. Quoniam humiliatis inimicis DEI, *inſtauratum eſt Templum in Jeruſalem, repoſita candelabra, reaccenſæ Lucernæ in Sanctuario, adornatæ menſæ benedicto pane propoſitionis*, & emundatâ *abominatione deſolationis*, reſplenduit in Regno Apoſtolico *juge Sacrificium*, & memoria temporis illius ter beati, quo uno corde, unoq; labio, Sacræ hujus Coronæ clientes populi, laudabant, & glorificabant mirabilia DEI, quæ operabatur per manus fidelium Servorum, ad *terrorem inimicorum Crucis Chriſti*. Et ecce Providentiæ Divinæ non levi argumento, quaſi pridem prævisâ hac jubilandi neceſſitate, quem libellũ Cantionũ ad uſum Eccleſiarũ Hũgariæ recudi mandaverat vigilãtiſſimus Archi-Præſul; is ipſe non priùs lucem videre, non priùs munificũ impenſæ novæ lucis Largitorẽ ſalutare auſus eſt, quàm, poſtquam tot centuriis Eccleſiarum receptis, canendi, & jubilandi tempus omnino adeſſet. Parces igitur REVERENDISSIME, & CELSISSIME PRINCEPS, ſi tardiuſculè compareat, dudum vocatus & citatus ex prælo noſtro hic libellus; nam ſi ad feliciora hæc tempora venire diſtulit, quo nimirum uſus, & neceſſitas longè manifeſtior appareret, quàm unquã antea, facilem ſperabit veniam tarditatis. Ut verò *carmen* hoc *Laudis, & Exultationis* reſonet *in Aula Sancta DEI*, in Eccleſia tanto Capiti commiſſa, & in Regno hoc Apoſtolico univerſo *in generationes & generationes*: Sitq; hoc *memoriale* quoddam *ſempiternum* Vigilantiſſimi Archi-Præſulis GEORGII, cujus operâ, & Conſilio, *Fecit nobis magna, qui potens eſt*, cum omnibus voveo.

Reverendiſſimæ, & Illuſtriſſimæ Celſitudini Tuæ.

Subjectiſſimus

Typographus Academiæ Tyrnavienſis.

LAISTROMA,
ES
RENDI
A Kovetkezendo Enekeknek.

ADVENTRE VALO ENEKEK.

I. *Mittit ad Virginem non quemvis Angelum.* pag. 1
II Küldé az Ur Isten gyors, és hiv szólgáját. 2
III. A' Keresztyénségben, igaz Vallás az hitben. 3
IV. Az Ur Istennek csuda hatalma. 4. & 5
V. Eüdvözitönknek szent Annya. 6
VI. *Ave MARIA, gratiâ plena,* Ibidem.
VII. Oh fényességes szép hajnal. 7
VIII. *Ave Mater JESU Christi.* 8
IX. *Sancta Messiæ Genitrix MARIA.* 275
X. *O stellula MARIA, fulgida.* 276
XI. El-küldeték Archangyal Gabriel. ibidem.

KARACSONI ENEKEK.

I. *Puer natus in Bethlehem.* 9. & 10
II. Gyermek születék Bethlehemben. 10
III. *Grates nunc omnes reddamus.* 11
IV. Hálát adgyunk minnyájan. ibidem.
V. *Dies est lætitiæ in ortu regali.* 21
VI. Nagy örôm-nap ez nékünk. 13
VII. Dicsiretes a' Gyermek, ki ez nap született. 14
VIII. *Magnum Nomen Domini Emmanuel.* 15
IX. Urnak nagy Nevezeti. 16

X. Jer, mi dicsirjük, áldgyuk, és fel-magaſztallyuk. 17. & 18
XI. Jer, dicsirjük ez mái napon. 19. & 20
XII. Ez nap nékünk dicsiretes nap. 21
XIII. Jer, minnyájan örüllyünk. 22. & 23
XIV. *In Natali Domini gaudent omnes Angeli.* 24
XV. Születésén Iſtennek az Angyalok örülnek. ibid.
XVI. *En Virgo parit Filium.* 25
XVII. A' Szűz ſzülé ſzent Fiát, örvendezzünk. ibid.
XVIII. En nagy vigaſságos örömet hirdetek. 26
XIX. Ez nap nékünk örvendetes nap. 27
XX. *Beata immaculata Virgo.* 28
XXI. Szeplőtelen Szűz MARIA. 29
XXII. *In dulci jubilo*, zengjen vig ének ſzó. 30
XXIII. *Lætare Puerpera læto puerperio.* 31
XXIV. *Dulcis JESU, dulce Nomen.* *pag.* 32. magyarúl. 282
XXV. *Infinitæ Bonitatis.* *pag.* 33. & 34. magyarúl. 42
XXVI. *Redemptor Orbis natus eſt.* 35
XXVII. *Dum Virgo vagientem.* *pag.* 36. magyarúl. 43
XXVIII. *Exultet, & lætetur.* 36
XXIX. *Cor tibi JESU offero.* *pag.* 37. magyarúl. 281
XXX. *Dormi Fili, dormi.* *pag.* 38. magyarúl. 43
XXXI. *O Gratioſe JESU-le.* 39
XXXII. *Lætare Virgo Iſraël.* *pag.* 40. magyarúl. 283
XXXIII. *Puellus nobis natus eſt.* 40
XXXIV. *Nobis eſt natus hodie.* 41.
XXXV. *Fit porta Chriſti pervia.* ibidem.
XXXVI. A' Véghetetlen kegyelmű. 42
XXXVII. Midőn a' Szűz Magzattyát. biid.
XXXVIII. Alugy Fiam, igy énekel. 43
XXXIX. *Quis te tenet in conclavi.* *pag.* 34. ad notã. *Lætare puerpera.* 31
XL. *Dulci collo pendens pondus.* 45
XLI. *O mi dulcis JESU-le.* 46
XLII. *Gratulare Virgo ſingulari Virgo privilegio.* ibid.
XLIII. Szűz MARIA ez Világra nékünk. 47
XLIV. *Cœlo rores, pluunt flores.* 48
XLV. *O JESU-le, dulcedo cordium.* 49
XLVI. *O Angeli cito accurrite.* *pag.* 50. magyarúl. 283
XLVII. *O Paſtores, boni cantores.* pag. 51. Más azon notára. Magyarúl. 284

XLVIII. Csorda Pásztorok midőn Bethlehemben. 52
XLIX. *Amoris igne ignem accensum sentio.* 53
L. *O JESU-le, mi floscule.* pag. 54. ad notá. *O MARIA, Virgo pia.* 210
LI. *O Puer dilectissime, tu moves pectora.* pag. 55. magyarúl 280
LII. *Gaude Virgo Gloriosa Mater Christi.* 55
LIII. Eőrűlly dűcsőssséges szép Szűz Christus Annya. 56
LIV. *Æterni Patris gremium.* 277
LV. *O Pacis Angeli, quis cœli aureos.* 278
LVI. *Vis tibi dicam JESU mi, mei amorem animi.* 279
LVII. Szerelmes, édes Jesusom, te vonszod szívemet. 280
LVIII. Vedd ajándékúl szívemet. 281
LIX. Jesus édes, Neve kedves. 282
LX. Eőrűlly, őrvendgy Szűz Israël. 283
LXI. Oh Istennek szentséges Angyali. ibidem
LXII. Eőrvendezzűnk, Bethlehembe mennyűnk. 284
LXIII *Omnis mundus jucundetur.* pag. 285

UJ ESZTENDŐRE VALO ENEKEK.

I. *Puer natus in Bethlehem, hoc in anno.* 57. & 58.
II. Gyermek szűlettek Bethlehemben. 59.
III. Nékűnk szűletett Mennyei Király. ibidem.
IV. *Cruente culter, quid Deum-Hominem.* 60
V. *Puer circumciditur.* 61
VI. Jesus, mi drága Kisdedűnk. 62
VII. *O JESU, dicamus omnes JESU.* ibid.
VIII. *JESU dulcis memoria.* 63. 64. 65. & 66
IX. Jesus, édes emlekezet. 67. 68. & 69
X. *Dulcedo JESU cordium.* pag. 70. melodiam vide *pag.* 286
XI. *Salve cordis gaudium.* 286
XII. *Ave Virgo Virginum.* 287
XIII. Bővséges irgalmú Isten, pag. ibidem.

VIZ-KERESZT NAPJARA.

I. Fenyessségén ez mái napnak. 71
II. Három Királyok napját. 72

III. Uj csillag jelent az Egen. 73
IV. Oh ſzép Jesus ez Uj eſztendőben. pag. 74

FARSANG NAPOKRA.
AZ VILAGHI HIVSAGRUL.

I. CUr mundus militat ſub vana gloria. 75
II. Mit bizik ez Világ ő álnokságában. 76
III. *Eheu! quid homines ſumus.* 77.&78
IV. Oh Emberi gyarló Nemzetség. 79
V. *Puri ſoles, alti colles.* pag. 80.&81. ad notã. *Cœlo rores &c.* magyarúl. 289
VI. Oh Világ, méz alatt kőſzőntetett méreg. 289
VII. Nincsen ez Világon ſemmi állandóság. ibid.

NAGY BŐJTRE VALO ENEKEK.

I. PAtris Sapientia. 82
II. Atyának Bőlcseſsége. 83
III. *Stabat Mater doloroſa.* 84
IV. Alla a' keſerves Anya. 85.&86
V. *Stabat juxta Crucem Chriſti.* 87. &88
VI. *Salve mundi Salutare.* 89. uſq; ad 93
VII. Jesus, Világ meg-váltója. 94. 95. &c.
VIII. *Vexilla Regis prodeunt.* 97
IX. Királyi Záſzlók lobognak. 98
X. *Gloria, laus, & honor.* 99
XI. Dücsőſség, és dicsiret. 99
XII. Ah, ah, ah, jaj nékem. 100.& 101
XIII. *Septem tuos dolores.* 102. & 103
XIV. *Paſſionem Domini recolamus pariter.* 290. & 291
XV. *Condolete MARIÆ Sodales.* 292
XVI. Bádgyad sérelmitől Mártyrok Aſszonya. ibidem.
XVII. *O Langvens JESV.* 293
XVIII. O Jesus, Jesus, ô édes Jesus. 294
XIX. *Videte Sionis Filia.* ibidem.
XX. A' Chriſtus igéjét hallya. 295.& 296
XXI. *Laus tibi Chriſte, qui pateris in Cruce.* pag. 297

HUS-

HUSVETI ENEKEK.

I. *Surrexit Christus hodie.* 104
II. Fel-támadt Christus ez napon. 105
III. Christus fel-támada, mi bűnünket el-mosá. 105. 106. & 107.
IV. Christus fel-támada igasságunkra. 108
V. Fel-támadt az mi életünk. 109
VI. Fénlik a' Nap fényességgel. 110
VII. Christus halált meg-győzé. 111
VIII. *Resurgente Domino, jubilemus.* 112
IX. Urnak fel-támadásán örvendezzünk. ibidem.
X. *Regina Cœli lætare.* 113
XI. Menynek Királyné Aszszonya. ibidem.
XII. *Victimæ Paschali laudes immolant Christiani.* pag. 114

UR MENYBE MENETELE. NAPJARA.

I. *Ascendit Christus hodie.* 115
II. A' Christus Menybe fel-mene. ibid.
III. Christus Menybe fel-mene, hogy nékünk. pag. 116

PÜNKÖSDI ENEKEK.

I. *Piritûs Sancti gratia.* 117
II. A' Szent Léleknek kegyelme. 118
III. *Veni creator Spiritus.* ibidem.
IV. Jövel Szent Lélek Istenünk. 119
V. *Veni Sancte Spiritus, & emitte cœlitus.* 120
VI. Jöj-el Szent Lélek Isten. ibid.
VII. *Nobis sancti Spiritûs gratia.* 121
VIII. Minékünk adattassék. 122
IX. A' Pünkösdnek jeles napja. pag. 123

A' SZENT HAROMSAGRUL.

I. *O Mi DEUS, quis es tu?* 124
II. Oh melly csudálatos vagy. 125
III. Téged Isten dicsirünk. 125. & 126

UR NAPJARA.
AZ OLTARI SZENTSEGRŐL.

I. *Pange lingva glorioſi.* 127
II. Zengjed nyelvem dűcsőſſégét. 128
III. *Lauda Sion Salvatorem.* 128. & 219.
IV. Dicsird Sion Meg-váltódat. 130. & 131
V. Imádlak téged el-rejtett Iſtenség. 132
VI. *Ave hoſtia ſalutis.* 133
VII. Oh kegyelmes ſzivű Jesus. 134
VIII. *Quo me DEUS amore.* 135
IX. *Rex clementiſſime.* 136
X. Imádlak téged láthatatlan Iſtenség. 137
XI. Eűdvőz-légy ſzent Teſt. pag. 138

KŐZŐNSEGES űDŐKRE,
ES VASARNAPOKRA.

I. Kőnyőrőgjűnk az Iſtennek. 139
II. Adgyunk hálát minnyájan. 140. & 141
III. Jővel Szent Lélek Ur Iſten. 142
IV. Áldgy-meg minket Atya Iſten. 143
V. Hajnali Csillagnak. 144
VI. Mivel már bé-eſtveledett. 145
VII. Uram, ſzemed előtt. 146
VIII. *Homo, DEI creatura.* 147. 148. & 179
IX. Ember, Iſten alkotmánya. 150. 151. & 152
X. Jaj, miképpen dobog ſzivem. pag. 153. uſq; ad 156

SZENT DAVID PROPHETA POENI-
TENTIA-TARTO SOLTARI.

I. MEg ne fedgy engemet Uram. 157
II Boldogok, az kiknek undok vétkeinek. 158
III. Meg ne fedgy engemet. 159
IV. Végetlen irgalmú. 160. & 161.
V. Uram, hald-meg ſzómat. 162
VI. Sok háborúságban ſzivem. 163
VII. Hajcsd-meg fűleidet. 164

VIII. Mint a' szép hives patakra. 165
IX. Szent Dávid Próféta. 166 & 167
X. Az Ur Isten nékem édes táplálóm. 168. & 169
XI. Teremptett állatok. pag. 170. & 171

A' NEGY VEGSŐ DOLGOKRUL.

I. AD *perennis vitæ fontem.* 172. & 173
II. Az örökké élő kútat. 174. & 175
III. *Horrenda mors, tremenda mors.* 176. 177. & 178
IV. Szörnyű halál, imé hól áll. 179. & 180
V. Nyillyék-meg Pokol kapuja. 181. usq; ad 187
VI. Oh bú látott, sok kin vallott gyarló testem. 188. 189. & 190
VII. Oh melly félelem, s' rettegéssel-is. 191. 192 & 193
VIII. *Dies iræ, dies illa.* 194
IX. Oh Nap, nagy haragnak napja. 195. & 166
X. Igasság szerető, te tudos szám-vető. 197
XI. *Langventibus in Purgatorio.* pag. 198

UNNEP NAPOKRA VALO ENEKEK.
A' BOLDOGSAGOS SZŰZ MARIARUL.

I. ANgyaloknak Nagyságos Aszszonya. 199
II. Fel-vitetett magos Menyországban. 200
III. Fel-virradt az új örőm nap-fénye. 203
IV. Oh dűcsőűlt szép kincs. 205
V. Menyországnak Királynéja. 206
VI. *Ave maris Stella.* 207
VII. Eűdvőz légy MARIA Tengernek Csillaga. ibidem.
VIII. Tengernek fényes Csillaga. 208
IX. *O Gloriosa Virginum.* 209
X. Oh dűcső Szűz, ki Szűzeket. ibidem.
XI. *O MARIA, Virgo pia.* 210
XII. Szűz MARIA, Christus Annya. 211
XIII. *JESU salvator, mundi amator.* 212
XIV. Jesus szerelmünk. 213
XV. *Sanctissima, sanctissima Mater DEI.* 214
XVI. Oh szentséges, ô szentséges. 215

XVII. *Ave rubens roſa,* ibid.
XVIII. *Ave Stella matutina,* 216
XIX. *Ave mundi ſpes MARIA.* 217
XX. Szűz MARIA kegyes Anya, 217. & 278
XXI. *Stella maris ô MARIA,* 219
XXII. *Virgo Mater extirpavit,* 220
XXIII. *Omni die dic MARIA,* 221. uſq; ad 224
XXV. Mondgy naponként, és óránként, pag. 225. uſq; ad 228

A' TŐBB DŰCSŐŰLT SZENTEKRŰL.

A' ſzent Angyalokrúl, 229
A' ſzent Apoſtolokrúl. 230. 231. & 232
A' ſzent Mártyrokrúl. 233
A' ſzent Confeſſorokrúl, ibidem.
A' ſzent Szűzekrúl. 234. & 335
A' ſzent Szűzek Mártyromságárúl. 236
Szent Mihály Archangyalrúl. 237
A' ſzent őrző Angyalokrúl. 238
Szent Iſtván Királyrúl. 239
Szent Maria Magdolnárúl. 240. 251. & 242
Szent Ignácz Patriárchárúl. 243. & 244
Szent Katalin Szűzről. 245
Szent Borbála Szűzrúl. 246
Mind-Szent napjára két Enek. pag. 248. 249. & 250.

PROCESSIOKRA VALO KŰLŐN-FELE LITANIAK.

A' Oltári Szentségrúl. 251. uſq; ad 254
A' Jesus Nevérúl. 255. uſq; ad 258
A' Bóldogságos Szűzrúl, 259. uſq; ad 262
Minden Szentekrúl, 263. uſq; ad 267
Het-fői Litánia, a' meg-hólt Hivekért. 264. uſq; ad 271
Pénteki Litánia bóldog ki-múlásáért. 272. uſq; ad 276

CANTUS
DE
ADVENTU DOMINI.

ADVENTI ENEKEK.

Prosa, de Annuntiatione Angelica.

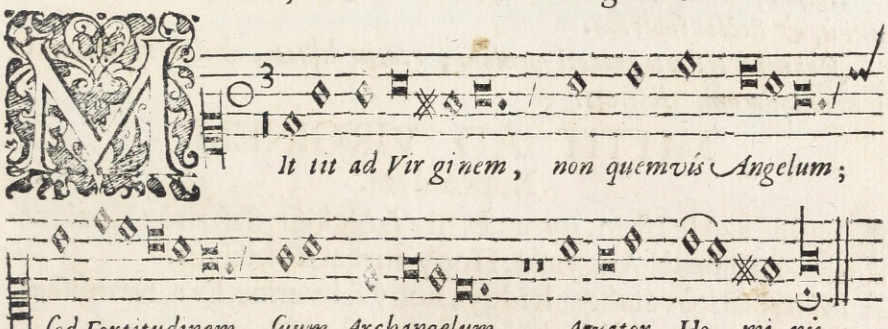

Fortem expediat pro nobis nuntium, Naturæ faciat, ut præjudicium; in partu Virginis.

Naturam superet natus Rex gloriæ: regnet, & imperet, & mundi scoriam: tollat de medio.

Superbientium terat fastigia, Colla sublimium calcans vi propriâ: potens in prælio.

Foras ejiciat mundanum Principem: Matremq; faciat secum particis pem; Patris imperij.

Exi, qui mitteris, hæc dona dicere: revela veteris volumen litteræ, virtute nuntij.

Accede, nuntia, dic Ave *cominùs; dic* plena gratiâ; *dic* tecum Dominus: *& dic* né timeas.

Virgo ſuſcipiens DEI depoſitum: in quo perficias caſta propoſitum, & Votum teneas.

Audit, & ſuſcipit puella nuntium, Credit, & concipit, & parit Filium; ſed admirabilem

Conſiliarium humani generis, & DEUM fortium, Patremq; poſteris, in pace ſtabilem.

Cujus ſtabilitas, nos reddat ſtabiles: ne nos, labilitas humana, labiles ſecum præcipitet.

Sed dator veniæ, conceſsâ veniâ; per Matrem gratiæ, obtentâ gratiâ, in nobis habitet.

Natura premitur, in partu Virginis, Rex Regum naſcitur, vim celans Numinis, & Rector ſuperûm.

Qui nobis tribuat peccati veniam; reatus diluat, & donet patriam, in Arce Syderam. Amen.

MITTIT AD VIRGINEM.

Nota eadem.

Küldé az Ur Iſten, gyors, és hiv ſzólgáját, Szűzhőz Názáretben Gabriel Angyalát, Hogy mutatná kedvét.

Menyből kővetséget hadgya hogy fel-venne, És a' terméſzetben csudát jővendőlne, Szűznek ő ſzűlését.

Mert a' terméſzetet Iſten meg-előzi, Világnak, s' ördőgnek, hatalmát meg-győzi, Bűnből-is ki-tiſztit.

Fenn-héjazó elmét, dőlyfős kivánságot, Le-tapod ſarkával kevély undokságot, Es mindent meg-hódit.

Ki-űzi erővel Világ fejedelmét, Es Annyával közli Iſteni kegyelmét, S'Attya birodalmát.

Meny-el azért Angyal ez új hirt hirdetni; El-rejtett titkokat, ki-nyilatkoztatni, Nagy Iſten hatalmát.

Közel-

Kőzelgeſs a'Szűzhőz kőſzőntsd űdvőzlettel, Mond: Ur vann te veled, tellyes ízeretettel, S' ne féld jelen vóltát.

Mert fogod méhedben, Iſtennek ſzent Fiát, de Szűzeſségednek meg-tartod virágját, S' fogadáſod zárját.

Hallya, s érti ſzent Szűz, ſzóllását Angyalnak, Hiſzen s'ottan léſzen Annya egy Fiúnak · Csudálatra méltó!

Ki Tanácsa léſzen, emberi nemzetnek, Iſtene, és Attya főld ſzinén élőknek; Leſzſz békeſség tartó.

Alhatatoſsággal ki meg-erőſſitsen, Hogy változás minket, főldre le ne veſſen, Semmivé ne tégyen.

Adgyon bocsánatott, Ura bocsánatnak; Es malaſztot nyerjen, Annya ſzent malaſztnak, ki mi velünk légyen.

Szenvedi terméſzet, Szűznek ő ſzűlését: Király nemzettetik, de rejti felségét, egek alkotoja.

Adgyon mi bűnünknek óldáſt, s'engedelmet, Válcson-ki bennünket; nyúicsa hozzánk kezét, Menyorſzágát adgya, Amen.

MAS REGI ENEK.

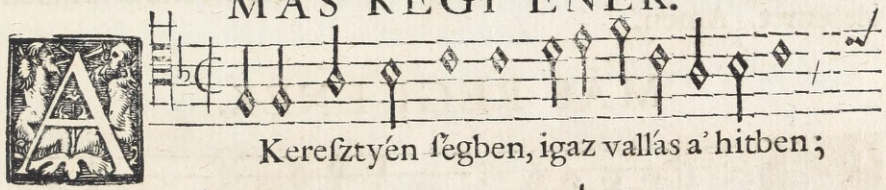

Kereſztyén ſégben, igaz vallás a' hitben;

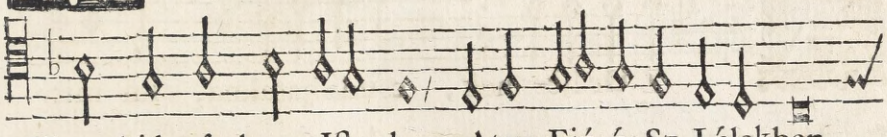

Hogy hidgyünk egy Iſtenben, Atya, Fiú, és Sz. Lélekben,

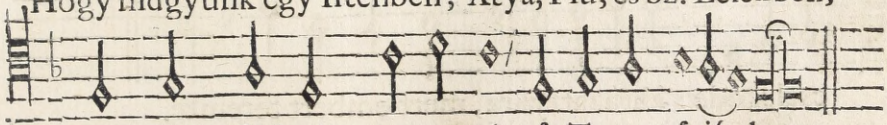

Menynek, főldnek, tengernek, ő Teremtő jé ben.

Hiſzünk á Chriſtusban, Iſtennek egy Fiában, Mi kegyes ſzóſzóllónkban, űdvőzitő Jesus Chriſtusban: Kit Adámnak igére; a'Paradicsomban.

Gábriel Archangyal Názeretben küldeték. A Szűz meg-gyű-mölcsözék, Szent Lélektől teherben esék, Jó hir nékünk mondaték, hogy Meg-váltónk szűletnék.

Bethlemben szűleték, Angyalok meg-jelenték; Pásztoroknak hirdeték, hogy Ur Christus nékünk szűleték; békeség jó akarat, földre hirdetteték.

A Christus kint valla, a' Kerefzt-fan meg-hala, ő szent vére kiomla; mi halálunk ottan meg-romla. Harmadnap fel-támada, minket meg-igazita:

Mennyekbe fel-méne, az örök dicsőségbe, ott nékünk helyet szerze. El-jövendő az itéletre: ott meg-fizet mindennek, kikj mint érdemlette.

Hiszek Szent Lélekben, Vigasztaló Istenben. Hiszem a' Szent-egyházat, Szenteknek ő gyülekezetit. Hiszem Christus kedvéért bűnömnek bocsánattyát.

Hiszem a' hólt testnek ismég fel-támadását. Hiszem a' dicsősséget: hiszem én az örök életett. Ez hittel bátoritom minden életemet. Amen.

MAS REGI ENEK.

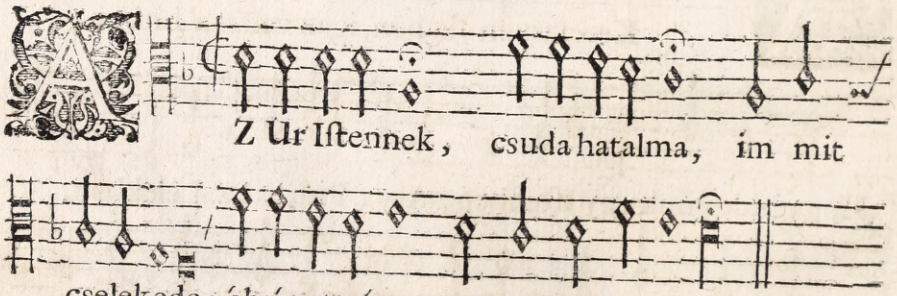

Igen ékesen, halál, s' bűn nélkül, és nagy okosággal, hogy Teremtőjét ismérhesse azzal.

Es hogy

És hogy lakozzék, ott uralkodgyék a' Paradicsomban;
csak hogy ne egyék a' tiltott almában.
A gonosz ördög, è sok drága jót, ottan meg-irigylé,
hogy Isten embert illy nagyra teremté.
Tört vete néki, hogy hamarsággal ötet meg-csalhatná:
gyönyörűségtől, éppen meg-foszthatná.
Az álnok kigyó, az embert ejté, im ez nagy veszélyben,
az egy almának hogy kóstolt iziben.
Azért az ember gyönyörűségét, s' örömét el-veszté,
magát nehezen helyére téritè.
Miglen bé nem tölt, a' mit jövendölt régen a' Próféta;
hogy Meg-váltónknak Szűz lészen az Annya.
A Szent Lélektől, s' nem férfiútól, lön testesűlése,
a' tisztaságos szent Szüznek méhében.
Szűztől, mag nélkűl, ki-nyilt szép rosa, ugy mint, a' Messiás:
melly mi Istenünk, a' bizonyos mondás.
Eő szabadittya, rabságbol ki-hozza, melly veszendő vala:
ördögnek rajta, nem lesz már hatalma.
Christus kegyelme azt cselekedte, hogy testben öltöznék,
ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.
Halála által poklot el-rontá, és meg-szabaditá,
å kik valának ördög fogságába.
Az Angyaloknak lön nagy örömök, hogy ez hir fel-hata:
hogy Christus vére, embereket váltá.
Dicsirjük azért Ur Jesus Christust, ki velünk tött sok jót;
jobbakat kiknél, ember nem-is hallott.
Amen dicsiret, tiszteség légyen, mennyei Atyának,
kedves Fiának, s' Szent Vigasztalónak. Amen.

e ALMA REDEMPTORIS MATER.

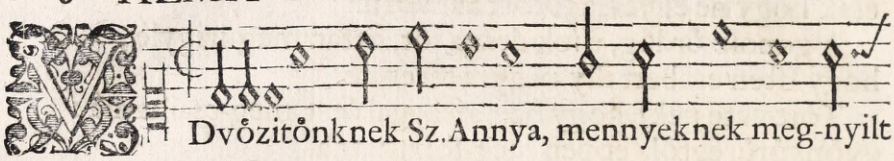

Dvővitőnknek Sz. Annya, mennyeknek meg-nyilt kapuja, tenger-evezők csillaga, Boldogságos Szűz MARIA.

Légy ſegitsége népednek, az el-eſett bűnősöknek,
ki Szüléje Iſtenednek, s' Annya lőll te Teremtődnek:
A terméſzetnek folyását, és a' ſzüléſnek ſzokását;
fellyül haladád nagy átkát. minden Szüléknek igáját.
Mert Angyali kőſzöntéſtől, terhes lőll a' Szent Lélektől,
Szűzen, terh, faratság-nélkül, ſzülél és fajdalom-nélkül.
Te azért Iſtennek Annya, légy bűnősöknek gyámola:
nyavalyánk vigaſztalója, üdvőſségünknek kapuja.
Hálát adgyunk az Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek:
Egyenlő három ſzemélynek, egy állatú Iſtennségnek. *Amen.*

ANGYALI üDVőZLETRőL.

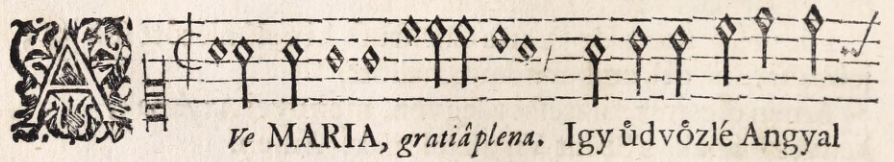

Ve MARIA, *gratiâplena.* Igy üdvőzlé Angyal a' ſzép Szűz MARIAT, Chriſtuſnak válaſztott Annyát.

Domi-

Dominus tecum. Ur van te veled. Imé fogadſz fiat, a' kin fogſz őrűlni; meny,és a' főld álmélkodni.

Oh Angyal, ugy mond: Miként lehet ez? mert Szűz leány vagyok, férjet nem iſmérek, bizonyságim ebben egek.

A Szent Léleknek rád ſzáll ereje: mert miként az harmat reggel ſzáll a' főldre, ugy léſzen az ő ſzűléſe.

Angyal ſzavának hivén a' ſzent Szűz; magát meg-alázá, Szólgálónak vallá: légyen ugy, mint ſzavad mondgya.

Szűzek virága ſzép Szűz MARIA: őrűlly és őrvendezz, mert nagy Anyaságra válaſztattál, s' méltóságra.

Engeſzteld értűnk kőnyőrgéſeddel, a' te ſzent Fiadat, hogy teſtesűléſe légyen nékűnk-is őrőmre. *Amen.*

HAJNALI ENEK,

Bóldog Aſzſzonnyról.

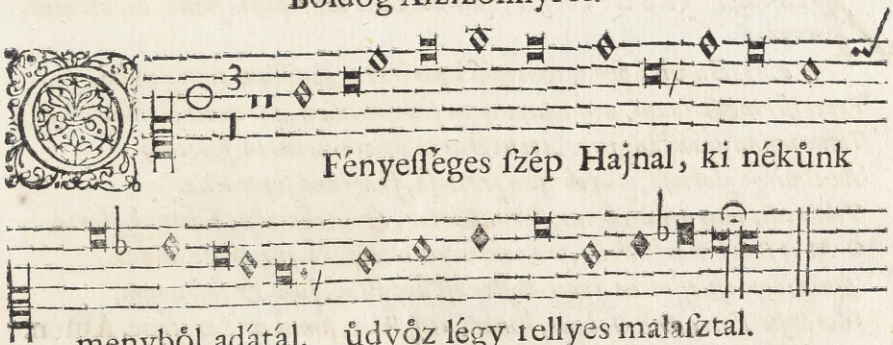

Dicsőſséges Szűz MARIA, Atya Iſtennek Leánya, és Szent Léleknek Mátkája.

JESUS Chriſtuſnak ſzent Annya, Szent Háromságnak tárháza, s' annak leg-ſzebb alkotmánya.

Te hozzád kűldetett menyből, Gábriel Angyal kővetűl, Iſtennek rendeléséből.

Kővetsége ſzent Angyalnak: izeneti Szent Atyának, sőt egéſz Szent Háromságnak:

Hogy

Hogy fiat fogadſz méhedben, Embert, s'Iſtent terméſzetben, s'kárt nem vallaſz ſzűzeſségben.

Annya léſzeſz Teremtődnek: dajkája űdvözitődnek: Szűlője te Iſtenednek.

O dicsirendő Szűzeſség! kihez haſonló ékeſség, nem vólt, nem-is léſzen ſzépség.

O Szűzeſséges Anyaság, kihez haſonló méltóság, nem vólt, nem-is léſzen, Nagyság.

Dicsiret Szent Háromságnak: bőcsűlet Szűz MARIA-nak, mint űdvözitőnk Annyának. *Amen.*

ALIUS DE BEATA VIRGINE.

NOTA O fényeſſéges.

AVe Mater JESU Chriſti, quæ de Cœlo concepiſti, haud carnis commercio.

A contactu viri pura, concepiſti paritura, gaudium cum gaudio.
Peperiſti medicinam, non humanam, ſed divinam, pereunti ſæculo.
Totus mundus in langvore, totus erat in dolore, totus in periculo.
Ave virgo glorioſa, plùs obryzo pretioſa, fragrans ſuper lilia.
Tibi cedit laus gemmarum, florum decor, & herbarum, Libaniq; gloria.
O MARIA maris ſtella, pro conſervis interpella, jugi prece filium.
Quia jugis eſt aſſultus, jugis noſter eſt ſingultus, juge & ſuſpirium.
Gloria ſit Patri DEO, laus, honor, atq; Filio, ſimul ac Paraclyto. Amen.

CAN-

CANTUS
DE
NATIVITATE
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI,

Karácsoni Enekek.

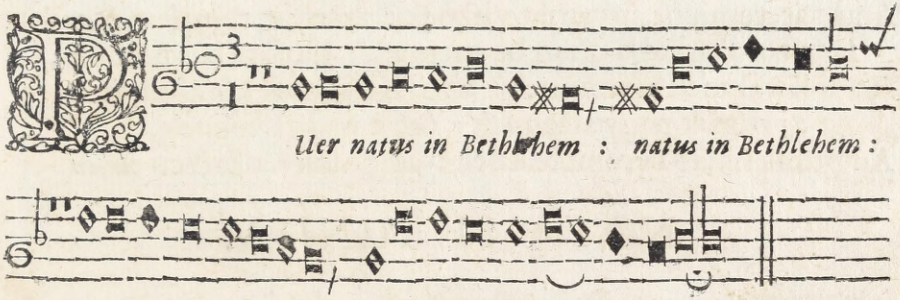

Uer natus in Bethlehem : natus in Bethlehem :

Unde gaudet Jerusalem : unde gaudet Je- ru- sa- lem.

Assumpsit formam Hominis : Verbum Patris altissimi :
Per Gabrielem nuntium : Virgo concepit Filium : Virgo &c.
Tanquam Sponsus de thalamo : Processit Matris utero :
Hic jacet in præsepio : Qui regnat sine termino : Qui regnat &c.
Cognovit bos, & asinus : Quod puer erat Dominus : Quod &c.
Reges de Saba veniunt : Aurum, thus, myrrham offerunt :
Intrantes domum invicem : Salutant novum Principem :
In hoc Natali gaudio ; Benedicamus Domino ; Benedic. &c
Laudetur Sancta Trinitas ; Deo dicamus gratias ; Deo &c. Amen.

Puer natus, &c.

GYermek ſzűleték Bethlehemben: ſzűleték Bethlehemben,
Kinn őrűle Jerusalem: kinn őrűle Jerusalem.
Emberi teſtet fel.vőve: teſtet fel-vőve,
Atya Iſtennek Igéje: Atya Iſtennek Igéje.
Gabrieltől izenteték: izenteték,
Iſten Szűztől fogantaték: Iſten Szűztől fogantaték.
Mint Vő-legény ő ágyából: ő ágyából,
Ugy ſzűleték ſzent Annyától: ugy ſzűleték ſzent Annyától.
Im á Jaſzolyban fekűſzik: Jaſzolyban fekűſzik,
Ki őrőkké uralkodik: ki őrőkké uralkodik.
Eőkőr, s' Szamár meg-iſmérik: meg-iſmérik,
Hogy Ur légyen, ki itt fekſzik: hogy Ur légyen, ki itt fekſzik.
Királyok Sábából jőnek: Sábából jőnek,
Aranyat, temjént, myrrhát viſznek: aranyat, temjént, &c.
Egyſzer-ſ-mind házban bé-mennek: házban bé-mennek,
Az új Királynak kőſzőnnek: az új Királynak kőſzőnnek.
Az egy őrők nagy Iſtennek: őrők nagy Iſtennek,
Adgyunk hálát Teremtőnknek: adgyunk hálát &c. *Amen.*

NOTA SECUNDA.

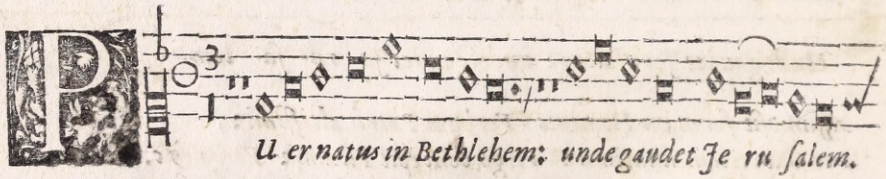

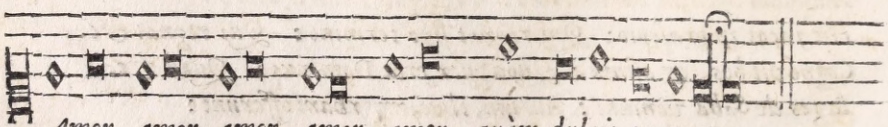

Aſſumpſit formam Hominis. Verbum Patris altiſſimi &c.

S. GREGORII PAPÆ.

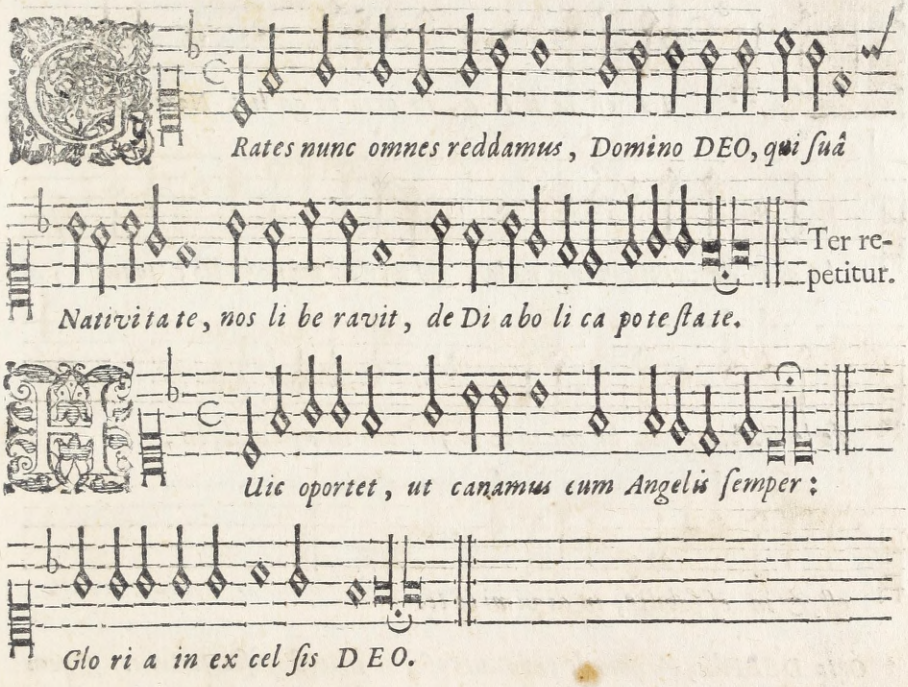

HAlát adgyunk minnyájan az Ur Iſtennek, ki minket, ſzületésével, meg-ſzabaditott, ördögnek hatalmaſságából, Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal, Dicsőſség Ur Iſten teneked magaſságban, *Amen.*

REGI ENEK.

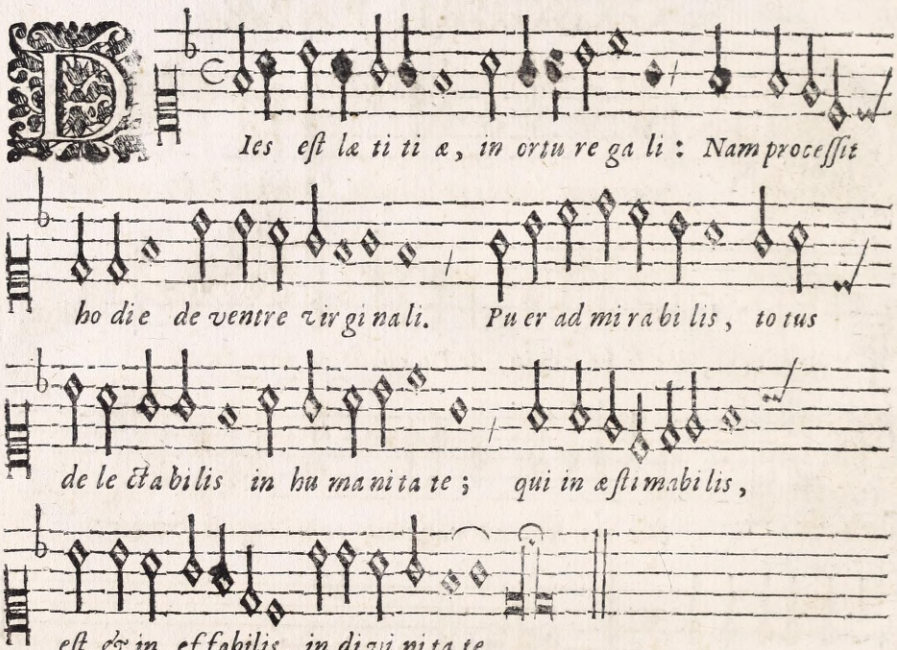

Orto DEI Filio, Virgine de pura: ut roſa, de lilio, ſtupeſcit natura. Quem parit juvencula, natum ante ſæcula Creatorem rerum: quod uber munditiæ, dat lac pudicitiæ, antiquo dierum:

Ut vitrum non læditur ſole penetrante: ſic illæſa creditur Virgo, poſt, & ante, Fœlix es puerpera, cujus caſta viſcera. DEUM genuerunt, & beata ubera, quæ ætate tenera, Chriſtum lactaverunt.

Angelus Paſtoribus juxta ſuum gregem, noctem vigilantibus natum Cœli Regem, nuntiat cum gaudio, jacentem præſepio, infantem pannoſum, Angelorum Dominum, & prænatis omnibus formâ ſpecioſum.

Mater hæc, eſt Filia: Pater hic, eſt Natus. Quis audivit talia; DEVS, Homo factus. Servus eſt, & Dominus, qui ubiq; cominus, nequit comprehendi, Præſens eſt, & eminus, ſtupor ille geminus, nequit comprehendi.

In obſcu-

In obſcuris naſcitur, illuſtrator Solis; ſtabulo reponitur Princeps terræ molis. Faſciatur dextera, qui affixit ſydera, dum cœlos extendit: congregat vagitibus, qui tonat in nubibus, dum fulgur deſcendit.

Chriſte qui nos propriis manibus feciſti, & pro nobis omnibus naſci voluiſti. Te devotè petimus, laxa quod peccavimus, né ſinas perire, poſt mortem nos miſeros, né ſimul ad inferos, patiaris ire. Amen.

DIES EST LÆTITIÆ.

Nota eadem.

NAgy örôm nap ez nékünk; mert Chriſtus ſzületék, ki ez napon ſzármazék egy Szűznek méhéből. Csudálatos á Gyermek, és nagy gyönyörűséges, ô emberségében; de meggondolhatatlan, és ki-jelenthetetlen, ô Iſtenségében.

Iſten Fia támada, tiſzta Nemes Szűztől; mint roſa liliomtol, terméſzet el-ámúl, kit á Szűz Leány ſzüle, Világ elôt ez vala, minden Teremtôje, ki tiſzta emlôjével, s' tiſztaságos tejével, á Chriſtuſt fel-nevelé.

Mint üveg meg nem ſzegik, nap-fény által hatván; ugy sértetlen marada, á Szűz ſzülésében. Bóldog á gyermek ſzülő, kinek tiſzta ſzent méhe, mert az Iſtent ſzülé; és bóldog az az emlő, melly kis gyenge korában, á Chriſtuſt fel-nevelé.

Angyal á Páſztoroknak, az ô Nyájok mellet, éjjel hogy vigyáznának új örômet hirdet. Mert ſzületett új Király, kit jáſzolyban bé-polál, Szűz Leány ſzent Anya. Ki Angyaloknak Ura, és mindent fellyül halad, fényes ô ábrázattya.

Az Leány itt, az Anya, és á Fiú, Atya. Iſten hogy emberré lött, vallyon ki hallotta? Ki ſzólga, és Ur lévén, mindenût jelen élvén, meg nem tartathatik: Távul vagyon, és közel; nagy csuda, mert elmével, meg nem foghattatik.

Ej-félkorban ſzületik, napnak fényeſſége: jáſzolyban helyheztetik, földnek üdvôſsége. Az á kéz polyáztatik, ki által Csillag fénlik, s' ki Eget teremtett; ſiráſſal ſzeme telik, ki menydörög s' villámlik, menykővel-is rettegtett.

Christus szent kezeiddel ki minket teremtél; és á mi váltságunkért egy Szűztől szűletél. Kérünk azon Tégedet, bocsásd meg vétkeinket, hogy el ne kárhozzunk. Halálunk idején, adgyad nékünk Ur Isten, szent szinedet láthatnunk. *Amen.*

PREDIKATIO ELŐT.

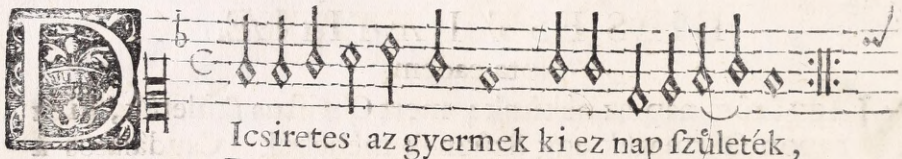

Dicsiretes az gyermek ki ez nap szűleték,
Egy szeplőtelen Szűztől, vigasztaláſunkra. ℟.

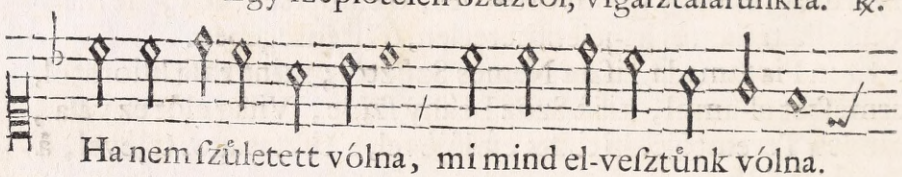

Ha nem szűletett vólna, mi mind el-veſztünk vólna.

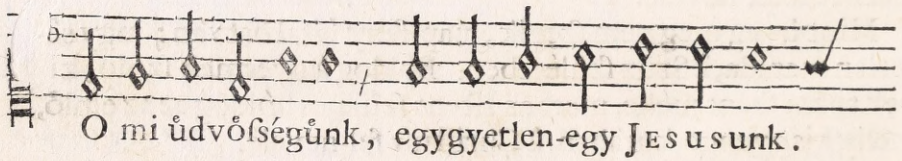

O mi üdvőſségünk, egygyetlen-egy JESUSunk.

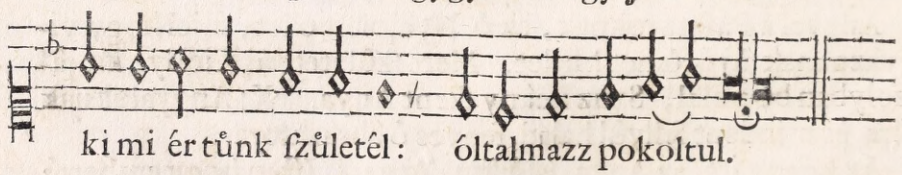

ki mi értünk szűletél: óltalmazz pokoltul.

Isaiás Prophéta ezt régen meg-irta; Születtetik egy Szűztől, ugy mond á Messiás. ℟. Kinek szent szűletésén, az Angyalok örülnek; melly üdvőzitőnek szűletéséről való örömet, ők jelentnek először Pásztoroknak.

Vegyük azért eszünkben Angyalnak mondását. Ki azt mondá Josephnek ötet vigasztalván. ℟. Im fogad Szűz MARIA, Szent-

Szent Lélektől magzatot; kit JESUS-nak nevez; az az, üdvözitőnek, halálával ő minket kárhozattol meg-ment.

Ezen mi mind őrüllyünk, és Christust dicsirjük. Mert mi értünk szűleték, hogy mi el ne veszszünk. ℟. Hálát adgynnk ő néki, erőt ő tőle kérjünk, hogy benne bizhassunk: mert kik Christusban biznak, meg nem szégyenittetnek, itéletnek napján. *Amen.*

REGI ENEK.

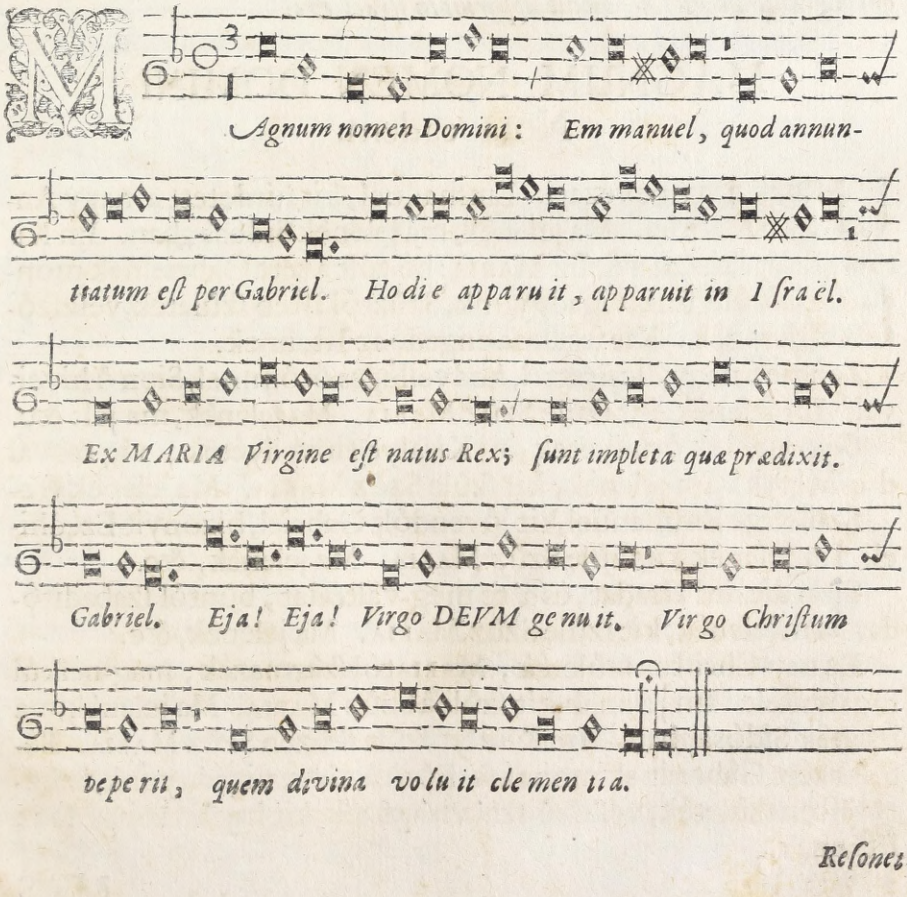

Resonet

Reſonet in laudibus, cum jucundis plauſibus, Sion cum fidelibus: Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Pueri concinite, nato Regi pſallite, piâ voce canite. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Natus eſt Emmanuel, quem prædixit Gabriel, Teſtis eſt Ezechiel. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Sion lauda Dominum, Salvatorem hominum, purgatorem criminum. Apparuit, quem genuit MARIA. Hodie &c.

Chriſtus natus hodie, ex MARIA Virgine, ſine viri ſemine. Apparuit quem genuit MARIA. Hodie apparuit in Iſraël &c.

MAGNUM NOMEN DOMINI.
Nota eadem.

URnak nagy nevezeti. Emmanuel, kit hirdetett a' nagy Angyal Gábriel. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt ſzűlt ſzűzen a' Szűz MARIA: bé-tőlt azért Gábrielnek mondáſa. Eőrűllyűnk, vigadgyunk, Szűztől Iſten ſzűleték, veſzſzőſzál virágozék: Kit irgalma engede az Iſtennek.

Zengjen nagy dicsirettel, kedveſſéges őrőmmel, Sion ő hiveivel. Im jelenék, kit ſzűle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jel: &c.

Gyermekek őrűllyetek, új Királyt tiſztellyétek; vig ſzóval dicsirjétek. Im jelenék, kit ſzűle Szűz MARIA. Ma jelenék &c.

Szűletett Emmanuel, kit jővendőlt Gabriel, bizonyit Ezéchiel. Im jelenék kit ſzűle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Sion dicsird Uradat, és a' te meg-váltódat, bűntől ſzabaditódat. Im jelenék, kit ſzűle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Ez nap Chriſtus ſzűleték, MARIATÓL ſzármazék, mag-nélkűl fogantaték. Im jelenék, kit ſzűle á Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt ſzűlt ſzűzen Szűz MARIA. Bétőlt azért Gábrielnek mondáſa. Eőrűllyűnk, vigadgyunk, Szűztől Iſten ſzűleték, veſzſzőſzál virágozék, kit irgalma engede az Iſtennek.

MAS

MAS REGI ENEK.

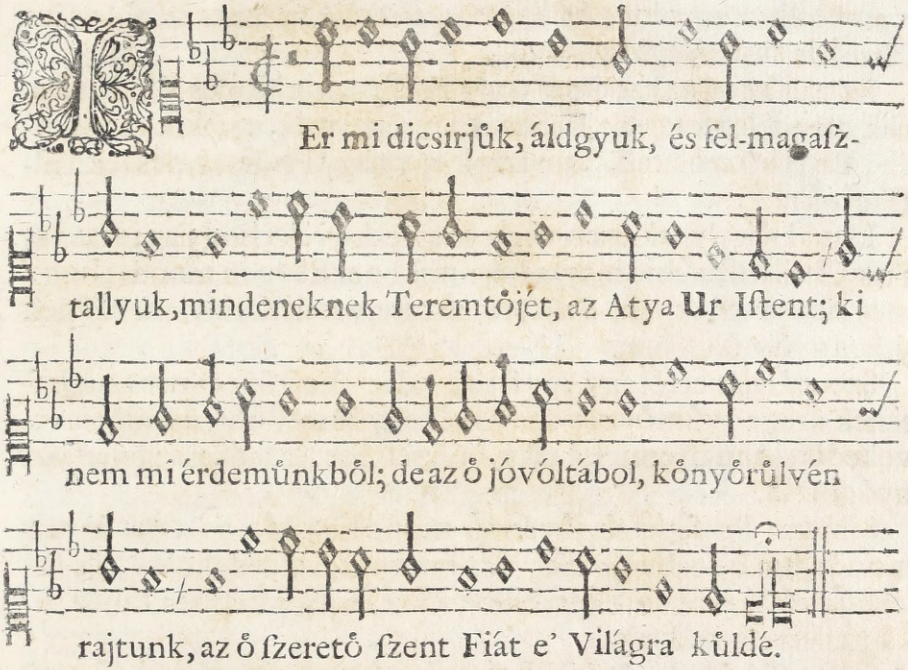

Szűz MARIAtol teſtet, és emberi-ſzemélyt, magát igen megalázván, reája fel-véve; hogy minket meg-váltana, és meg-ſzabaditana, mi ellenségünktől, bűntől, haláltul, őrdőgtűl, örök kárhozattul.

Adamtúl fogva, régi el-múlt nagy ůdőkben: (*Gen.* 3.) Megigérte vala nékünk, ezt, az Atya Iſten. Kigyónak mikor monda: Aſzſzonyi-állat magva, meg-töri fejedet; el-véſzi birodalmadat, minden hatalmadat.

Abraham Patriarchának ugyan azt mondá (*Gen.* 26.) Megſokaſitom én néked, te kevés magodat, mint az égnek csillágit, és tengernek fövenyit: mert a' te magodban, meg-áldátnak minden népnek hivő nemzetségi.

Már fel-támadott Balamnak fényes csillaga, kit jövendő-képpen Sidó népnek mondott vala. Hogy Jakob nemzetéből, fényes Csillag támadna, és Sidóság közzül származnék a' JESUS Chriſtus emberſége ſzerént.

Ez vala azért az hatalmas nagy Próféta, kit Mojſes a' Sidó népnek meg-jelentett vala, Iſtennek igéretit; mikor nékik azt mondá: En ti közzületek, támaſztok egy nagy Prófétat, néktek váltságtokra.

David Királynak ezen végre meg-eskűvék: hogy az igért JESUS Chriſtuſt nékie meg-adná: mikor ekképpen monda; hogy meg ne csalatkoznék: En a'te ſzékedre, vetek Királyi méhednek drága gyümölcsében.

Szent Iſaias erről igy profetált vala: Veſzſző-ſzármazik Jeſſének drága gyümölcséből. Kiből egy ékes Virág, újjonnan nevekedik, kinn Iſtennek Lelke, bölcseſsége, és tanácsa igen megnyúgoſzik.

Simeon Prófétának jövendő mondáſa, MARIANAK a' mit monda, ám bé-tellyeſedék: E' Gyermek, veſzedelmére, és ſokak üdvöſségére, vettetett Sidók közt, és jegy-képpen, kinek ſokan ellene támadnak.

Szent Pál ajánlya, e' ſzületéſnek nagy vóltát: meg-jelenté ő minékünk haſználatoſságát. üdő bé-tellyeſedvén, el-küldé Atya Iſten, eggyetlen egy Fiát; hogy mi válaſztott fiai Chriſtus által lennénk.

Ez lón a' Fiú, kiről az Angyal azt mondá: mikor Joſeph Szűz MARIAT el-akará hadni: Dávidnak fia Joſeph, vedd hozzád a' MARIAT, mert ez olly fiat ſzül, ki meg-ſzabadittya népét, gonoſz bűneiből.

Ez ſzületéſnek ő nagy drágalátos vótát, meg-jelenték az Angyalok ſzegény páſztoroknak: mikor nékik mondának: Hirdetünk nagy örömet, melly léſzen ti-néktek, és az egéſz földön való bűnös embereknek.

E' vala az Atya Iſtennek ő Igéje, a' ki mind kezdettől fogva az Iſten-

Iſtennél vala. (*Joan.* 1.) Mindenek ő általa, és ő miatta vannak. Kit csalárd világ, az ő gyarlósága miatt, meg nem iſmért vala.

Eő tulajdoni kőzzé e' világra jőve; de őt e' világ fiai nem akarák venni: és a' kik őtet vévék, hatalmat ada nékik Iſten fiaivá lenni, valakik az ő nevében bizonnyal hinnének.

Eőrűllyűnk azért, és mi lelkűnkben vigadgyunk; nagy hálákat adván immár a' JESUS Chriſtuſnak: ki ő ſzűletésével, minket meg-vigaſztala, és meg-bátorita, ki dűcsőſségével rakva főldnek kereksége.

Erről az Irás tanú-bizonságot téſzen; hogy valakik benne hiſznek meg nem csalatkoznak: de az őrők életet, és őrők dicsőſséget igérte azoknak, hogy véle uralkodgyanak őrőkkőn őrőkké.

MAS REGI ENEK.

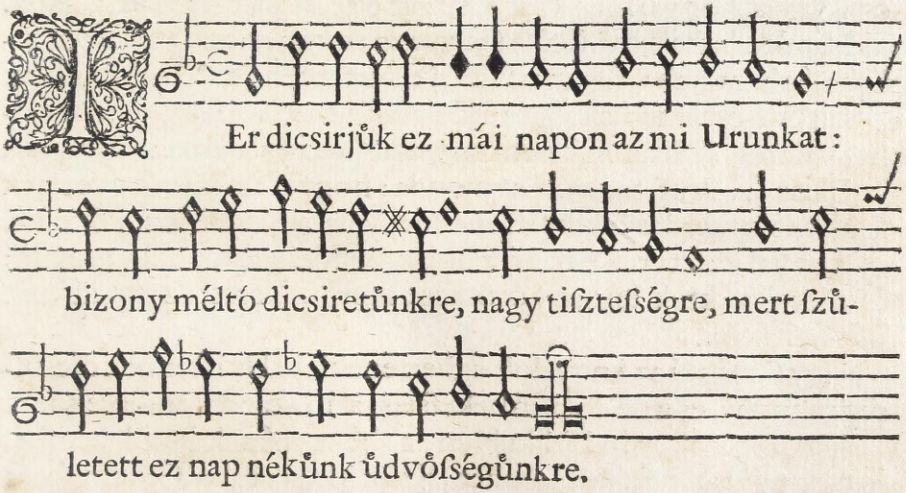
Er dicsirjűk ez mái napon az mi Urunkat:
bizony méltó dicsiretűnkre, nagy tiſzteſségre, mert ſzű-
letett ez nap nékűnk űdvőſségűnkre.

Az Auguſtus Romai Csáſzár uralkodik vala, Sidóságot ki birja vala, és Galileát. Paroncsolá e' Világot levélben iratni.

Mennek vala mindenfelől a' városokbol: eredett ſzerént Nemzetség ſzerént, és hazájokbol, hogy bé-iratnák ő magokat Csáſzár levelében.

Ez hirt halván a' Sz. Joſeph Szűz Mariaval; el-indula Galileából, a' Názáretből, Dávid Királynak Várossában a' Bethlehemben.

Immár a' ſok vendég nêppel, minden ſzálláſok a' Városban bétöltek vala. Azért Sz. Joſeph el-bé-ſzálla Jegyesével, egy Iſtállóba.

Tiſztaságban mi Urunkat, a' Szűz Maria, ſzűzen ſzűlé nékünk világra, az Iſtállóban, bé-polálván, s' helyheztetvén, őt a' Jáſzolyban.

Sz. Pál irja: bizony beſzéd, mellyet hinnünk kell. Ez világra Ur Chriſtus jöve: ennek okáért; hogy ő minket bűnösöket üdvözitene.

De ha irgalmaſságából el nem jött vólna, mi minnyájan elveſztünk vólna, kárhoztunk vólna, mert mind fejenként Ur Iſtennek valánk haragjában.

A' mi első Adám Atyánk mikor vétkezék; Ur Iſtennek parancsolattyát, hogy ő meg-ſzegé, magát ejté, és fiait Iſten haragjábã.

Minden lelkek, kik ő tőle ſzármaznak vala, eſnek vala Iſten átkába, és haragjába, fogantatván, ſzűlettetvén eredendő bűnben.

Senki jó cselekedetiből, és érdemébűl, menyorſzágba nem mehet vala, és Ur Iſtennek nem engeſztelheti vala, ő nagy haragját.

Iſaias Sz. Profeta örömet monda: hogy mi nékünk gyermek ſzűletnék; fiú adatnék, ki Iſteñek nagy haragját megengeſztelné.

Angyal Páſztoroknak éjjel hogy meg-jelenék, e' ſzót monda: Hirdetek néktek én nagy örömet: mert ſzűletett ez nap néktek üdvözitőtök.

Nagy ſereggel az Angyalok égben éneklék: Ur Iſtennek dicsőſség menybẽ, és itt e' földön békeſség, a' jó akaratu embereknek.

A' Páſztorok mind fel-kelvén, el-bé-menének Bethlehembe, és meg találák a' ſzent Joſephet, Szűz Mariaval a' Gyermeket; ott a' jáſzolyban.

Dűcsőiték, és dicsirék Iſtent mindenben, mellyeket ők hallottak vala, és láttak vala: azért mi-is dicsiretet nékie mondgyunk.

Oh te áldott, és ſzép Gyermek Ur Jesus Chriſtus. Halát adunk ez nap te-néked, és kérünk téged: tekincs reánk magas menyből mint fiaidra.

Adgyad

Adgyad nékünk ajándékúl Sz. Lélek Iſtent, hogy valhaſſunk téged örökké, és dicsirheſsünk; s' hóltunk után Menyorſzágban téged láthaſſunk.

Mas Regi Enek.

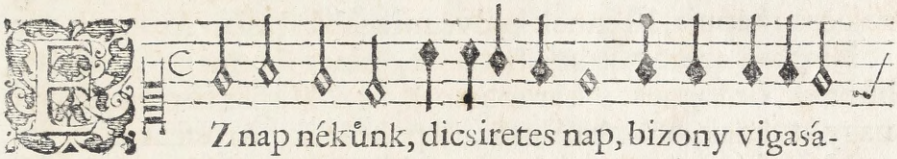

Z nap nékünk, dicsiretes nap, bizony vigasá-

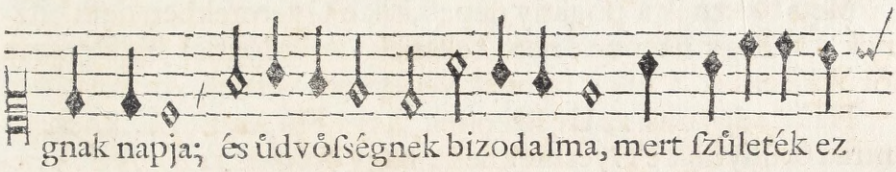

gnak napja; és üdvösségnek bizodalma, mert ſzületék ez

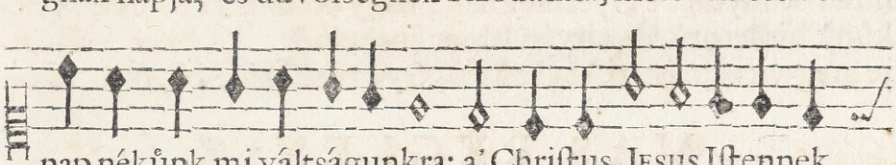

nap nékünk mi váltságunkra; a' Chriſtus Jesus Iſtennek

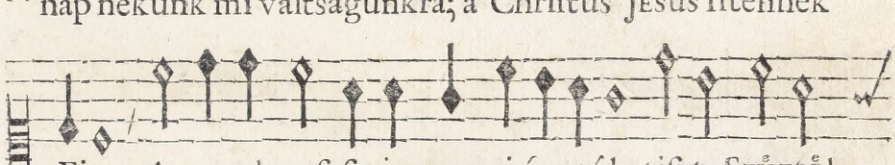

Fia. Aronnak veſzſzeje meg-virágozék, tiſzta Szűztől

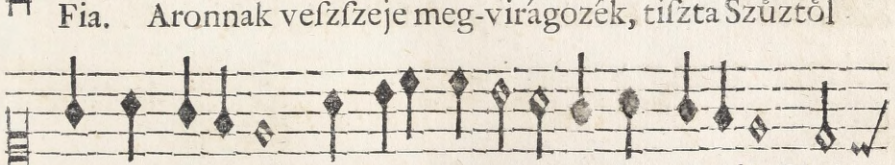

gyermek ſzületék; mennyei Királyúk nékünk adaték, Chri-

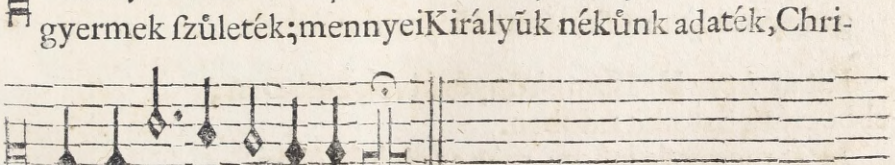

ſtus Jesus nak nevezteték.

Ez Gyermek vólt a' meg-igért-mag, mi elsô Atyáinknak: Adam Atyánknak, Abrahamnak, kiben mindẽ nemzetségek megáldatának, ôrôk életre fel-támadnak. Aronnak veſzſzeje, &c.

Meg-tôretett ez Gyermek miatt, az ôrdôgnek nagy hatalma: Az halál, a' bûn, s' ôrdôg orſzága: meg-nyittatók Meny-orſzágnak erôs kapuja, Iſtennek kedve mi reánk ſzálla. Aronnak &c.

Nincsen azért rajtunk hatalma, nincs ſemmi gyôzedelme, bûnnek, ôrdôgnek, s' kárhozatnak, és a' Mojſes tôrvényének ô nagy átkának, ôrôk halálnak, és pokolnak. Aronnak &c.

Meg-tôretnek a' pogány népek, kik e' Gyermekben nem hiſznek. A' nagy Iſtennek nem kellenek: az ôrdôgnek hátalmában ôrôkké eſnek, a' kik a' bûnnek véget nem vetnek. Aronnak &c.

Hálát adgyunk az Ur Iſtennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Es mind ôrûllyûnk e' Gyermeknek; nagy ôrômet az Angyalok nékûnk hirdetnek, dicsirvén Iſtent énekelnek. Aronnak veſzſzeje meg-virágozék, tiſzta Szûztôl Gyermek ſzûleték, &c. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

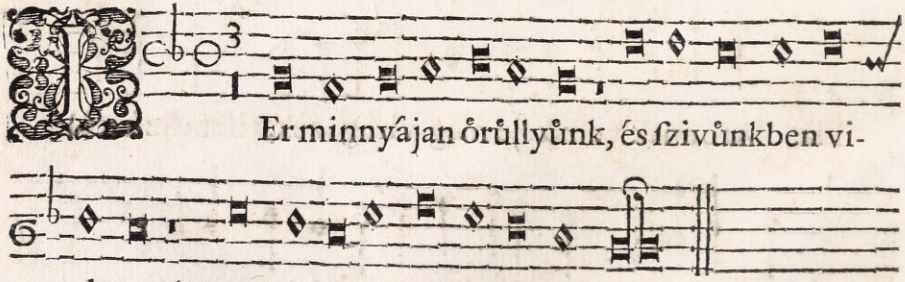

Kit az Atya Ur Iſten, kônyôrûlvén emberen;
el-bócsátá hatodik ûdôben.
Mert meg-vala igérve, még az elsô ûdôben,
teremtéſnek ô kezdetiben:

A' mi

A' mi első Atyánknak, Adamnak, fiainak,
és utánna maradékinak.
Az után Abrahamnak, Jakob Patriarchanak:
végezetre David Királynak.
Kinek nemzetségéből, méhének gyümölcséből,
szűleték szeplőtelen Szűztől.
Kinek neve MARIA, Ur JESUSnak szent Annya,
és ő néki szólgáló leánya.
E' szép Szűztől szűleték, Atya Istentől adaték,
és mi nékünk ajándékoztaték.
Angyali szép zengések, és ékes énekléſek.
jelenének mennyei seregek.
Hirdetvén Pásztoroknak, júh mellet vigyázóknak,
vigadnának az Ur JESUS-nak.
Mert csak ő üdvözitő, mindenekkel jó-tévő,
senkit penig hátra nem vető.
Hozzá hí mindeneket, gonosz bűnben élőket,
meg-bocsáttya az ő bűnöket.
El-hagyá gazdagságát, véghetetlen országát,
hogy érettünk adná ő magát.
Azért jöve hogy élnénk, és meg-engeszteltetnénk,
érdeméből kegyelmet nyernénk.
Nagy szeretet mindenekhez, hogy Isten emberekhez,
jöve nyomorúlt bűnösökhöz.
E ő életnek adója, szűvnek vigasztalója,
lelkünknek világositója.
A' kik benne nem biznak, sőt bizni sem akarnak,
örök halállal mind meg-halnak.
Mi azért a' Felségnek, Emberré lött Istennek,
hidgyünk mint nagy reménségünknek.
Ki nékünk igérteték, és érettünk szűleték,
tőlünk örökké dicsirteſsék.
Eő Attyával egyetemben, Szent Háromság mennyekben,
áldattaſsék egy igaz hitben. *Amen.*

MAS

MAS ENEK.

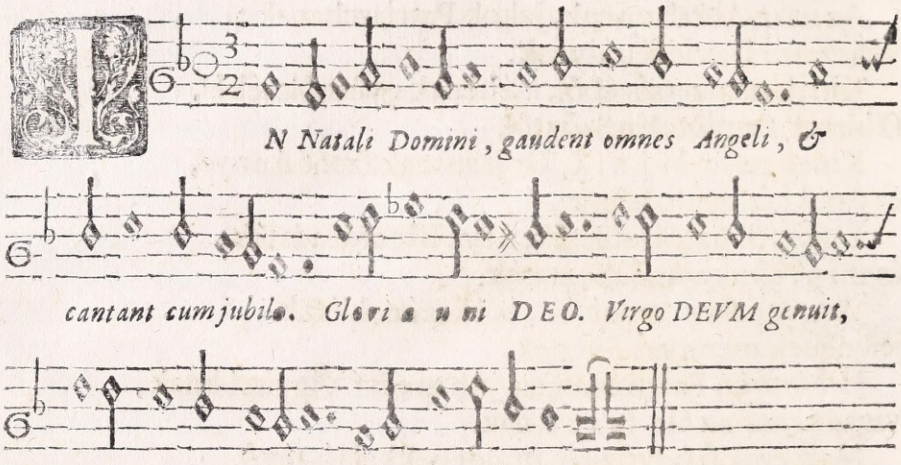

Nuntiavit Angelus, gaudium Paſtoribus, Chriſti natalitia, magna cum lætitia. Virgo DEVM genuit, Virgo Chriſtum &c.

Natus eſt Emmanuel, quem prædixit Gabriel, teſtis eſt Ezechiel, à Patre proceſſit El. Virgo DEVM genuit, Virgo Chriſtum &c.

Chriſtus natus hodie, ex MARIA Virgine, ſine viri ſemine, apparuit hodie. Virgo DEVM genuit, virgo Chriſtum &c.

Magi DEVM adorant, aurum, thus myrrham donant, Regum Regi Domino. Gloria uni DEO. Virgo DEVM genuit, Virgo Chriſtum &c:

IN NATALI DOMINI.

Nota eadem.

SZületésén Iſtennek, az Angyalok örûlnek, és vigan énekelnek. Dicsőſség egy Iſtennek. A' Szûz Iſtent fogada Szûz ſzûle e' világra, és ſzûzen meg-marada.

Szent Angyal menyből hirdet, Páſztoroknak örömet, Chriſtuſnak ſzûletését, és nagy gyönyörûségét. A' Szûz Iſten &c.

Szûletett

Szűletett Emmanuel, kit meg-monda Gabriel, bizonyit Ezechiel, Attyától ſzármazék El. A' Szűz Iſtent fogada, &c.

Ez nap Chriſtus ſzűletett, MARIA-tól ſzűzen lett, kit férfiú nem iſmert, ma mi-nékünk meg-jelent. A' Szűz Iſtent &c.

Királyok őt imádgyák, és meg-ajándékozzák á Királyoknak Urát, Szentségét magaſztallyák. A' Szűz Iſtent &c. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

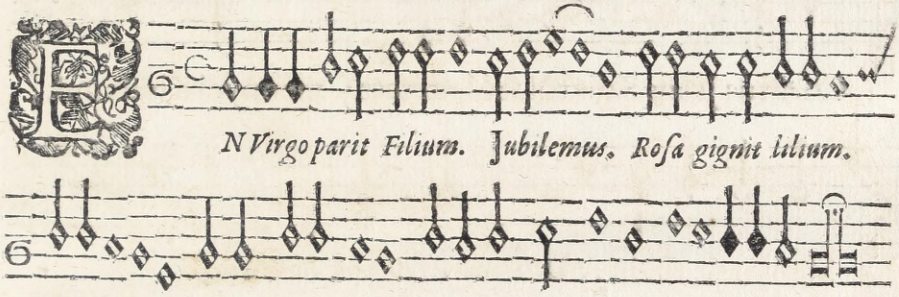

Qui prophetizatus: Jubilemus. Eſt in orbem natus. Exultemus &c. Supra jus, humanam. Jubilemus. Aſſumpſit naturam. Exultemus &c. Golias proſtratus. Jubilemus. Homo liberatus. Exultemus. Natum ſine Patre, filium cum Matre collaudemus. Amen.

EN VIRGO PARIT FILIUM.

Nota eadem.

A' Szűz ſzűlé Szent Fiát: őrvendezzűnk. Róſa nemze liliomat. Jer vigadgyunk. Atya nélkűl ſzűletett Fiat, ő Annyával, jer dicsirjűk.

Meg-profetáltatva: őrvendezzűnk. Szűleték e' világra: Jer &c. Emberi terméſzetet: őrvendezzűnk. Fel vőn terméſzet felett. Goliat meg-őleték: őrvendezzűnk. Az ember meg-menteték. Jer vigadgyunk. Atya-nélkűl ſzűletett Fiat, ő Annyával, jer dicsirjűk. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

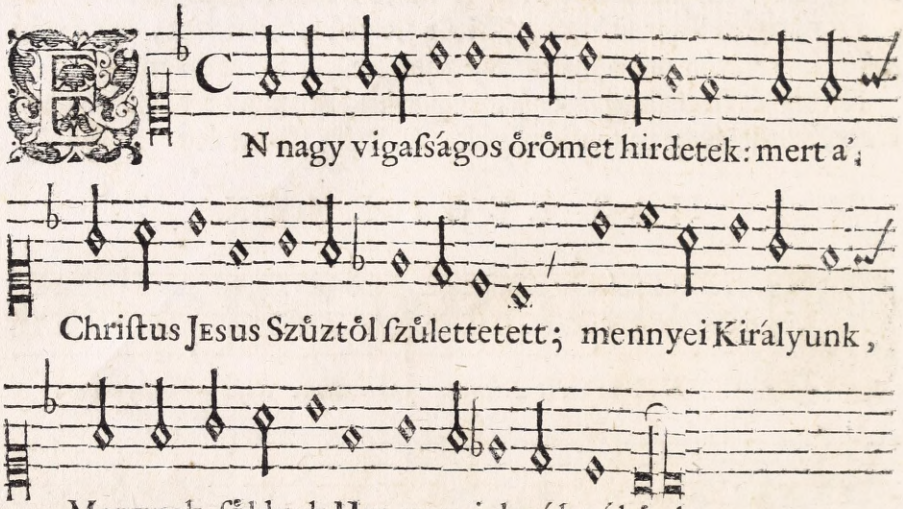

Nap, Hóld, és csillagok ragyogván ôrûlnek, nagy ôrômet nékûnk azzal jelentenek, emberi állatnak, hogy immár ideje el-jôtt válstágának.

David nemzetéből lenni profetáltáték: â mi látáſunkra jáſzolyban tételték. Eôkôr, és â Szamár, (az áldott Gyermekre ſehelvén) dicsirék.

Régen Iſaias ezt meg-jelentette, hogy meg-virágozik Aaronnak veſzſzeje; kinek ſzép gyûmôlcse, emberi nemzetet kárhozattól menté.

Eva, és az Adam, az almâban ônek, kiért ô fiai meg-keſeredének: valamig Chriſtuſnak, ideje el nem jôtt ſzent ſzûletésének.

Angyalok az égben ſereggel rôpdôſnek, ékes dicsiretet mondanak Iſtennek, ôrômet hirdetnek, s' kévánt földi békeſséget embereknek.

Az új Csillag fénlik, és Chriſtuſt jelenti, és â mi ſzivûnket ô hozzá gerjeſzti. Ezt kivánnyák vala â régi ſzent Atyák, â ſetét Lymbusban.

Azért

Azért mi-is néki minnyájan örvendgyünk: Született Chriſtuſnak új éneket mondgyunk. A' ſzent Angyalokkal edgyütt vigadozván, Alleluját zengjünk. *Amen.*

MAS ENEK.

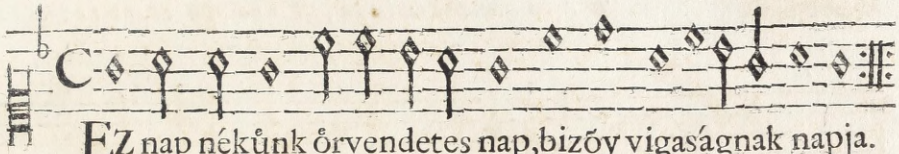

EZ nap nékünk örvendetes nap, bizõy vigaſágnak napja.
Mert ſzületett Uraknak Ura, és Királyoknak Királlya. ℟.

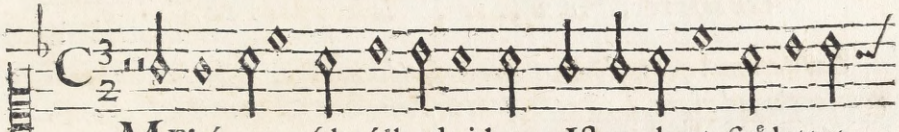

MEltó azon álmélkodni, hogy Iſten akart ſzülettet-

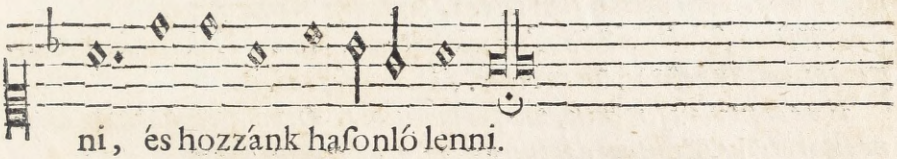

ni, és hozzánk haſonló lenni.

Csuda dolog, új, és hallatlan világ kezdetitől fogva.
Hogy tiſzta Szűz fiat fogadna, és ſzüzeſségben maradna. ℟. Szüzeſsége meg-tartatott, Chriſtus Királyt földre hozott, és úgy meg-menté ez Világot.

Edes Jesus, ô mi Iſtenünk, add hogy újjonnan ſzületteſsünk,
Ne ſzenvedd hogy bünben heverjünk, és moſd-el rútságát rólunk. ℟. A' te ſzent ſzületéſedért, ne bünteſs minket büneinkért, és add életünknek jó végét.

Bünös népek hozzád folyamunk, s' irgalmaſságodtúl várük;
Meg ne veſſed á te népedet, nyújcsad hozzá ſzent kezedet. ℟. Es meg-emlekezzél rólunk, midőn világbúl ki-múlunk, légyen ſzent Országod helyünk. *Amen.*

ALIUS.

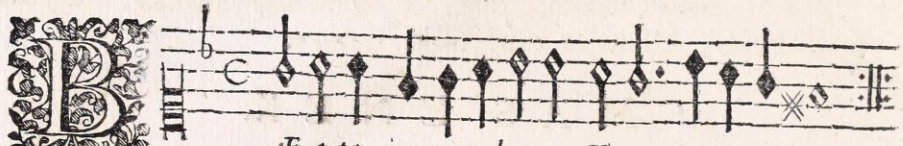

Beata immaculata, Virgo puer pera:
Quàm pura es creatura, tam digna viscera ℟.

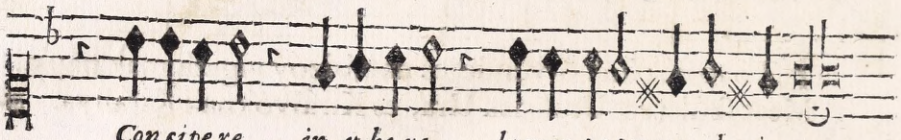

Concipere, in ubere, lumen paternæ gloriæ.

O Matrem! quæ nostrum Patrem fundis in aëra. O florem, quæ cœli rorem, trahis ad ubera, Lactas DEVM infantulum, Cœli terræq; Dominum.

O nate pro nobis date, noster Emmanuel, De fruge MARIÆ suge, butyrum, lac, & mel. Sunt dulcia, sunt lactea, sunt pura Matris ubera.

Primæva seductrix Eva, dux morientium, Tu vera salutis vena Mater viventium, Tu reseras, Tu revocas, ad paradisi januam.

Nos dentis mali serpentis, morsus invaserat. Divina sed medicina venena superat, Tu Medicum das puerum, cujus est nomen, oleum.

Regina, ô Heroina, nova Jerusalem, Sis bona nobis patrona, in ista Bethlehem; Te Cherubim, Te Seraphim laudant MARIAM perpetim.

Laudemus, & invocemus, fortem Mulierem, MARIAM dulcem, & piam quæ vincit Dæmonem. Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur mentibus. Amen.

BEATA IMMACULATA.

Nota eadem.

SZeplőtelen Szűz MARIA, Istennek Szent Annya,
Az Urnak vagy szép, és tiszta teremtett állattya:
Mert méhedben, s' szent testedben szállott menyből Isten Fia.
O Anya! ki mi Atyánkat hozád ez világra.
O Virág! ki Isten Fiát szűléd váltságunkra:
Szent emlőddel, szent tejeddel, tartaték meny, és föld Ura.
O értünk Szűztől szűletett kegyes Emmanuel,
Táplaltatsál MARIA-nak szent eledelével.
Mert édesség, s' gyönyörűség tartatni szűz emlőjével.
Az halálnak bé-hozója, vesztett minket Eva,
De üdvösségünk úttyának, te lőll kalauza,
Mert általad fel-vann nyitva, á Paradicsom kapuja.
A' gonosz kigyónak mérge, minket ferteztetett,
De te menyből sebeinkre, hozál szent kenetet,
Orvost adál, s' meg-gyógyitál, szűlvén Istennek Igéjét.
O felséges, kellemetes új Jerusalemünk,
Légy kegyelmes, ez életbe, nékünk Bethlehemünk,
Cherubimmal, s' Seraphimmal hogy tégedet dicsirhessünk.
Aldgyuk, és fel-magasztallyuk, ezt á nagy szent Szűzet,
Szűz MARIAT, ki őrdőgön, vőn nagy győzedelmet,
Ezt szivünkel, ezt elménkel, tisztellyük mint szeretőnket.
Amen.

MAS REGI ENEK.

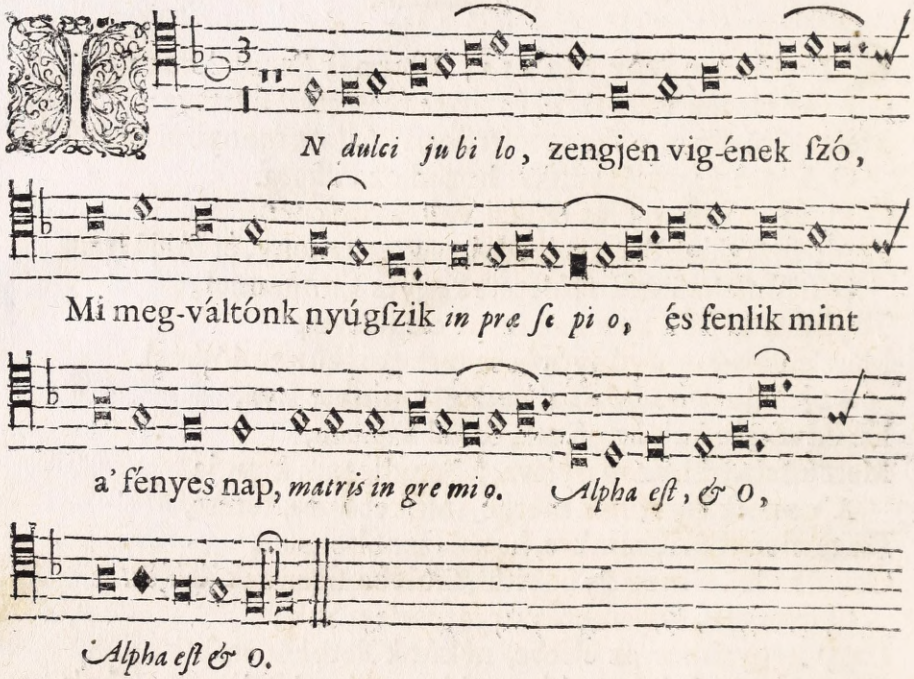

O JESU parvule, ô kiſdet Gyermecske, ſzivünket vigaſztallyad, *ô Puer optime.* Minden te javaiddal, *ô Princeps gloriæ. Trahe nos poſt te, trahe nos poſt te.*

Ubi ſunt gaudia, a' mennyei hajlékba, Nagy örömmel éneklik, *nova cantica*, Mind å mennyei karok, *in Regis curia. Eja gloria! Eja gloria!*

Mater, & Filia, å ſzép Szüz MARIA, Mi mind el-veſztünk vólna, *per nooſtra crimina*; De ô nékünk meg-nyerte *Cælorum gaudia*, *Eja qualia! Eja qualia!*

CAN-

CANTUS
LATINI
DE
NATIVITATE DOMINI.
Prosa de Beata Virgine MARIA.

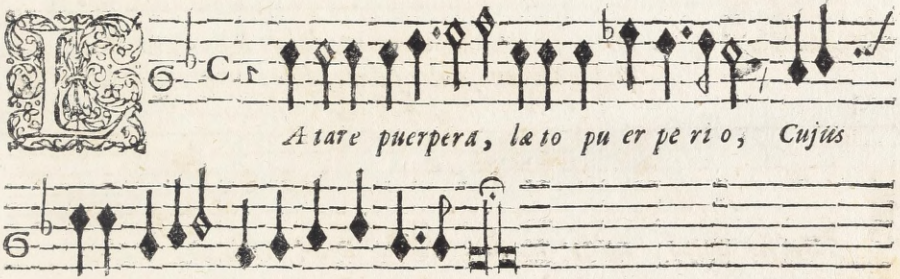

Lacte fluunt ubera, cum pudoris lilio, Membra fovet tenera Virgo lacte proprio.

Patris Unigenitus, per quem fecit sæcula, Hîc degit humanitus, sub Matre paupercula.

Ibi Sanctos reficit Angelos lætitiâ: Hîc sitit, & esurit, egens ab infantia.

Ibi regit omnia; hîc à Matre regitur: Ibi dat imperia; hîc ancillæ subditur.

Ibi summi culminis residet in solio; Hîc ligatus fasciis vagit in præsepio.

O Homo considera, revocans memoriæ; Quanta sint hæc opera, divinæ clementiæ.

Non desperes veniam; si multùm deliqueris, Ubi tot insignia charitatis videris.

Sub Matris refugium, fuge causâ veniæ; Nam tenet in gremio fontem indulgentiæ.

Hanc

Hanc ſalutes ſæpiùs, cum ſpei fiducia, Dicens flexis genibus : Ave plena gratiâ.

Quondam flentis lachrymas, ſedâſti uberibus ; Nunc iratum mitiga, pro noſtris exceſſibus.

JESU lapſos reſpice, piæ Matris precibus. Emendatos effice dignos cœli civibus. Amen.

AD CHRISTUM NATUM.

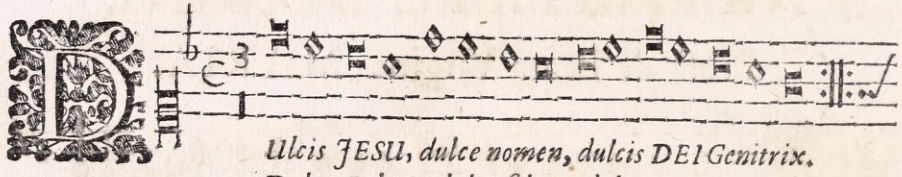

Ulcis JESU, dulce nomen, dulcis DEI Genitrix.
Dulce Cœlum, dulce ſolum, dulce Matris gaudium. ℟.

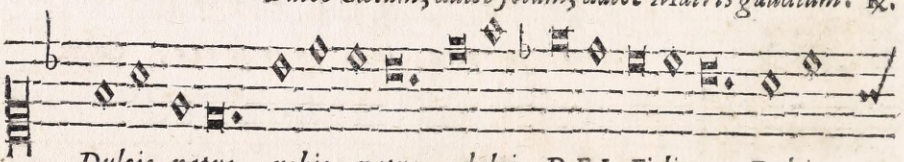

Dulcis natus, nobis natus, dulcis DEI Filius. Dulcis

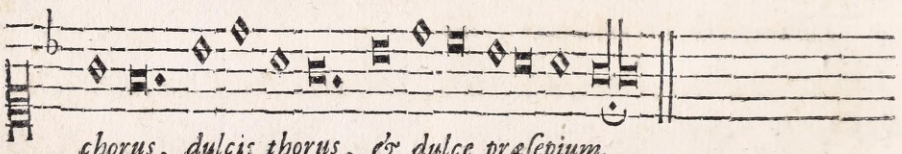

chorus, dulcis thorus, & dulce præſepium.

Pulchrum Numen, pulchrum lumen noctis in ſolatium.
Pulchrum flamen, pulchrum ſtramen, & pulchrum palatium. ℟.
Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium.
Pulchræ cunæ, ut lux lunæ ; ſed puellus pulchrior.
Salve Virgo, ſalve Virga, quæ de Jeſſe floruit ;
Salve nate nobis date, quem MARIA genuit. ℟.
Fœlix tellus, quæ per vellus rore Cœli maduit.
Fœlix Homo, qui pro pomo vitæ panem accipit.

JESU *veni, flatu leni, cor noſtrum refrigera:*
Carnis æſtus, orci quæſtus ceſſent mundi prælia. ℟.
Cor devotum te vult totum; Nam tu ſolus omnia.
Ergo veni, ſimus pleni, fontis tui copiâ.

Pie JESU, *qui pro eſu pomi per te vetiti,*
Nudus naſci, lacte paſci voluiſti perpeti. ℟.
Da ſalutem per virtutem quâ polles divinitus.
Ut hîc donum, illic bonum acquiramus cœlitus.

Tuus fletus JESU, *lætus, mœſtum mundum recreat.*
Ejulatus tuus gratus, Patri nos conciliat; ℟.
Sed da verè tecum flere cauſam mali, crimina:
Ut poſt mortem, cœli ſortem, nobis det in ſæcula. Amen.

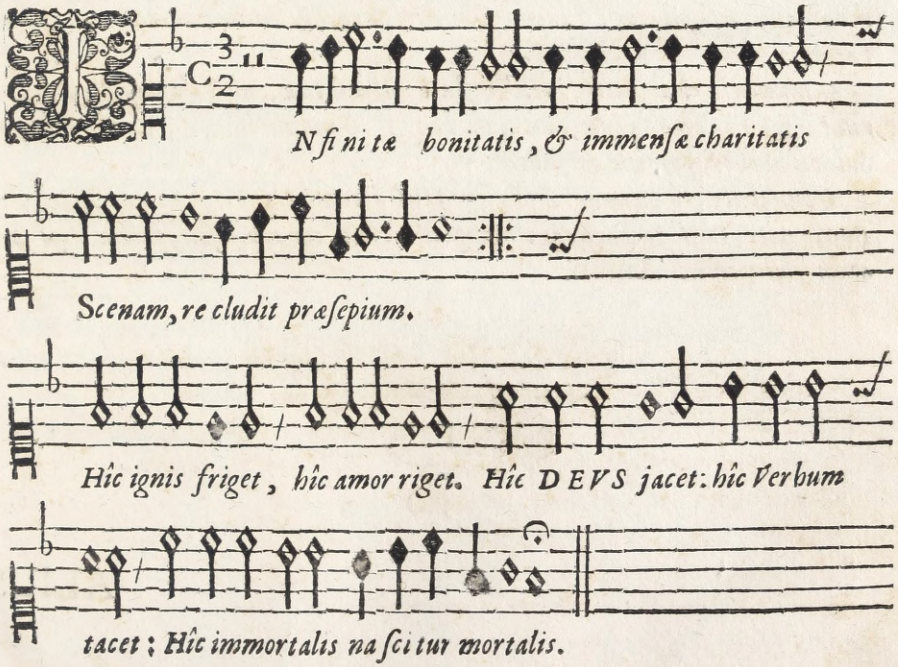

Pennis venti qui portatur, hîc à ventis flagellatur, Lux vera nocte obruitur. Soles gemelli, pluunt ocelli, amore plenæ diffluunt genæ. Artus tenelli trepidant puelli.

Quem nec ampla terræ castra, nec cælorum capiunt astra, parvis integitur fasciolis. Pro cæli aula, vilis est caula, Illustre tectum, vix tegit lectum, patens rigori, pervium furori.

Orbem terræ qui fundavit. Cæli molem, qui formavit: Non habet locum in diversorio. Cui cælum sedes, non habet ædes: qui nos amænat, qui nos serenat. Flet sub acerbis boreæ procellis.

Egredimini de duris, cordis obstinati muris; Filiæ Sion egredimini. Videte bellum Regem puellum, cui sella gramen, cui thronus stramen, cujus missellus servus est asellus.

O mi DEVS, ô meorum, vena prima gaudiorum! ô Angelorum lætitia! O mi amator, ô sospitator! Tune misselle Rex es puelle, Tu-ne Creator, Cæli Imperator.

O Immensæ charitatis, inexhaustæ bonitatis tuæ, mi Jesule quis est numerus! Quis te amor angit, quis ignis tangit O mundi lumen, ô cæli Numen, Salutis author, patrone & fautor.

O cunabula, ô fœnum! ô præsepe DEO plenum! O Virgo parens, ô pupule! Puelle nate, DEVS incarnate: hic ignis crescit, cor emolescit, pectus liquescit, amor obstupescit. Amen.

ALIUS

ALIUS.

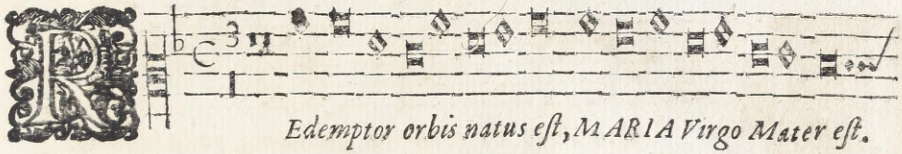

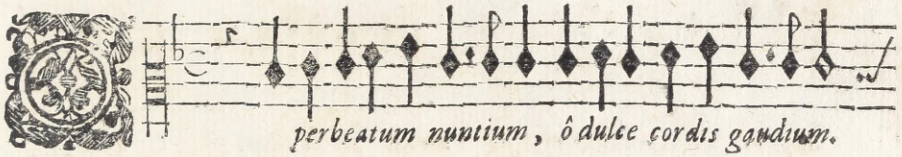

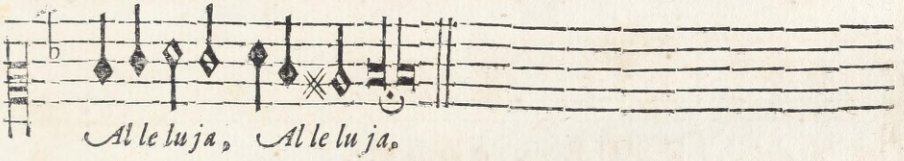

Hanc diem fecit Dominus, quâ nos invisit servulos. O perbeatum &c:
Jam radix Jesse floruit, & Virgo fructum protulit. O perbeatum &c.
Fœcunda partum edidit, & Virgo Mater permanet. O perbeatum &c.
In cœlis cantant Angeli, in terris Adæ filij. O perbeatum &c.
Pastores læti affluunt, Magiq; currunt ocyùs. O perbeatum &c.
Resultat Lymbus jubilo, quod Christus orbi natus est. O perbeatum &c.
Præcursor ejus omnibus salutem certam nuntiat. O perbeatum &c.
Sit Trinitati gloria, per quam hæc nobis gratia. O perbeatum &c.
Tibiq; dulcis JESULE, sit laus cum Matre Virgine. O perbeatum nuntium, ô dulce cordis gaudium: Alleluja, Alleluja.

ALIUS.

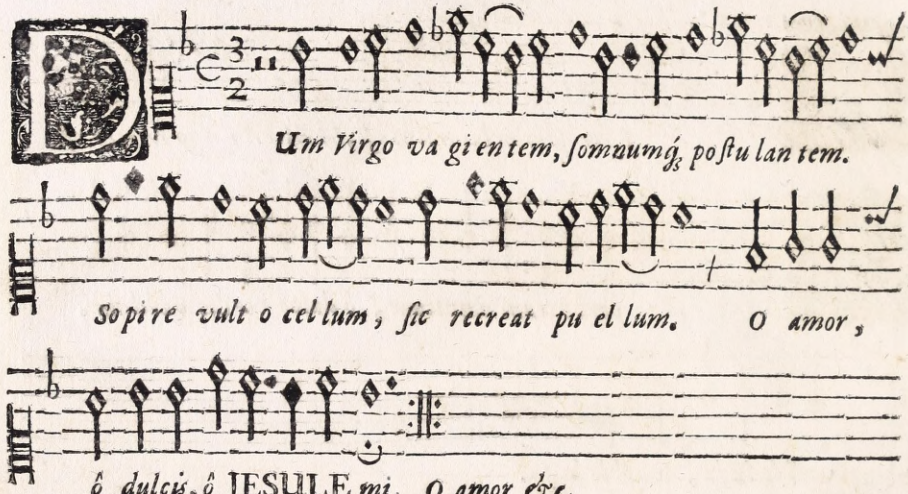

O Numen, ô puelle, ô nate plene melle:
In lectulo informi, in fœno nate dormi. O amor &.
O nate mi mellite, ô vita meæ vitæ:
O dormi mea roſa, ô gemma pretioſa. O amor, ô dulcis, &c.
O dormi meus thronus: ô dormi puer bonus.
O dormi mea ſalus, dum ſinit mundus malus. O amor &c.
O gaudium parentis, ſolatium q́ mentis,
O nate mi & Pater, ô dormi canit Mater. O amor &c.
Vis alios cantores? vocabimus Paſtores.
His nulli ſunt priores, & voce caſtiores. O amor &c.
Clamabunt: ô puelle; ô Sol orbis ocelle.
O dormi, dormi, dormi, præſepio informi. O amor dulcis, ô JLSULE *mi.*

Nota. Dum Virgo vagientem.

Exultet & lætetur, totusq́ jucundetur Mundus, tuo natali,
O JESULE *mi, ô vuvule mi.* *Plauda:*

Plaudat die beatâ, dum cœlitus citatâ manu ſonant choraules. O JES: *&c.*
Triſtes ſilete cantus; non vult habere planctus, Salvator orbis natus: &c.
Alauda lir lirando, paſſerq́ circitando, Natale pangant carmen. O JES: *&c.*
Dulces mei ſodales, adeſte commenſales, Ad nuptias regales. O JES: *&c.*
Eja Angelo credentes, ſtellam Ducem ſequentes, Regem novum quæramus.
Quid tam diu moramur, Paſtoribus jungamur. In Bethlehem pergamus.
Præſepe circumdemus, & voculas aptemus, ſimulq́ cantilemus. ô JES: *&c.*
Infantulo, novello, pulchellulo, tenello, Pſallamus omnes, omnes, &c.
Pro faſcis, cunis-q́; ſtratis, crepundiisq́, Cor molle præparemus. &c.
Sat eſt, ſat eſt, ceſſemus, dum blandulum videmus jam ſomnulum venire.
Eamus hinc ad clauſtra, jam bina nutant aſtra, Dicamus omnes dormi. O JESULE *mi, ô pupule mi.*

ALIUS.

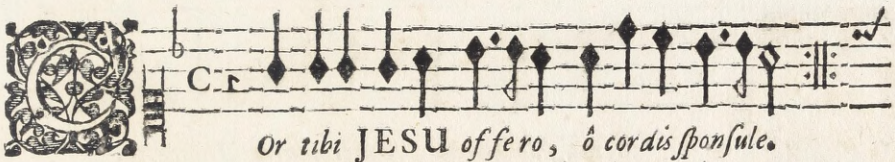

Or tibi JESU *offero, ô cordis ſponſule.*
Et totâ mente dedico, mi ſuavis parvule ℟.

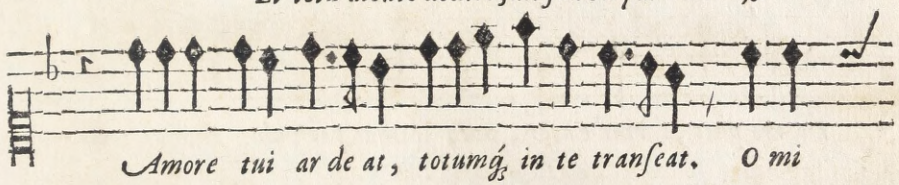

Amore tui ardeat, totumq́ in te tranſeat. O mi

beate pupule, pulchelle JESULE.

Amore cor accenditur, ô ardens JESULE, *Liqueſcit, & diſſolvitur amande parvule.* ℟. *Urit dolor in viſcere, urit amor in pectore: Nudum te quando video, Matris in gremio.*

Quid

Quid fecit? ut eligeres pro cœlo ſtabula; Amoris hæc audaculi ſunt ſtratagemata. ℟ *O amor, ô quam fortis es, ut cœlo DEUM traheres; Ah flectere gemmeolis parvi lachrymulis.*

O Sol, ô ſpes, ô unicum mentis ſolatium! Quantum amoris patior, tui incendium. ℟. *Non capio tot flammulas, queis mihi pectus uſtulas; Ardebo dum in tenues, diſſolvar cineres.*

Plus millies te diligo, ô blande JESULE! *Mori coram præſepio, quam vellem parvule.* ℟. *En cor plenum amoribus, tuis advolvo pedibus, Tuo mi ſuavis puſio, inclide corculo.*

Non meus ſum, ſed tuus ſum, ô dulcis parvule. Ego tuum, tu cor meum, habes ó JESULE. ℟. *Accurre amor, ultima tibi debetur laurea, Utrumq; cor in unicum liqueſcat corculum.* Amen.

ALIUS.

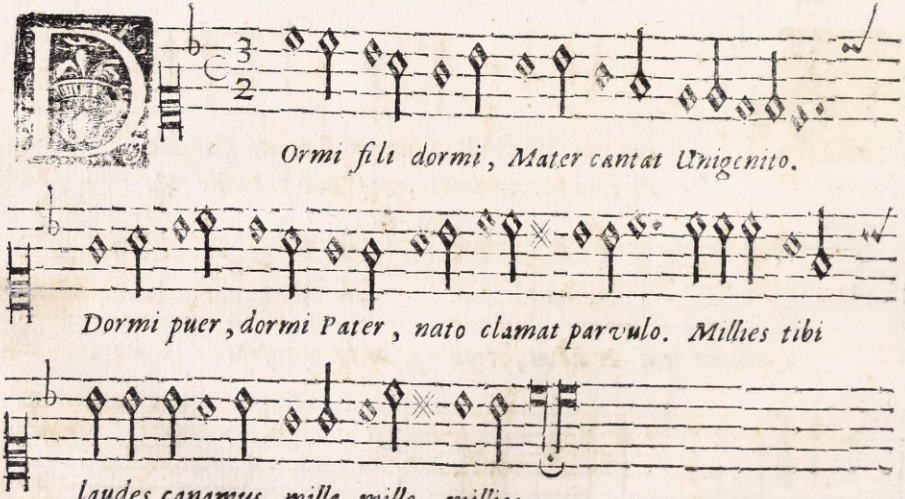

Lectum ſtravi tibi ſoli, dormi nate bellule,
Stravi lectum fœno molli, dormi mi animule. Millies tibi &c.
Dormi decus, & corona, dormi nectar lacteum.
Dormi, Mater dabo dona, dabo favum melleum. Millies tibi &c.

Dormi

Dormi ſapor, & dulcedo, dormi mea gloria,
Quicquid vis, en tibi cedo, inter hæc præſepia. Millies tibi &c.
Dormi nate mi mellite, dormi plene Zaccharo,
Dormi vita meæ vita, caſto natus utero. Millies tibi &c.
Quicquid optas, volo dare, dormi parve pupule,
Dormi fili, dormi caræ Matris deliciola. Millies tibi &c.
Dormi cor, & meus thronus, dormi Matris jubilum:
Aurium cæleſtis ſonus, & ſuäve ſibilum. Millies tibi &c.
Dormi fili, dulce Mater, dulce melos concinam.
Dormi nate, ſuave Pater, ſuave carmen accinam. Millies tibi &c.
Ne quid deſit, ſternam roſis, ſternam fœnum violis.
Pavimentum Hiacynthis, & præſepe liliis. Millies tibi &c.
Si vis Muſicam, Paſtores convocabo protinus,
Illis nulli ſunt priores, nemo canit caſtius. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies. Amen.

ALIUS.

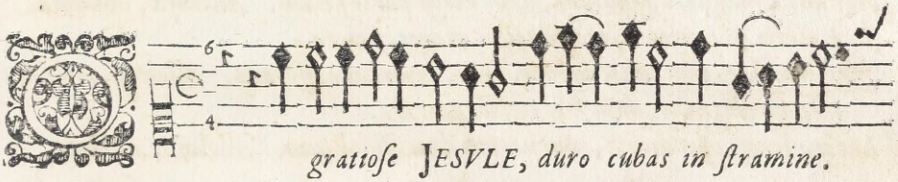

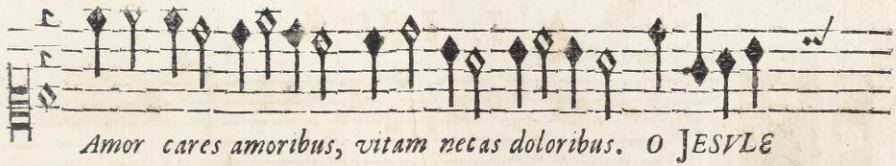

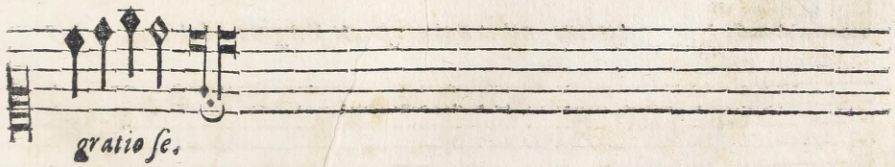

O mi

O mi ſuäviſ puſio, patriſ cares palatio.
Amor cares amoribus, privas DEVM cæleſtibus. O JESULE *gratioſe.*
O mi beate parvule, pro me jaces in frigore.
Amor cares amoribus, privas DEVM caloribus. O JESULE *gratioſe.*
Da virgo mihi filium, novum dabo præſepium.
Amor places amoribus, Chriſtum levas doloribus. O JESULE *gratioſe.*
Te Chriſte claudam pectore, hoc dulcius nil calcere.
Amor places amoribus, Chriſtum foves caloribus. O JESULE *gratioſe.*
Nunc parve dormi puſio, in hoc novo palatio.
Amor fave præſepio, ſomnum fove ſilentio. O JESULE *gratioſe.*

Nota. O Gratioſe &c.

Lætare Virgo Iſraël, quâ natus eſt Emmanuel.
Qua eras antè filia, nunc Matris habes gaudia. Alleluja, Alleluja.
Lætare dum te Gabriel, ſalutat florem Iſraël.
Fœcunda Numen recipis, & Virgo Chriſtum concipis. Alleluja, Alleluja.
Lætare dum Bethlemicis, excluderis ab incolis.
Fers nobis magnum gaudium, dum Virgo paris filium. Alleluja, Alleluja.
Lætare ad præſepia, tres ducunt magos, ſydera.
Qui ſuas opes ingerunt, aurum, thus, myrrham offerunt. Alleluja, Alleluja.
Lætare ab exilio, dum ſtas in ſolo patrio.
Lætare templo perditum, cum natum ducis ſubditum. Alleluja, Alleluja.

ALIUS.

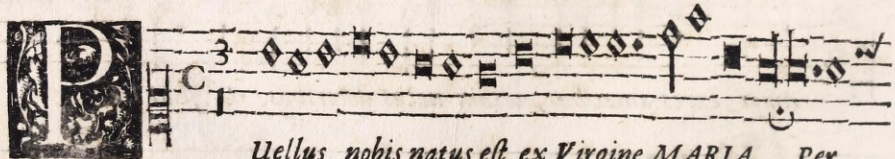

Uellus nobis natus eſt ex Virgine MARIA. Per

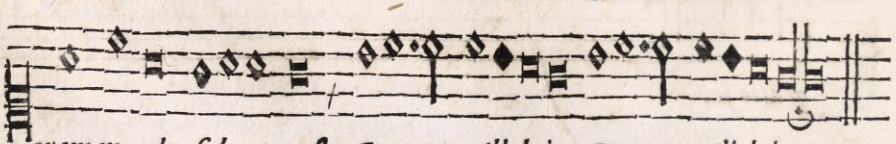

quem mundus ſalvatus eſt, Canamus Alleluja, Canamus Alleluja.

Æterni

Æterni Patris Filius, & Cœlorum fabricator,
Tenellus sit infantulus, immensus Imperator; Immensus &c.
Recumbit inter bestias, Majestas infinita.
Tenellas fundit lachrymas, mortalium pro vita: mortalium &c.
Hanc ergo propter gratiam, lætemur & exultemus,
DEOq́ demus gloriam, & nunquam finiamus, & nunquam &c.

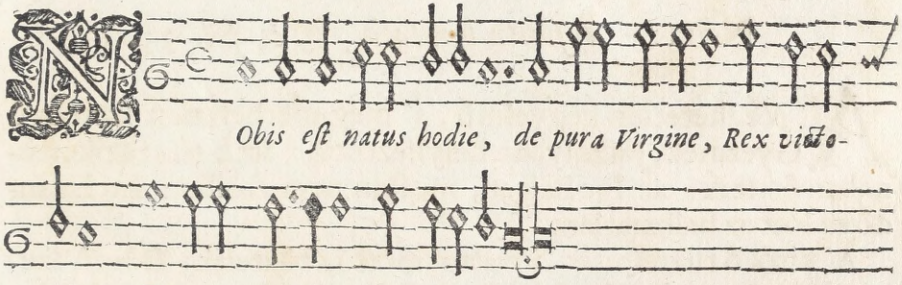

Nobis est natus hodie, de pura Virgine, Rex victo-
ria. De pura Virgine Rex Victoriæ.

Cui Sol, Luna & Terra, omnia Sydera, vernant per tempora. Omnia &c.
Ideo nos terrigenæ, laudemus hodie Regem potentiæ. Laudemus &c.
Ut dentur nobis præmia, magnaq́ gaudia in Cœli curia. Magnaq́ &c.
Ob hoc nunc pangamus ei omnes, & singuli, in voce chorali. Omnes &c.
Laudemus nostrum Dominum, MARIÆ filium, Regem Angelorum:
Salus illi, & gloria atq́ victoria, per cuncta sæcula. Atq́: Amen.

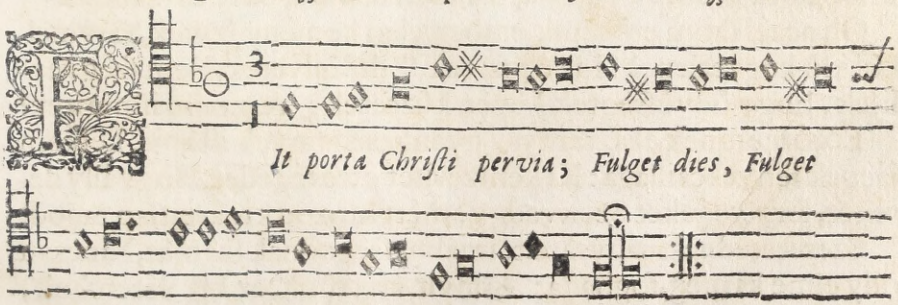

It porta Christi pervia; Fulget dies, Fulget
dies. Referta plena gratiâ; fulget dies ista.

Diei ſolemnia; fulget dies, &c. Celebrat Eccleſia, fulget &c.
Genus ſuperni luminis, fulget &c. Proceſſit alvo Virginis, fulget &c
Honor Matris, & gaudium, fulg:&c. Immenſa ſpes credentium, fulg:&c.
Naſcuntur mundo gaudia, fulget &c. Æterni Patris germina, fulg: &c.
Gloria tibi Domine, fulget &c. Qui natus es de Virgine, fulget &c.
Cum Patre, & ſancto Spiritu, fulget &c. In ſempiterna ſæcula, fulg:&c.

Nota: *Infinitæ benitatis, &c. fol.* 33.

A' Véghetetlen kegyelmű, s' meg-mérhetetlen ſzerelmű Gyermek, Jáſzolyban helyheztetik: Itt á tűz fázik, ſzénában fekſzik: az Ige halgat, moſtan nem ſzólhat: Im halandóvá lőtt az halhatatlan.

A' kitől ő tiſzteltetik, im attol moſt kőtőztetik, Dőrgő ſzelektől legyeztetik, Két ſzép ſzemei, Egek győngyei, Moſt folydogalnak, sűrűn húllanak, A' ſzeretettől, ki le-húzta Menyből.

Kit á földnek kereksége meg nem fog, s'az égh felsége, egy kis poſztóbã takartatik: Menyorſzág helyett, egy Iſtállót lelt, Szerelműnk ágya, á barmok jáſzla, A' ſzelek úttya ő meleg ſzobája.

A' ki által teremtettek Meny, föld, tenger, és mindenek, Im nem talál magának helyet: Ki az eget adgya, nincsen hajlékja, Fris palotája, ökrök pajtája, Minden udvara, ökre és ſzamára.

Oh aczél ſzivű emberek, embertelen kemény ſzivek, Sziv-nélkül élő kegyetlenek! Ide nézzetek, ſzelidűllyetek, Nem ſzégyenlitek, hogy üdvőſségtek Lévén kőztetek; meg nem iſméritek?

Eőrőmemnek első tárgya, gyengeségemnek iſtápja, Lelkem éjének fényes csillaga: Ki kénſzeritet erre tégedet, Hogy illy dereket, fergetegeket Szenvedgy? mért kinzod kis ártatlan tagod?

Szeretetednek nagyságát, irgalmaſságodnak ſzámát, Nincsen olly elme ki meg-foghaſſa: Ennyit érettűnk, az kik vétettűnk, S' téged üldőztünk, ſzenvedſz: de kérűnk, Meg-bocsáſs nékűnk, oh egy üdvőſségűnk!

Oh

Oh ökör, s' szamár szénája, oh Istennél tellyes jászla, Oh szép Szűz Anya, oh édes Jesus! Halgasd-meg szólgád, vedd szivét hozzád, Midőn igy gyúllad, s' csak el nem ólvad, Szerelmed miatt már ugyan el-baggyatt.

Nota. *Dum Virgo vagientem, &c. fol.* 36.

Midőn á Szűz Magzattyát, Jászolyban síró fiát,
El-akarja alutni, igy énekel ő néki:
Oh nap fény! oh élet! oh édes Jesus! oh édes Jesus!
Oh édes Napom fénye! oh életem reménye!
A' barmok jászolában, alugy á lágy szénában.
Oh nap-fény &c. *Post singulos versus.*
Oh én édes Gyermekem! csak téged kiván lelkem,
Alugy édes Virágom, zöldellő rozmarinom.
Oh alugy én Királyom, alugy édes magzatom,
Alugy, alugy alakom, mig hagynak e' világon.
Oh Atyának őröme, oh Anyának szerelme!
Oh Anyád Attya alugy, oh Anyád Fia alugy.
Akarsz más éneklőket? Majd hivok juh őrzőket:
Ezeknél senki nincsen, á ki ékesben zengjen
Mihelyt kedved meg-értik, ottan eggyütt rá kezdik,
Oh alugy Jesus, alugy: Itt á Jászolyban alugy.
Oh nap-fény! oh élet! oh édes Jesus! oh édes Jesus!

Nota. *Dormi fili dormi &c. fol.* 38.

Alugy fiam, igy énekel Annya ő szülöttének,
Alugy fiam, alugy, Attya kiáltya kisdedének,
Ezerszer néked éneket mondgyunk, tőményteni ezerszer.
Jó ágyat néked vetettem alugy; édes kisdedem,
Csak magadnak készitettem, alugy édes Gyermekem.
Ezerszer néked &c. *Post singulos versus.*

Alugy ſzépség, és ékeſség, menyből cseppent édeſség,
Alugy, ajándékot adok, majd lépes mézet hozok.
Alugy ſzájam édes ize, ſzivem tellyes örőme,
Alugy édes mézzel tellyes, alugy lelkem élete.
Mit kérſz? hozok, mond-meg, s'adok, alugy két ſzemem fénye,
Fűleimnek ſzépen zengő vigaſságos éneke.
Alugy ſzivemnek Királlya, lelkemnek koronája.
Szűzeſségemnek Virága, Angyalok tiſztasága.
Alugy, én penig éneklek, mint méh kőrűled zengek:
Nem engedem hogy álmodból téged fel-ébreſzſzenek.
Alugy fiam, alugy midőn tégedet igy rengetlek.
Alugy fiam alugy midőn tégedet ſzeretgetlek.
Hogy ſemmi heával ne légy, Jáſzlod ſzép virágokkal
Kőrős-kőrűl bé-kertelem gyenge liliumokkal;
A' ſzénát-is violákkal, jó illatú rósákkal,
Bé-hintem Tulipánokkal, s' gyenge Narciſſuſokkal.
Páſztorokat á Nyáj mellől mindgyárt ide hivatom,
Ezek tiſztán enekelnek: meg-tecczik néked tudom.
Ezerſzer néked éneket mondgyunk, tőményteni ezerſzer.

VOTUM CHRISTO NASCITURO.

Nota: Omni die &c. pag. 127.

Quis te tenet in conclavi caſtitatis abditum?
Tot jam annis expectavi ante ſæcla conditum.
Redde pignus quod tuliſti Virgo, manens integra:
Satis alvo nutriviſti: Matris dones ubera.
Scimus Matrem, ſcimus Natum naſciturum ſæculo:
Virgo Natum quæ foviſti, imple lacte ubera.
Amor prodit Cœlo datum, quem fovebas clanculo:
Virgo carnem quæ dediſti, Virgo dabis ubera.

Felix

Felix Virgo, felix Mater, DEI prole gravida:
Natus ſuget, & implebit plena lactis ubera.
Nata Patri, Sponſa ſponſo, Virgo dabis ubera:
Creatura Creatori; & Ancilla Domino.
Gaude Sponſa, Mater, Nata, Caſtitatis lilium:
DEI dono, mundo datum Virgo nutris Filium.
Virgo ſinum per intactum leva læta pondera:
Leva VERBUM CARNEM FACTUM, quod diſtendit ubera. Amen.

De JESULO in ſtabulo, Nota eadem,

Dulci collo pendens pondus ludit inter baſia:
Onus leve, cui mundus, Matre ridet ſociâ.
Cantat Mater ridet Natus: Cantat Joſeph Parvulo,
Solâ Virgine prognatus colluctatur Gerulo.
Cantant Angeli ludentem in Divinis nexibus:
Factum Deum Infantulum Matris in amplexibus.
Læti concinunt Paſtores novo terris Domino:
Spargunt flores, fundunt melos, dulci mentis jubilo.
Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine:
Cœlo datus, mundo datus Chriſtus natus hodie.
Exultemus, & lætemur in chordis, & organo.
Alternantes collætemur in tubis, & tympano.
In fiſtulis & cymbalis ſuaviter ſonantibus:
In lituis, & buccinis ſonorè clangentibus.
Plaudant ſylvæ, plaudant prata, læta plaudant nemora:
Et quæcunq; campis nata plaudant Nato flumina.
Plaudant valles, plaudant montes, frondes, flores, germina:
Plaudant rupes, & torrentes; Nato plaudant omnia.

Nota eadem.

O Mi dulcis JESULE ſponſule decore,
Ubi es? ah! ubi es? langueo amore.
Quis te fovet lectulus, lectulus plumatus?
Quæ te fovent cunulæ, cunulæ beatæ?
O beata limina, faſciæ beatæ,
Quæ te ſtringunt JESULE arctiùs amore.
O beata ubera, & ô lac beatum,
Quod te paſcit Parvule! dulcius eſt melle,
Utinam me famulum JESULE legiſſes!
O quàm fidum famulum JESULE legiſſes.

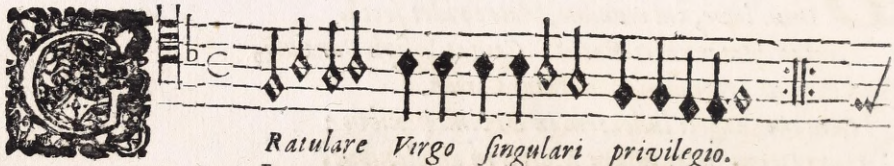

Gratulare Virgo ſingulari privilegio.
Jucundare Sacro decorari puerperio.

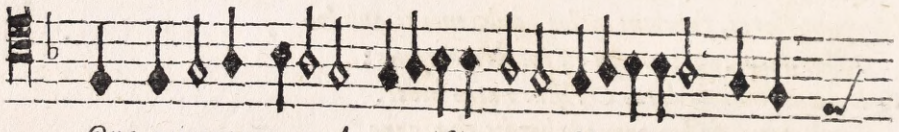

Quæ mirante naturâ genuiſti puræ ſalutiferum mundo

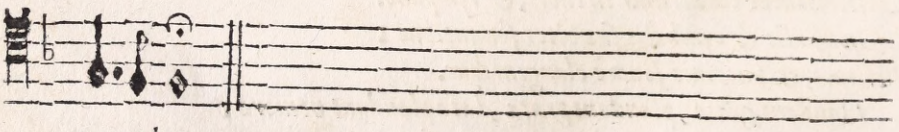

parvulum.

Salve cubans adorande Puer in præſepio: Salve gaudens veneranda Mater novo gaudio. Tu virginum corona, Caſtitatis norma celeberrima, Matrum maxima.

Digna

Digna puro puerpera Parens puerperio, cerne duro puritatis pignus in præsepio, Dilecta supra mille dulciora melle fige oscula, ô Virguncula.

Colunt nudum Dominum devotè Bos & Asinus, inter quorum medio duorum jacet medius. Quem profitentur Deum, creatorem rerum, corde credendum, ore canendum.

Ergo grati juxta, ac devoti Nato pusillo laudum vota offeramus, toto cordis jubilo, proni geniculemur, Nato gratulemur per obsequium, ad Præsepium.

Venerandum Puellum lactentem Matris gremio, veneremur ubera lambentem novo gaudio, quem veneranda trium devotio Regum munerabatur, venerabatur.

Ob sacratam Parvuli lactentis Nativitatem, obsecramus teneræ Parentis integritatem; pro nobis omni horâ tuum Natum ora ô Mater pia Virgo MARIA Amen.

Nota eadem.

SZůz MARIA ez világra nékůnk szent Fiát hozá, Az Jászolybã helyheztetvén őtet, imigyen szólla: Alugy-el én magzatom, nyúgodgy-el virágom; igy énekelvén és őrvendezvén.

Eőkőr, Szamár reája lehelvén, mintha mondanák: Ur és Isten most kőzőttůnk fekszik; eggyůtt vigadgyunk. Már az Egi marak, és erdei vadak őtet imádgyák, és magasztallyák.

Azért mi-is halandó emberek őtet dicsirjůk, důcsőséges szůletése napját vigan szentellyůk. Az Atya Ur Istennek, nékůnk kegyelmesnek hálákat adgyunk, szivből vigadgyunk.

Az ki hozzánk irgalmasságából szent Fiát kůldé, hogy ő minket bůnős embereket ůdvőzitene. Ki mihelt szůlettették, ottan kergettették kegyes Királyunk, édes JESUsunk.

Oh te kegyes Aszszonyunk MARIA, Istennek Annya, ez Világnak te vagy esedező óltalmazója. Ne feletkezzél rólunk, oh édes gyámolunk! te légy óltalmunk, erős paisunk. *Amen.*

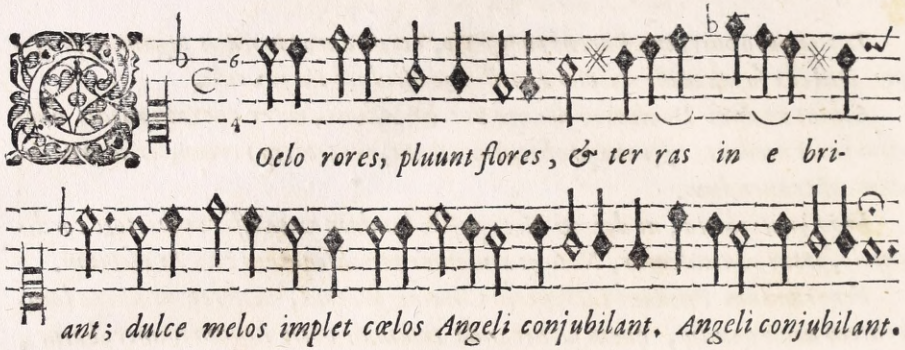

Cœlum plaudit, tellus audit, quàm eſt ſuavis muſica!
Angelorum turba gaudet Nato Deo concinit.
Nato Deo concinit.

O MARIA dulcis pia Virgo Mater Numinis:
En natura obſtupeſcit; Abſq; viro Mater es:
Cumq; viro Virgo es.

Peperiſti qui te fecit, Redemptorem hominum;
Gaudent montes, ſaltant fontes; cum ſonoro jubilo
Cum ſonoro jubilo.

O Filij mortalium, rei Adam criminis;
Triumphate mecum omnes, JESUS Dei Filius
Adam eſt innoxius.

Tibi laus, qui natus es ex intacta Virgine:
DEUS carnem induiſti, Liberator hominum.
Liberator hominum.

Nota eadem.

Coelo rores pluunt flores, & terras inebriant
Dulce melos implet Cœlos; Angeli conjubilant.
Angeli conjubilant.

Rident ſata, virent prata Nato regi parvulo
Gaudent montes, ſaltant fontes magno mundi Domino. Magno &c.

Mater

Mater plorat, cùm adorat Deum factum Hominem:
Natus ridet quando videt, Charam Matrem Virginem. Charam &c.
Linquunt caulam, petunt Aulam Regis nati Cœlicam
En pastores, sunt cantores, JESU cantant Ecclogam. JESU &c.
Ridet fœnum inamœnum: Et ridet præsepium,
Sic innectens, sic amplectens Universi Dominum. Universi &c.
En adstantes animantes, fuso fovent spiritu,
Admirantes, salutantes Parvulum cum gemitu. Parvulum &c.
Cùm nivalis hyemalis casam inflat Boreas,
En tenella, mollicella membra tremunt choreas. Membra &c.
Crasso filo, rupto lino Virgo ligat Parvulum,
Et algentem, & trementem Mater fovet Filium. Mater &c.
Nostrum pectus, Christo lectus sit, & cor præsepium
Deo plenum caro fœnum, & sit pectus stabulum. Et sit pectus stabulum.

Ad JESUlum P. Vincentij Caraffæ Soc. JESU.

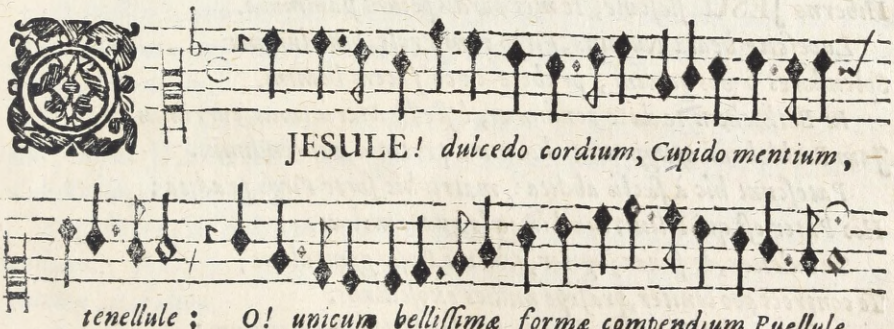

Ah! lumina, amorum sphærulæ, Fortunæ rotulæ, chrystallina!
O! flammei, jam ardeo vestro Carbunculi, incendio.
Ah! genulæ, fluenta gratiæ, lactis, & purpuræ areolæ,
Ut colligam ô JESULE! permitte Conchulam hoc littore.
Cincinnuli, solares radij, ô vos ramusculi electrini!
Dilecti sunt hæc stamina: his vitæ laqueis ô capiar.

Ah labia rosarum phialæ, amorum venulæ, corallina:
His mergere jucundum est, his pectus urere beatum est.
Ambrosia ex ore nascitur, favus diffunditur in flumina:
Hic Templum est, ingredere; hic Amor Echus est, eloquere.
Ah! digitos quamvis in fasciis, armatos jaculis, Eburneos:
Ingemina plus millies; amabo vulnera, quæ facies.

ALIUS. Nota eadem.

O Angeli citò accurrite, Regiq; syderum applaudite:
Puellulo concinite, gementi Pupulo colludite.
Tu Virgo Mater præbe mammulas, Divini nectaris ampullulas:
Hoc lacte mi Puellule creseces in virum, ô mi bellule.
O lactea Virgo pauxillulas propina guttulas nobis quoq;:
Permitte mi Puellule, castæ nos nutriant ut stillulæ.
Te concinam, tibiq; serviam, & insequar quousq; capiam:
Hiberne JESU *flosculè, te mei cordis petunt flammulæ.*
Lucescite beata Numina, Virgo cum Prole, bina lumina:
Splendores ô vos gemini, præbete cæco facem homini.
In Bethlehem te duce tendimus, ô stella Maris imus, currimus:
Jam Bethlehem attigimus; hic mira protinus deprèndimus.
Patescunt hîc à sæclis abdita: matris hîc sorte Virgo prædita:
Hîc Pater est qui Filius: nihil in cœlo quære melius.
Te dulciter, te fruar jugiter, tibi mi Pusio geniculans;
Te contrectabo leniter, præsepe millies exosculans.
O fœnulum! ô præsepiolum! ô dulce DEI tabernaculum:
Quæsitus hîc inveniar; hoc fœno pascar, & hoc moriar.
Ah fœnulo strate mi lectule, tenellis lachrymis mellitule:
Mellite mi Puellule, dulcoris plene mi pusillule:
Sit mihi tui quæso copia; nil vana mundi curo gaudia:
Mellite mi, tenelle mi, Divine Pusio, pulchelle mi.

O Pa-

ALIUS.

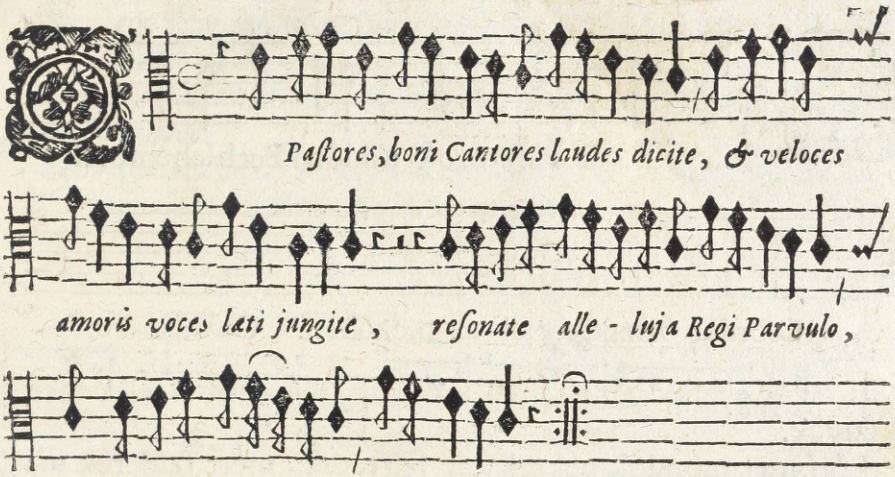

O Pastores, quis hos favores vobis exprimat, quos de cœlo, cum pio Zelo Deus nunciat: ergo læti properate usq; Bethlehem; & in Caula salutate Deum-Hominem.

O Pastores, Vestros honores ambit Parvulus, & mundanas spernit, ut vanas pompas JESULUS: *Cor syncerum amplexatur, plenus gratiâ; & in illo delectatur, plenus gloriâ.*

O Pastores, de cœlo rores vobis affluunt, quando plenæ amoris venæ in vos influunt: Fons, & vena gratiarum est præsepium; & aquarum Divinarum flumen, stabulum.

O Pastores, quàm miros flores terra germinat, quàm formosas de cœlo rosas caula reserat: Rosa virgo, flos est JESUS, *Joseph lilium; qui flos florum si sit esus, parit gaudium.*

ALIUS.

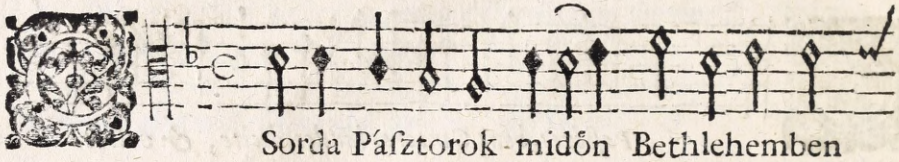

Sorda Páſztorok midőn Bethlehemben

Csordát őriznek éjel az mezőben. Csordát &c.

Iſten Angyali jővének mellékjek, nagy félelemmel telék-meg ő ſzivek.

Eőrőmet mondok néktek, ne féllyetek, mert ſzűleték ma néktek űdvőſségtek.

Mennyetek el-bé gyorſan a' Városban, ott találályátok Jesust a' Jáſzolyban.

El-indulának és el-bé jútának, Szűz Mariának jó napot mondának.

Hól fekſzik Jesus mond meg, a' Jáſzolyban, kit bé-takartál moſtan a' pólyában?

Iſten titeket hozott Uratokhoz, de nem ſzólhattok moſtan Szent Fiamhoz.

Mert ő aluſzik, pólyában nyugoſzik, hideg Jáſzolyban ſzénán bádgyadozik.

Nem fekſzik ágyban, ſem fris palotában, hanem Jáſzolyban, romlott Iſtállóban.

Serkencsd-fel Jesust Szent Fiadat nékűnk, mert Angyaloktúl hozzája kűldettűnk.

Serkeny-fel Fiam, Páſztorok el-jőttek, ſzent Angyalidtúl kik hozzád kűldettek.

Eűdvőz légy Jesus Páſztorok Páſztora, Menynek, és főldnek teremtő Szent Ura.

Ha

Ha nem utálsz-meg, te szólgaid vagyunk, és azért jöttünk, hogy téged imádgyunk.

Kérünk tégedet, mint üdvözitönket, bününkért el ne' üzz elöled minket.

Maria te-is könyörögj érettünk, hogy ez világból bóldogúl ki-mennyünk.

Dicsiret néked örök Atya Isten, kicsinded Jesus, és Szent Lélek Isten. Kicsinded Jesus, és Szent Lélek Isten.

ALIUS.

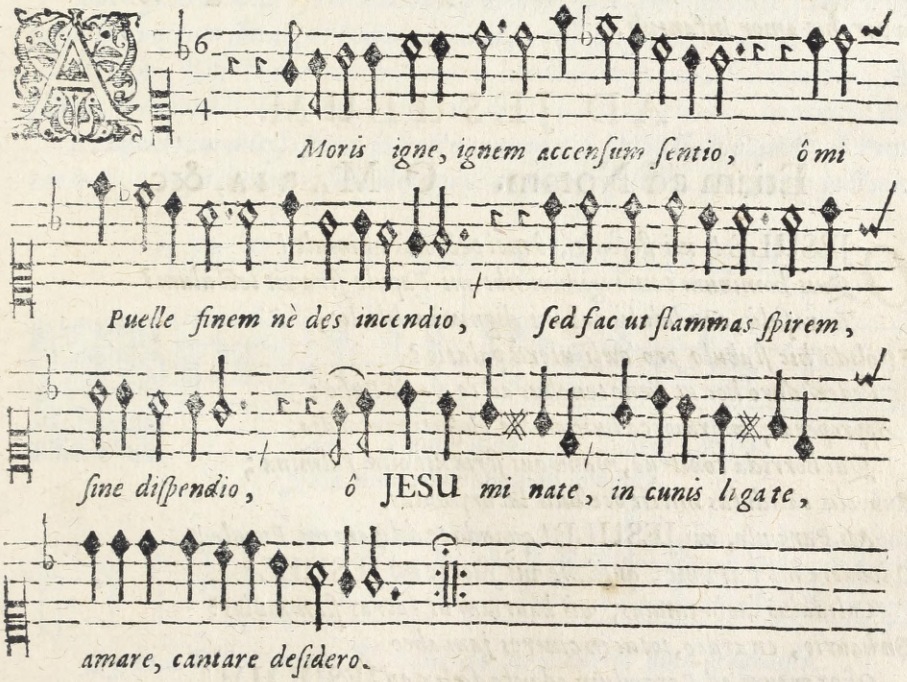

Si te ô JESU *amplector cordis amplexibus, in te totus reeflector mentis aspectibus:* ô JESU *Lux, ô amor; quàm svavis est hic clamor: in corde suspirat, in ore respirat; dulcescit, dum crescit in pectore.*

Est magna vis doloris, dum flet infantulus; sed major est amoris, dum ridet JESULUS: *ô risus, ô Puelle, fac tecum me ridere In risu fervescam, in fletu liquescam; nam meus est DEUS hic pupulus.*

O dulcor sine felle, quàm te desidero, ô JESU *plene melle, dum te considero: ô amor amate, DEUS incarnate: Hi tui gemelli ut ardent ocelli: favillæ sunt illæ pupillulæ.*

Hæc duo oris labra corallis prævalent; sunt hæc amoris flabra, si pectus occupent: in fronte tibi stellæ ardent, O mi Puelle: ô stellæ beatæ, ô faces amatæ: accendunt, incendunt suspiria.

Hæ duæ JESU *genæ, si figam osculum, dulcedine sunt plenæ, ut mellis poculum: ô genæ delicatæ, ô Pupule amate: est verè Divinus hic gaudij sinus; hic favor, hic amor Infantuli.*

AD JESULUM.

Etiam ad Notam. O MARIA, &c.

O JESULE! *mi floscule, ô mei pectoris animule!*
Quis hominum tam rigidum tibi mi Pupule stravit lectulum?
Tu rosulis, candidulis cubare dignus in liliolis;
Et olido hîc stabulo pro cœli uteris palatio?
Viden' duro hoc ut fœno tenellus ad te vagit Pusio:
Appropera; marmorea huic pande Hospiti præcordia.
Qui horrida tonitrua, manu qui strinxit olim fulmina;
Rubeolis calidulas mittit ocellulis lachrymulas.
Mi Parvule, mi JESULE! *quando te diligam mi Pupule!*
O loquere mi Parvule, quid me vis facere mi JESULE?
Calidulas lachrymulas, vis hauriam ut sacras flammulas?
En haurio, en ardeo, totus in cineres jam abeo
O cor meum ad Parvulum advola fœlix ad JESULUM!
Vis? calidas en faculas: dulcis amoris JESU *flammulas.*
Accendite, comburite cor vestri sitiens, ô flammulæ:
O flammulæ lacrymulæ! ô pretiosulæ vos gemmulæ!

Ad

Ad eundem.

O Puer dilectiſſime, tu moves pectora: ô JESULE *chare, ut ſydera clare, ô Parvule nate, plùs millies grate, tu moves pectora. Tu moves pectora.*

Si tua ſpectem lumina, hæc duo aſtra ſunt: ex quibus amœna cum luce ſerena, quot fulmina jacis, tot vulnera facis, vivit, qui tangitur, vivit &c.

Os tuum merus hortulus: ah in hoc hortulo ô quàm generoſæ ſunt labia roſæ, ex illis, per illas ſermonem diſtillas, pluſquàm roſaceum. Pluſquam &c.

Vel mundum omnem tollito, tu mihi mundus es: tu dignus amari, tu ſcitus jocari, tu pectore rapto, & animo capto, me totum vendicas. Me &c.

Tibi ô JESU *dedico jam dudum cor meum: ſi totum cumburis, jam tui eſt juris, hoc unicum ſpirat, ut tuum acquirat, votis altiſſimis. Votis &c.*

Ocelle mi, Dilecte mi: quid niſi nutrio incendium grave, ſed blandum, & ſuave, ſi expetis lectum, en porrigo tectum, in centro pectoris. In centro &c.

Nunquid jam dilectiſſime, ſic rectè canitur: ô JESULE *blande, ô Puer amande, ô Puſio decens, infantule recens, tu moves pectora. Tu moves pectora.*

AD BEATAM VIRGINEM.

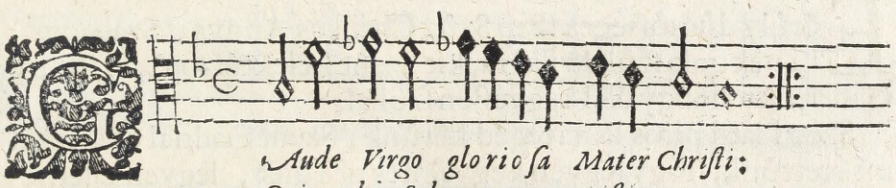

Aude Virgo gloriosa Mater Chriſti:
Quia nobis Salvatorem genuiſti.

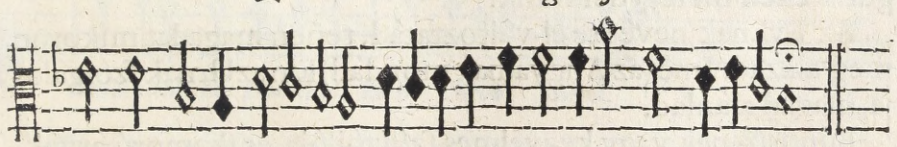

Quem à DEO concepiſti, Gabrieli Archangelo dum credidiſti.

Roſa virens tu es Virgo ſine fine, peccatorum libera tuos ab igne, & conſerva nos benignè, ut in tuo ſervitio lætemur dignè.

Eva

Eva lapsum ô MARIA restaurásti, toto corde quando te humiliásti, & devotè respondísti, dum ancillam Trinitatis te nominásti:

Gratiosa Restauratrix peccatorum, & benigna consolatrix afflictorum, miserere pupillorum, & repelle insidias inimicorum.

O quàm felix! qui te semper veneratur, & quàm Sanctus! qui te semper deprecatur, ab hostibus liberatur, & à tuo dulci Nato corroboratur.

Regnum ergo Ungaria te honorat, & pro suo auxilio te implorat, nam populus ejus orat, qui Turcarum jugo pressus valde laborat.

In te totum Ungarorum genus sperat; quia quondam commendatum tibi erat; dum sanctus Rex obierat, & Regnum post DEUM tibi soli dicârat.

Ora Virgo tuum Natum pro hac gente, ut superet inimicum te juvante, & dispergat te orante, triumphemus super hostes te obtinente.

Sis tu Regni Pannoniæ Reparatrix: Paganarorum validorum enervatrix, Ungarorum Consolatrix, post hanc mortem ad æterna gaudia ductrix.

A' BOLDOG ASZSZONYHOZ.

Nota eadem.

Eörûly dûcsôsséges szép Szûz Christus Annya, Szabaditót ki nékûnk szûlél világra, kit Szent Lélektôl fogadál, hogy Gábriel Archangyallal kegyessen szóllál.

Szép illatú piros Rósa téged kérûnk, Szent Fiadnál esedezzél mi érettûnk, hogy légyen kegyelmes nékûnk, légyen ellenségûnk ellen mi segedelmünk.

Az Evának nevét te el-változtatád, teñen magadat mikoron meg-alázád: Imé (az Angyalnak mondád) E'n az Urnak szólgálója, magad ajánlád.

Bûnôsôknek vagy kegyelmes szószóllója, és szomorú árvákra'k vigasztalója, nyomorultak orvoslója, szent nevedet dicsiröknek óltalmazója.

Oh melly bóldogok, kik dicsirnek tégedet, az kik segitségûl hijják szent Nevedet, nem káromlyák Szentségedet, sôt mindenekben keresik dicsiretedet.

Ez

Ez Orſzágnak te vagy fő gondviſelője, mindenekben leg' ſerényebb ſegitője, ellenségtől meg mentője, Hiveid reménségének fel-ébreſztője.

Szent Iſtván elsö Királyunk hogy meg-hala, ez Orſzágot akkor néked hadta vala, hogy lennél gyámolitója, minden-féle ellenségtűl óltalmazója.

Szentséges Szűz azért moſtan téged kérűnk, eſedezzél Szent Fiadnál mi érettűnk, ſzánnya-meg mi veſzedelműnk, adgyon csendes békeſséges életet nékűnk.

Dicsirteſſél magas menyben Szent Fiaddal, és magaſztaltaſsál a' Szent Háromsággal, a' Szent Angyali karokkal, ſzent Szűzek, Mártyromok, és Confeſſorokkal.

UJ ESZTENDŐRE VALO ENEKEK.

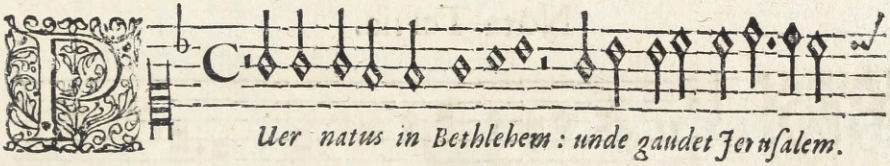

Uer natus in Bethlehem: unde gaudet Jeruſalem.

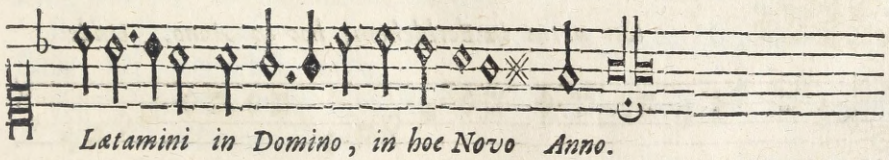

Lætamini in Domino, in hoc Novo Anno.

Aſſumpſit formam hominis, &c. Vide ſupra.

GYermek ſzűleték Bethlehemben, kinn őrűle Jerusalem.
Őrvendezzűnk, és vigadgyunk, ez Uj eſztendőben.
Emberi teſtet felvéve, &c. *Vide ſupra.*

Nota ſecunda.

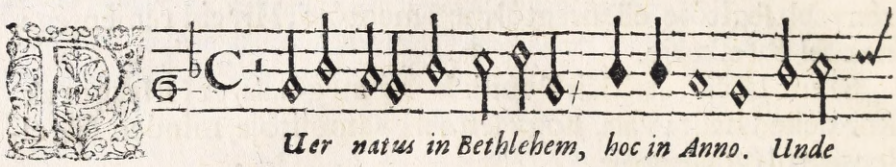

GYermek ſzűleték Bethlehemben, az űdőben. Kinn őrűle Jeruſalem. Az új űdőben mi-is őrvendezzűnk ſzűletett ſzép Jesusnak.

Nota Tertia.

Gyermek

GYermek ſzűleték Bethlehemben, az ůdőben. Kin őrůle Jerusalem. Az ůdőben mi vigadgyunk, Szűz Anyának őrvendezzűnk kedves őrőmmel; Kriſtus Királyt mi imádgyuk új énekekkel.

MAS REGI ENEK.

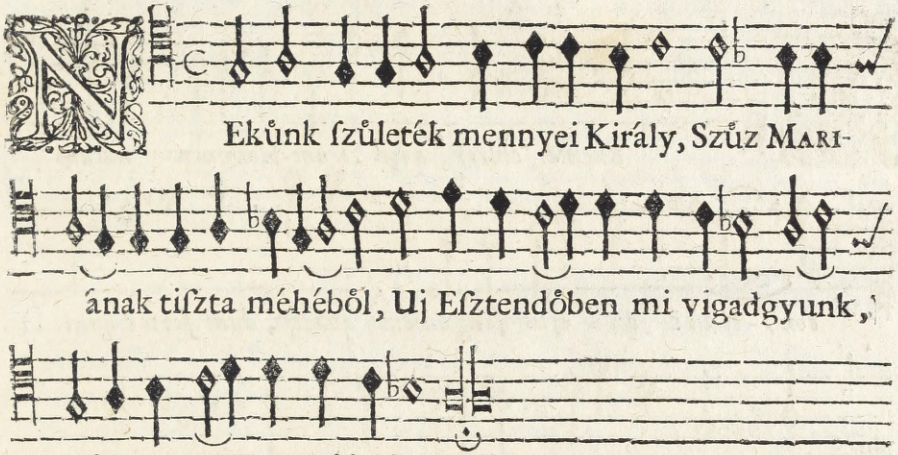

Előtet követé Bóldog Szent Iſtván: Első Martyr lőn, Hitért meg-halván. Uj Eſztendőben &c.

Szent János vala válaſztott edény, tiſzta élettel tündöklő napfeny. Uj Eſztendőben &c.

Apró Szentek meg-őletének: a' kis Jesus helyett ők ſzenvedének. Uj Eſztendőben &c.

Szent Tamás Pűſpők Anglia ſzélén, Jesusért meg-hala, ſokakat tűrvén. Uj Eſztendőben mi &c.

Sylveſter Pápát Iſten kedvellé; ki első Csáſzárt meg-kereſztelé. Uj Eſztendőben mi &c.

Kis Karácson nap kőrnyűl metélék a' kiſded Jesust: ő tőrvény múlék. Uj Eſztendőben mi &c.

Királyok Sababól el-jutának: aranyat, temjént, s' myrrhát hozának. Uj Eſztendőben mi &c.

Dicsirtessék a' Szent Háromság: Nékünk adaſsék örök bóldogság. Uj Eſztendőben mi vigadgyunk, ſzületetett ſzép JESUST mi imádgyuk.

ALIUS.

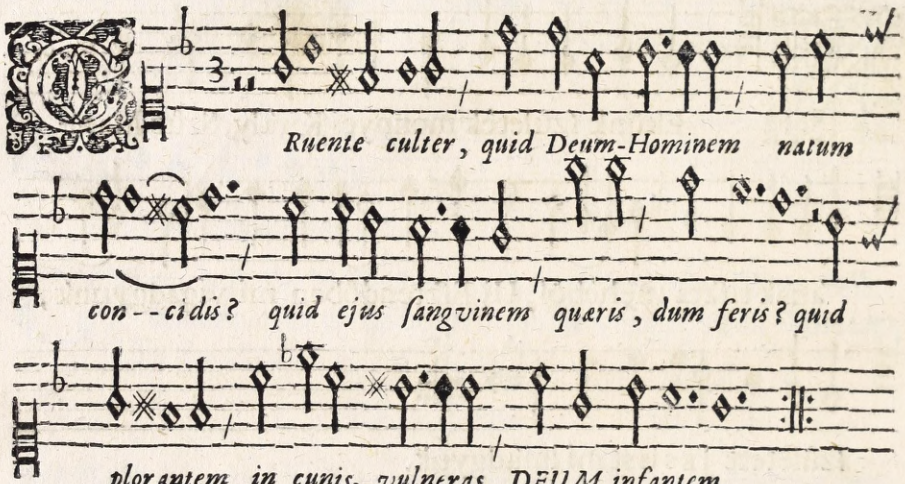

Quid poteſt infans noxæ contrahere? quòd cogis illum ſangvinem fundere: Lædis, dum cædis innocentem, Deum præ frigore vagientem.

Et te non movent membra tenelluli, nec Dei nati flentis ocelluli: Siſte nam iſte nîl peccavit; niſi quòd hominem nimis amavit.

O magne DEUS, parvule Pupule, amoris Echtypon, roſee JESULE: *Ure, combure me peccantem, cultro vel acue te non amantem.*

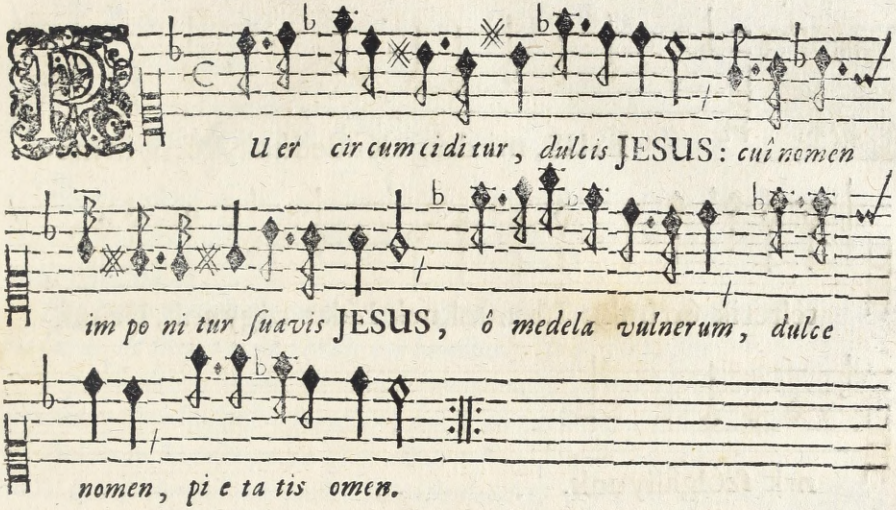

Dans cruorem tenerum Dulcis JESU; *meum levas humerum ſuavis* JESU: *nefas circumcidere poſthàc ullum, poſt* JESUM *puellum.*

Culter ille ſaxeus Dulcis JESU, *per Te totus lacteus, ſuavis* JESU; *nos jam nequit ladere hebes factus, ad Petram confractus.*

Dulce nomen meruit dulcis JESUS; *dulcem ſeſe præbuit ſuavis* JESUS: *dum legis aſpredinem mollefecit; jugum ſvave fecit.*

Legem priſcam dum necas dulcis JESU; *novum annum revocas ſuavis* JESU: *ó beata novitas Gregis Chriſti! privans lege triſti.*

Fœlix novus annus hic dulcis JESU *per te nobis curret ſic, ſvavis* JESV, *ſi cum tuo nomine conſentimus; tecum* JESU *ſimus.*

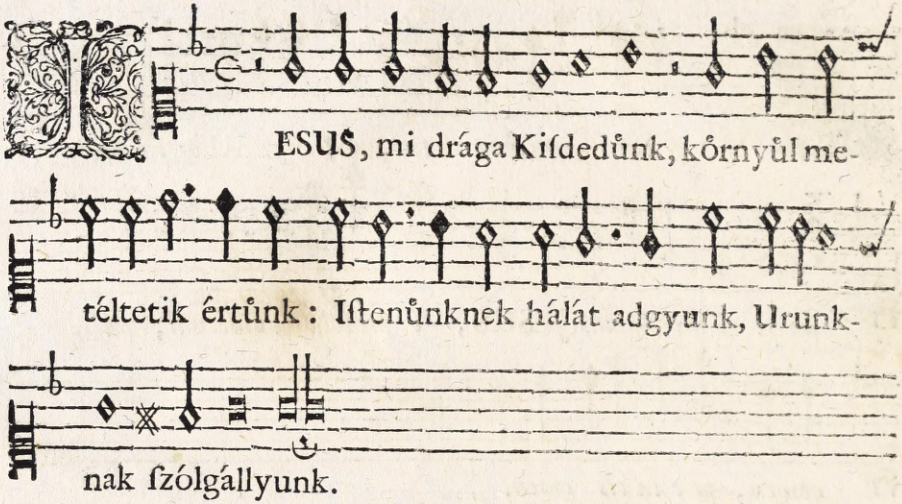

Környül metélteſsék lelkünk; hogy távozzék mi ſok vétkünk: Iſtenünknek hálát adgyunk, &c.

JESUS nevénel maradgyunk, vér-ontásáért faradgyunk: Iſtenünknek hálát adgyunk; Urunknak ſzólgállyunk.

ALIUS.

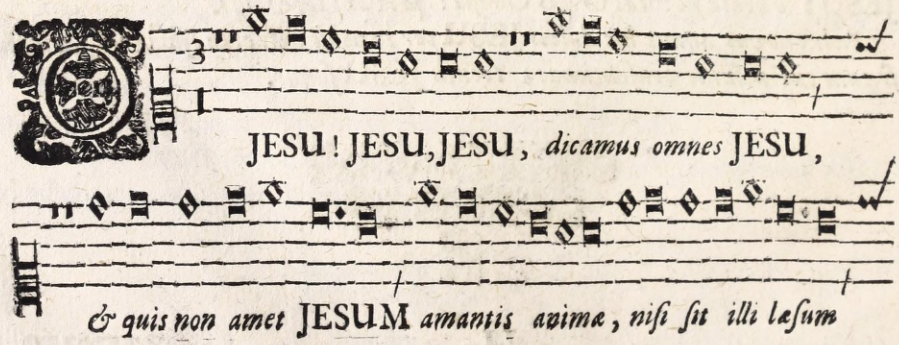

cor

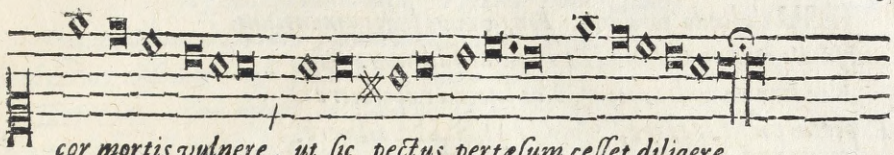

cor mortis vulnere, ut ſic pectus pertæſum ceſſet diligere.

Hoc nomen eſt amoris, nomen lætitiæ, JESU *nomen favoris, & indulgentiæ; jucunditas odoris cœleſtis gloriæ.* O JESU, JESU, JESU, *dicamus omnes,* JESU.

Hoc Nomen nobis datum de cœlo miſeris, invocati, antiqui dolores vulneris ſanat, & Deo gratum reddit cor hominis. O JESU, *&c.*

Ergo JESUM *amare, eſt verum gaudium, &* JESUM *invocare, verum ſolatium; cum* JESU *ambulare, dulce conſortium.* O JESU, *&c.*

Hoc dulce Nomen, vitæ eſt fructus nobilis, dulcedinis quæſitæ ſapor amabilis; & pluſquàm margaritæ lux æſtimabilis. O JESU! JESU, JESU, *dicamus omnes,* JESU.

Jubilus S. Bernandi De Nomine JESU.

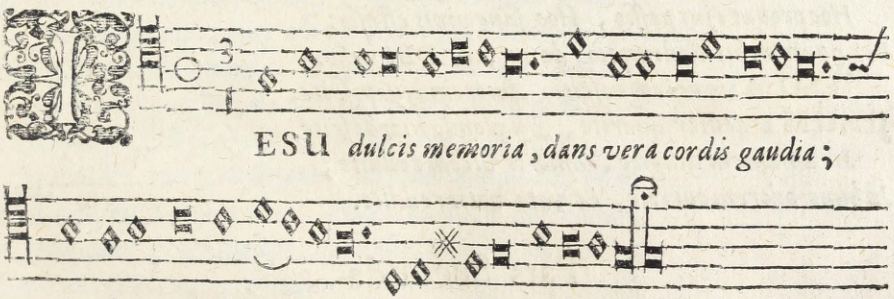

ESU *dulcis memoria, dans vera cordis gaudia;*

ſed ſuper mel, & omnia, ejus dulcis præſentia.

Nil canitur ſuavius, auditur nil jucundius.
Nil cogitatur dulcius, quàm JESUS DEI *Filius.*
JESU *ſpes pœnitentibus, quàm pius es petentibus,*
Quàm bonus te quærentibus; Sed quid invenientibus?

JESU

JESU *dulcedo cordium. Fons vivus lumen mentium.*
Excedens omne gaudium, Et omne desiderium.
Nec lingva valet dicere, Nec littera exprimere
Expertus potest credere, Quid sit JESUM *diligere.*
JESUM *quæram in lectulo, Clauso cordis cubiculo,*
Privatim, & in publico, Quæram amore sedulo.
Cum MARIA diluculò, JESUM *quæram in tumulo,*
Clamore cordis querulo, Mente quæram, non oculo.
Tumbam perfundam fletibus; Locum replens gemitibus,
JESU *provolvar pedibus, Strictis hærens amplexibus.*
JESU *Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis,*
Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.
Mane nobiscum Domine, Et nos illustra lumine,
Pulsâ noctis caligine, Mentem replens dulcedine.
Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veritas:
Mundi vilescit vanitas. Et intus fervet Charitas.
Amor JESU *dulcissimus, Et verè suavissimus,*
Plùsmillies gratissimus, Quàm dicere sufficimus.
Hoc probat ejus passio, Hoc sangvinis effusio;
Per quam nobis Redemptio datur, & DEI visio.
JESUM *omnes cognoscite, Amorem ejus poscite.*
JESUM *ardenter quærite, Quærendo inardescite.*
Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite,
In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.

Pars Secunda.

JESU *mi bone sentiam, Amoris tui copiam,*
Da mihi per præsentiam, Tuam videre gloriam.
Cum dignè loqui nequeam; De te tamen nè sileam,
Amor facit ut audeam, Cùm de te solo gaudeam.
Tua JESV *dilectio, Grata mentis refectio,*
Replens sine fastidio, Dans famem desiderio.

Qui te guſtant, eſuriunt, qui bibunt adhuc ſitiunt,
Deſiderare neſciunt, niſi JESUM, *quem diligunt.*
Quem tuus amor ebriat, novit quid JESUS *ſapiat,*
Quàm fœlix eſt, quem ſatiat. Non eſt ultra, quod cupiat.
JESU *decus Angelicum, in aure dulce canticum.*
In ore mel mirificum, in corde nectar Cœlicum.
Deſidero te millies, mi JESU *quando venies?*
Me lætum quando facies, ut tuo vultu ſaties.
Amor tuus continuus, mihi languor aſſiduus,
Mihi JESUS *melliſluus, fructus vitæ perpetuus.*
JESU, *ſumma benignitas, mihi cordis jucunditas,*
Incomprehenſa bonitas, tua me ſtringat Charitas.
Bonum mihi diligere JESUM, *nîl ultra quærere,*
Mihi prorſus deficere, ut illi queam vivere.
O JESU *mi dulciſſime! Spes ſuſpirantis animæ.*
Te quærunt piæ lacrimæ; Te clamor mentis intimæ.
Quocunq; loco fuero, mecum JESUM *deſidero,*
Quàm lætus, cùm invenero; Quàm fœlix, cùm tenuero.
Tunc amplexus, tunc oſcula, quæ vincunt mellis pocula;
Sed in his parva morula, JESUM *ſequar per ſæcula.*
Jam quod quæſivi, video, quod concupivi, teneo:
Amore JESU *langveo, & corde totus ardeo.*
JESUS *cùm ſic diligitur, hic amor non extinguitur,*
Non tepeſcit, nec moritur; Plùs creſcit, & accenditur.
Hic amor ardet jugiter, dulceſcit mirabiliter,
Sapit delectabiliter, & delectat fœliciter.

Pars Tertia.

Hic amor miſſus cœlitus, hæret mihi medullitus,
Mentem accendit penitus, hoc delectatur ſpiritus.
O beatum incendium! Et ardens deſiderium,
O dulce refrigerium! Amare DEI Filium.

JESU *flos Matris Virginis, amor noſtræ dulcedinis;*
Tibi laus, honor Numinis; regnum beatitudinis.
Veni, veni Rex optime, Pater immenſæ gloriæ.
Affulge menti clariùs, jam expectatus ſæpiùs.
JESU *Sole ſerenior, & balſamo ſuävior,*
Omni dulcore dulcior, præ cunctis amabilior.
Cujus guſtus ſic afficit, cujus odor ſic reficit,
In quo mens mea deficit, Solus amanti ſufficit,
Tu mentis delectatio, amoris conſummatio.
Tu mea gloriatio, JESU *mundi ſalvatio.*
Dilecte mi revertere; Conſors paternæ dexteræ;
Hoſtem viciſti proſperè, jam cœli regno fruere,
Sequar te, quo-quò ieris, mihi tolli non poteris,
Cùm meum cor abſtuleris, JESU *laus noſtri generis.*
Cœli Cives occurrite, portas veſtras attollite,
Triumphatori dicite: Ave JESU *Rex inclyte.*
Rex virtutum, Rex gloriæ, Rex inſignis victoriæ.
JESU *largitor gratiæ, honor cœleſtis curiæ,*
Tu fons miſericordiæ; Tu veræ lumen patriæ:
Pelle nubem triſtitiæ, dans nobis lumen gloriæ:
Te cœli chorus prædicat, & tuas laudes replicat,
JESUS *orbem lætificat, & nos* DEO *pacificat.*
JESUS *in pace imperat; Quæ omnem ſenſum ſuperat,*
Hanc mea mens deſiderat, & illâ frui properat.
JESUS *ad Patrem redijt, cœleſte regnum ſubijt;*
Cor meum à me tranſiit, ſimul poſt JESUM *abijt.*
Quem proſequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus,
Ut nos donet cœleſtibus ſecum perfrui ſedibus. Amen.

JESU *dulcis &c.* Sz. Bernárd ſzive örömetapſolása. *Nota, ut ſupra folio.* 63.

JEsus édes emlekezet, adván ſzivnek nagy örömet,
De mézet, és minden izet, jelen-vólta meg-előzhet.
Nincsen ékeſſebb éneklés, nincsen kedveſſebb fül-zengés,
Nincsen édeſſebb ſziv érzés, mint, Edes JEsus nevezés.
JEsus meg-térők reménye; Hozzád kiáltóknak ſzive,
Téged keresőknek kincse; Meg-találóknak mindene.
JEsus ſzivnek édeſsége, Elő-kúta, s' fényeſsége.
Minden kincsének ſzekrénye; Kivánságának jó vége.
Sem nyelv azt meg nem mondhattya, ſem betű fel nem irhatya,
Csak ki probálta, tudhattya, mi légyen JEsusnak lángja.
JEsut ágyamban kereſem; Szivem bé-zárva kérdezem,
Titkon, s' nyilván meg-ſzemlélem; ſzivem őlében fel-lelem.
Máriákkal jó hajnalban, kereſem a' koporsóban,
Keſerves óhajtáſomban, kedvel, nem ſzemmel, ſirtomban.
A' Sirt kőnyvemmel áſztatom; Zokogáſimmal áraſztom,
JEsuſom lábát csokolom, magam hozzája kapcsolom.
JEsus, csuda Király ſzéked, diadalmas Te ſzent kezed.
Meg-monhatatlan jó kedved. Tőkélletes minden ügyed.
Ur JEsus-unk maradgy nálunk: légy mi fényes nap világunk;
Oſzlaſd-el ſzomoruságunk; légy ſziv-béli vigaſságunk.
Midőn látogatcz bennünket, vidámitod mi ſzivünket,
Egben emeled kedvünket; bé-töltöd reménségünket.
Edes a' JEsus ſzerelme; édes kedve, s' ſzent kegyelme:
O! ſzerencsés, s' bóldog elme; kinek van ebben értelme.
Ezt vallya ſok fáradáſa, drága vére ki-ontáſa;
Melly bűnünknek el-mosáſa lőn, s' minden jónak forráſa.
JEsus-hoz hát ſzivünk hajcsuk; Szent ſzeretetét ohajcsuk,
Gerjedezéſſel kereſsük, és kereſvén gerjedezzünk.
Igy ſzeretőnket ſzereſsük, ſzeretetit igy fizeſsük,
Illattya után ſieſsünk, kedvéért, kedvet téritcsünk.

Jesus malaſztnak kezdője, örömnek fel-gerjeſztője,
Uj kegyelemnek reménye, minden jóknak meg-ſzerzője.

Második Része.

OH Iesus adgyad érzenem, Szerelmednek lángját bennem;
Engedd nyilván ſzemlélhetnem Sz. ſzined, s' veled egy lennem.
Méltán róllad nem ſzólhatok, de még-is nem halgathatok,
Mert ſzerelmedtől gyúladok, s' csak te benned vigadhatok.
Jesus a' te ſzereteted, mellyel elmém legelteted,
Sem bé-töltvén, nem émelyget; ſem éheztetvén, nem gyötret.
Kik téged éſznek, éheznek. Szomjuhoznak, a' kik iſznak,
Kivánni ſemmit nem tudnak, hanem Jesust, kit ſohajtnak.
Kit édes Jesus melegit, ő ſzerelme kit réſzegit,
Erzi miként meg-elégit; bóldog ki e'-hez közelit.
Jesus Angyali ékeſség: Fülben zengő nagy kedveſség:
Szájban méz izű édeſség; Szivben vig örvendeteſség.
Jesus ezerſzer kivánlak: mikor léſzen, hogy láſſalak.
Mikor mondod: Im hivatlak, ſzivemnél im meg-nyugotlak:
A' te ſzűntelen ſzerelmed, ſzerez nékem vig gyötrelmet,
Méznél édeſſebb értelmet, örök életre kegyelmet.
Jesus Felséges kegyeſség, ſzivbéli nagy gyönyörűség,
Meg-foghatatlan kedveſség, ölely-meg ő ſzerelmeſség.
Jó nékem Jesust ſzeretnem, kivűle máſt nem kedvelnem:
Magamtúl fottig el eſnem, ſzűntelen ő néki élnem.
Oh én ſzerelmes Jesusom, minden ügyemben óltalmom,
Téged óhajt köny-hűlláſom, ſzivbéli mély kiáltáſom.
Akar hól legyek óhajtlak, Jesus mellettem kivánlak,
Bóldog léſzek ha meg-foglak, s' bóldogabb ha meg tartalak.
Ott a' lelki ölelgetés; Méznél édesb beſzélgetés,
Melly bóldog azilly egygyezés, de rövid ez kedveskedés.
Már látom a' kit kedveltem; Meg-leltem, a' kit kereſtem;

O Je-

O Jesus édes szerelmem! Szeret-tedre fel-gerjedtem.
Ha Jesus igy szerettetik, e' szerelem el nem múlik.
El nem fogy, el nem aluszik, inkáb gyúllad, s' gyarapodik.
Illy álhatatos szeretet, szerez szivben csuda izet,
Nemz csuda gyönyörűséget, és bóldogságos örömet.

Harmadik Része.

E' Szeretet Menyből szállott, csontom vele-éig hatott,
Fel-gyúllaszto tt, s' el bádgyaszto tt, forral szivemben nagy haszno t.
Oh bóldogságos gyúlladás! Oh buzgóságos forradás!
Oh csendes édes nyúgovás, a' Jesussal nyájaskodás.
Jesus, Szűz Anya Virága. Szerelmünknek kedves tárdgya,
Menybéli dicsiret áldgya Neved; üdvösség birája.
Jöj-el oh Szentek Királlya; Dücsősségnek Koronája;
Derűly-fel oh lelkünk napja, már néped fényedet várja.
Jesus nap-fénynél fényesseb: Balsam illatnál kedvesebb:
Méz édességnél édesebb; Mindennél szerelmetesebb.
Kinek szerelme úgy meg-hatt, tűze bennem úgy fel-gyúllatt.
Hogy szivem éppen el-lankatt, erő bennem alig maratt.
Oh szivnek gyönyörűsége! Szerelemnek tellyesége!
Lelkemnek oh dücsősége, Jesus Világ üdvősége.
No már szerelmem meny-haza, Atya Isten jób karjára,
Meg-hóldúlt kezed bajnokja, légy Országodnak Királlya.
Követlek mindenűt téged; Senki tőlled el nem vehet,
Ha nálad tartod szivemet, Jesus-el nem hadcz engemet.
Eleiben szent Angyalok; Emelteséd-fel kaputok,
Nyertes Királyt fogadgyátok; üdvözlyétek, mert Uratok.
Dücsősségnek vagy Királlya, erős harcznak nagy bajnakja,
Jesus malasztnak adója, örök jóknak alkotója.
Te vagy bizony hazánk fénye, te érdemünknek szekrénye,
Te bánatunk ennyhitője, te bóldogságnak szerzője.

Tégedet áldnak Mennyégben; Magaſztalnak dűcsőſségben.
Jesus vigaſztaly éltűnkben, jűttaſs Atyádnak kedvében.
Békeſségben van Orſzágod; Minden jóbúl áll jóſzágod,
Jesus e' ſzép gazdagságod, gazdagitcson-meg, s' áldáſod.
Jesus Attyához fel-hatott, őrőkségében bé-ſzállott,
Szivem tőlem el-ſzakadott, Jesus után ragadtatott.
Kit kőveſsűnk dicsirettel, jó akarattal, s' vig kedvel,
Hogy mi-is Khriſtus Emberrel, leheſsűnk egygyűtt s' Iſtennel.
Jesus légy Menyben őrőműnk, ki vóltál főldőn érdeműnk,
Benned minden dűcsőſségűnk; Mig élſz, és léſzeſz Iſtenűnk.
Amen.

ALIUS.

Dulcedo JESU, *cordium, quis hoc te vulnere cruentus læſit? Sic læſus quî potes creſcere? Quid primo manè tam rubet Sol noſter parvulus? Imber ſequetur maximus, ſi rubet phoſphorus.*

O JESU, *nomen aureum, nomen amabile! Tu ſolus tange animum tuâ dulcedine: Hoc Verbo* DEVS *eloquens tacendo loquitur; ſe dum amore prodigens ut infans naſcitur.*

O ſi Cor fiat tabula, hoc Verbum imprimam; non ulla quæram nomina, quæ ſcire cupiam: Hoc ſolum nomen ſufficit, hoc ſatis doctus ſum; aliarum rerum officit ambire pretium.

O nomen plenum gratiâ, plenum amoribus! quæcunq; hîc eſt littera, fluit favoribus: Hoc nomen qui didicerit excellet Tullium; væ quisquis declinaverit hoc nomen aureum.

Character eſt purpureus, quo nomen ſcribitur, vix natus, in ſanguinibus amor depingitur: Quàm verè ſponſus ſanguinum dilectus noſter eſt; ô JESU! *noſtra cordium liqueſcit glacies.*

VIZ-

VIZ-KERESZT NAPJARA.
REGI ENEK.

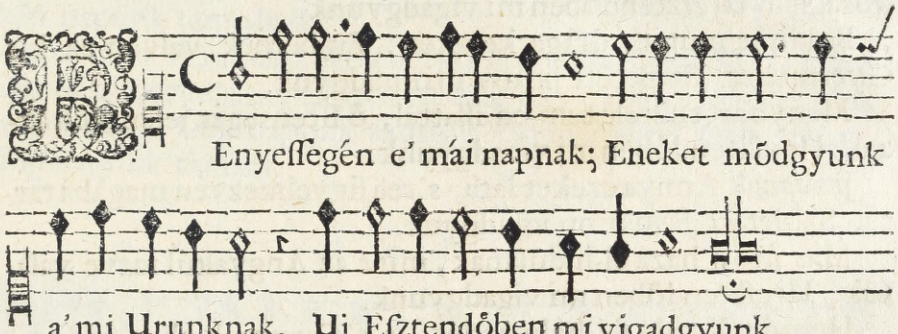

Dűcsőſségeſſen a' Szűz MARIA, az ő ſzent Fiát ſzűlé világra. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Angyalok Mennyégből alá jővének: nagy dicsiretet ők énekléne k. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Dűcsőſség Mennyégben az Ur Iſtennek, békeſség légyen földi nêpeknek. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Páſztorok juhokat őriznek vala: Angyalok Mennyégben vigadnak vala. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Bethlehem Városban egy Iſtállóban, tétetett JESUS egy kis jáſzolyban. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Három Királyok csillagot láttak, az ő ſzivekben illyet gondoltak. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Mennyűnk-el, s' kereſsűk, s' ha meg-talállyuk, ajándékokkal őtet tiſztellyűk. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Jerusalemben hogy érkezének, Herodes Királytól kérdezkedének. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Hól vagyon ſzűletett Sidók Királlya: meg-jelent nêkűnk az ő csillaga. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Hero-

Herodes Királytúl el-búcsúzának, Bethlehem-felé ők indúlának. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Városban hogy érkezének; a' Gyermek előtt főld. re esének. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Gáſpártól tiſzta Nemes arannyal, ajándékoztaték nagy buzgósággal Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Bóldisár mútata drága kenetet: Embernek valván ez kis Gyermeket. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Menyhárt tiſztelé temjén illattal, ő Iſtenségét jelentvén azzal. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

JESUSnak Annya ezeket látá, s' reá figyelmezvén magába tartá. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Más úton haza el-indúlának, mint az Angyaltúl intve valának. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Herodes Király fel-háborodék, s' a' Gyermek ellen fel-fegyverkezék. Szűletett JESUST mi imádgyuk.

Sok ezernyi appró magzatokat, le-vágattata ártatlanokat. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Azok már vigadnak az Ur JESUSſal, Szűz MARIAVAL, s' az Angyalokkal. Szűletett JESVST mi imádgyuk.

Mi-is ſzenvedgyűnk az Ur JESVSért, ki magát adta mi bűneinkért. Uj eſztendőben mi vigadgyunk.

Kérjük minnyájan a' Szűz MARIAT, imádgya értünk, az ő Sz. Fiát. Szűletett JESVST mi imádgyuk,

Dicſirteſſék a' ſzent Háromság, kitől ſzáll reánk minden bóldogság. Uj eſztendőben mi vigadgyunk, ſzűletett JESVST mi imádgyuk. *Amen.*

Ad Notam: Dum Virgo Vagientem pag. 36.

HArom Királyok napját, Orſzagunk egy Iſtápiát, dicsirjük énekekkel, vigadozó verſekkel: ſzép, s' jeles, ſzép Czillag, ſzép napunk támadt: Szép s' jeles, ſzép &c.

Hól

Hól van Sidok Királlya, mert meg-jelent Csillagja? Bethlehemben talállyák, ſzép JESVST kőrnyűl állyak. Szép s' jeles, ſzép Csillag, ſzép napunk &c.

Királyok ajándékát, aranyat, temjént, myrrhát vigyűnk mi-is Urunknak, ártatlan JESVSunknak: ſzép, s' jeles, ſzép csillag, ſzép napunk tamadt &c.

Kérjűk a' ſzép Szűz Anyát; kérje ertűnk ſzent Fiát, hogy békeſségben tarcson, Ellenségh hogy ne árczon. Szép s' jeles, ſzép czillag, ſzép napunk támadt. Szép s' jeles, ſzép csillag, ſzép napunk támadt.

ALIUS.

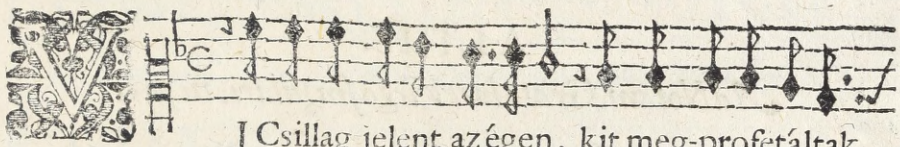

J Csillag jelent az égen, kit meg-profetáltak

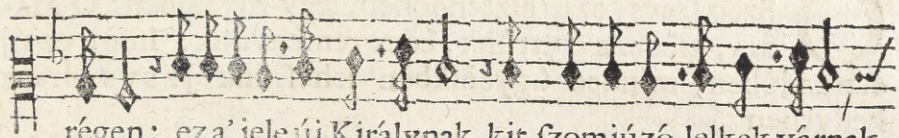

régen: ez a' jele új Királynak, kit ſzomjúzó lelkek várnak,

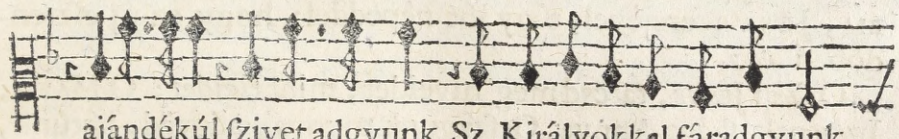

ajándékúl ſzivet adgyunk, Sz. Királyokkal fáradgyunk,

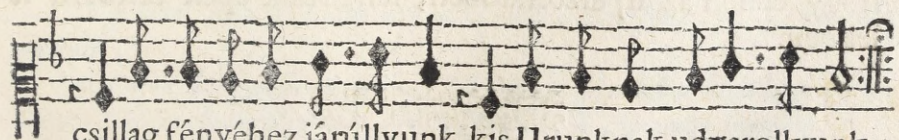

csillag fényéhez járúllyunk, kis Urunknak udvarollyunk.

Szent Gáſpár az új Kiralynak, enged jeles csillagának; val

ván Jesvs Királyságat Arannyal, s' hatalmaſságat: Ajándekúl ſzivet adgyunk &c.

Szent Menyhárt, temjénnel áldgya, kis Jesvst Urának mödgya: S' noha láttya ſzegéynségét, vallya meg-is Iſtenségét. Aiandékúl ſzivet adgyunk &c.

Szent Boldisár myrrhát viſzen, s' abban ö erösſen hiſzen, hogy az Iſten emberré lött, s' halandóságban öltözött. Aiándékúl ſzivet adgyunk &c.

Arany, temjén, myrrha kenet, hit, reménség, és ſzeretet; útra ezekkel indúllyunk, Jesvsnak ſzivből hódúllyunk. Ajandékúl ſzivet adgyunk, Szent Királyokkal faradgyunk, czillag fényéhez járullyunk, kis Urunknak udvarollyunk.

ALIUS.

Ad Notam. Gratulare Virgo ſingulari. Ut ſupra.

O Szép Jesvs, ez új eſztendöben, légy hiveidben: O Maria, eſedezz érettünk, édes reményünk; hogy ez új eſztendöben, minden ügyeinkben leheſſünk Jesvs drága kedvében.

O ſzép Jesvs, drága ſzent nevedért, kelly fel nepedért: O Maria, Jesvs erejével, tégy jót népeddel; hogy ez új eſztendöben &c.

O ſzép Jesvs, tarcsd meg' hiveidet, mint tieidet: O Maria, Jesusnak ſzent Annya, Orſzágunk tornya, adgyad, kérünk, hogy ebben az új eſztendöben, leheſſünk épek teſtben, lélekben.

FAR-

FARSANG NAPOKRA, AZ VILAGI HIVSAGROL.

Hymnus B. Jacoponi de Vanitate mundi.

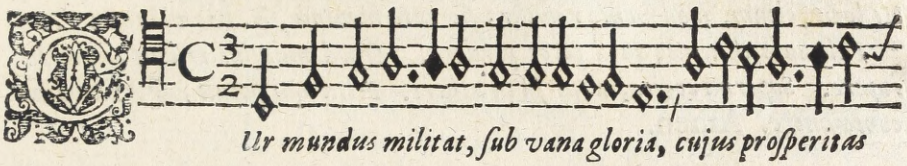

Ur mundus militat, ſub vana gloria, cujus proſperitas

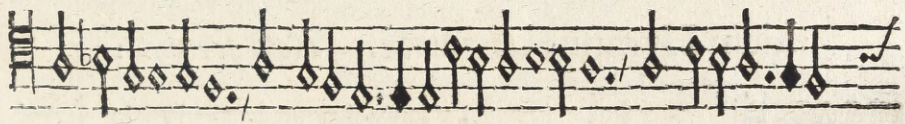

eſt tranſitoria: Tam citò labitur ejus potentia, quàm vaſa figuli,

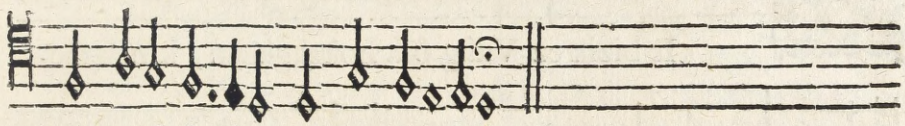

quàm vaſa figuli, quæ ſunt fragilia.

Plùs crede litteris ſcriptis in glacie, quàm mundi fragilis vanæ fallaciæ, Fallax in præmiis, virtutis ſpecie, quæ nunquam habuit, ℣. tempus fiduciæ.

Magis credendum eſt viris fallacibus: quàm mundi miſeris proſperitatibus. Falſis inſomniis, & voluptatibus; falſis ſtudiis, ℣. & vanitatibus.

Dic, ubi Salomon, olim tam Nobilis? Vel ubi Sampſon eſt Dux invincibilis. Vel pulcher Abſolon vultu mirabilis; Vel dulcis Jonatas; ℣. multùm amabilis,

Quò Cæſar abiit celſus imperio: Vel Dives, ſplendidus totus in prandio; Dic ubi Tullius clarus eloquio: Vel Ariſtoteles, ℣. ſummus ingenio.

Tot clari Proceres, tot rerum ſpatia; Tot ora Præſulum, tot regna fortia; Tot mundi Principes, tanta potentia: in ictu oculi, ℣. clauduntur omnia.

Quàm breve Feſtum eſt, hæc mundi gloria; ut umbra hominis, ſic ejus

gaudia: quæ ſemper ſubtrahunt æterna præmia, & ducunt hominem, ℣. ad dura devia.

O eſca vermium! ô maſſa pulveris! ô flos, ô vanitas, cur ſic extolleris! Ignorans penitus, utrum cras vixeris; Fac bonum omnibus, ℣. quàmdiu poteris.

Hæc mundi gloria, quæ magni penditur, Sacris in litteris flos fœni dicitur; Ut leve folium, quod vento rapitur; ſic vita hominis, ℣. hac viâ tollitur.

Nil tuum dixeris, quod potes perdere. Quod mundus tribuit, intendit rapere. Superna cogita, mens ſit in æthere. Felix qui potuit, ℣. mundum contemnere. Amen.

Idem Hymnus Ungaricè. *Nota ſecunda:*

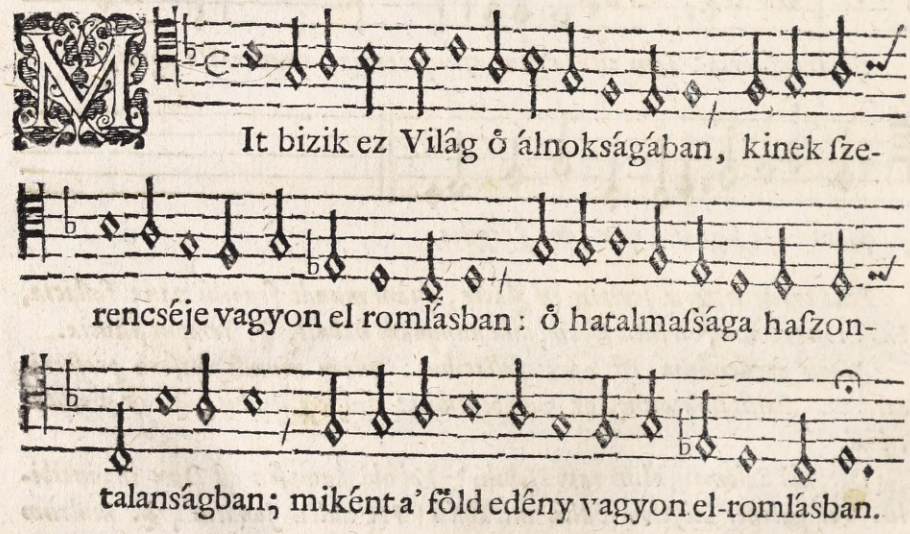

Többet hidgy az jégen fel-jegyzett betűknek: hogy ſém mint ez Világ hizelkedésének; és ne hidgy, mert meg-csal, ſzép igéretinek, ki ſoha nem talált bért reménségének.

Inkáb kell hinnie hamis férfiaknak: hogy ſém mint ez Világ árnyék.

ârnyék hivságának. Testi, és múlandó mutogatásának; ártalmas, és csalárd okoskodásának.

Mond-meg, hól Salamon ô bölcseſségével? Avagy hól a' Samſon ô erôſségével? hól vagyon Abſolon ſzép ékeſségével? avagy hól Jonatás kedveskedésével?

Hová lőtt Julius hatalmaſságával? avagy a' dús-Gazdag ô lakodalmával? mond-meg, hól Tullius ékes ſzóllásával? vagy Ariſtoteles mély tudományával?

Illy Nemes férfiak: illy fő nemzetségek. Illy nagy Uraságok, s' Fejedelemségek. Illy nagy birodalmak, s' illy nagy erôſségek: egy ſzem-pillantásban el-múlnak mindenek.

Melly rővid ûnneplés e' Világ ſzépsége. Mint teſtnek árnyéka, ollyan ô őrőme, ki őrők jóſzágnak őrők el-veſztéſe, és ſetét mélységre embernek vivéſe.

O férgeknek étke, ô földnek csoportya! ô harmat, ô hivság, s' miért ûlſz olly nagyra? Nem tudod bizonnyal, hogy-ha júcz hólnapra. Tégy jól mindenekkel mig ûdőd halaſztya.

E' földi dűcsőſség, melly nagynak láttatik; ez a' Szent irásban virágnak mondatik, vagy kőnnyű levélnek, melly ſzéltől vitetik; ekképpen világból minden ki-vitetik.

Azt ne mond tiédnek, a' mi el-veſzendő. A' mit ád ez Világ, azt viſzſza vejendő. Mennyei dolgokat te légy kereſendő: ez bóldog kereſet, ki el nem veſzendő. *Ámen.*

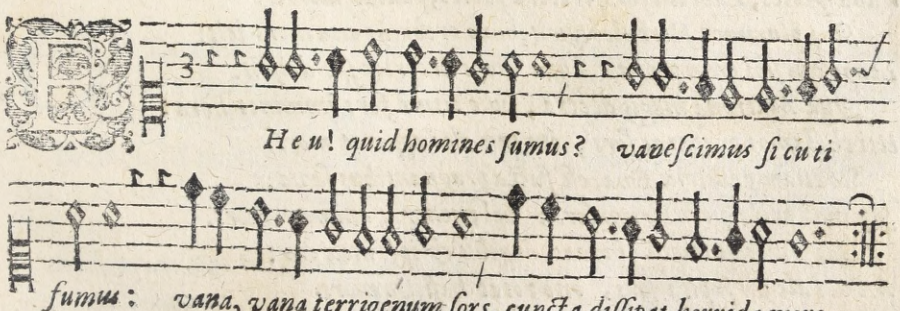

Quam manibus osseis tangit chrystallinam phialam frangit:
O inepta! ô rustica mors! ô caduca mortalium sors!
Extinguitur ipsa Lucina, putata ceu forma Divina:
Lachrymosa pulcherrima mors; miseranda mortalium sors!
Hâc die sis ignis, cras cinis; hic omnium denique finis:
Vide, quàm sit instabilis sors; neque parcat cuipiam mors.
Imperio clarus Romano, cras casui paret humano:
Dura nimis, & aspera sors; curat neminem horrida mors.
Ut triticum demetit æstas, sic cadet succisa Majestas:
Ah! aristæ purpureæ sors: dura siccine te metet mors!
Quo more vulgaris urtica, jacebit & regia spica:
Suo condet in horreo mors; ponet illic in angulo sors.
Ut bulla vanescit aquosa, subsidit ut vespere rosa;
Et humani sic flosculi sors; rapit ipsum celerrima mors.
Et ubi tunc decor genarum: illud formæ miraculum rarum?
Bina lumina subruet mors; cæca tenebras inferet sors.
Ubi corporis bella figura? ubi lactis, ostriq; mixtura?
Lac effundet in cespitem sors; teget ostrum sandapilâ mors.
Heu labra corallina oris! heu retia crines, amoris!
Parcæ forficem abripit sors; scindit ipsa cæsariem mors.
Heu cervix multorum eburna: fatali jacebis in urna!
Nives atra imminuit sors; colla condida denigrat mors.
Quæ pulchrior fuit aurorâ, huic ossea rigent nunc ora:
Vana species, Lubrica sors; tetra facies, pallida mors.
Qui plurimos Hercules vicit, hunc crebrius cita mors icit:
Longè qui sibi spem proijcit, hunc mors proprior spe deijcit.
Quæ Matrona magis decora, huic citius fors imminet hora:
Uti thalamos præparat sors; ita tumulos apparat mors.
Sic etiam genitrix Eva, est facta prægnantibus sæva;
Quando prole vel uterum sors; vel exonerat animam mors.
Has vides quicunq; choreas, augebis & ipse mox eas:
Movet aleam subita sors, citò rotat hastilia mors.

Quod

Quod es, fuimus; ſumus, quod eris; præceſſimus, tuq́ ſequêris:
Volat antè leviſſima ſors; premit arctè veſtigia mors.
Huc promptus, volenſq́ ducetur, capillis invitus trahetur:
Ducet inevitabilis ſors; trahet inexorabilis mors.
Nil intereſt, pauper an dives; non hîc ſemper utiqué vives:
Simul, ut movit clepſydram ſors; vitæ ſtamina lacerat mors.
Habere nil juvat argentum, nil regna prætendere centum:
Sceptra ſarculis componit ſors; albis ridet hæc dentibus mors.
Nil intereſt turpis, an pulchra, expectant utramq́ ſepulchra;
Legit Lappas, & lilia ſors; violaſq́ cum carduis mors.
Nil intereſt, vilis an cultus; triluſtris, an magis adultus:
Vere namq́ noviſſima ſors, populatur & hyeme mors.
Mors iuvenes ſenibus æquat, puellas, & anus excæcat:
Furit abſq́ diſcrimine mors; manet eadem Principes ſors.
Linquenda eſt aula, cum caſa, colligite ſinguli vaſa:
Jubet ire promiſcua ſors; cogit ire indomita mors.
Ex mille non remanet unus, mox omnes vos eritis fumus:
Ite, ite! quoquò vocat ſors; imus, imus! hoc imperat mors.
Sed Deo quicunq́ vixiſti, non venit mors urna cum triſti:
Vale: tibi nil nocuit ſors: vale, vale: cui profuit mors.
E cœlis hanc deſpicis molem, Lunam pede calcas, & Solem:
Dulce ſonat ex æthere vox: hyems tranſijt, occidit nox.

MAGYARÚL. *Azon Nótára.*

OH Emberi gyarló nemzetség! minden dolgod csak hivság, s' kétség: Kiben bizol, arany, és ezůſt, el-enyéſznek majdan mint a' fůſt.

Nem ládd minden-napi példákban, hogy az Halál ſiet dolgában: A' ſok Tiſzt, s' nagy Birodalom el-olvad majd, mint az hó halom.

Kik a' magosb Székeket ůlik, halált azzal el nem kerůlik: Meg nem ment, nem, a' Királyi ſzék, Tiſzt, Bőcsůllet, Méltóság, s' Felség.

Halál

Halál előtt Király, vagy Császár nincs: s' nem használ sem kincs, sem kő-Vár: Szegény, s'gazdag egy-aránt romlik, mihelt halál reájok omlik.

Mint Nagy-Sándor, légy olly hatalmas, légy mint Sámson olly viadalmas: Virágjában életed légyen; tested majdan a' sirba mégyen.

Mint Absolon, légy bár olly csinos, mint Púnkősdi rosa, olly piros: Mit használ, ha majd, majd le-kaszál, Halál rosa szint földbe kapál.

Mit használ szép arany-szin hajad, kláris szinű gyenge ajakad: Mit kristályos két fényes szemed, ha majd sirba dugják hólt fejed.

Jaj Nárcissok, jaj Hyacintok! jaj fellyetek gyenge virágok: Az halál ha dérrel s' hidéggel, reátok csap nagy zápor jéggel.

Hánym osolygó szines violák, hány bársonynál pirosb, fris rósák bimbójokban tavaszszal vesztek, kik magoknak nyarat igirtek.

Kendős orczák, pávák: s'fris Iffiak, ne jádczatok Nemes Urfiak: Véletlen jön reátok a' sor, ez nap lehet a' testetek por.

Nagy Nevetek ma fűstben mehet, s' a' lelketek pokolban lehet: Vigyázz ember; az üdő szoros, sem órád, sem napod bizonyos.

Nincs maradás itt, s' örök lakás; Világ, vendég fogadó szállás: Láss dolgodhoz, mig az úton vagy; ne jádczál: mert számadásod nagy.

ALIUS.

Pliri soles, alti colles lapsam fidem gemite:
Vestræ dotis rebus totis si vaniret, emite.
Sed quàm rarò fonte claro Scaturigo bibitur!
Mille velis, forma mellis, virus omne tegitur.
Sol decoræ præses horæ, redivivus phosphoro,
Ponit Lucem, viæ ducem, recurrente hespero.

Roſæ vultus, Floræ cultus, riſus ille jugerum
Formam vertit, decus perdit, cum vigore nemorum.
Nil durare, nil conſtare novit in hoc ambitu:
Qui juravit, jam fugavit fidem cum anhelitu.
Omnis favor eſt ut vapor, mollis, vanus, liquidus:
Vix-dum natus, diſſipatus, & fit mox evanidus.
Hæc gementi, & quærenti, ubi conquieſcerem;
Ubi ſtarem, quid amarem, cui tutò fiderem:
Creatura fide purâ, nulli juſſit fidere;
Quòd citato pulſa fato tellus amet fugere.
Ergo levor, quid hîc moror, dixi, quid hîc ſitio?
Nil levabit, nemo dabit, unde ſpem reficio.
Dumq; piam ſequi viam veræ pacis cupio,
Hæc ſervanda, cogitanda pro quiete audio:
Vulgi ſenſa numquam penſa, fumus ſunt præfragilis;
Te non lædunt, moxq; cedunt velut umbra labilis.
Nil amare, nil ſperare, ſoli Deo fidere;
Nil proferre, ſed ſilere; ſibi prodeſt vivere.

CANTUS

Quadrageſimales.

NAGY BŐJTRE VALO ENEKEK.

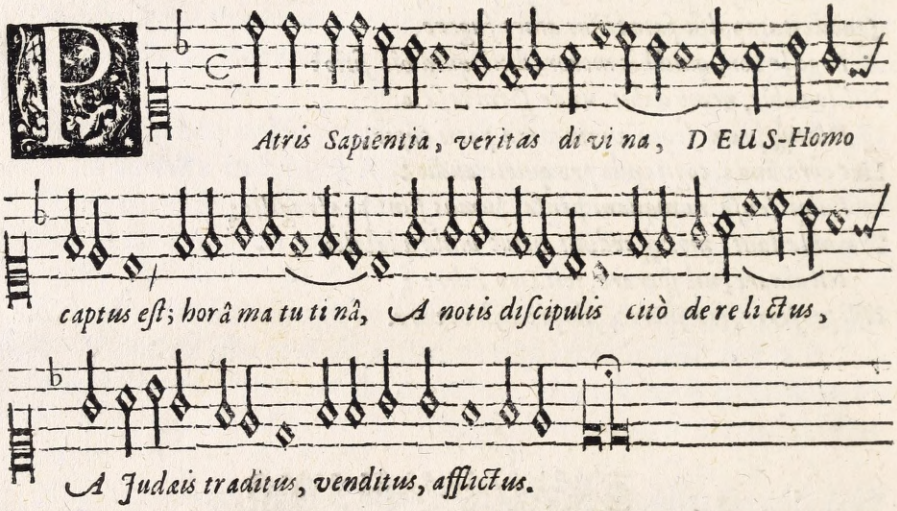

Horâ primâ Dominum ducunt ad Pilatum, Et à falſis teſtibus multùm accuſatum, Colaphis percutiunt manibus ligatum; Vultum DEI conſpuunt, lumen cœli gratum.

Cruciſige, clamitant horâ tertiarum, Illuſus induitur veſte purpurarum; Caput ejus pungitur coronâ ſpinarum: Crucem portat humeris ad locum pœnarum.

Horâ ſextâ JESUS eſt Cruci conclavatus, Et eſt cum latronibus pendens deputatus, Præ tormentis ſitiens, felle ſaturatus. Agnus crimen diluens ſic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus JESUS expiravit. Eli clamans, ſpiritum Patri commenda-

mendavit. Latus eſt lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obſcuravit.

De Cruce deponitur horâ Veſpertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem ſubiit vitæ medicina; Heu! Corona gloriæ jacuit ſupina.

Horâ Completorii datur ſepulturæ Corpus Chriſti nobile, ſpes vitæ futuræ, Condîtur aromate; implentur Scripturæ. Jugi ſit memoriâ, mors hæc mihi curæ.

Has horas Canonicas cum devotione, Tibi Chriſte recolo piâ ratione; Ut qui pro me paſſus es amoris ardore, ſis mihi ſolatium mortis in agone.

ATYANAK BŐLCSESSEGE. *Azon Nótára.*

ATyának Bőlcseſsége s' bizony Iſtensége, Veternyekor fogáték Chriſtus Embersége. Az ő Tanitványitól hamar el-hagyaték, Sidóknak árultaték, igen meg-kőtőzteték.

Első órán UR JESUS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl, s' nyakon vereték, kőtőzve hurczoltaték, Eghi világoſságnak ſzent orczáját pőkdősék.

Harmad órán UR JESUST feſziteni kiálták; Bárſonyban őltőztetvén, méltatlanúl csúfolák. Tővisſes kóronával ſzent fejét meg-liggatták, Kereſzt-fáját viſelni ſzent vállára fel-adák.

Hatod órán UR JESUST, kereſzt-fára feſziték. Kinnya miat ſzőjúzék, méreggel itattaték. Fűgvén a' tolvajok kőzt, hozzájok haſonlittaték; Bűn el-mosó Bárányunk e' képpen csufoltaték.

Kilencz órán UR JESUS e' világbúl ki múlék: Szent Attyához kiáltván, lelke ki-bocsáttaték. Egy vitéz dárdájaval óldala lyuggattaték, Főld ottan meg-indúla, a' nap meg-homályoſodék.

Vecsernyének idején Kereſztről le-véteték, Iſtennek nagy ereje illy módon titkoltaték, életnek orvoſsága illy kinnal őlteteték, jaj Menynek dűcsőſsége, illy-képpen tapodtaték.

Completának idején koporsóban téteték Chriſtuſnak Nemes teſte gyólcsban bé-takartaték; s' kenettel meg-keneték: Irás ok bé-telének. Légyen emlekezete nálunk ez Szent ſzenvedéſnek.

Ez ſzentſéges igéket nagy ájitatoſsággal, néked Chriſtus mi mondgyuk keſerves óhajtáſſal: hogy ki értünk ſzenvedél ſzeretetnek lángjával, légy halálunk óráján, nékünk vigaſztaláſſal. *Amen.*

Planctus B. Viginis MARIÆ,

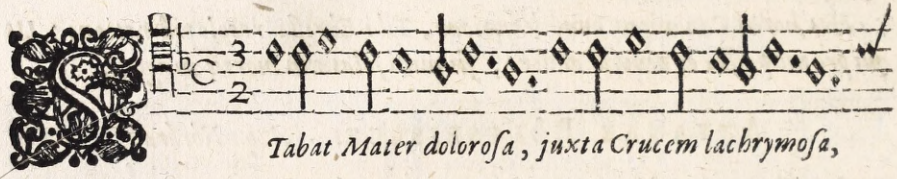

Tabat Mater doloroſa, juxta Crucem lachrymoſa,

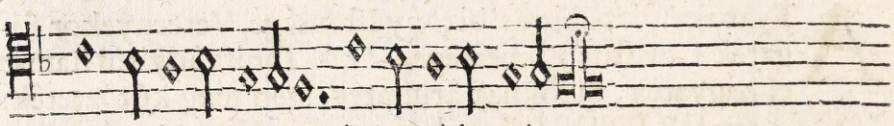

Dum pendebat Filius: dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem, contriſtantem, & dolentem,
Pertranſivit gladius: Pertranſivit &c.
O quàm triſtis, & afflicta, fuit illa benedicta
Mater Unigeniti: Mater &c.
Quæ mœrebat, & dolebat, & tremebat cùm videbat,
Nati pœnas inclyti: nati &c.
Quis eſt homo, qui non fleret, Chriſti Matrem ſi videret,
In tanto ſupplicio: in tanto &c.
Quis poſſet non contriſtari. Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio: dolentem &c.
Pro peccatis ſuæ gentis, vidit JESUM *in tormentis,*
Et flagellis ſubditum: & flagellis &c.
Vidit ſuum dulcem Natum, morientem deſolatum,
Dum emiſit ſpiritum: dum emiſit &c.
Eja Mater, fons amoris! me ſentire vim doloris,
Fac, ut tecum lugeam: fac, ut tecum &c.

Fac,

Fac, ut ardeat cor meum, in amando Christum DEUM,
Ut sibi complaceam: ut sibi &c.
Sancta Mater istud agas, Crucifixi fige plagas,
Cordi meo validè: cordi meo &c.
Tui nati vulnerati, tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide: pœnas &c.
Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere,
Donec ego vixero: donec ego &c.
Juxta Crucem tecum stare. Te libenter sociare
In planctu desidero: in planctu &c.
Virgo Virginum præclara. Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere: fac me &c.
Fac, ut portem Christi mortem. Passionis ejus sortem,
Et plagas recolere: & plagas recolere &c.
Fac me plagis vulnerari. Cruce hac inebriari,
Ob amorem filij: ob amorem filij.
Inflammatus, & accensus, per te Virgo sim defensus,
In die Judicij: in die judicij.
Fac me Cruce custodiri. Morte Christi præmuniri,
Confoveri gratiâ: confoveri gratiâ.
Quando corpus morietur, fac, ut animæ donetur,
Paradisi gloria: paradisi gloria.

ALLA A' KESERVES ANYA. *Azon Nótára.*

ALla a' keſerves Anya, Kereſzt-fanál ſiralmába,
Midőn fűgne ſzent Fia: midőn fűgne &c.
Kinek meg-epedett ſzivét, Tőredelmes, és bús Lelkét
Hegyes tőr által járta: hegyes tőr &c.
Oh melly keſeredett űgyben, akkor vala, s' győtrelemben,
Egygyetlen-egynek Annya: Egygyetlen egynek Annya.
Ki ſir vala, és kinlódék: Retteg vala, és ſinlődék;
Szent Fiának halálán: Szent Fiának &c.

S' vallyon van-ê, ki ne ſirna, Chriſtus Annyát hogy ha látná,
Illy nagy keſerűségben: illy nagy &c.

S' ki tűrhetné, hogy ne ſzánná, ez Szűz Anyát ha láthatná,
Fiával illy nagy kinban: Fiával &c.

Az ő népének vétkéjért, látta Jesusnak gyötrelmét,
Es meg-oſtorozását: és meg-oſtorozását.

Látta az ő édes Fiát, hólt-ſzámban ő el-hagyását,
Szent Lelke ki-adását. Szent Lelke &c.

Oh Szűz ſzeretetnek kúttya, engedd, veled edgyűtt tarcsa,
Szivem ſzivednek kinnyát: ſzivem ſzivednek &c.

Add, hogy ſzivem fel-gerjedgyen; Jesus ſzerelmétől égjen,
Hogy néki kedveskedgyem: hogy néki &c.

O ſzent Anya ezt mivellyed: Meg-feſzűltnek belém meſſed,
Mélységeſſen ſebeit: mélységeſſen &c.

Meg-ſebeſitett Fiadnak, értem kinzott magzatodnak,
Kinnyát velem kőzőllyed: kinnyát &c.

Engedd, veled hogy ſirhaſſak. Fel-feſzűltőn jajgathaſſak,
Mig nyújtom életemet: mig nyújtom &c.

Kereſzt alatt veled állyak: Ottan tárſúl fogadgyalak
Siralmomban, kivánlak: ſiralmomban, &c.

Ah Szűzeknek Nemes Szűze! Ne válly itt ſovány izemre.
Add, hogy veled ſirhaſſak: add hogy veled &c.

Chriſtus halálának kinnyát. Kin-ſzenvedésének ſúllyát,
Add ſzent Szűz viſelheſſem: add ſzent Szűz: &c.

Sebeivel ſebeſits-meg. Kereſztével réſzegits-meg.
Szent Fiadnak kedvéjért: Szent Fiadnak &c.

Fel-gerjeſztett, és gyúllaſztott, Szűz általad meg-tartatott,
Itéletkor leheſſek: itéletkor &c.

Chriſtus Kereſzti őrizzen. Szent halála el-kéſzitcsen.
Szent malaſztya meg-tarcson: Szent malaſztya &c.

A' teſt midőn főldé léſzen, add, a' lélek bé-meheſſen,
Paradicsom fényében: Paradicsom fényében.

Plan-

Planctus 2-dus de B. Virgine: per modum Dialogi.

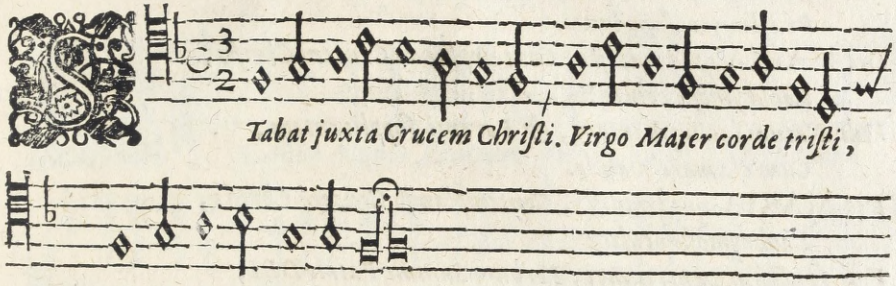

Manus sacras elevabat; Et pendentis peroptabat
Nati membra tangere.
Dic MARIA *quid vidisti, Comtemplando Crucem Christi,*
Lachrymosis oculis?
Quando Crucem comtemplabar Nati, sævo perforabar
Simeonis gladio.
Dic MARIA *quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,*
Lachrymosis oculis?
Vidi vultum pretiosum, & præ cunctis speciosum.
Maculatum sanguine.
Dic MARIA *quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,*
Lachrymosis oculis?
Vidi manus delicatas, diris plagis perforatas,
In Crucis patibulo.
Dic MARIA *quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,*
Lachrymosis oculis?
Vidi pedes innocentes, & culpam nullam habentes,
Duro fixos stipite.
Dic MARIA *quid vidisti, Contemplando Crucem Christi,*
Lachrymosis oculis?
Vidi latus vulneratum, & Longini perforatum
Sævientis lanceâ.

Dic

Dic MARIA *quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,*
Lachrymoſis oculis!
Vidi crines Agni puros, palleſcentes, & obſcuros,
Præ livore ſangvinis.
Dic MARIA *quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,*
Lachrymoſis oculis?
Vidi Natum lachrymantem, & Parenti ſupplicantem,
Cum clamore valido.
Dic MARIA *quid vidiſti, Contemplando Crucem Chriſti,*
Lachrymoſis oculis?
Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris DEI,
Emittentem ſpiritum.
Dic MARIA *quid dixiſti, quando Chriſtum conſpexiſti,*
Inclinato capite?
Cœpi triſtis exclamare: Eheu Nate mihi chare!
Cur me ſolam deſeris?
Dic MARIA *quid dixiſti, &c*
Mœſtas voces eructabam, & ad fletus concitabam,
Totam mundi machinam. *Dic* MARIA *quid dixiſti, &c.*
Cœpi nimium plorare, triſte pectus conturbare.
Præ mœroris copia.
Dic MARIA *quid feciſti, quando Chriſtum perdidiſti,*
Angelorum Dominum?
Ligna Crucis amplectebar, & mananis oſculabar
Sacras guttas ſangvinis.
O MARIA *noli flere. Surget Natus tuus verè,*
Et te conſolabitur.
Conſolare Virgo Mater. Supra cunctos Summus Pater
Te mortales diligit.
Et te Sponſam conſecratam, Margaritis decoratam,
In excelſis ſtatuet.
In excelſa te levabit, & à dextris collocabit, Tui Virgo Filij.
Ubi throno ſublimata, ſuper choros exaltata,
Imperabis ſæculis. Amen.

Hymnus

Hymnus S. Bernardi ad Christum Crucifixum.

Ad pedes.

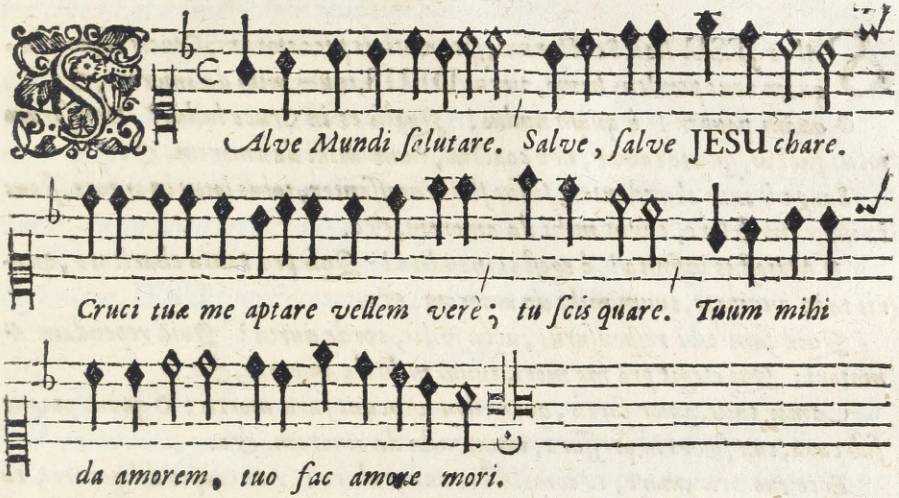

Acſi præſens ſis, accedo. Imò te præſentem credo: O quàm nudum hîc te cerno! Ecce tibi me proſterno, tuum mihi da amorem, &c.

Clavos pedum, plagas duras, & tam graves impreſſuras, circumplector cum affectu, tuo pavens in aſpectu, tuum mihi da amorem, &c.

Grates tantæ charitati nos agamus vulnerati: O Amator peccatorum, reparator confractorum, tuum mihi da amorem, &c.

Quidquid eſt in me confractum, diſſipatum, aut diſtractum, Dulcis JESU *totum ſana, tu reſtaura, tu complana, tuum mihi da amorem, &c.*

Te in tua Cruce quæro, prout queo, corde mero: Me ſanabis hîc, ut ſpero: Sana me, & ſalvus ero, tuum mihi da amorem, &c.

Plagas tuas rubicundas, & fixuras tam profundas, cordi meo fac inſcribi: Ut configar totus tibi, tuum mihi da amorem, &c.

Ducis JESU, *pie* DEUS, *ad te clamo, licet reus, præbe mihi te benignum: Ne repellas me indignum, tuum mihi da amorem, &c.*

Coram Cruce procumbentem, hoſq; pedes complectentem, JESU *bone non me ſpernas: Sed de Cruce ſancta cernas, tuum mihi da amorem, &c.*

In hac Cruce ſtans directè, vide me, ô mi Dilecte, ad te totum me converte; Eſto ſanus, dic apertè, tuum mihi da amorem, &c.

Ad Genua.

SAlve JESU *Rex Sanctorum, ſpes votiva peccatorum, Crucis ligno tanquam reus pendens homo, verus* DEUS, *tuum mihi da amorem, &c.*

O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Deriſorum jocus factus, ſponte tamen, non coactus, tuum mihi da amorem, &c.

Sangvis tuus abundanter, fuſus fluit inceſſanter, totus lotus in cruore, ſtans in maximo dolore, tuum mihi da amorem, &c.

O Majeſtas infinita! ô egeſtas inaudita! Quis pro tanta charitate, quærit te in veritate, tuum mihi da amorem, &c.

Quid ſum tibi reſponſurus, actu vilis, corde durus? Quid rependam Amatori; Qui elegit pro me mori, tuum mihi da amorem, &c.

Amor tuus, amor fortis, quem non vincunt jura mortis: O quàm pia me ſub cura, tua foves in preſſura, tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tuo præ amore, te complector cum rubore: Me coapto diligenter, tu ſcis cauſam evidenter, tuum mihi da amorem, &c.

Hoc quod ago, non te gravet, ſed me ſanet, & me lavet, inquinatum, & ægrotum, ſangvis hic fluens per totum, tuum mihi da amorem, &c.

In hac Cruce, te cruentum, te contemptum, & diſtentum, ut requiram, me impelle: In hac imple meum velle, tuum mihi da amorem, &c.

Ut te quæram mente purâ, ſit hæc mea prima cura: Non eſt labor, nec gravabor, ſed ſanabor, & mundabor, tuum mihi da amorem, &c.

Ad Manus.

SAlve JESU *Paſtor bone, fatigatus in agone, qui per lignum es diſtractus, & ad lignum es compactus, tuum mihi da amorem, &c.*

Manus ſanctæ vos avete, Roſis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ, & crudeli ferro punctæ, tuum mihi da amorem, &c.

Ecce fluit circumquàque, manu tua de utraqué, ſangvis tuus copioſè, Rubicundus inſtar Roſæ, tuum mihi da amorem, &c.

Manus clavis perforatas, & cruore purpuratas, corde premo præ amore, ſitibundo bibens ore, tuum mihi da amorem, &c. O quàm

O quàm largè te exponis, promptus malis, atqué bonis: Trahis pigros, pios vocas, & in tuis ulnis locas, tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me præsento, vulnerato & cruento. Semper agris misereris: De me ergo nè graveris, tuum mihi da amorem, &c.

In hac Cruce sic extensus, in te meos trahe sensus: meum posse, velle, scire, Cruci tua fac servire, tuum mihi da amorem, &c.

In tam lata Charitate, trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam, trahe me ad Crucis palmam, tuum mihi da amorem, &c.

Manus sancta vos amplector, & gemendo condelector: Grates ago plagis tantis, clavis duris, guttis sanctis, tuum mihi da amorem, &c.

In cruore tuo lotum, me commendo tibi totum: Tua sancta manus ista, me defendant, JESU *Christe, tuum mihi da amorem, &c.*

Ad Latus.

SAlve JESU *summe bonus, ad parcendum nimis pronus: Membra tua macilenta, quàm acerbè sunt distenta, tuum mihi da amorem, &c.*

Salve Latus Salvatoris, in quo latet mel dulcoris, in quo patet amoris, ex quo scatet fons cruoris, tuum mihi da amorem, &c.

Ecce tibi me propinquo, parce JESU, *si delinquo: Verecundâ quidem fronte, ad te tamen veni sponte, tuum mihi da amarem, &c.*

Salve mitis apertura, de qua manat vena pura, porta patens & profunda, super rosam rubicunda, tuum mihi da amorem, &c.

Odor tuus super vinum, virus pellens serpentinum: Potus tuus potus vitæ, qui sitis, huc venite, tuum mihi da amorem, &c.

Plaga rubens aperire, fac cor meum sitire: Sine me in te transire, vellem totus introire, tuum mihi da amorem, &c.

Ore meo te contingo, & ardenter ad me stringo, in te meum cor intingo, & ferventi corde lingo, tuum mihi da amorem, &c.

O quàm dulcis sapor iste! qui te gustat JESU *Christe, tuo victus à dulcore, mori posset præ amore, tuum mihi da amorem, &c.*

In hac fossa me reconde, infer meum cor profundè: Ubi latens incalescat, & in pace conquiescat, tuum mihi da amorem, &c.

Horâ mortis meus flatus, intret JESU *tuum latus: Hinc expirans in te vadat, nè hunc Leo trux invadat, tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.*

Ad Pectus.

SAlve salus mea DEUS, JESU *dulcis Amor meus; Salve Pectus reverendum, cum tremore contingendum, tuum mihi &c.*

Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, tu robur infirmitatis, pax & pausa fatigatis, tuum mihi &c.

Salve JESU *reverende, dignè semper inquirende: Me præsentem hîc attende, accedentem me succende, tuum mihi &c.*

Pectus mihi confer mundum, ardens, pium, gemebundum; Voluntatem abnegatam, tibi semper conformatam, tuum mihi &c

JESU *dulcis Pastor pie, Fili* DEI *&* MARIÆ, *lava fonte tui cordis, fœditatem meæ sordis, tuum mihi &c.*

Ave Splendor, & figura, summi DEI Genitura: De Thesauris tuis plenis, fer afflictis & egenis, tuum mihi &c.

Dulce JESU *Christi Pectus, tuo fiam dono rectus, Absolutus à peccatis, ardens igne charitatis, tuum mihi &c:*

Tu Abyssus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ te collaudant; ex te fluxit, quod Joannes cubans suxit, tuum mihi &c.

Ave fons benignitatis, plenitudo Deitatis corporalis in te manet: Vanitatem in me sanet, tuum mihi &c.

Ave verum Templum DEI, precor miserere mei, tu totius Arca boni, fac Electis me apponi, tuum mihi &c.

Ad Cor.

SUmmi Regis Cor aveto, te saluto cordo læto, te complecti me delectat, & hoc meum cor affectat, tuum mihi &c.

Quo amore vincebaris, quo dolore torquebaris, cùm te totum exhaurires, ut te nobis impertires, tuum mihi &c.

O Mors illa quàm amara, quàm immitis, quàm avara, quæ per cellam introivit, in qua mundus totus vivit, tuum mihi &c.

Propter mortem, quam tulisti, quando pro me defecisti, cordis mei cor dilectum, in te meum fer affectum, tuum mihi &c.

O cor dulce, prædilectum, Munda meum cor illectum, & in vanis induratum, pium fac, & timoratum, tuum mihi &c.

Per medullam cordis mei, peccatoris atq; rei, tuus amor transferatur, quo cor totum rapiatur, tuum mihi &c.

Dilatare, aperire, tanquam Rosa fragrans mirè, cordi meo te conjunge, unge illud, & compunge, tuum mihi &c.

Quidnam agat, nescit verè, nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori: Multâ morte vellet mori, tuum mihi &c.

Vivâ cordis voce clamo, dulce cor, te namq; amo: Ad cor meum inclinare, ut se possit applicare, tuum mihi &c.

Tuo vivat in amore, ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, te honoret, te adoret, tuum mihi &c.

Rosa cordis aperire, cujus odor fragat mirè: Te dignare dilatare, fac cor meum anhelare, tuum mihi da amorem, &c.

Da cor cordi sociari, tecum JESU *vulnerari: Nam cor cordi similatur, si cor meum perforatur, tuum mihi &c.*

Infer tuum intra sinum, cor, ut tibi sit vicinum, in dolore gaudioso, deforme cum specioso, tuum mihi da &c.

Hîc hîc pauset, hîc moretur, ecce jam post te movetur, te ardenter vult sitire: JESU, *noli contraire, tuum mihi da amorem, &c.*

Ad Faciem.

Salve Caput cruentatum, totum spinis coronatum, conquassatum, vulneratum, arundine verberatum, tuum mihi da &c.

Salve, cujus dulcis vultus, immutatus & incultus, immutavit suum florem, totus versus in pallorem, tuum mihi da &c.

Omnis vigor atq; viror, hinc recessit; non admiror: Mors apparet in aspectu, totus pendens in defectu, tuum mihi da &c.

Sic affectus, sic despectus, propter me sic interfectus, peccatori tam indigno, cum amoris parce signo, tuum mihi da &c.

In hac tua Passione, me agnosce Pastor bone: Cujus sumsi mel ex ore, haustum lactis cum dulcore, tuum mihi da &c.

Non me reum asperneris, nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicinâ, tuum caput hîc reclina, tuum mihi da amorem, &c.

Tuæ

Tuæ ſanctæ Paſſioni, me gauderem interponi, in hac Cruce tecum mori, præſta Crucis Amatori, tuum mihi da amorem &c.

Morti tuæ tam amaræ, grates ago JESU *chare: O mi clemens, pie* DEUS, *fac quod petit tuus reus, tuum mihi da amorem &c.*

Dum me mori eſt neceſſe, noli mihi tunc deeſſe: In tremenda mortis hora, veni JESU *abſq; mora, tuum mihi da amorem &c.*

Cùm me jubes emigrare, JESU *chare, tunc appare: O Amator complectẽde, temetipſum tunc oſtende. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.*

Salve Mundi Salutare. *Nota eadem.*

A' Lábaihoz.

JEsus, Világ meg-váltója, üdvöz légy élet adója: Kereſztedre fel-hágnia kivánok: tudod mi oka. Add Jesusom ſzerelmedet; ſzerelmedért meg-hóltomat.

Mint ha itt vólnál úgy véſzlek; sőt jelen valónak hiſzlek. Melly mezitelenen nézlek? Oh! ha e'-ként fontban téſzlek? Add Jesusom ſzerelmedet, &c.

Lábaidnak mély ſebeit, és illy kemény liggatáſit, ólelgetem ő ſzegeit, emlegetvén nagy kinnyait. Add Jesusom &c.

Halállyuk-meg illy ſzerelmét mi ſebeſek, s' nagy kegyelmét, bűnősöknek ſzeretőjét magaſztalván, s' épitőjét. Add &c.

Valami bennünk meg-romlott, el-oſzlatott, s' puſztittatott, édes Jesus mind azokot, orvoſolván fel-állatod. Add &c.

Szent Kereſzteden kereslek, ſzomorú ſzivel ſzemléllek, mert igy gyógyúláſt reménlek. Moſs-meg Szent véredben, s' élek. Add Jesusom &c.

Vérben fagyott lábaidat, illy mélységes kútaidat, meſd ſzivembe, s' fájdalmidat, érezzem ſzent kinaidat. Add &c.

Edes Jesus, kegyes Iſten, hozzád kiáltok ſzűntelen, könyőrűly rajtam ſzegényen, lábadhoz borúlt vétkeſen. Add &c.

Kereſzted előtt fekűvőt, bűneiről valláſt tévőt, ne utáld-meg Jesus, kérlek; kiért őrökkê dicsirlek. Add &c.

Ez

Ez Kereſztről én reményem, tekincs reám én ſzerelmem, éppen térics hozzád engem; mondván: Bűnöd meg-engedtem. Add Jesusom &c.

A Térdeire.

Ű Dvőz légy Szentek Királlya, bűnősök ſzabaditója, Kereſztre ment Iſten Fia, Világnak fán függő dija. Add &c.

O melly ſzegény, s' mezitelen, Csúfúl függeſz kereſzteden! Latrok nevetnek ügyeden, értünk meg-taglott teſteden! Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Egéſz teſted lévén ſebben, Szent véred foly igen bőven; lehúll te minden izeden, tapodtatik pogány képpen. Add &c.

O meg-mérhetetlen Felség! oh eddig nem történt ſzükség! ki nem ég a' ſzeretettűl, ezeket látván; s' nem térűl? Add &c.

Néked felelni mit tudok, én meg-átalkodott undok? ki, hogy örökké ne veſznék, meg-halál értem, hogy élnék. Add &c.

Szerelmed ereje melly nagy! bűntűl lelkem többé nem fagy: reám gondod oh melly jó ágy, ki halálban eſnem nem hágy. Add Jesusom &c.

Oh nagy ſzeretettel tellyes! Im én nagy ſok bűnnel terhes, meg-ölellek rút mételyes: tiſztogaſs-meg, mint olly kegyes. Add Jesusom &c.

Ne gerjedezz vétkem ellen, sőt véreddel kegyelmeſſen, illy mocskos beteget hiven, moſs-meg, s' bűntől üreſs léſzen. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Ez ſzent Kereſzteden téged, hogy kereſſelek, cselekedd; itt kedvem telni engedgyed; el eſnem tőled ne ſzenvedd. Add &c.

Ez légyen nékem főbb gondom, hogy kereſſelek; mert tudom, csak úgy ſzűnik fáradcságom, ha meg-lellek én Váltságom. Add Jesuſom &c.

A' Kezeire.

Ű Dvőz légy Jesus jó Páſztor, harczon veled vagyok bátor. Szent kezeid liggatáſa, lőtt lelkünk nagy biztatáſa. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Im

Im foly véred bőségeſſen kezeidből nagy ſebeſſén, vagy öltözve róſa ſzinben, üdvőſségünknek bérében. Add &c.

Liggattatott kezeidet, kiket piros véred feſtett, lángozó ſzivel örömeſt csókolom, ſzijván véredet. Add &c.

Oh Jesus melly bőven oſztod jók, s' gonoſzoknak jó-vóltod: kiknek téréſeket látod, javad ingyen rájok ontod. Add &c.

Engem illy nagy ſzerelmedből, végy hozzád ſzent kegyelmedből, vegyek erőt Kereſztedből, és vég-búcsút bűneimtől. Add Jesusom &c.

Siránkozván ô ſzent Kezek, győnyörködöm ti bennetek. Csókolgatlak ô ſzent ſebek, kemény ſzegek, ſzent vér cseppek. Add Jesusom &c.

Ajánlom magamat néked: ſebeidben ſzivemet vedd; érezzem Jesus karodat, óltalmazd ſzegény ſzólgádat. Add &c.

Az Oldalára.

Üdvőz légy Jesus óldala, melyből vér, és viz csordula: Igaz ſzeretet forráſa, ſzivek tiſztitó folyáſa. Add Jesusom &c.

Jesusom im hozzád jöttem; Meg-bocsáſs hogy ha vétettem, pirúlok, magam nem mentem. De azért ſzabadon jöttem. Add

üdvőz légy Jesus nyilt ſebe, mellyből foly lelkünk élete, kapu vagy, kinn az életre, lelkünknek vagyon menéſe. Add &c.

Győnyörű a' te illatod, kivel kigyó mérgét rontod; Elet itala, italod, kire lelkeinket hivod. Add &c.

Oh nyillyál-fel piros forrás, mert bennem nagy rád a' vágyás! Engem magaddá változtaſs, ſebed nékem légyen tágas. Add &c.

Téged édeſſen csókollak, s' égvén magamhoz ſzoritlak, ſzivemmel hozzám kapcsollak, s' többé el-is nem bocsátlak. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Mikor én lelkem ki-mégyen, óldaladban helye légyen, hogy kigyó hozzá ne férjen, hanem veled menyben éllyen. Add &c.

Ez haſadékban engemet, rejcs-el mélyen, s' én ſzivemet, hól ott végyen melegséget, és állandó békeſséget. Add &c.

A' mel-

A' Mellyére.

ÚDvőz légy Jesusom mellye, fáradtaknak csendes helye; Te-kincs itt álló bűnőſre, és gerjeſz-fel ſzerelmedre. Add &c.

Szent Háromſágnak Zeczele, üdvőz légy ſzeretet ſzéke, erőtlenek erőſsége, és faradtak enyhitője.

Jesus Iſtennek magzattya, ſzáraz lelkünknek harmattya, te ſzivednek bőv forràſa, légyen ſzivünk áſztatâſa. Add &c.

Menyből le-ſzállott fényeſſég, Atyától ſzármazott Felség, kincsedet, kit vár ſzegénység, oſztogaſſad oh nagy bővség. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Edes Jesusomnak mellye, áldáſod ſzivem viſellye, bűneimtől üreſicse, malaſztyával ékeſicse. Add &c.

Te vagy bőlcseſség őrvénye, kiből Szent János merite, téged Angyalok zengéſe dicsir, s' Szentek énekléſe. Add &c.

Nem veſzendő jóknak ere, Iſtenségnek tellyeſsége, el-rejtett titkos mélysége, kőſd iredet ſebeimre. Add &c.

Oh igaz Iſteni Templom, ſirván kérlek, légy gyámolom, ellenség ellen óltalmom, s' dűcsőült Szentekhez útom. Add &c.

A' Szivére.

OH Jesusom drága ſzive, legyek te ſzerelmed hive: Lángoddal ſzivem lángollyon, könny árjával ſzemem follyon. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Téged győzött mély ſzerelem, kénſzeritett mély sérelem, Hogy magad adnád érettem, haláltól mentvén életem. Add &c.

Oh melly ſzőrnyű halál vólt az, ki téged mint forralt viaſz hevitett, s' meg-lőtt, mint vadáſz, tőrben fogott, mint madaráſz. Add Jesusom &c.

Ez keſerves halálodért, mellyet fel-vettél éltemért, vedd ſzivemet mind ezekért, meg-érdemlett jútalmadért. Add &c.

Jesus ſzive, ſzivem czéllya, ſzivemet metczö aczéllya. Légyek tőled meg-tiſztitva, ki valék meg-átalkodva.

Te ſzerelmed ez bűnősnek, ſzivét gyújcsa el-veſzetnek, hogy éppen veled élheſſek, vévén tűzét ſzerelmednek. Add &c.

Oh melly nagy ſzerelmed tűze! ha kinek ebben vann réſze, mérték-nélkűl ſzerelmedre, gerjed, s' fűt őleléſedre. Add &c.

Edes ſziv, hozzád kiáltok, mivel tűzedtől lángolok. Veled egygyé lenni vágyok; jőj hozzám, s' kész ſzállás vagyok. Add Jesusom ſzerelmedet &c.

Szivem ſzerelmedben éllyen, túnyaságtól távúl légyen, te ſzólgálatodban légyen, hogy veled őrökké éllyen. Add &c.

Nyily-fel édes ſziv rósája, jó illatú violája, hogy leheſſen maradása ſzivemnek, s' benned lakása. Add &c.

Kősd őszve ſzivem ſziveddel édes Jesus rakva ſebbel, én ſzivem-is ha foly vérrel, egygyezni fog te ſziveddel. Add &c.

Az Orczájára.

Üdvőz légy Fő, kit vér fogott, hegyes tővis koronázott, veretett, s' oſtoroztatott, torhákkal undokittatott. Add &c.

üdvőz légy Jesus orczája, kit dicsir a' Szentek ſzája; ſzemek ſzemlél, de csudállya, honnét illy nagy sárgasága. Add &c.

Szépséged meſzſze távozott, nem csudálom, ſzín el-hagyott, az halál mert igy fonnyaſztott, s' mint cserepet meg-ſzáraztott. Add Jesusom &c.

Mind ezeket én érettem, vetted-fel oh én életem, hogy már vig orczád nézheſſem, engedd édes reménségem. Add &c.

Ez te nagy kin-ſzenvedéſed, mutattya te kegyeſséged; Ebből ſzedek lépes mézet, s' maradandó édeſséget. Add &c.

Engem bűnőſt kérlek ne hadgy; s' halál rabját kinra ne adgy, Sőt a' mikor halálra kél, értem Jesus tőrekedgyél. Add &c.

Kivánok veled ſzenvedni, ſzent Kereſztedet viſelni: kit ha nehéz válra tenni, kőnnyű Jesuſſal fel-venni. Add &c.

Jesus áldaſsál kinodért, illy keſerves halálodért, kegyes Iſten mind ezekért, tőled vegyek jútalmas bért. Add &c.

Eletem

Eletem végső határa, ſiet Kereſzted fájára: Lelkem ha fekteted arra, tudom, nem eshetik balra. Add JESUSOM &c.

Azért mikor ki-ſzólitaſz, kővetet hozzám bocsátaſz, akkor ott légy, s'reám vigyázz, hogy halálom ne légyen gyáſz. Add JESUSOM ſzerelmedet, ſzerelmedért meg-hóltomat. *Amen.*

Hymnus de S. Cruce pro Dominica Paſſionis.

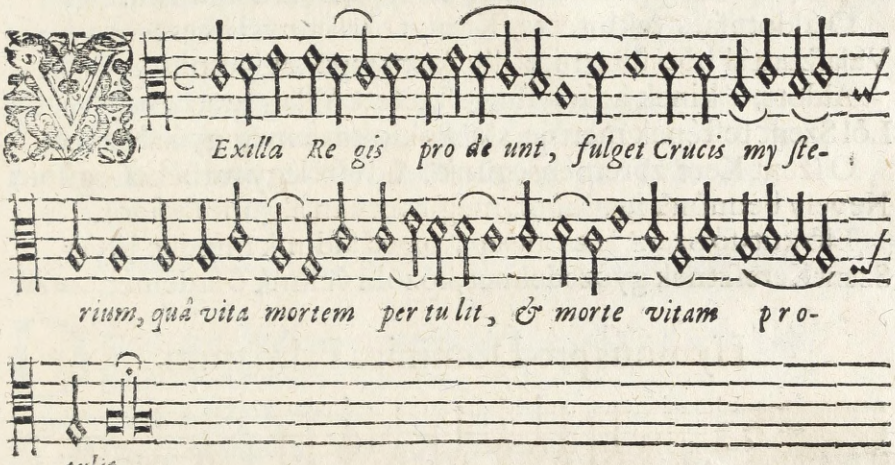
VExilla Re gis pro de unt, fulget Crucis my ſte-
rium, quâ vita mortem per tu lit, & morte vitam pro-
tulit.

Quæ vulnerata lanceæ mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret ſordibus, manavit undâ, & ſangvine.
Impleta ſunt, quæ concinit, David fideli earmine.
Dicendo Nationibus: regnavit à ligno DEUS.
Arbor decora, & fulgida, ornata Regis purpurâ,
Electa digno ſtipite tam ſancta membra tangere.
Beata, cujus brachiis pretium pependit ſæculi.
Statera facta corporis, tulitq́; prædam tartari.
O Crux ave ſpes unica! hoc Paſſionis tempore,
Piis adauge gratiam, reisq́; dele crimina.
Te fons ſalutis Trinitas, collaudet omnis ſpiritus,
Quibus Crucis victoriam largiris, adde præmium. Amen.

Vexilla Regis. Nota eadem.

KIrályi Záſzlók lobognak, fénlik titka Kereſzt-fának,
Kinn az élet meg-ôletett, s' halálával életet nyert.
Kit meg-ſebeſitett vala a' bűnnek éles dárdája, (lad.
Lelkűnk ſzennyét hogy le-moſnád, vérrel, s' vizzel, folyt ólda-
Bé-tellyeſedett iráſa Dávid Királynak, s' mondáſa:
Népeknek ekképpen ſzólván: Uralkodott Iſten a' fán.
O áldott fa, s' tekintetes, Királyi bárſonnyal ékes:
Válaſztattál bőcsűltetni, s' illy Szent tagokat illetni.
Aldott, a' kinek ágára, függeſztetett Világ ára.
Lől Szent teſtének merője, s' a' Pokloknak meg-győzője.
O ſzent Kereſzt reménségűnk, üdvöz légy mi békeſségűnk,
Nevely bennűnk igaſságot, meg-rontván a' gonoſzságot.
Elő kút-fő Szent Háromság, téged áldunk minden jóság.
Szent Kereſztnek győzedelmét, kőzőld velűnk ő érdemét. *Amen.*

Hymnus pro Dominica Palmarum.

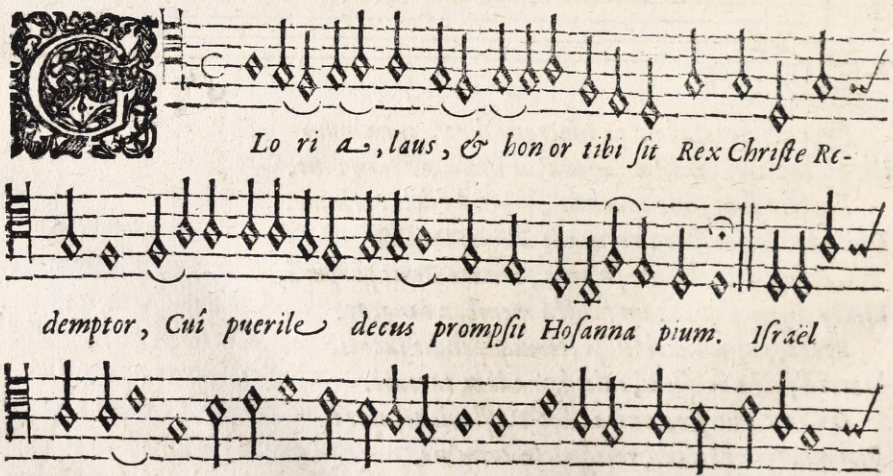

Rex

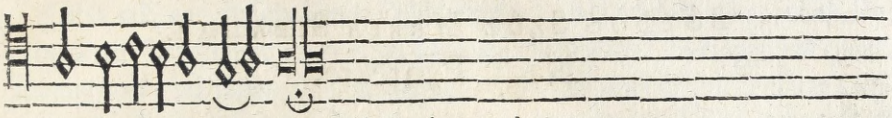

Rex benedicte ve nis. Gloria laus, &c.

Cœtus in excelsis te laudat cœlitùs omnis,
Et mortalis Homo, & cuncta creata simul. Gloria laus, &c.
Plebs Hebræa tibi cum palmis obvia venit.
Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi. Gloria laus &c.
Hi tibi passuro solvebant munia laudis,
Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. Gloria laus &c.
Hi placuêre tibi, placeat devotio nostra.
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. Gloria laus &c.

Gloria Laus, & honor &c. Nota eadem.

Dücsőssség, és dicsiret tenéked Meg-váltó Királyunk.
Kinek gyermeki szép sereg mond édességes éneket.
Izraëlnek vagy Királlya, s' Dávidnak te Nemes magzattya.
Ki az Urnak nevében, jősz hozzánk dücsőssségben. Dücsőssség, és dicsiret tenéked &c.
Mennyei Seregek minnyájan tégedet dicsirnek.
Dicsir Emberi szózat, és minden teremtett állat. Dücsős. &c.
Sidóknak seregi Pálmákkal jövének elődbe.
Mi-is könyörgésekkel jövünk hozzád, s' énekekkel. Dücs. &c.
Idején szenvedéstednek, a' Sidók téged dicsértenek,
Már midőn Menyben lakol, mi elménk énekkel hódol. Dücsőssség, és dicsiret tenéked &c.
Tetczék Sidóknak éneke, im tessék mi nyelvünk zengése.
Ki vagy kegyelmes Király, most minket-is kedvesen hally. Dücsőssség, és dicsiret tenéked Meg-váltó Királyunk. Kinek gyermeki szép sereg mond édességes éneket. *Amen.*

BÓLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA.

Nagy Péntekre.

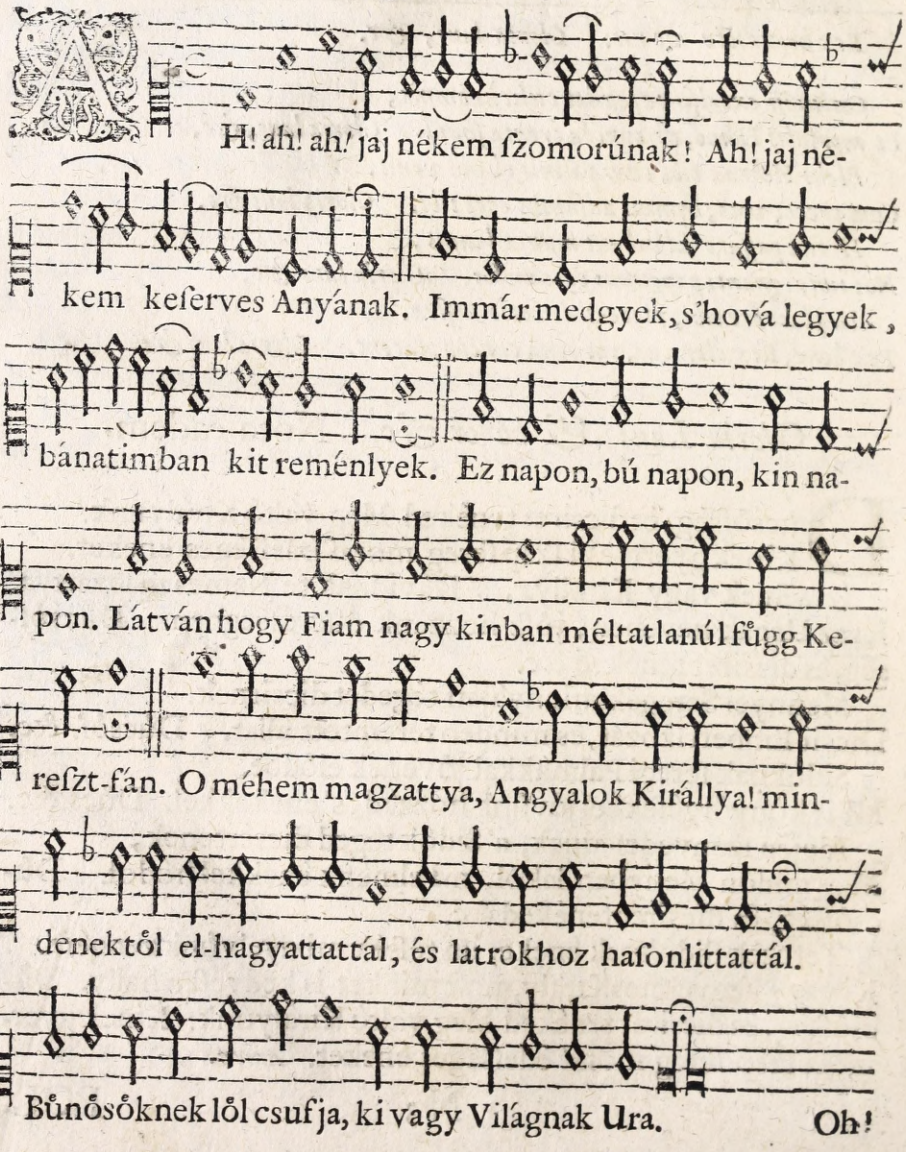

Oh! oh én drága-látos ſzűlőttem? Mi-okért aláztattál illyképpen? Szenvedcz iſzonyú kinokat Sidóktúl, és nagy átkokat. Ez napon, bú napon, kin napon. Oh ſzivem vigaſztalója! lelkemnek bátoritóla! Oh egygyetlen egygyem, én minden őrőmem! Vigaſztald ſzomorú Anyádat, adván nékem biſztató ſzódat: hogy meg ne ſebeſſedgyem haláltúl keſerveſſen.

Oh fájdalmimnak iſzſzonyúsága! Oh bánatimnak ſzőrnyű órája! Oh napok teli méreggel! Oh! órák rakvák epével! Ez napon, bú napon, kin napon. Im ſzivem meg-ſebeſſedett, ſok ſiráſtúl el-epedett én Fiam éretted; azért azt cselekedd, hogy világbúl veled ki-múllyak. El ne hadgy tőled engem ez világon ſinlődnőm.

Oh Iſtennek minden alkotmányi, kiváltképpen Adámnak fiai! fejenként ſiránkozzatok, s' velem egygyűtt bánkodgyatok, Ez napon, bú napon, kin napon. Anyák ſirjatok Fiamon: Gyenge Szűzek Mátkátokon Férfiak, Aſzſzonyok, ti-is ô Angyalok: őltőzzetek ſzomorú gyáſzban Egek, Hóld, Csillagok, s' bánatban, Nap ne világoskodgyék, mert ma Fiam kinzatik.

Ti-is minden teremtett állatok; valahól e' ſzélles főldőn vattok. En velem ſzomorkodgyatok, és illy nagy dolgon ſiránkozzatok. Ez napon, bú napon, kin napon. Bánkodgyatok fene vadak: őrvényekben lakó halak: rőpdőső madarak: csúſzó, máſzó csudák. Hegyek, vőlgyek meg-indúllyatok: csorgó vizek ti ne follyatok. Szakadgyatok kő ſziklák, mert ma Fiamat kinzák.

Térjetek-megmindē bűnős népek. Kevély, és meg-keményedett ſzivek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Iſtenteknek. Ez napon, bú napon, kin napon. Mellyet a' mi váltságunkért ſzenvedett, s' üdvőſségünkért. Tiſzta ſzeretetből, s' jó akarattyábúl: magát érettünk fel-áldozván, és keſerves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk bocsáſſa.

Oh Jesus Iſtennek áldott Fia! bűnősöknek kegyes Meg váltója. Emlekezzél kinaidról, és te nagy epeségedről. Ez napon, bú na-

bú napon, kin napon. Kiket ſzenvedél Emberért, magad áldozván vétkeért; azért kőnyőrgéſſel, és eſedezéſſel; engeſztellyed te ſzent Atyádat, hogy ne nézze bűnős vóltunkat; De vegyen malaſztyába, ne juſſunk kárhozatra.

Siránkozzunk mi pedig minnyájan illy keſerves Urunknak halálán. Emlekezzűnk kinnyairúl, és az ő nagy fajdalmirúl. Ez napon, bú napon, kin napon. Nézzűnk keſergő Annyára, s' Kereſzt-fan függő Fiára: mennyei Királyra, Szűzek virágára; hogy bóldogságában júthaſſunk, midőn ez világbúl ki-múlunk. Légyen ſzóſzóllónk Menyben Szent Attya előtt. *Amen.*

SEPTEM DOLORES
B. MARIÆ VIRGINIS.

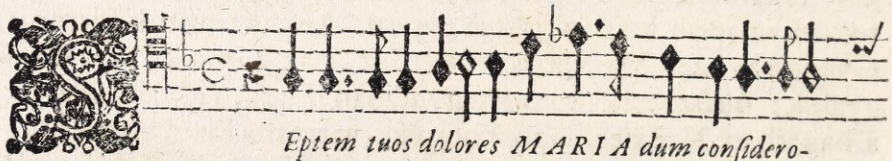

Eptem tuos dolores MARIA dum conſidero-
Annæ gemit ſenectus, & Simeon afflgitur,

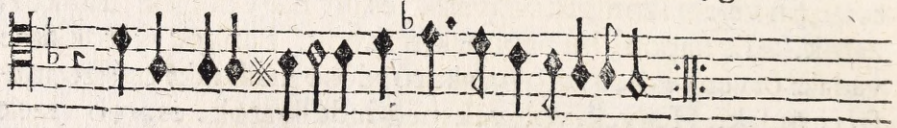

tecum pati labores, tecum mori deſidero.
Doloris enſe pectus quando tibi tranſfigitur.

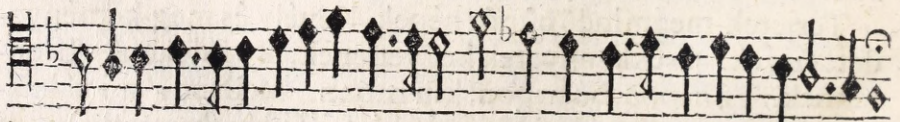

Age fac, ſimili gladio feriar; Age, quis tuus eſt dolor, experiar.

Fugis MARIA, prolis onuſta charo pondere; Et luminare Solis de nocte vis abſcondere. Ægyptus eſt aſyli Locus tuis amoribus: Juxta fluenta Nili, Ligueſcis in doloribus. Dolor his lacrymis meus elicitur, meus his lacrymis amor afficitur.

In Pa-

In Patris esse rebus cùm nesciebas Filium; Visa es tribus diebus pallere, sicut lilium. Clamans per angiportus, Fili! replebas æthera: dictura plùs, obortus dolor premebat cætera. Tibi condoleo, tibi compatior, tibi collachrymo, nec adhuc satior.

En fert trabale lignum, flagrisq; JESUS icitur. O Mater! ecce signum, Cuî porro contradicitur. Eheu! Crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et Cor tibi Parenti submergitur doloribus. Plue sangvineis lachrymis anima: Age me dolor, ô dolor exanima.

Calvaria est amoris, & est doloris vinea; Sunt præla vinitoris Clavi, & corona spinea. Dum fixus est JESUS, Crucisq; calcat torculum; Amor dolore læsus premit Mariæ corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur, Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA, quando petra Sensu doloris scinditur, Diesq; nocte tetrâ luget; tibi Cor finditur. Depôsta membra ligno, sed membra cassa lumine, foves sinu benigno, lavas doloris flumine. Abit has etiam super exuvias dolor, ac animus meus in pluvias.

Cùm Filio sepulto lapis sepulchro advolvitur; Tibi MARIA, multo dolore vita solvitur. Sedens ad antra tumbæ, mœsti susurro murmuris, instar gemis columbæ, & plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lachrymis tibimet tumulum.

O Mater! ut dolorum per hanc amaritudinem, Cœlestium bonorum gustem svavitudinem; Tecum pati labores, tecum mori desidero, Septem tuos dolores dum plango, dum considero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit ei dolor hic sacer, ac animus.

O CAN-

CANTUS DE RESURRECTIONE DOMINI.

Husvéti Enekek.

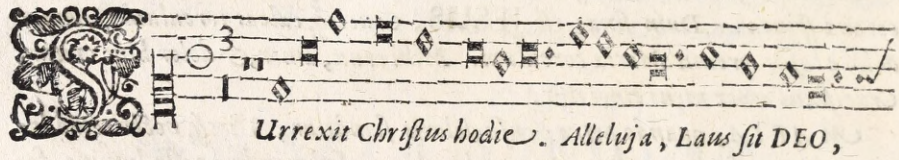

Urrexit Christus hodie. Alleluja, Laus sit DEO,

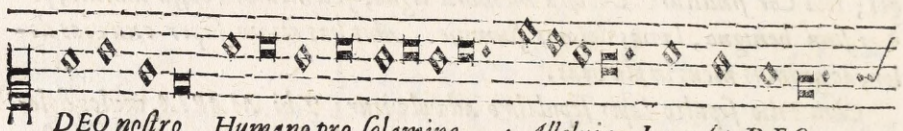

DEO nostro. Humano pro solamine. Alleluja, Laus sit DEO,

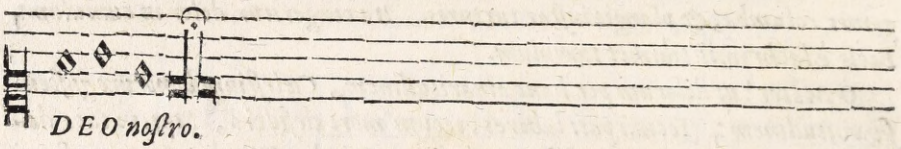

DEO nostro.

Mortem qui passus pridie, Alleluja. Miserrimo pro homine, Alleluja.
Mulieres ad tumulum, Alleluja. Dona ferunt aromatum, Alleluja.
Album cernentes Angelum, Alleluja. Annuntiantem gaudium, Allel.
Mulieres ô trepidæ, Alleluja. In Galilæam pergite, Alleluja.
Discipulis hoc dicite, Alleluja. Quòd surrexit Rex gloriæ, Alleluja.
Apparuit primò Matri, Alleluja. Pòst Magdalenæ dolenti, Alleluja.
Petro dehinc, & cæteris Alleluja. Apparuit Apostolis, Alleluja.
In hoc Paschali gaudio, Alleluja Benedicamus Domino, Alleluja.
Laudetur Sanct a Trinitas, All. DEO dicamus gratias, All. Laus &c.

Surrexit

Surrexit Chriſtus hodie. Nota eadem.

FEl-támadt Chriſtus ez napon, Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Hogy az Ember vigadozzon, Alleluja. Hálá légyen &c.
Szörnyű halált ki ſzenvedett, All. Váltván bűnös embereket.
Sz. Aſzſzonyok koporsóhoz, All. Viſznek kenetet Chriſt'hoz.
Fényes Angyalt ők látának: All. Vig örömet-is hallának, All.
Félelmes Aſzſzony emberek, All. Galileában mennyetek, All.
Tanitványoknak hirdetvén, All. Urűk hogy él dűcsőſségbē.
Meg-jelenék Sz. Annyának, All. Es keſerves Magdolnának.
Az után jelent Péternek: All. S' több Apoſtol hiveinek, All.
Ez Huſvéti vig örömben, All. Dicsirjűk Iſtent lelkűnkben.
Dűcsőſség Sz. Háromságnak, All. Hálát adgyunk mi Urunknak, Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek. *Ámen.*

MAS REGI ENEK.

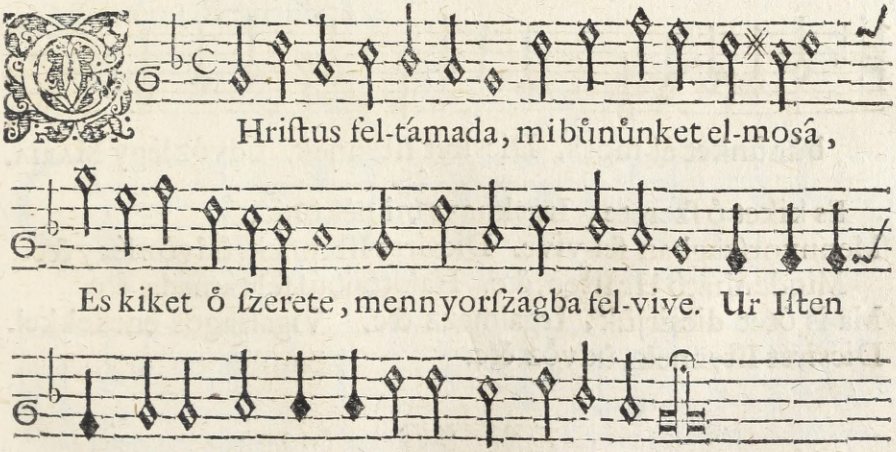

Mindenható Ur Iſten halottaiból fel-támada:
Ma-is ôtet dicsirjûk vigaſságos énekekkel. Ur Iſten &c.
Szálla-alá poklokra, jókat ſzabaditani,
Gonoſzokat ott hadni, nagy kinokat vallani. Ur Iſten:
Koporsóban fekûvék harmincz-hat óráiglan,
Az után fel-támada, kit fel-kôlte Szent Attya. Ur Iſten:
Chriſtus fel-támada, nékûnk példát úgy hagya:
Hogy mi-is fel-támadgyunk, vélle ôſzve vigadgyunk. Ur Iſten:
O kegyes Szûz MARIA, te mennyei ſzép Róſa;
Kérjed te Szent Fiadat, üdvôzitse lelkûnket. Ur Iſten meg-váltá mind ez Világot, Szent halálával. *Amen.*

Azon Eneknek Második Nótája.

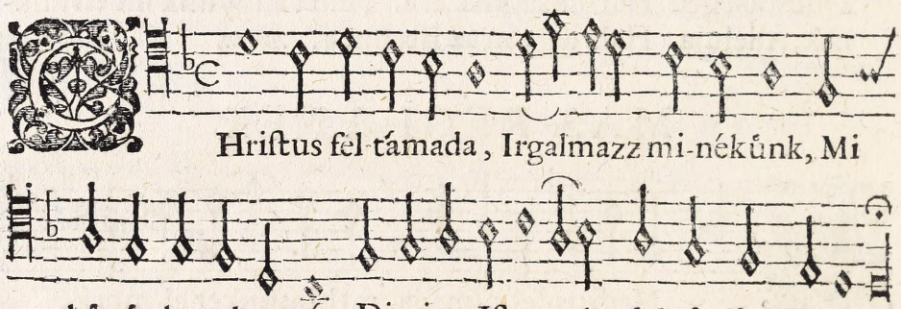

Es kiket ô ſzerete, Irgalmazz mi-nékûnk,
Mennyorſzágban fel-vive. Dicsiret Iſtennek. üdvôz légy &c.
Mindenható Ur Iſten, &c. Halottaibúl fel-támada, &c.
Ma-is ôtet dicsirjûk, Irgalmazz &c. Vigaſságos énekekkel.
Dicsiret Iſtennek, üdvôz &c.

Harma-

Harmadik nótája. Proceſſiókra való.

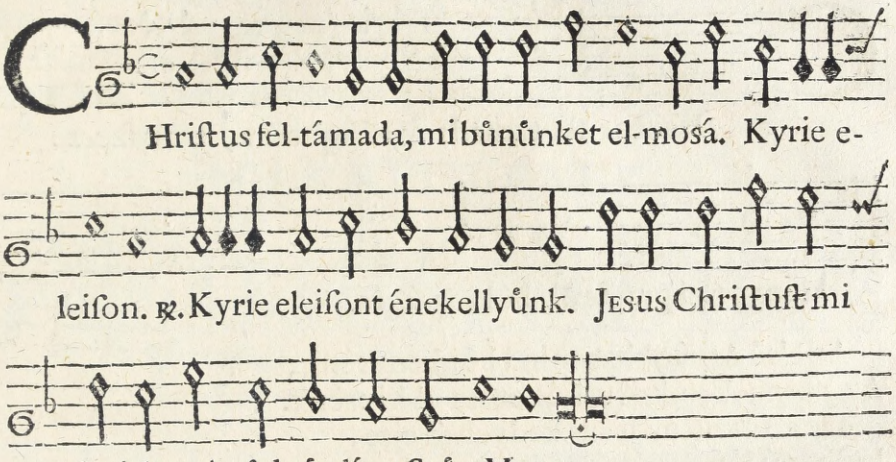

Hriſtus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá. Kyrie e-

leiſon. ℟. Kyrie eleiſont énekellyűnk. Jesus Chriſtuſt mi

imádgyuk. üdvőz légy Szűz Maria.

Es kiket ő ſzerete, Mennyorſzágban fel-vivé. Kyrie eleiſon.
Mindenható Ur Iſten halottaibúl fel-támada. Kyrie eleiſon.
Ma-is ötet dicsirjük, &c.

Negyedik nótája.

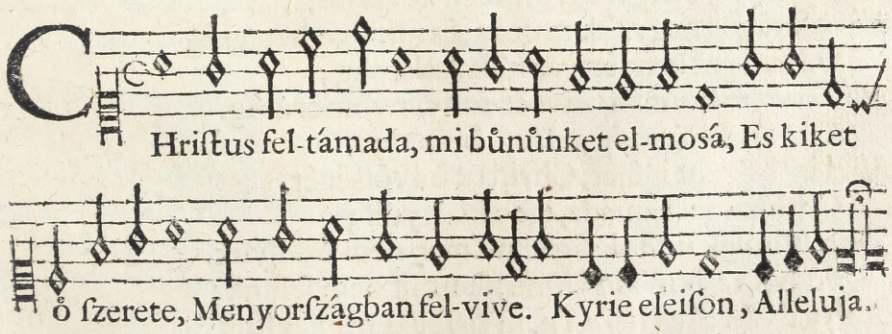

Hriſtus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá, Es kiket

ő ſzerete, Menyorſzágban fel-vive. Kyrie eleiſon, Alleluja.

Mindenható Ur Iſten halottaiból fel támada Kyrie &c.

MAS REGI ENEK.

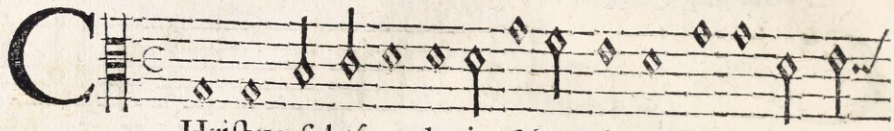

Hriſtus fel-támada igaſságunkra, Utat ſzerze

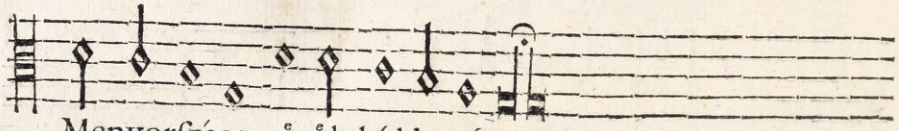

Menyorſzágra, őrők bóldogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben esénk;
Az Iſtennek jó kedvéből ottan el-ki esénk.
De a' Chriſtus Jesus kedvében ejte,
Emberré lőn, és a' bűnnek ottan véget vete.
Mind ez Világ terhét vállára vévé,
Az hatalmas Atya Iſtent értűnk meg-kőveté.
Eőrdőgnek hatalma vala mi rajtunk;
Mert mind az első emberrel az almában ettűnk.
Mind az alma miatt fogunk meg-vásék:
Reánk ſzálla a' nagy bűnért minden keſerűség,
Gyűlőlség, irigység, minden kevélység,
Fáradcságos nagy ſok munka, és minden betegség.
De lám ezt nem érti az háládatlanság,
Emberekre honnan ſzállott ennyi nyomorúság.
Azért nem fogadgya Iſten beſzédét,
Jóra intő Szent igéjét, Chriſtus üdvőſségét.
Chriſtus fel-támada, igen kiáltyuk;
De a' bűnnek undokságát mi meg nem útállyuk.
Tudván a' bűnben élűnk, ſemmit nem félűnk:
Azért a' Chriſtus halála nem haſznál mi-nékűnk.
Támadgyunk-fel azért undok bűnűnkből,

Ki

Ki miatt ki-rekeſztetûnk ôrôk dûcsôſségbôl.
Vegyûk nagy jó kedvel Chriſtus jó vóltát,
Atya Iſten elôtt való kedves áldozattyát.
Dûcsôſség Iſtennek magas mennyégben.
Atya, Fiú, Szent Léleknek mind ôrôkkê. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

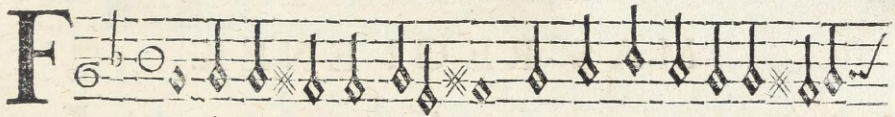

El-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk-
Ez Szent napon-is áldanunk, az Angyalokkal imád-

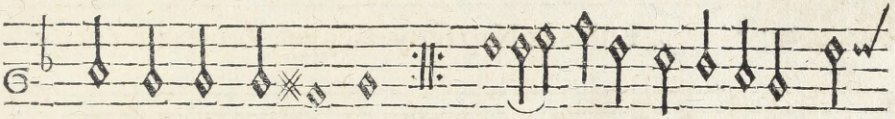

Ur Chriſtuſt dicsirnünk ℟ Enekelvén bûneinket kôn-
nunk, mint Urunkat félnünk.

nyebbitenünk, és ô benne biznunk.

A' fôldben minden gyûkerek, fáknak bimbói terjednek, mezôk meg-zôldûlnek. Eghi madarak zengenek, fákon vigan énekelnek, ſzárnyokon rôpdôſnek. ℟ Minden fûvek illatozván gyônyôrkôdtetnek, dicsiretre intnek.

Most azért Keresztény Lélek ôrvendezz a' nagy Istennek, édes Teremtôdnek. (Mert nem vagy rabja a' bûnnek, kôtelében álnok teſtnek, s' a' csalárd ôrdôgnek.) ℟. Kit dicsirnek az Nap, és Hóld, Eghi ſeregek, s' a' Mennyei Szentek.

Fel-

Fel-támadt; mert ő igazán Angyalát küldé-el nyilván, ül Istennek Jóbján. Tanitványival vigadván, meg-jelent Galileában, Pétert vigasztalván. ℟. Örvendezz, ha vóltál bűnért sokszor sírásban, alázatosságban.

Dicsiret légyen Istennek, életet ki-nyert népének, az bűnös embernek. Részeltette az Egekkel, minden lakó helyeivel, s' gyönyörűségivel. ℟. Javaival látogatta, s' gazdagitotta, térését kivánnya. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

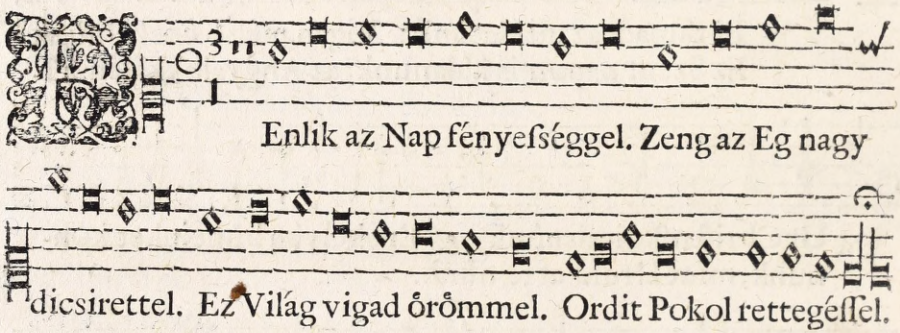

Mert a' Chriſtus fel-támadván. s' halál ereit meg rontván,
Pokol torkát meg-tapodta, s' a' foglyokat el-ki-hozta.
Koporsóban temetteték, Vitézektől őrizteték;
De Attyától fel-költeték, s' halái tőle meg-győzeték.
Meg-mentett minket pokoltúl, és a' lelki ellenségtől,
Mert fel-támadt az halálbúl; mint meg-mondatott Angyaltól.
Meg-hólt vala bűneinkért; fel-támadt igaſságunkért;
Hogy mi-is véle támadgyunk, s' az örök életre juſſunk.
Ez Huſvéti Innepekben, dicsirjük Istent lelkünkben,
Mert a' Chriſtus nagy örömben, fel-támadt dücsőült teſtben.
Chriſtus, ki vagy mi Királyunk, hozzád kivánkozik ſzivünk,
Hogy néked buzgó éneket mondhaſſunk, és dicsiretet.

Hálákat

Hálákat adunk te-néked, ki poklot, s' halált meg-győzéd,
Uralkodol Szent Atyáddal edgyűtt, s' az Vigaſztalóval. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

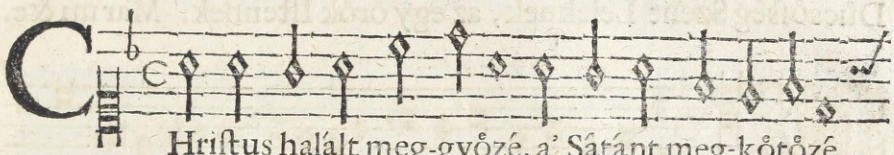

Hriſtus halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kőtőzé,

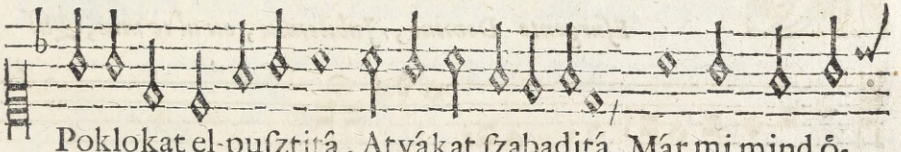

Poklokat el-puſztitâ, Atyákat ſzabaditá. Már mi mind ő-

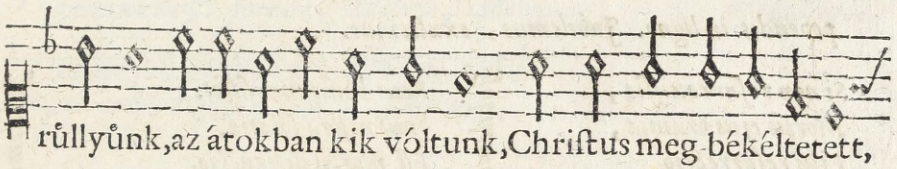

rűllyűnk, az átokban kik vóltunk, Chriſtus meg-békéltetett,

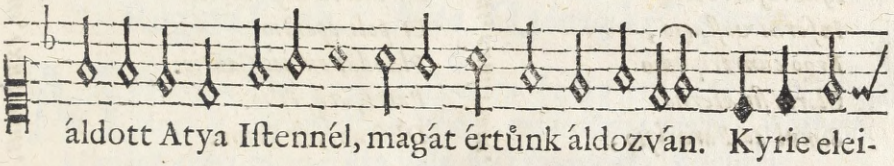

áldott Atya Iſtennél, magát értűnk áldozván. Kyrie elei-

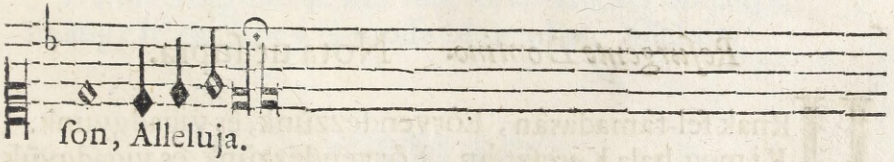

ſon, Alleluja.

Szintén piros hajnalban, Iſteni méltóságban
Fel-kele mint Oroſzlán, poklok kapuit rontván. Már mi &c.
A' ſzomorú Máriák keneteket hozának,
Az Angyal meg-jelenté, hogy Jesus él, hirdeté. Már mi &c.

Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla;
Azokat nem engedé, hogy Mária illetné. Már mi &c.
Tanitványimnak mond-meg, hogy im élek, jelencs-meg:
Galileában menvên meg-látnak dûcsôſségben. Már mi &c.
Teremtô Szent Atyának, és Meg-váltó Fiúnak,
Dûcsôſség Szent Léleknek, az egy ôrôk Iſtennek. Már mi &c.

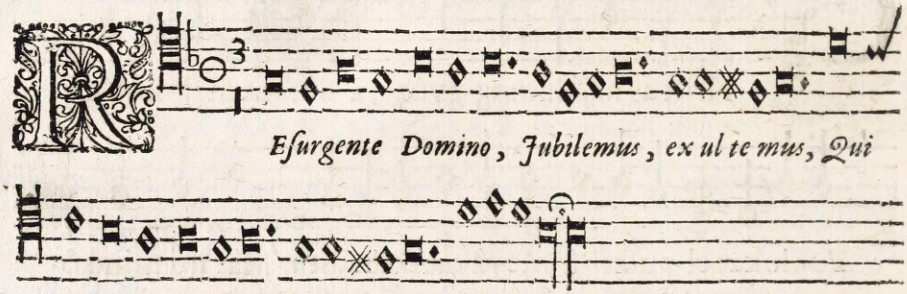

Si non reſurrexiſſet, *Reus homo manſiſſet.*
Mortis ejus præmia, *Sunt noſtra ſolatia.*
Ejus reſurrectio *Eſt mortis deſtructio.*
Inferni vaſtatio, *Et poli apertio.*
Ergo cum tripudio *Plaudat omnis Cantio.*
Gloria ſit æterno *Patri, atq; Filio.*
Simul ac Paraclyto, *DEO uni, & Trino.*

Jubilemus, exultemus. *Jubilemus, exultemus.*

Reſurgente Domino. Nota ut ſupra.

URnak fel-támadásán, Eôrvendezzûnk, és vigadgyunk.
Ki meg-hala Kereſztſan. Eôrvendezzûnk, és vigadgyûk.
Ha fel nem támadt vôlna, ôrv: Mi mind el-veſztûnk vôlna, ôr:
Halálának érdeme, ôrv: Lôn Népének ôrôme. ôrvend:
Az ô fel-támadáſa, ôrv: Lôn vétkûnknek romláſa. ôrv:
A' Pokol el-rontaték, ôrv: Mennyorſzág meg-nyittaték. ôrv:

Vigan

Vigan énekellyetek, ôrv: Nagyok, és kicsindedek. ôrvend: Aldott légy Atya Iſten, ôrv: Szent Fiaddal mennyégben. ôrv: Edgyûtt a' Szent Lélekkel, ôr: Mind ôrôkkôn ôrôkké. ôr: *Amen.*

'Antiphona Paſchalis ad B.V.

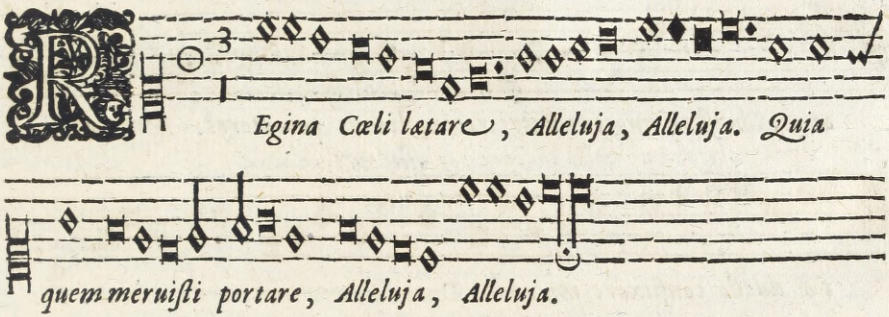

Reſurrexit, ſicut dixit. Alleluja, Alleluja.
Ora pro nobis DEUM. Alleluja, Alleluja.

Regina Cœli. *Nota O glorioſa Virginum.*

MEnynek Királyné Aſzſzonya, ôrûly ſzép Szûz. Alleluja.
Mert kit méhedben hordozni méltó vóltál, Alleluja.
A' mint meg-mondotta vala, fel támadott. Alleluja.
Imâdgy Iſtent, hogy el-moſſa bûneinket. Alleluja.

Prosa Paschalis. Canitur post Epistolam.

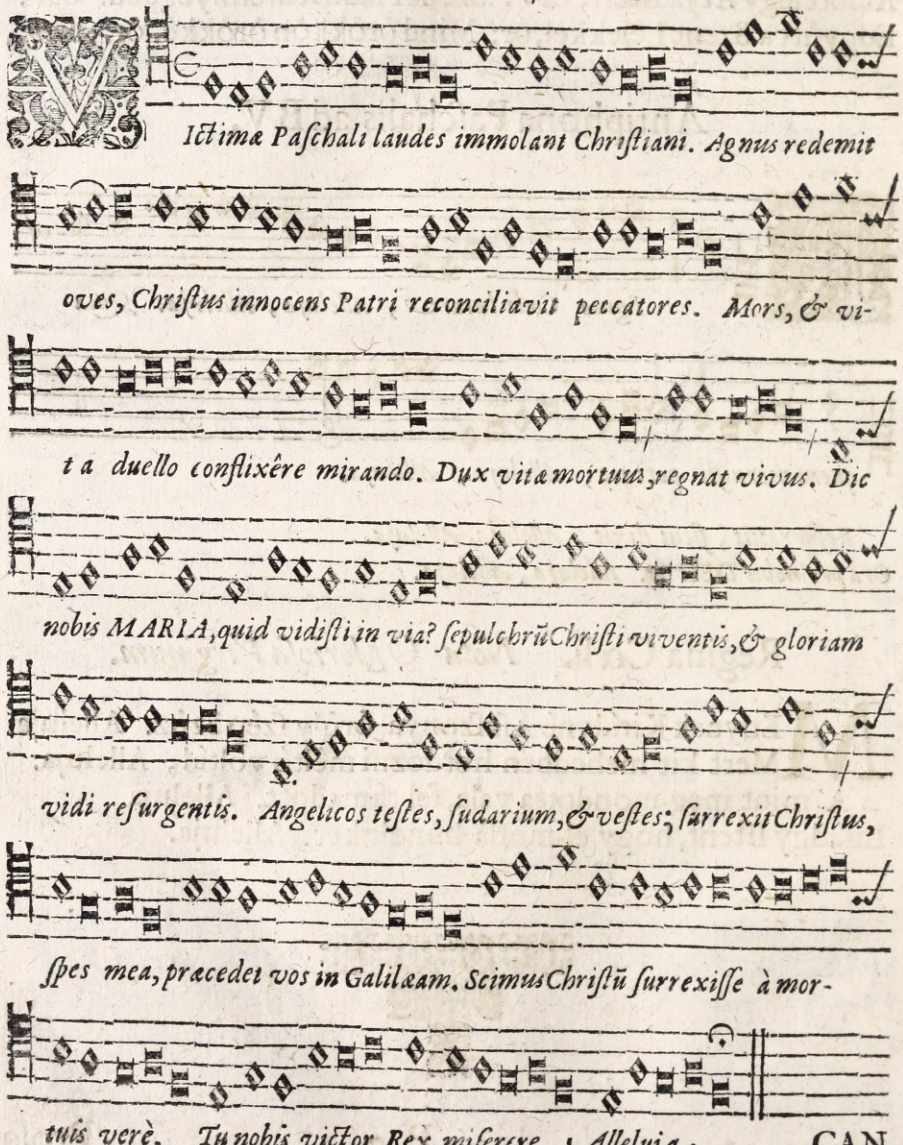

CAN

CANTUS DE ASCENSIONE DOMINI.

Ur Menybe menetele napjára.

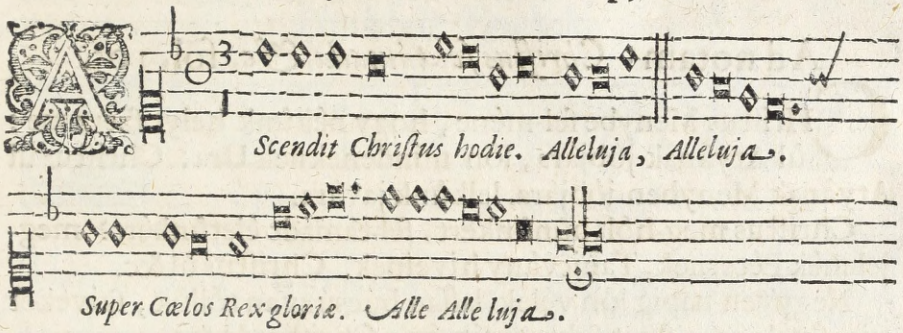

Apoſtolis cernentibus.
Viri, quid admiramini?
Hic, qui aſcendit cœlitùs,
Captivitatem captivam
Præparavit nobis viam,
Galilæi aſpicite.
Sed & nos cum tripudio,
Laudetur Sancta Trinitas,

Alleluja, Alleluja.

Et Angelis dicentibus:
Cœlumq; contemplamini?
Sic deſcendet humanitùs.
Ad cœli duxit patriam.
Dum aſcendit ad gloriam.
Et in Domino plaudite.
Benedicamus Domino.
DEO dicamus gratias.

Alleluja, Alleluja.

Aſcendit Chriſtus. *Nota ut ſupra.*

A' Chriſtus Menybe fel-méne. Alleluja, Alleluja.
A' Mennyei dűcsőſségre. Alleluja, Alleluja.
Lâttokra Apoſtoloknak, All: Kiknek Angyalok mondânak, All:
Férfiak, mit csudálkoztok? All: s'Egbe nézvén álmélkodtok? All:
Ez a' mint Menybe fel-mene, All: Ugy jő iſmét itéletre. All:
Fogva vivé a' fogságot, All: Advân néki bóldogságot. All:

Minékünk-is útat szerze, All: Testbe menvén dücsősségre. All: Már az Urban örvendgyetek, All: Ti Galilæa-béliek. All: Ezen mi is örvendezzünk, All: Es Istennek énekellyünk. All: Dücsőssség Szent Háromságnak, All: s' Menybe ment Király Christusnak. Alleluja.

MAS.

Ad notam: *Christus fel-támada, &c.* fol. 105.

CHristus Menybe fel-méne, hogy nékünk helyt szerzene: ül Atyának jóbjára, lón mindeneknek Ura: Christus ül Atyának Menyben jóbjára, lelkünk javára.

Christus meg-hólt bűnünkért, fel-támadt életünkért? megjelenék Péternek, Tanitvány hiveinek. Christus ül &c.

Negyven napig lón vélek, lassan búcsúzván tőllök, sziveket vigasztalván, s'őket sokra tanitván. Christus ül &c.

Nékik meg-parancsolá, Jerusalemből alá addig hogy ne mennének, mig Szent Lelket vennének. Christus ül &c.

Szólla Jesus Népéhez, fel-megyek Istentekhez: fel megyek Szent Atyámhoz, és a' ti Atyátokhoz. Christus ül &c.

Onnét küldők én néktek Szent Lelket, kitől égtek: Felőlem is tik lésztek, kik bizonyságot tésztek. Christus ül &c.

Uralkodik már Menyben, Jesus nagy dücsőssségben: gondot visel mindenben ránk, ha leszünk kedvében. Christus &c.

Ki-is ónti szent markát, adván sok szent malasztyát, kivel minket igazgat, s' veszélyinkben támogat. Christus ül &c.

Közben járó Christusunk, Meg-váltó Isten, és Urunk; küldel Szent Lelked nékünk, hogy szüntelen dicsirjünk. Christus ül Atyának Menyben jóbjára, lelkünk javára.

CAN-

CANTUS DE SPIRITU SANCTO.

Pŭnkŏsti Enekek.

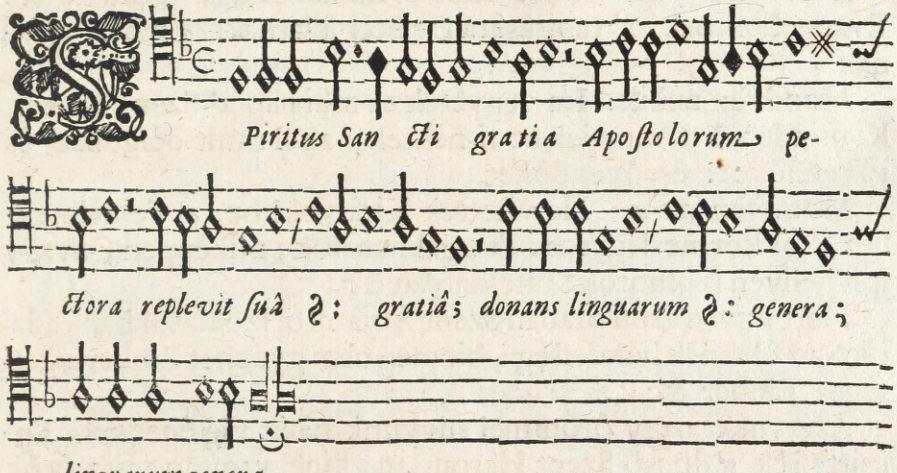

Miſit per mundi clymata ipſos Verbi potentia,
Ut prædicarent nuntium gratiæ, variis linguis omni creaturæ, &c.
Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum hodie.
Qui vos docebit ♃ : omnia, futura, atq; ♃ : præſentia &c.
Porrò quando ſteteritis coram Regibus, & Dynaſtis,
Nihil ſitis ♃ : ſolliciti, quomodo, aut quid ♃ : loquamini &c.
Dabitur vobis in illa hora DEI ſcientia.
Quæ replebit veſtra deſideria, ſuâ virtute ♃ : divinâ, &c.
Spiritum Sanctum hodie cœlo miſit Rex gloriæ.
Huic canamus melos lætitiæ, plaudat & omne decus harmoniæ &c.

Ergo

Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino.
Laudetur Sancta ℣: Trinitas, DEO dicamus ℣: gratias, &c. Amen.

Spiritûs Sancti Gratia. Nota eadem.

A' Szent Léleknek kegyelme Apoſtolokat bé-tölté az ô Mennyei kegyelmeſségével, áldván ôket kûlômb-féle nyelvekkel. Kûlômb-féle nyelvekkel.

Kûldé ſzéles ez Világra ôket ô hatalmaſsága. Hirdetésére Evangeliomnak, s' tanitására Emberi állatnak. Emberi állatnak.

Mondván nékik: Im vegyétek ez mái nap a' Szent Lelket. Ki mindeneket meg-jelent ti-néktek; az el-múlt dolgokat, és jôvendôket: és jôvendôket.

Mondván azt-is: Ha vitettek Királyokhoz, s' Fejdelmekhez; akkor ne legyetek ſzorgalmatoſok, miképpen, avagy mit kellyen ſzólnotok: mit kellyen &c.

Mert ugyan azon órában Szent Atyámtól ſzólláſtokban, adatik Sz. Léleknek bôlcseſsége, kit meg nem gyôzhet Ember eſzeſsége: Ember &c.

Azért néki nagy ôrômmel adgyunk hálát vig énekkel. Dicsirteſsék a' dûcsô Szent Háromság, kinél vagyon amaz ôrôk bóldogság &c. *Amen.*

Hymnus de Spiritu Sancto.

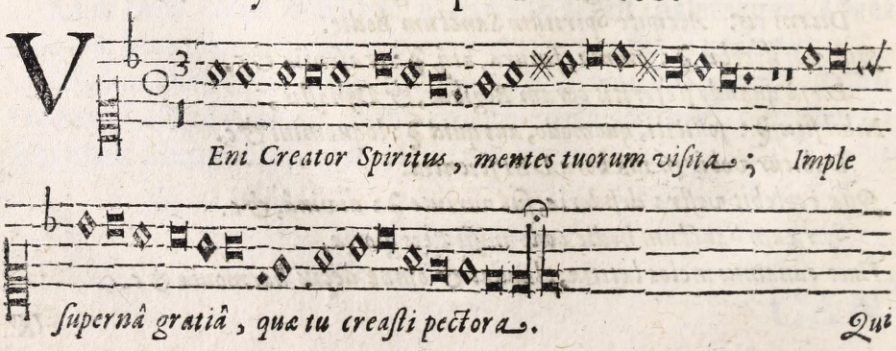

Qui

Qui diceris Paraclytus, altissimi donum DEI;
Fons vivus, ignis, charitas, & spiritalis unctio.
Tu septiformis munere, digitus paternæ dexteræ;
Tu ritè promissum Patris, sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus; Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longiùs, pacemq; dones protinus.
Ductore sic te prævio, vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem; Noscamus atq; Filium,
Teq; utriusq; Spiritum credamus omni tempore.
DEO Patri sit gloria, & Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclyto, in sæculorum sæcula. Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

Jőj-el Szent Lélek Istenűnk, látogasd-meg sérűlt lelkűnk.
Malasztoddal tőlcs-bé szivűnk, kiket teremtél, s' légy bennűnk.
Te vagy mi vigasztalásunk, Isteni nagy ajándékunk,
Elő-kút, tűz, szeretetűnk, lelkűnk sebére kenetűnk.
Te hét-féle adománya, vagy Isten jobjának úja,
Atyától meg-igért javunk, vagy, s' torkunkban ékes szavunk.
Sőtét érzékenységűnket, világosicsd-meg szivűnket,
Gerjezd-fel szeretetűnket, erősicsd gyengeségűnket,
űzd messze ellenségűnket, és add-meg békeségűnket.
Hogy te lévén mi vezérűnk, minden bűntől mentve legyűnk.
Te általad a' Szent Atyát tudhassuk, s' az ő Szent Fiát:
Hidgyük azok lehellését, s' hozzánk menyből el-küldését.
Dicsirtessél Atya Isten, fel-támadott Fiú Isten.
Te-is Szent Lélek Ur Isten, most, és mind örökké amen.

Hymnus 2-dus de Spiritu Sancto.

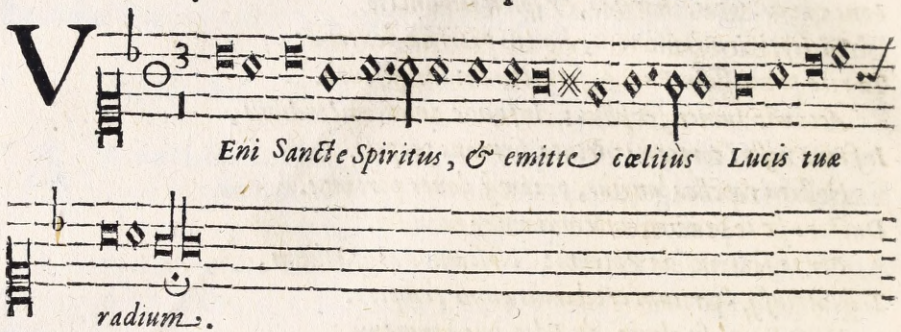

Veni Pater pauperum; Veni dator munerum: Veni lumen cordium.
Consolator optime; Dulcis hospes animæ: dulce refrigerium.
In labore requies; in æstu temperies: in fletu solatium.
O Lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium,
Sine tuo Numine nihil est in homine, nihil est innoxium.
Lava quod est sordidum; riga quod est aridum; sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum; fove quod est frigidum; rege quod est devium:
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, sacrum septenarium.
Da virtutis meritum; Da salutis exitum; da perenne gaudium. Amen.

Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

Jőj-el Szent Lélek Isten, s' erezd reánk tellyesen,
Menyből fényességedet.
Jőj-el árvák gyámola; Jőj vak szivünk orvosa,
Oszd-ki éghi kincsedet.
O kegyes Vigasztalónk, testi lelki táplálónk;
Erezzük bővségedet.
Fáradcságban nyúgalmunk; hévben hives árnyékunk,
Siráskunkban őrőmünk.
Oh dűcső Nap, hiveid szivek minden részeit,
Világosicsd, s' légy velünk.

Nin-

Nincsen Iſtenůnk kivůl, ſemmi jó ember kőrůl,
Mert vétkezten-vétkezůnk.
Bůnůnk mocskát tiſztogaſd, ſzárazságunk áſztogaſd,
Gyógyicsd a' ſebhetteket.
Roncsd kemény nyakunk agyát. Lágyitsad ſzivůnk fagyát.
S' téricsd tévelyedteket.
Engedd hů ſzólgaidnak, kik csak téged óhajtnak,
Hétſzeres kegyelmedet.
Add jó tétůnk êrdemét, bóldogics éltůnk végét,
Add az őrők életet. *Amen.*

Hymnus 3-us de Spiritu Sancto.

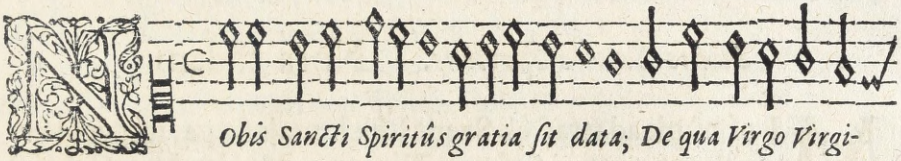

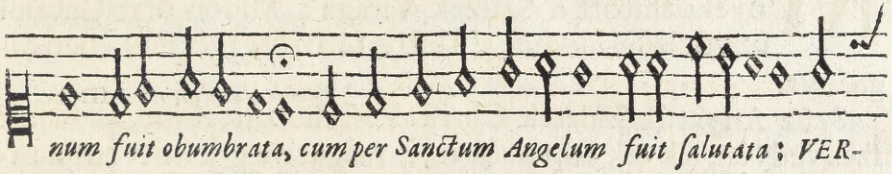

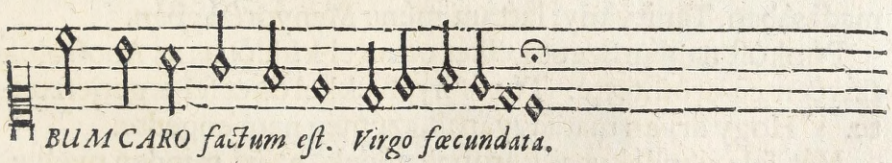

De MARIA Virgine Chriſtus fuit natus. Crucifixus, mortuus, atq; tumulatus. Reſurgens diſcipulis fuit demonſtratus, & ipſis cernentibus in Cœlos levatus.

Suum Sanctum Spiritum DEUS delegavit; In die Pentecoſtes ſuos confortavit. Et de linguis igneis ipſos inflammavit, relinquere orphanos eos denegavit.

Septiformem gratiam tunc acceptaverunt: Quare idiomata cuncta cognoverunt, ad diversa clymata mundi recesserunt, fidemq; Catholicam tunc prædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, donum DEI, Charitas, fons vivificatus. Spiritâlis unctio, ignis inflammatus, septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextræ DEI digitus, virtus spiritâlis nos defendat, eruat ab omnibus malis, ut nobis non noceat Dæmon infernalis; protegat, & nutriat, foveat sub alis.

Spiritus Paraclytus nos velit juvare, gressus nostros regere, & illuminare, ut cùm DEUS venerit omnes judicare, nos velit ad dexteram suam collocare.

Has Horas Canonicas cum devotione, tibi Sancte Spiritus piâ ratione dicimus, ut visites inspiratione, & fruamur jugiter cœli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritus. Nota eadem.

MI-nékünk adattassék Szent Lélek malasztya, melytől árnyékoztatott a' Szüzek Virága; Midőn őtet Gabriel üdvözléssel áldgya, s' Testbe öltözött Igét méhében fogadgya.

Szüz Anyától születék Christus Istállóban, kint, és halált szenvedvén, fekvék koporsóban, és magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanitványi láttára méne Menyországban.

Pünkösd napján Szent Lelkét ottan el-küldötte, az Apostolok szivét meg-erősitette. Tüzes nyelvekkel őket fel-is gerjesztette. s' Hogy árván maradgyanak, azt meg nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, azért minden nyelveket által érthetének, Világnak külömb külömb részére menének, s' egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott Vigasztaló dücső Szent Léleknek, Isten ajándékának, kút fő, s' szeretetnek, drága Lelki kenetnek, meg-gyúladott tüznek, hétszeres adománynak, s' Nemes szerelemnek.

Isten

Iſten jób kéze úja ereje ſegitsen, minden-némű gonoſztúl kegyeſſen meg-mencsen, s' hogy a' kegyetlen őrdőg minket meg ne sércsen, táplállyon, óltalmazzon, s' ſzárnya alá rejcsen.

Vigaſztaló Szent Lélek minket gyámolitcson, útunkat vezérellye, s' meg-világoſitcson: Hogy minket itéletkor az Iſten meg-ſzánnyon, és az ő jóbja-felé kedveſen ſzóllitcson.

Ez el-rendelt órákat ájitatoſsággal, néked mondgyuk Szent Lélek, lelki búzgóſsággal. Hogy minket meg-látogaſs lelki ſugalláſſal, s' mind őrőkké élheſsünk Menyben vigaſsággal. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

A' Pűnkőſtnek jeles napján, Szent Lélek Iſten kűldeték, erőſſiteni ſziveket az Apoſtoloknak.

Mellyet Chriſtus igért vala akkor a' Tanitványoknak, Menyorſzágba mikor mene, mindenek láttára.

Tűzes nyelveknek ſzólláſa úgy, mint ſzeleknek zúgáſa, leſzálla az ő fejekre, nagy hirtelenséggel.

Meg-telvén a' Szent Lélekkel, kezdének ſzólni nyelveken, mint ő nékik a' Szent Lélek ád vala ſzóllani.

Eőrűllyünk azért, ő néki mondván ékes énekeket, fel-magaſztalván ő nevét, őrőkkőn őrőkké. *Amen.*

CANTUS DE SS. TRINITATE.

A' Szent Háromságrúl.

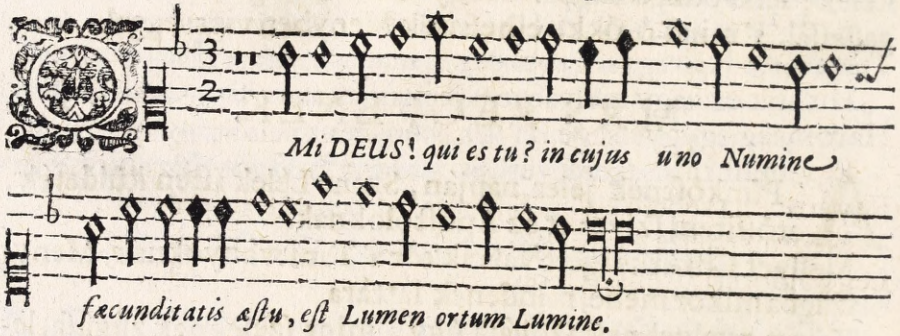

Tu ſol es à teipſo; nos inde lucem traximus: Sol ſolus in ſeipſo Ter unus, & Ter maximus.

Ter unus; imò Ternus, ſeu Tres in uno Numine: Nam vivis æviternus Calore, luce, lumine.

Ter magnus, abſq́z mole; non abſq́z plenitudine: Nec ſolus abſq́z prole, ſed abſq́z ſolitudine.

Cum Patre fœta proles amoris eſt origine: Tres eſtis ergo ſoles in unica caligine.

Tu primus, & ſupremus; A te, velut primordio ſunt cuncta, quæ videmus; ſed tu cares exordio.

Globus triangularis, centro carens rotunditas; Triaſq́z circularis, fundo carens profunditas.

Vivendo non ſeneſcis; níl tempus ex te deterit: Quid ſit fuiſſe, neſcis; tempus tibi non præterit.

Ex te ſit omne verum, & non ſit imperfectio: tu forma, tuq́z rerum es omnium perfectio:

MA-

MAGYARÚL *Azon nótára.*

O Melly csudálatos vagy! terméſzetben Iſten egy vagy:
De ſzemélyben három vagy; Származtatáſod igen nagy.
A' te elméd gyűmőlcse, a' te csudálatos Igéd,
Szűléſednek erkőlcse, azon Iſtent nemzi beléd.
Atya, Fiú, ſzeretvén egy-máſt Szent Lelket lehellik:
Szeretet-béli áldáſt mi kőztünk azzal nevelik.
Az Hármas-egy Iſtenség, ſzemélyeket hármaſztattya:
Terméſzet-béli egység tőbbekkel magát múlattya.
Hitünk ez nagy mélysége Chriſtus által nyilatkoztatott:
Háromság egygyeſsége ſzivünkben ſzent példát hozott.
Egy-máſt mi-is ſzeretvén, Szent Háromságot tiſztelünk:
Egy hitben ſzentül élvén, Szent Háromság úgy leſz velünk.
Meg-mérhetetlen mélység, Atya, Fiú, és Szent Lélek,
Légy áldott ô Iſtenség. tenéked halok, és élek. *Amen.*

Hymnus SS. Ambroſij & Auguſtini.

Te DEVM laudamus &c.

TEged Iſten dicsirünk: tégedet Urnak vallunk.
Téged Atya Ur Iſtent, minden földi állat tiſztel.
Néked minnyájan az Angyalok, néked az Egek, és minden hatalmaſságok.
Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok, ſzűntelen ſzóval énekelnek. Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura Iſtene.
Tellyeſek a' föld, és az Egek Felségednek dűcsőſségével.
Téged az Apoſtoloknak dűcsőſséges karok.
Téged a' Prophétáknak dicsiretes ſzámok.
Téged a' Martyroknak fényes ſeregi dicsirnek.
Téged ſzéles ez Világon vall, és dicsir az Anyaſzentegy-ház.
A' te tiſzteletes, igaz, és egygyetlen-egy Fiadat.

Es a' Vi-

Es a' Vigaſztaló Szent Lelket-is.
Te dücsőſſégnek Királlya Chriſtus.
Te az Atya Iſtennek őrőkké való Fia vagy.
Te a' meg-ſzabaditásért fel-vévén az Emberi terméſzetet, nem iſzſzonyodtál a' Szűznek méhétől.
Te meg-győzvén az Halál fúlákját : meg-nyitád hiveidnek Menyorſzágot.
Te az Iſtennek Jobján űlſz : Atyádnak dücsőſſégében.
Ez Világra jövendő Birónak hiſzünk téged lenni.
Téged azért kérünk, légy ſegitcsége a' te ſzólgaidnak : kiket ſzent Véreddel meg-váltottál.
Engedd, hogy az őrők bóldogságban, a' te Szenteiddel egygyűtt meg-ajándékoztaſſunk.
üdvőzitcsed Uram a' te népedet, és áld-meg a' te őrőkségedet.
Igazgaſd őket : és fel-magaſztallyad moſt, és mind őrőkkê.
Minden napokon áldunk tégedet.
Es dicsirjük a' te Nevedet őrőkké, és mind őrőkkőn őrőkkê.
Méltóztaſsál Uram ez mái napon, minden bűntől minket meg-őrizni.
Kőnyőrűly rajtúnk Ur Iſten :
Kőnyőrűly mi rajtúnk. Légyen a' te irgalmad Uram mi rajtúnk, a' mint te benned biztúnk.
Te benned biztam Uram : őrőkké meg nem ſzégyenűlők. *Amen*.

CAN

IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI. DE SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

A' Szent Oltári Szentségről.

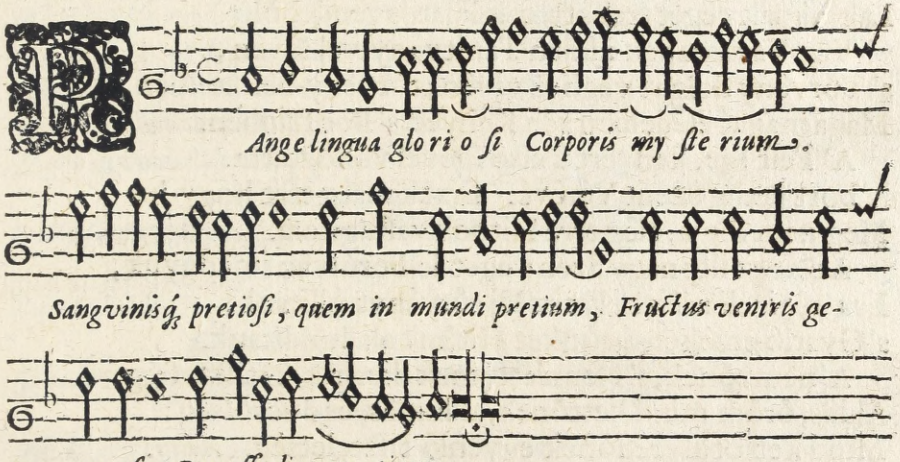

Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine, & in mundo conversatus, ſparſo Verbi ſemine, ſui moras incolatûs miro clauſit ordine.

In ſupremæ nocte cœnæ, recumbens cum fratribus, obſervatâ lege plenè cibis in legalibus, cibum turbæ duodenæ ſe dat ſuis manibus.

Verbum Caro, panem verum verbo carnem efficit, fitq; Sangvis Chriſti, merum; et ſi ſenſus deficit, ad firmandum cor ſincerum ſola fides ſufficit.

Tantum ergo Sacramentum veneremur cernui, & antiquum documentum novo cedat ritui, præſtet fides ſupplementum ſenſuum defectui.

Genitori, Genitoq; laus, & jubilatio: Salus, honor, virtus quoq; sit, & benedictio, procedenti ab utroq; compar sit laudatio.

Pange lingua glorioſi. Nota eadem.

ZEngjed nyelvem dűcsőſséges Ur Teſtének ſzentségét,
Szent Vérének bőcsűletes árát, mellyet Világért
Nemes Virág, Szűznek tiſztes magva, Királyunk le-tett.
Nékűnk ſzűletett, s' adatott, tiſzta Szűznek méhéből.
Ez Világon nyájaskodott, adván magát Meſterűl,
Lakásának véget ſzabott, csudálatos rendéből.
Vég Vacsorának idején Tanitványival lévén,
s' Tőrvény dolgát véghez vivén, tőrvény-béli ételben,
Maga magát eledelben adá Kenyér, s' Bor ſzinben.
A' Teſt Ige, kenyért Teſté Igével változtatta.
A' bort pedig Szent Vérévé. Érzékenség eſzt hogy-ha
Meg nem fogja, elég erre Hitnek vaſtagitáſa.
Azért ez illy nagy Szentséget le-borúlván imádgyuk,
Es a' régi jelenség helyt az Uj tőrvényt állitsuk,
s' Gyarló érzékenségűnket Hitűnk alá hólditsuk.
A' nemzőnek, s' Nemzettetnek dicsiret, és tiſzteſség,
Aldás, őrőm mind kettőnek, áldomás, és dűcsőſség:
Mind kettőtűl eredőnek egyenlő tiſzteletség. *Amen.*

Proſa D. Thomæ Aquin. de SS. Sacramento.

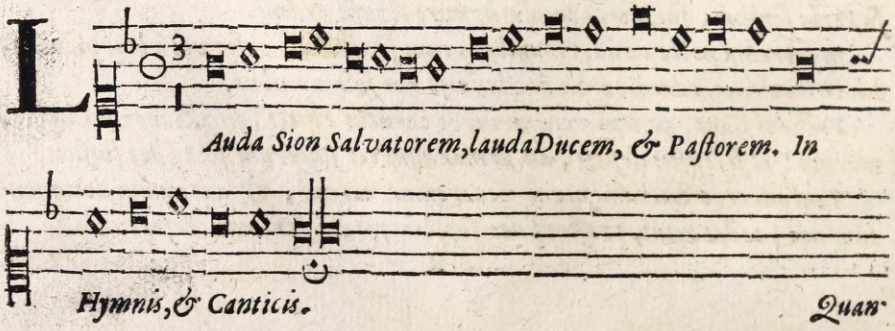

Quantum potes, tantum aude, quia major omni laude;
Nec laudare sufficis.
Laudis thema specialis, Panis vivus, & vitalis
Hodie proponitur.
Quem in Sacræ mensa Cœnæ, turbæ Fratrum duodenæ
Datum non ambigitur.
Sit laus plena, sit sonora, sit jucunda, & decora
Mentis jubilatio.
Dies enim solemnis agitur. In qua mensæ prima recolitur
Hujus institutio.
In hac mensa novi Regis, Novum Pascha novæ Legis
Phase vetus terminat.
Vetustatem novitas; Vmbram fugat Veritas.
Noctem Lux eliminat.
Quod in Cœna Christus gessit, faciendum hoc expressit,
In sui memoriam.
Docti sacris institutis, Panem, Vinum, in salutis
Consecramus Hostiam.
Dogma datur Christianis. Quòd in Carnem transit Panis,
Et vinum, in Sanguinem.
Quod non capis, quod non vides, animosa firmat Fides,
Præter rerum ordinem.
Sub diversis speciebus, signis tantùm, & non rebus,
Latent res eximiæ.
Caro cibus, Sanguis potus. Manet tamen Christus totus,
Sub utrâq; specie.
A sumente non concisus, non confractus, non divisus;
Integer accipitur.
Sumit unus, sumunt mille. Quantum isti, tantum ille,
Nec sumptus consumitur.
Sumunt boni, sumunt mali. Sorte tamen inæquali,
Vitæ, vel interitûs.

Mors eſt malis, vita bonis: Vide paris ſumptionis
Quàm ſit diſpar exitus.
Fracto demum Sacramento, Ne vacilles, ſed memento.
Tantum eſſe ſub fragmento; quantum toto tegitur.
Nulla rei ſit ſciſſura. Signi tantùm ſit fractura,
Quâ nec ſtatus, nec ſtatura ſignati minuitur.
Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum,
Verè panis Filiorum, non mittendus canibus.
In figuris præſignatur. Cùm Iſaac immolatur;
Agnus Paſchæ deputatur; Datur Manna Patribus.
Bone Paſtor, panis vere, JESU *noſtri miſerere.*
Tu nos paſce, nos tuere; Tu nos bona fac videre, In terra viventium.
Tu qui cuncta ſcis, & vales. Qui nos paſcis hìc mortales.
Tuos ibi commenſales, cohæredes, & ſodales, fac Sanctorum civium.
Amen.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

Dicsird Sion Meg-váltôdat, Vezéredet, Páſztorodat,
Vig ſzivel, és énekkel.
A' mint lehet, úgy tiſztellyed; Mert csekélyebb minden úgyed,
Hogy fel-érd tiſztelettel.
Ez áldáſra fel-tôtt czélúnk, Elő, s' éltetô Kenyerûnk,
Ma elônkben tétetik.
Mellyet Vég-Vacsorán évén, Tanitványinak tôrdelvén,
Adott Urunk, adatik.
Tellyes légyen, hangos légyen; Vig, és tiſzteletes légyen,
Lelki ôrvendezésûnk.
Mert ez nap, nagy ûnnep napja. Melly elsô napját állattya,
E' Szentség ſzerzetének.
Ez aſztalnál, új Királynak új Huſvéttya Oó tartáſnak
Oó Huſvéttyát fogyattya.
A' réghiséget, az újság; Az árnyékot, az igaſság,
Az éjt, nap el-oſzlattya.

A'mti

A' mit Urunk cselekedett; mi-is cselekedgyük, intett,
Szent emlekezetire.
Szent ſzerzésből meg-tanúlván, kenyeret, és bort meg-áldván,
Vegyük üdvösségünkre;
Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' kenyér Testé válik,
s' à Bor Chriſtus Vérévé.
A' mit nem lácz, s' meg nem foghacz, erős hitelt abban adhacz
Az Iſten Igéjének.
Külömb-féle ſzinek alatt; Jelek, s' nem állatok alatt
Drága dolgok rejtetnek.
A' Teſt étel, â Vér ital; De à Chriſtus egéſzlen áll,
Mind egy, s' mind két ſzin alatt.
Az évöktül ſzegetetlen, oſzlatatlan, töretetlen,
Vétettetik egéſzlen.
Veſzi egy, és veſzi ezer. De annyit egy, menyit ezer.
Az évés ſem fogyattya.
Mind jók, s' mind gonoſzok eſzik. De ellenző ſorsát veſzik.
Eltekre, vagy veſztekre.
Amott élet, imitt halál. Nezd, melly ellenző ſorban áll,
Azon ételnek vége.
Meg-töretvén à Szent Oſtya. Ne tántorogj, az Hit tartya,
Hogy annyi vann egy morsában, mennyi egéſz épségben.
Allattyában tőrhetetlen. Tördelés vann csak à ſzinben,
Mellyel ſzin alatt lévőben, nem eſik fogyatkozás.
Imé Angyalok kenyere; Embereknek lőn étele,
Bizony Fiaknak étele Ebeknek nem vetendő.
Példáztatott Oó példákban, Isáknak áldozattyában,
Es az Huſvéti Bárányban, s' égből ſzállott Mannában.
O jó Páſztor, s'bizony étkünk Jesus, légy kegyelmeſségünk,
Fel-nevelőnk, meg-őrizőnk; minden jókat meg-adandónk
Az élőknek földében.
Te, ki mindent tudcz, s' mivelhecz; ki minket ez földön éltecz,
Menyben aſztalodhoz ültes, s' örökös társoddá tétes
Szentid között, könyörgünk. *Amen.* Alleluja

Hymnus D. Thomæ Aquin. Adoro te &c.

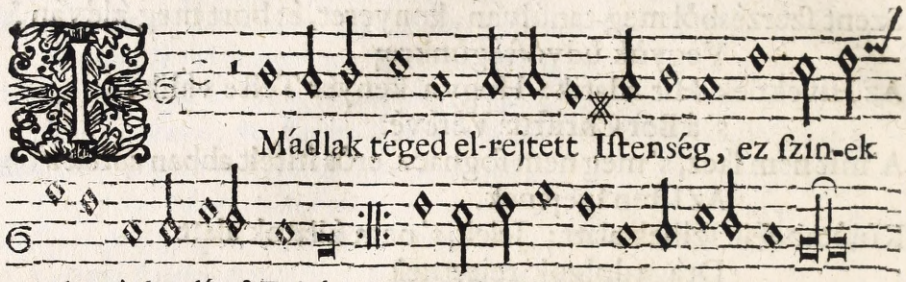

Im ſzivem néked adgya magát rabúl,
Melly rólad elmélkedvén, majd el-ájúl. Melly rólad &c.
Szem, ſzáj, iz, illetés, itt meg-csalatnak.
Bátran hiſzem, à mit fuleim halnak. Bátran hiſzem &c.
Hiſzem, à miket az Iſten Fia mond :
Mert egyedûl csak ez Ige ſzóll bizont. Mert egyedûl &c.
Kereſzt-fán rejtve vólt csak az Iſtenség :
Itt rejtve vagyon edgyûtt az Emberség : itt rejtve &c.
Mind-az-áltál mind kettőt hiſzem, s' vallom,
Es à mit kért à jó Lator, kivánom. Es à mit &c.
Sebeidet, mint Thamás nem ſzemlélem ;
De Iſtenségedet hirdetem, s' félem. De Iſtenségedet &c.
Add, hogy ennél-is inkáb hiheſſelek,
S' téged reménlvén, inkább ſzereſſelek. S' téged &c.
Ur halálának emlekeztetője,
Elő kenyér, éh ember éltetője. Elő kenyér &c.
Engedd, hogy lelkem belőled élheſſen,
S' édeſséget csak benned érezheſſen. S' édeſséget &c.
O kegyes Pelikán, drága Jesusom,
Szent Véreddel moſd-el fertelmes mocskom. Sz. véreddel &c.
Melyből egy csep elég el-mosására,
Ez Világ bűnének, s' meg-váltására. Ez világ &c.

O Jesus

O Jesus, kit moſt fedél alatt nézek,
Réſzesûlteſs abban, az mit éhezek. Réſzesûlteſs &c.
Hogy én ſzinrûl ſzinre láſſalak téged;
S' őrőkkőn őrőkké áldgyam ſzent Neved.
S' őrőkkőn őrőkké áldgyam ſzent Neved. *Amen.*

ALIUS.

Ad notam: *Infinitæ bonotatis.* fol. 33.

Ave hoſtia ſalutis, via lactea virtutis; Per te creata cuncta ſunt finita. Hic lætabundus per te ſtat mundus: Fides avita, per te munita: Gloria Patri detur infinita.

Ave cœlici ſaporis vas redundans Salvatoris; voluptas vera, ſcrinium dulcoris. O Sacramentum! ô alimentum! Nimis electum ave frumentum: Pignus honoris, pabulum amoris.

In te datur Spiritâli, Manna verius legali; felix annona miſero mortali: Morbi levamen, & medicamen; in æſtu flumen, in nocte lumen: Prodromus vitæ miſſus immortali.

Ave Domini finale munus, & memoriale; mortuo datum homini, vitale. Tuum diſceſſum, per hunc exceſſum Chriſte levâſti, quando dixiſti ultimum vale: Nil viſum eſt tale.

Sacrificium hoc novum, vera merces eſt laborum; pauperum arca, honor miſerorum. Nullus te ſine dives in fine; turris es plebis tu peregrinæ; fortium virtus obvians ruinæ.

Ave duplex hîc natura, JESU *nec pars, nec figura; ſubſtantialis caro Chriſti pura. Pane veſtitus, hoc orbe ſitus; ſe mihi totus hîc præbet Chriſtus: Nam infinita potuit hoc virtus.*

JESU, *cibus ſalutaris, qui & mandi te dignaris; da mala flere fletibus amaris. Affectus præbe, queîs delectaris, mentem abſorbe guſtibus charis: gratiam auge, dum hîc adoraris.*

O mi JESU! *ô tuorum fidus comes viatorum; ô magna nimis merces Beatorum. Se tibi pandit cor devotorum, te ſolùm ambit vita piorum: ſæcula tibi cedant ſæculorum.* Amen.

AZON

AZON NOTARA.

O Kegyelmes ſzivů Jesus, lelkůnk hajlékában hogy júſs; kéſzicsd lelkůnket, lâgyicsd ſziveinket: kiket bú mérge, s' roſz ſzokás kérge el-veſztegetett, s' főldre le-vetett. Te benned bizunk, s' ſzent Teſteden hizunk.

Itt vagy Jesus; én el-hittem, Szent ſzód után bátran mentem; Drága Vérség-ůnk, bóldog reménségůnk: kereſd-fel lelkůnk, kit el-veſztettůnk. Ints igéiddel, vonny kezeiddel; hogy fel-kelheſsůnk, s' utánnad meheſsůnk.

Kelly-fel Ember, Chriſtus vonſzon, jőj hozzâ, hogy meggyógyitcson; ez nagy Szentséggel benned jót inditcson. Jelen vóltával, s' Sz. orczájával im illet minket, s' biſztat bennůnket: hogy ſzent Teſtével birjunk ellenséggel.

O Menybéli ſzentséges Teſt, mellyet ez fejérsêg el-rejt; add veled élnem, add, téged dicsirnem: térdůnk meg-hajtyuk, s' ſzivůnket nyújtyuk; hozzád óhajtván, s' ſzivből kiáltván: oktaſd lelkůnket, s' őrizz-meg bennůnket.

Dűcsőſséges éleſztő vér, bűnősőkért ki-ontott bér; ô áldott Jesus, ſzivůnk ne légyen bús. Lelkůnk moſogaſd, ſzivůnk gyújtogaſd; bűnůnket roncsad, kedvůnk újitsad: az réghi hitben Népůnk gyarapitsad.

Chriſtus Jesus, Iſten Fia, bűnős lélek drága dija; itt téged áldunk, itt hálákat adunk: Add ſzerelmedért, s' illy jó vóltodért; mind ez Világban, s' mind Menyorſzágban téged egyvégben dicsirheſsůnk. Amen.

ALIUS

ALIUS.

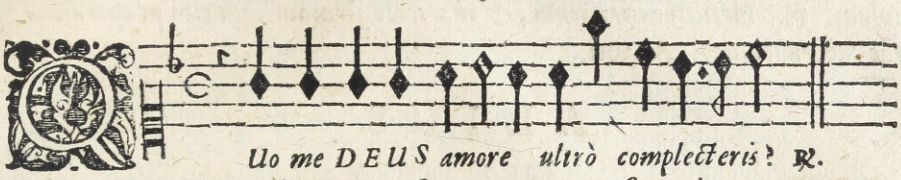

Quo me DEUS amore ultrò complecteris? ℟. Indignum me favore quanto proſequeris?

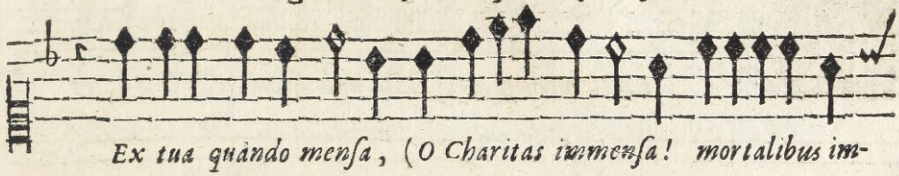

Ex tua quàndo menſa, (O Charitas immenſa! mortalibus impenſa.) Te das & ſumeris.

Non tauros, neq́ boves, nec das altilia: Non coturnices, oves, nec volatilia. ℟. Lactucas nec agreſtes; ſed epulas cæleſtes, amoris tui teſtes donas in copia.

Sub pane te latentem DEUM profiteor: Hîc JESU *te præſentem colo, confiteor. ℟. In hoc te Sacramento, ſub hoc te velamento, ceu tectum veſtimento adoro, veneror.*

Valete jam regales luxus Aſſyriæ, Lautitiæ carnales, ollæq́ Ægyptiæ. ℟ Ad Agni tendo cœnam, delicıarum plenam, ad ſalientem venam, fontemq́ gratiæ.

Non ſiliquis me paſci volo, ſed corpore; non capior Damaſci undis, & nectare. ℟ O quis det è ciſterna Bethlém illa ſuperna: quæ virtus? ut falerna det mihi bibere.

De vineis Engaddi ah botrum ſitio! Huic Manna ſuperaddi cæleſte cupio! ℟. O tritici medulla ſuävior quàm ulla, te vilis homo bulla, ô quàm deſidero!

Electum ô frumentum, ô quando venies! O cordis firmamentum me quando munies? ℟. Cor meum tibi pando, ô quando JESU, *quando? Illud inhabitando, me tibi unies?*

O dulcis JESU *veni in cordis lectulum, in quo nil sit obscœni, fac habitaculum.* ℟. *Virtutibus ornatum, & charitate stratum, me tibi præparatum fac tabernaculum.* Amen.

ALIUS.

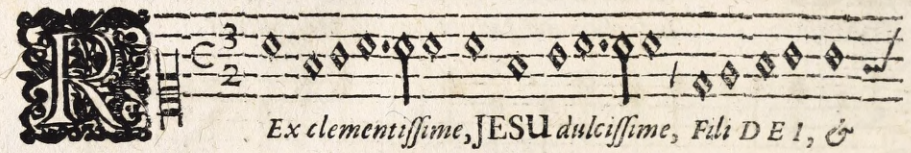

Ex clementissime, JESU *dulcissime, Fili DEI, &*

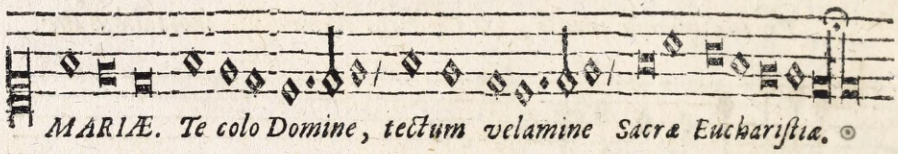

MARIÆ. Te colo Domine, tectum velamine Sacræ Eucharistiæ.

Natum de Virgine Corpus, cum Sangvine suppliciter adoro.
O latens Deitas, æterna veritas, te venerans imploro.
Sub panis specie, sub vini latice, adoro Christum totum.
Ejus præsentiæ, ejus clementiæ, cor offero devotum.
Ave Rex gloriæ, dulcis memoriæ, aveto JESU *Christe.*
Te mundi pretium, cœleste præmium, figurâ velant istæ.
Ave flos Virginum, ô Sponse sangvinum! ô caro Salvatoris!
Tuâ dulcedine totum me detine, perennis fons amoris.
Grande mysterium, ô desiderium mei cordis accende.
Cœli delitias, veras divitias hîc mi JESU *ostende.*
O mundi victima! te sitit anima, te quærit pie JESU.
JESU *spes unica, mî te communica, sacratæ carnis esu.*
O mira bonitas! ô summa charitas! En Domini majestas
Sub hoc umbraculo, se donat famulo. Quid JESU *mihi præstas?*
In hoc te sæculo cerno in speculo: Post vitam terminatam,
Da mentis aciem, videre faciem tuam desideratam. Amen.

Ad ele-

Ad Elevationem S. Hoſtiæ.

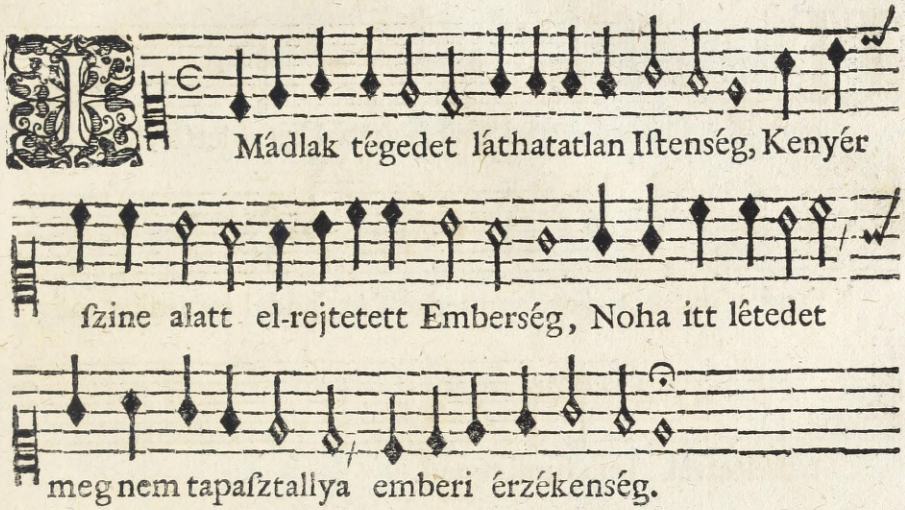

Iſteni erődet el-rejtéd a' Kereſzt-fán,
Teſti gyarlóságnak homályával bé-fogván,
Itt-is ſzent Teſtedet el-rejted, Kenyérnek ſzine alatt mutatván.
Noha ſzent Thamáſſal ſebed helyét nem látom,
Uram igaz hittel jelen létedet vallom.
Tarcs-meg ez vallásban, és te Szent ſzinedet add bóldogúl meglátnom.

Ad Elevationem Sacri Calicis.

Váltságomnak ára, ſzáratt ſzivem ereje,
En bűnős lelkemnek meg-tiſztitó ferdője.
Szomjú, s' fáradt lelkem meg-vigaſztalója, üdvőſségem záloga.
Réſzegits-meg engem Uram ſzent Pohároddal.
Olcsd-el én ſzivemnek gonoſz lángját boroddal,
Szent Véred pecsétit (miként Ægyptomban) veſd ſzivem ajtajára. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

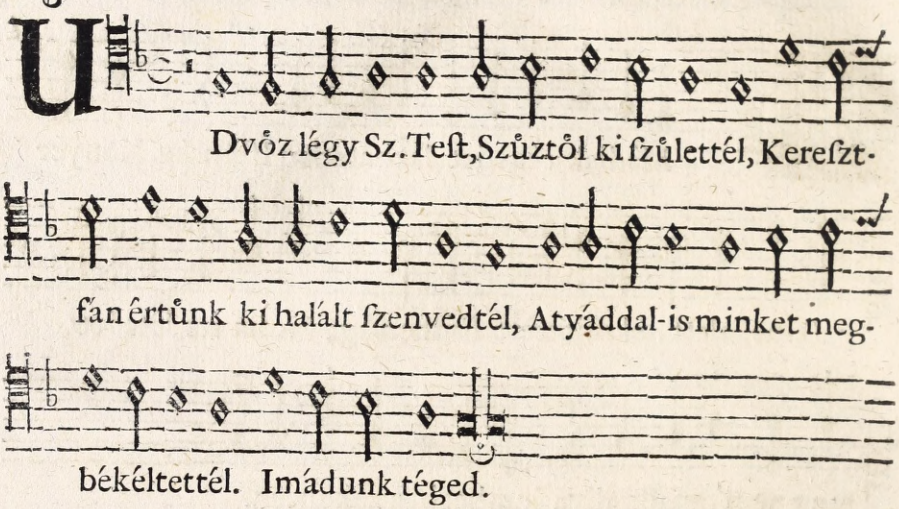

Eűdvőz légy Jesus Chriſtuſnak ſzent Vére.
Ki bűneinknek lől el-tőrlő bére.
Es mi lelkűnknek bővséges érdeme. Imádunk téged.
Itt jelen vagyon az Iſtennek Fia.
Itt jelen vagyon Emberek Váltója.
Itt jelen vagyon lelkűnk orvoslója. A' Chriſtus Jesus.
Itt jelen vagyon mi édes Teremtőnk.
Itt jelen vagyon mi hiv Kőzben-járónk.
Itt jelen vagyon Lelki Vigaſztalónk. A' Chriſtus Jesus.
Itt jelen vagyon Elet, út, igaſság.
Itt jelen vagyon fényes világoſság.
Itt jelen vagyon mennyei Uraság. A' Chriſtus Jesus.
Itt jelen vagyon váltságunknak napja.
Itt jelen vagyon bűnnek meg-rontója.
Itt jelen vagyon ſzeretetnek lángja. A' Chriſtus Jesus.
Itt jelen vagyon a' mi vigaságunk.
Itt jelen vagyon őrizőnk, s' óltalmunk.

Itt je-

Itt jelen vagyon mi lelki Pásztorunk. A' Christus Jesus.
Adgya mi-nékünk, az ő szent Országát,
Láthassuknyilván kivánt bóldogságát,
Angyali karból nézhessük orczáját; Es ő Szent Attyát. *Amen.*

KŐZŐNSEGES ÜDŐKRE, ES VASARNAPOKRA.

Predicatio Előtt.

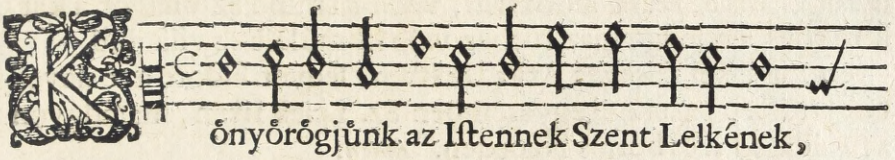

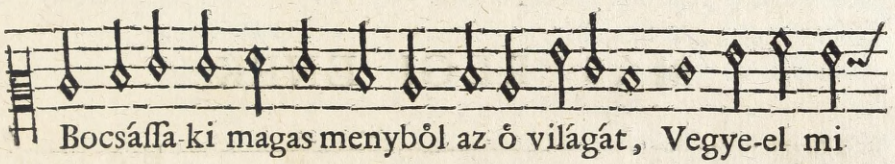

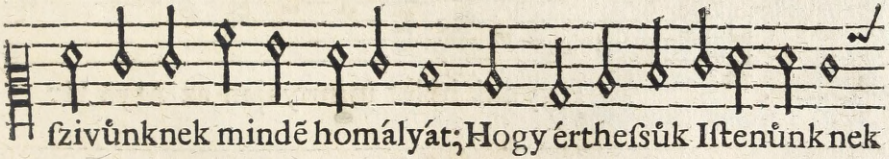

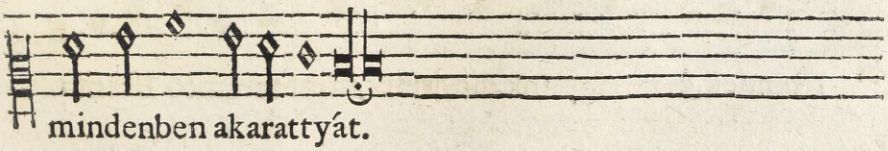

Oh Szent Lélek, árváknak kegyelmes Attya; szegény gyarló bűnösöknek bátoritója, Hitekben el-esteknek erős gyámola: Te vagy ő gyenge hiteknek egyedül táplálója.

Te vagy à mi lelkünknek édes vendége: A' mi szomorú szivünknek igaz öröme, lelki háborúinknak csendesitője, az örök életnek bennünk csak te vagy el-kezdője.

Te tanitád régenten à Prophetakat; Igazgatád ő nyelveket és irásokat; Te tőtted bölcsé à szent Apostolokat, hogy meg-têritnék te hozzád mind è széles Világot.

Vedd-el à mi szivünknek hitetlenségét, világositsd-meg elménknek nagy sötétségét, roncsd-el à gyülölségnek kegyetlenségét, Engedd â te szent Hitednek mindenütt egygyességét.

Válaszsz minket magadnak élő Templomúl, vegyed mi könyörgésünket szent áldozatúl, vedd-ki mind ez Világot à kárhozatból, engedgy igaz hitben való ki-múlást ez világból.

Dicsirtessél felséges Atya Ur Isten, légyen áldott à te neved Fiú Ur Isten, ezekkel egyetemben Sz. Lélek Isten, maradgyon à te áldásod à te bűnös Népeden. *Amen.*

MAS REGI ENEK.

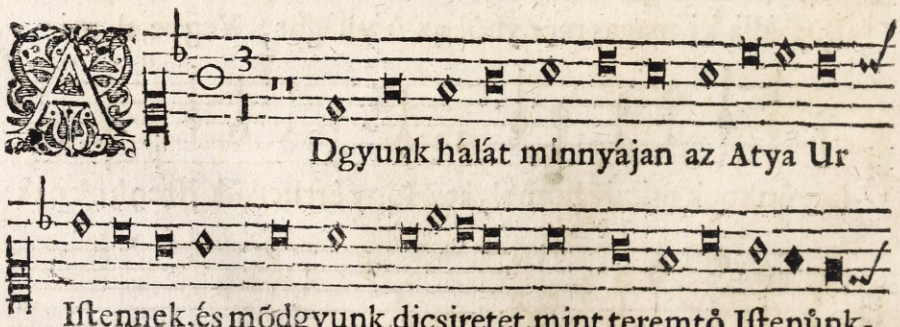

nek,

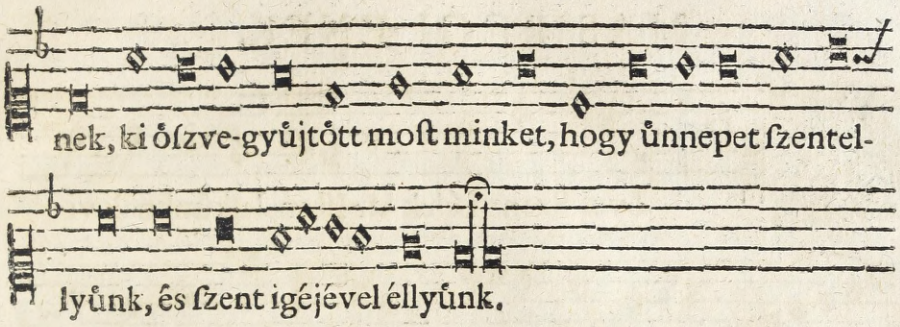

Kegyelmes Atya Iſten, te vagy Ur mindenekben, ki meg-jelentéd magad itt ez földön ſzent Igédben, áldott ſzent Fiad által ſok csuda tételekben, mi kegyes üdvözitönkben.

Légy kegyelmes mi-nékünk, à te áldott Fiadért, az Ur JESUS Chriſtusért, mi ſzentséges Meg-váltónkért, és ne álly boſzſzút mi rajtúnk à nagy hitetlenségért, fertelmes ſok bűneinkért.

De ſzételly-meg bennünket: birj, és ſegély-meg minket; Gerjezd-fel mi lelkünket, és àmi gyarló ſzivünket; Hogy téged megiſmérheſsünk, ſegitségül hihaſsük, s' néked hálákat adhaſſunk.

Ennyi ſok romláſokban, és ſok vér-ontáſokban; à kegyetlen ördögnek illyen nagy dühöſségében tarcs-meg à te Táborodat, és te Szentegyházadat: A' te gyarló fiaidat.

Világoſits-meg minket à Szent Lélek Iſtennel. Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom. Es erőſits-meg Ur Iſten à te áldott Igéddel, minden tévelygéſek ellen.

Igazgaſſad elméjét, és minden tanúságát; Vezérellyed útát, s' nyelvét à mi lelki-Páſztorunknak, és oktaſſad elméjeket à te ſz. beſzédedre figyelmes halgatóinak.

Tarcs-meg minden üdőben minket az igaz hitben. Es igaz értelmében à Szent Evangeliomnak. Légyen foganatos köztünk á te kegyes beſzéded, és minden jóra intéſed.

Hogy ſok népek te hozzád meg-térjenek bűnökből, és téged ſzólgállyanak az ő ſzivekből, lelkekből: Hogy mindenek imádgyanak, és téged tiſztellyenek, örökké hogy élheſſenek. *Amen.*

MAS.

MAS REGI ENEK.

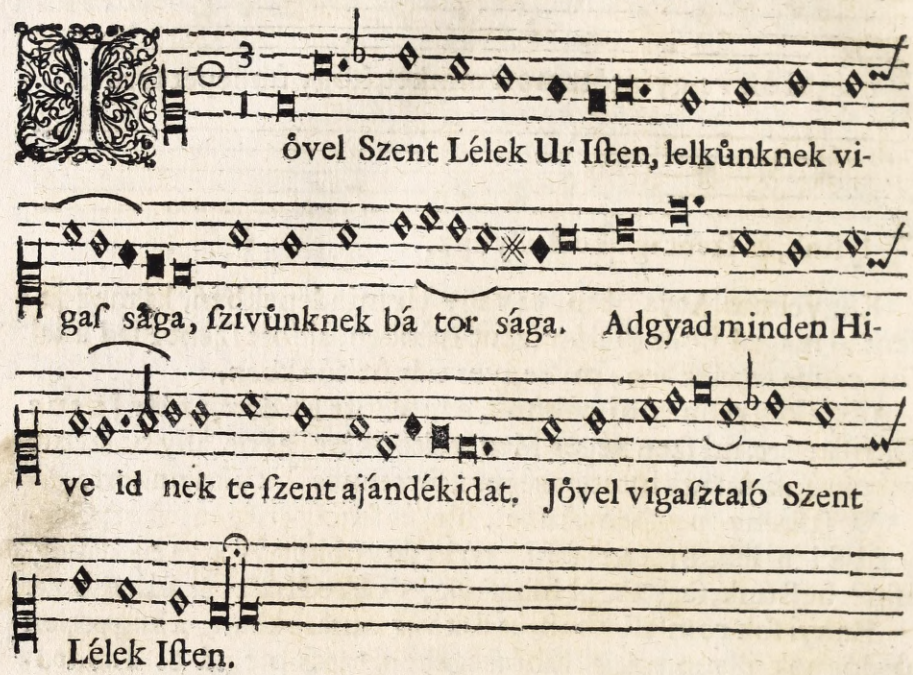

Jövel meg-nyomorúltaknak Nemes vigasztalója. Atyáknak kegyes Attya. Tölcs-bé siralmas szivünket lelki nagy örömmel. Jövel mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szivünknek hitetlen sötétségét. Világositsmeg-minket: Hogy az Istennek Igéjét halhassuk, és értheſsük. Jövel, és tanits-meg az igaz hitre.

Jövel, s' gerjezd-fel szivünkben Szent szerelmednek tüzét. Roncs-el à gyülölségét: hogy mi egygyesek leheſsünk Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek vigasság.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyától, és Fiútúl mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christus áldott szent igérete. Te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te

Te vagy, ki à Prophetáknak általa régen ſzóllál. s'Chriſtuſt nékünk igéréd. Te à Sz. Apoſtoloknak ſziveket bátoritád. Te vagy erőſsége minden Szenteknek.

Te vagy à nagy Ur Iſtennek mennyei ajándéka. Igaſságnak Meſtere. Tanits minket à Chriſtuſnak igaz iſméretire. Te vagy mi lelkünknek tanitója.

Világoſits-meg elménket, hogy hiheſsük àChriſtuſt egy üdvőſségnek lenni; és az áldott Atya Iſtent kegyes Atyánknak lenni. Téged iſmérheſsünk Vigaſztalónknak.

Adgyad Szent ajándékidat: Bátorits-meg lelkünket, hogy valhaſſuk àChriſtuſt. Adgyad, hogy mi meg-győzheſsük őrdőgnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátoritónk.

Biztaſd félelmes ſzivünket, hogy kétségbe ne eſsünk halálunknak idején; De nagy bátorsággal, s'vigan ezvilágból ki-múllyunk: Jővel vigaſztaló Szent Lélek Iſten. *Amen.*

PREDIKATIO UTAN.

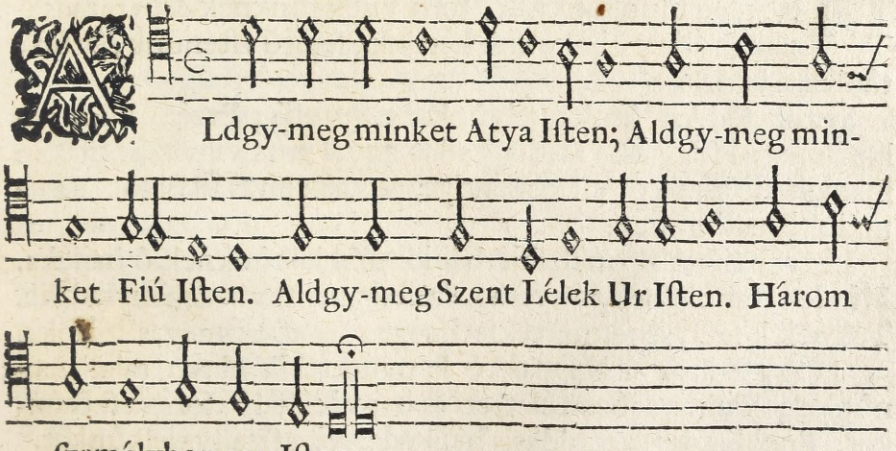

Atya Iſten, ki Fiadat menyből küldéd, hogy Adamot fiaival meg-váltaná, és kedvedben vitzſza hozná.

Fiú Isten, ki Kereszt-fán magadat értünk áldozván, eleget től Szent Atyádnak, végét vetvén haragjának.

Szent Lélek, ki mind ezekben eszközlől, s' üdvősségünkben: Bóldog Szűznek mert méhében, őltöztetted Christust testben.

Ki sok faradsága után, Attyához menni akarván, hogy jóvóltát meg-mútatná, szent Testét, s' Vérét itt hagyá.

Végre őrők bóldogságát, s' mennyei kincses tár-házát, igérte ő hiveinek, kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedveért, és Fiú engedelmeért, s'á Szent Lélek szerelmeért, légyen dicsiret ezekért. *Amen.*

REGGELI ENEK.

Iam lucis ortoſydere &c.

Nota: O dűcsőült szép kincs, &c.

HAjnali Csillagnak, nap fényességének reánk virradásában, estiglen munkánknak, terh-viselésünknek erős faradságában, légy óltalmunk kérünk, segitő Istenünk, éltünk táplálásában.

Szitok, feddés, átok nyelvünket ne mossa; Erzé' ünk zabolázd-meg: Hogy mind látás, hallás, figyelem, s'vigyázás, tisztán maradhasson-meg. Világ szennye, gazza, szem, fs'ül őldökléſe ne undokithasson-meg.

Légyen tisztáb hónál, fejérb liliomnál lelkünknek ő hajléka. Minden rémüléſnek, túnyaság, s'reſtségnek távozzék maradéka. Testnek kevélysége, mértékletlősége rontasék-meg, s' birtoka.

Hogy mikor á Napnak ő le nyúgovása ébren talál bennünket; Tiszta, s'józan élet, erős baj-viváſsal bátoritsa szivünket: Enekles, dicsiret, áldás, s'hálá-adás, vigasztallya lelkünket.

Dűcsősség Atyának, s' az ő Szent Fiának: dűcsősség Szent Léleknek. Az három személyben, és egy természetben, egy bizony Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dűcsősség az Istennek *Amen.* ESTVE-

ESTVELI ENEK.

Te lucis ante terminum &c.

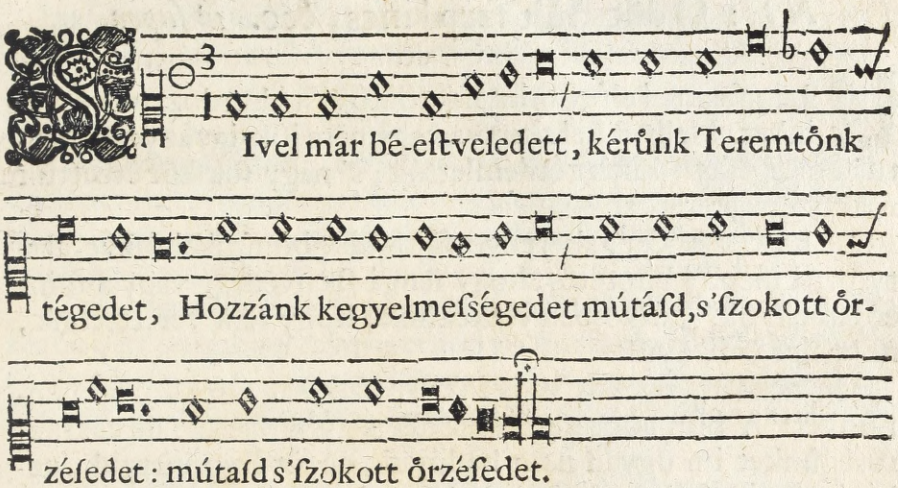

Roſzſz álmok távúl eſſenek: rút látáſink el-veſzſzenek, Sátánok meg-kőtteſſenek, hogy teſtünk ne fertezzenek: hogy teſtünk ne fertezzenek.

Iſtennek hiv Szent Angyala, engem ki őrzéſed alá, Az Ur kegyelmeſségéből, fogadtál Anyám méhéből: fogadtál Anyám méhéből.

Fényeddel éjel látogaſs, őrizz, vezérely, támogaſs. Hogy őrdőgnek álnoksága ne árthaſſon, s' csalárdsága: ne árthaſſon, s' csalárdsága.

Engedd ezt nékünk kegyeſſen Atya, Fiú, Felségeſen, Szent Lélekkel egyetemben, élvén őrők dűcsőſségben: élvén őrők dűcsőſségben. *Amen.*

URBANI PAPÆ VIII.

Oratio. *Ante oculos tuos Domine, &c.*

Nota: O dűcsőűlt szép kincs, &c. *ut supra.*

URam, szemed előtt, mint nagy látó előtt, hordozzuk vétkeinket. Mellyekkel akartva, vagy nem jól vigyázva bántottuk Felségedet: kikért érdemlettűk, s' nagy sokszor érzettűk méltó bűntetésedet.

De ha csapásidat, s' gyenge sújtásidat bűnűnkel őszve-vettyűk; kisebb à bűntetés, hogy sem à szenvedés, vagy à mint érdemellyűk. Súlyosban vétkezűnk, hogy sem verettetűnk, noha sirva visellyűk.

De, nézd à túnyaság, vagy inkáb roszszaság mire hozott bennűnket? A' bűn bűntetését érezzűk, s'gyűmőlcsét; de vakmerőségűnket im ugyan nem hadgyuk, de sőt szaporittyuk, nehézitvén igyűnket.

Ostorid kőzt romol, s'majd ugyã le-omol à mi erőtlenségűnk. De meg nem változik, hanem nehezedik rút istentelenségűnk. Betegelménk hevűl; de nyakunk keményűl, s'nem hajol feslet-ségűnk.

Eltűnk az bánatban, s' súlyos fájdalomban sirván nyőg, s' fohászkodik: De cselekedetben, s' szokott erkőlcsőkben jobbúlni nem láttatik. Ha várasz, roszszabúlunk: ha bűntecz, el-romlunk, s' létűnk meg fogyatkozik.

Látogatásodban, s' ostorozásodban meg-vallyuk bűneinket, de mihelyt le-vonszod veszsződet, s' el rontod, fel-emellyűk fejűnket, s' mindgyárt el-felejtyűk à min siránkoztunk, s'megvettyűk félelmedet.

Viszont ha ki-nyújtod, s' fejűnk felett tartod fenyegető kezedet: Jobbúlást igérűnk, s' ismét reménkedűnk, hogy le-tedd fegyveredet. De ha le-ereszted, s' hűvelyedbe teszed, meg elhagyunk tégedet.

Illyen

Illyen à mi dolgunk; s' ha megint nyomorgûk, kiáltunk hogy meg engedgy; Szerelmes fiadért, egy remênségûnkért, ſzintén veſzni ne ſzenvedgy. Itt-is ha meg-engedſz, s' magadtól el nem vetcz, ingerlûnk, hogy iſmét fedgy.

Im vallás tévôid, mi bûnôs fiaid elôtted le-borúlunk: Magunkat itélvén, s' téged dûcsôitvén, fejûnkre áldáſt várunk: mert ha meg nem engedcz, bûnûnkben el-veſzthecz, s' méltán pokolra ſzállunk.

Azért édes Atyánk, ſzerelmes hiv dajkánk, ô engedgy kéréſûnknek! adgy helyt ſzerelmedbôl, nem mi érdemûnkbôl hideg kônyörgéſûnknek. Ne nézd ſok roſzſágit, vaſtag nyakaſſágit, romlandó életûnknek.

Nám ſemmiból ſzerzél minket, s' emberré tél, csak mi üdvôſſégûnkért, kiért veſztûnk ſzánod; s' ez-ſzerint kivánod kéréſûnket éltûnkért. Légy azért irgalmas, s' illy kéréſt meg-halgaſs Urunk Jesus Chriſtusért. *Amen.*

Divi Dominici Carthuſiani Exhortatio ad pœnitentiam.

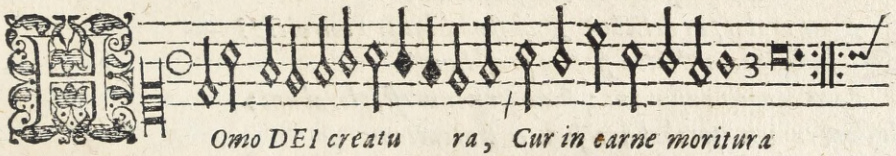

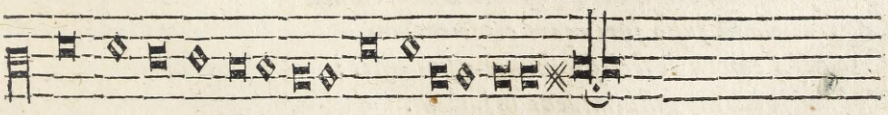

Eſt tam parva tibi cura pro cœleſti gloria.

Illa quanta ſit, ſi ſcires, præter eam nil ſitires,
Nec mundana ſic ambires, vana, tranſitoria.
Et ſi pœnas infernales agnoviſſes, quæ & quales?
Tuos utiq; carnales appetitus frangeres.

Et innumera peccata, dicta, facta, cogitata
Mente totâ consternatâ meritò deplangeres.
Tot sunt gaudia Sanctorum, tot tormenta reproborum,
Quòd immanitas amborum nullo sensu capitur:
Donec anima post mortem aut bonorum sumat sortem,
Aut malorum ad cohortem improvisè rapitur.
Quando caro sepelitur, Heu! de spiritu nil scitur!
Utrum gaudet, an punitur, non fit magna mentio.
Luctus quidem simulatur; Sed substantia vastatur.
In propinquis generatur zelus, & contentio.
Mors est bonis, mors est malis; sed sors nimis inæqualis
Subinfertur æternalis Vitæ, vel interitûs.
Exequiæ celebrantur; & amici convivantur,
Nil defuncto suffragantur, si tunc est immeritus.
Nullum tempus pœnitendi, Mora nulla revertendi,
Nullus modus fugiendi miseris supererit.
Si is sursum, detrahêris. De abyssis extrahêris,
Ut Judici præsenteris. Nihil tibi proderit:
Si JESUM *non dilexisti, nec* MARIÆ *servivisti,*
Nec Patronum quæsiviſti tibi in subsidium.
Quis orabit pro delicto? Quis spondebit pro convicto?
Quis judicio tam stricto fiet in præsidium?
Pacis Angeli adstabunt; sicut scriptum est, plorabunt:
Justam tamen approbabunt Judicis sententiam.
Et quod sonat magis durè: Omnes DEI creaturæ
Aggravabunt justo jure ream conscientiam.
Cuncta tamen de scelestis suimet-ipsius gestis:
Nullam judicis in gestis intuens injuriam.
Tunc horribiles tortores, tot incutient terrores,
Ut jam sentiens dolores, vertatur in furiam.
Tunc à bonis reprobata, in seipsa desperata,
Anima sic desolata in profundum mergitur.
Ubi chaos obsirmatur; Ut nunquam egrediatur,
Sicut Abraham testatur. Huc, illuc, non pergitur.

O quæ

O quæ lingua vel narrare; Vel quis ſenſus cogitare:
Quis vel audet numerare mala multiplicia.
Quæ damnandis ſunt parata, & diverſis deputata,
Prout ſingula peccata exigunt, & vitia.
Ignis, frigus procellarum, ſulphur, fœtor tenebrarum,
Jugis luctus animarum, pars ipſarum calicis.
Sempiterna mors, Dracones, fames, Dæmones, bufones.
Amariſſimos agones ſuperaddunt miſeris.
Tot ſunt loca tenebroſa; Tot tormenta monſtruoſa:
Quòd hâc terrâ ſpatiosâ cuncta viſibilia
Quaſi parùm ſint miranda, nec ad illa comparanda:
Iſta quippe enarranda, hæc indicibilia.
Jam lætitia Sanctorum, jucunditas Angelorum,
DEI gloria Deorum eſt inenarrabilis.
Eris clarè DEUM videns, fruens, & amore tenens.
Potens, ſciens, placens, gaudens, fulgens, liber, agilis.
Ubi Conditoris tui vultu ſemper poſſis frui.
Fœlix prorſus, illa cui viſio conceditur.
A qua nunquam ſeparatur, ſed perpetuò lætatur.
Mali nihil formidatur: Nec quis ibi læditur.
Illic Angelorum chori: Sancti facie decori:
Vivere, & nunquam mori: Mortis nec memoria.
In æternum ſed gaudere, ſummo bono inhærere,
Cuncta bona poſſidere cum ingenti gloria.
Nunquam auris hæc audivit; Nec videre quiſquam ſcivit;
Solùm qui in cœlis vivit ſcit experientiâ:
Quid à malis liberati, & in gloria locati,
Ipſi poſſident beati in Chriſti præſentia?
Sed his paucis propalatis, ex parte tantùm narratis
Quæ tum Sanctis, tum damnatis præparata legimus:
Jam prudentiùs agamus, Sanctam vitam eligamus,
In hoc mundo defleamus mala quæ peregimus.
Non vivamus ut jumenta: Né poſt mortem ad tormenta
Veniamus, & lamenta intolerabilia.

Modo

Modò veniam precemur. Mortem Chriſti meditemur,
Ad ſuperna præparemur deſiderabilia.
Ecce mundus evaneſcit, decor ejus jam marceſcit,
Et quotidie vileſcit fallax ejus gloria,
Quæ demergit ad inferna. Ergo gloria ſuperna,
Vita nobis ſempiterna, jugis ſit memoria.
Ut defuncti ſublevemur, cum cæleſtibus lætemur,
Et in DEO gloriemur ſummè delectabili. Amen.

Hymnus. *Homo Dei Creatura, &c.*

CARTHUSIAI Sz. DOMONKOSNAK pœnitentia tartáſra való intéſe.

EMber Iſten alkotmánya, halál élted majd el-hánnya,
S' mért ſzivednek illy kis gondgya az őrők bóldogságra?
Ennek mi-vóltát ha tudnád, csupán csak ezt ſzomjúhoznád.
S' árnyék javát meg-utálnád világi dűcsőſségnek.
A pokolnak hogy-ha kinnyát azon-képpen meg-fontolnád.
(Súlyoſságát, s'hoſzſzúságát;) teſtedet meg-ſarkalnád.
Sok ſzámtalan bűneidet, belső, s' kűlső eſéſidet,
Mellyek bántyák Iſtenedet; irtózván meg-ſiratnád. (nak;
Mert annyi jútalmi vannak mind jóknak, s' mind gonoſzok-
Hogy ſenki vóltát azoknak meg nem magyarázhattya.
Egyedűl csak halál után, vagy jóra, vagy roſzra jútván,
A Lélek ő maga nyilván végetlenűl ezt láttya.
Ha à teſtet főldben teſzik, ſzegény lélek mint, s' hogy eſik,
Eőrvendez-é? vagy bánkodik? ah! ſenki nem gondollya:
Egy kis ſiráſt ha tettetnek, ottan à jóſzágnak eſnek.
Pőr-patvarral ellenkeznek még az Atyafiak-is. (pottal;
Mind jó, s' mind a' gonoſz meg-hal; De nagy kűlőmb álla-
Mert élettel, vagy halállal, őrők jútalmat véſznek.
Hóltért akar mit adgyanak, Am-bâr ſzegényt tâplállyanak,
Semmit néki nem haſználnak; Ha halálos bűnben vólt.

Nincs

Nincs viſzſza téréſnek helye, vagy elég-tétel műhelye;
Sem ſzaladáſnak mezeje: nincs ſemmi folyamáſok.
Ha fel-ſiet, le-rántatik. Ha alá; fel-vonyattatik.
Itéletre állattatik: nem léſzen rejtek helyek.
Ha à JESUST nem ſzeretted, ſem MARIAT nem kedvelted;
A' Szenteket nem tiſztelted: ſzóſzóllót nem kereſtél.
Ki kőnyőrőg ott éretted? Avagy ki leſz kezes érted?
Ki forgattya te pőrődet à kemény Biró előtt?
Az Angyalok kőrűl állyák, és ſirnak-is, à mint irják,
De mind igaznak probállyák Iſtennek itéletit.
Az mi pedig ſűllyosb léſzen; Minden állat ellen léſzen,
Vádolója fottig léſzen az emberi állatnak.
Sőt ő maga ſok rútsági léſznek ellen bizonysági·
Hogy Biró ſententiái helyeſek mindenekben.
Az őrdőgők pedig ottan lelket meg-rettentik kinnal,
Hogy még pokol kivűl kinnal meg-telvén, dűhőskődgyék.
Jóktúl ott ki-rekeſztetvén, s' magát kétségben ereſztvén:
Semmi óltalma nem lévén, mélységben sűllyeſztetik.
Holott úgy bé-nyelettetik, hogy ſoha fel nem vettetik.
A' mint meg-bizonyittatik Dús-gazdag példájából. (tya?
Oh! kicsoda ſzámlálhattya; Vagy micsoda nyelv mondhat-
Avagy elme gondolhattya, ott à ſok kinzáſokat?
Mellyek el-kéſzittettenek az kárhozandó lelkeknek,
Kik, kik, à mint vétkeztenek, pokolnak tőmleczében;
Tűz, hidegség, fergeteggel; Bűdős-kénkő, ſetét éjel,
Hól à lélek nagy inséggel győtrődik, s' kinoztatik.
Ott az őrdőgők békákkal, gyikok, kigyók, Sárkányokkal,
S' ezeknek mardoſáſokkal ſzólgálnak kárhoztaknak.
Annyi sőtét helyek vannak, s' kinzó mivekkel torlanak,
Mennyin itten találtatnak láthatandó állatok.
Sőt, ha egymás mellé vettyűk, ezt ſemminek találhattyuk,
Mert ezt mind meg-ſzámlálhattyuk, amaz ſzámlálhatatlan.

Igy à Szentek bóldogsága, Angyalok kőzt vigasága.
S' az Istennek méltósága itt meg-gondolhatatlan.
Ott az Istent nyilván látod, szeretettel hozzád csatlod,
Erőd, kedved, tudományod, serénység, fény, szabadság.
O bóldog szív, kinek ez úgy adattatik, s' az Isten sziny;
Eőrők vigaságban illy fény: melly nap-fényt hétszer meg-győz.
Melly jótúl soha el nem vál, sőt őrők vigaságban áll.
Retteges szivében nem száll, semmi bántása nem lesz.
Zeng ott az Angyalok karja, fénlik Szenteknek orczája;
Halálnak meg-szűnt fulánkja, nincsen emlekezeti.
De őrőkké őrvendeznek; Véghetetlen jóval élnek,
Minden jókkal bűvőlkődnek az őrők bóldogságban.
Ezt soha fül nem hallotta, soha testi szem nem látta;
Csak à ki menyben kóstolta à méznek édességét.
Kik bűnből fel-szabadúlván, Menybéli jók kőzőtt lakván,
Es ezt őrőkősül birván, szemlélik Isten szinét.
De à miket mind ezekről. Mind jókrúl, s' mind gonoszokrúl
Eddig irtunk; vagy azokrúl fül-hegygyel hallogattunk.
Ezekrűl úgy elmélkedgyűnk, hogy à bűnnek véget vesűnk,
Szent életet még ma kezdgyűnk, siratván vétkeinket.
Ne éllyűnk már barom módra: éltűnk után hogy pokolra,
Tűrhetetlen sok kinokra ne jussűnk, s' őrők jajra.
Bocsánatot most keresűnk, hólt Jesusrúl elmélkedgyűnk,
s' Menyországban készűlgesűnk jó cselekedetinkel.
Im ez Világ majd el-múlik: Szépségétől meg-foztatik,
Melly minden-nap kissebbedik, árnyék dűcsősségével.
Ezek hogy meg ne csallyanak. őrőkké állandó jóknak
Add, s' mennyei gondolatnak mindē tehetségedet. (tassűnk.
Hóltunk után hogy fel-mennyűnk, Szentek kőzzé szám lál-
Az Istenben vigadhassűnk, véghetetlen javúnkban.
Ki egyedűl dicsirtessék, és mi tőlűnk szerettessék,
Aldassék, dűcsőitessék, mind őrőkkőn őrőkké. *Amen.*

A' VEG.

A' VEGHETETLEN ŐRŐKKE-VALOSAGROL.

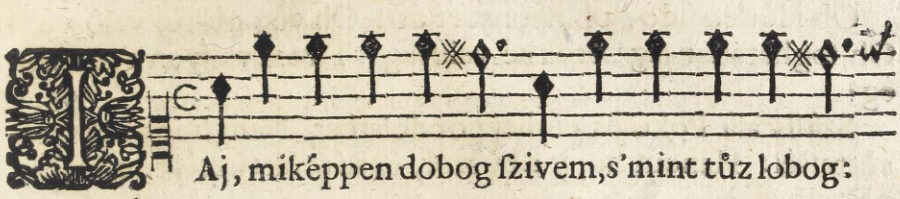

Aj, miképpen dobog ſzivem, s' mint tűz lobog:

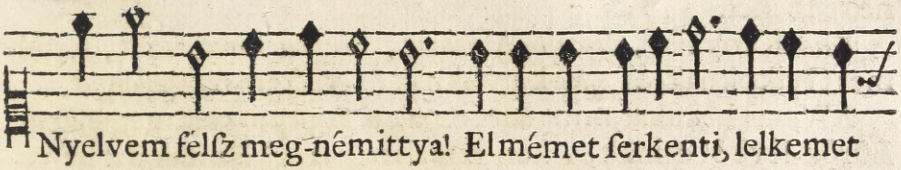

Nyelvem félſz meg-némittya! El mémet ſerkenti, lelkemet

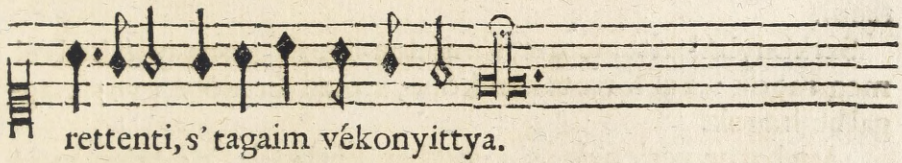

rettenti, s' tagaim vékonyittya.

Mint tenger habzásban, ſok kőny-húllatásban ſzemeim úgy úſzkálnak; S' mind ennyi fájdalmok, s' lelki agodalmok rám csak egy ſzóból ſzálnak.

Oh engem eméſztő, s' ſzivemet epeſztő rettenetes kis ſzótska; Melly végetlen gonoſzt mi reánk hoz, és oſzt, ha terjed lelkűnk motska!

Mellyemet faggattya, erőmet fogyattya, rettegtet minden napon: Csontom haſogattya, velőmet ſzáraztya, ſzűntelen állat talpon.

Eőrőkkê-valóság! Ez az iſzonyúság, ez à menydőrgő ſzózat. Szőrnyű villámáſnál, s' éghi ropogáſnál ſzőrnyeb ez à kis ſzózat.

Eőrőkké-valóság! Ez à kemény fogság engem vég-nélkűl fáraſzt: Belől viadalmat, kivűl agodalmat mint egy tengert rám áraſzt.

Eörökké-valóság! örökké-valóság! Engem faraſzt, s' öldökől! örökké-valóság! örökké valóság! Engem kinoz, s' öſztökől!

Oh idötlen üdö! oh iſzonyú üdö! Oh vég-nélkül való vég! Oh foghatatlanság! örökké-valóság! Tüzed vallyon s' meddig ég?

Szálly alá Pokolba ember gondolatba; Nem hogy ott megsütteſsél: Hanem hogy à büztöl, és az örök tüztöl te meg-menekedheſſél.

Tityus Kányáját, *Tantalus* Almáját, *Siſyphus* faradságát, fertelmes Gyikoknak, és *Aſpis*-kigyóknak fel-véſzem nyájaſságát.

A' Varas-békákat, mint édes répákat, Scorpiokkal meg-eſzem: Bürök-lévből csinált, s' kén-kövel meg-trágyált italodat bé-veſzem.

Sárkánybúl ſzitt mérget, s' minden-féle férget nagy jó kedvel meg rágok: Fel-forrott kén-kőbe, s' ónas feredőbe gyorſasággal bé-hágok.

Am bátor verjenek, s' kerékben törjenek ſzüntelen világ végig; Tolvajnak mondgyanak, s' csigára vonnyanak mind à csillagos éghig.

Bár meg-égeſſenek, s' roſtélyon süſſenek, Ló-farkon hordozzanak; *Phalaris* ökrében, s' tüzes ſzekerében fáradtig kinozzanak.

Ehséggel öllyenek, s' nyilakkal lőjjenek, izről-izre vágjanak; Bár *Ætna* tüzében, s' *Luciper* kezében világ végig adgyanak.

Bár ezerni-ezer, sőt még annyi ezer eſztendeig ott legyek; csak végét érheſſem, és azt reménlheſſem, hogy az életre mégyek.

Nincsenek olly kinok, ſem fene Hóhérok, a' kiktöl meg-ijedgyek? Csak hogy légyen végek, s' örökké ne égjek, Vég-nélkül ne rettegjek.

Eörökké-valóság! örökké-valóság! Vig ſzivem mit eméſztted? Te à Pokol tüzét, s' mérges úndok büzét végetlenül gerjeſzted?

Jaj,

Jaj, micsoda inség, s' honnét jött keménység az örökké-valóság: Melynek széli s'hoszsa, s' szörnyü sok gonoszsza, mind Vég nélkül valóság?

Sem órák, sem üdök, sem à sok esztendök ezt el nem fogyathattyák. Már kinunk el-fogyott, s' Hohérunk el-hagyott, Kárhoztak nem mondhattyák:

Ez iszonyúságra, mint egy Királyságra még-is sokan sietnek, A' Pokol bé-iszsza öket, s' onnét viszsza soha ök nem jöhetnek.

Mert mikor végzödik, akkoron kezdödik az örök végetlenség: Söt, mind csak kezdödik, soha nem végzödik ez à nagy keserüség.

Eredgy tisztátalan, Parázna, s' Fajtalan immár ez vendégségbe: Te-is has-hizlaló, s' szüntelen torbézló fuss e' gyönyörüségbe.

Fösvény Uszorások, kotzkás Hasártosok éllyetek vigaságban; Feslet búja szemek, s' rágalmazó nyelvek úszszatok tragárságban.

Pokolban szállani könnyü: ki állani de meg' onnét nem lehet: Mert az örök tüzböl, s' véghetetlen büzböl senki ki nem emelhet.

Oh szörnyü halálnál, s' minden nyavalyánál nyomoruságosb élet! Halhatatlan halál, vaj s' mikoron talál reád à veszett élet?

Ábrahám keblébe, s' Szentek seregébe kik jútnak, örvendeznek: A' szép vigaságban, s' kedves nyájaságban vég-nélkül zengedeznek.

Pokolnak torkába, s' *Luciper* markába kik esnek, keseregnek: A' sok jajgatásban, s' kemény zokogásban örökké tekeregnek.

Prometheus várja azért, bár ne várja Eghiek Vacsoráját: Mert hamis nyelveknek, mint fene ebeknek bé nem eresztik szájat.

Fejér Galamboknak, s' szelid Bárányoknak nyájából választatnak: Kik à bóldogságnak, s' örök vigaságnak asztalához hivatnak.

Midőn vigaſztallya Jókat, és hizlallya az őrőkké-valóság: Ki-rekeſztett népet, vaj s' miképpen tépet Inség, s' őrők ſzomjúság!

Egy morsát gyomroknak, csep vizet torkoknak kérnek à nyomorúltak: De még azt ſem hadgyák, hogy nékiek adgyák A' kik meg-bóldogúltak.

Hanem az égtelen, ſzörnyű, és végtelen ſiralomnak kúlcsára, Kemény jajgatáſnak, és kőny-húllatáſnak ůzi úndok kúttyára.

A' mennyit ſirhatnak, csak annyit ihatnak: Oh ti ſzáraz torkoſok! De bár ſiráſokat, s' kőny-húllatáſokat innák tűzben lakoſok.

Talám még tűrhető, és meg-enyhithető dolognak ez láttatnék; Ha Aſpis mérgével, s' kigyók epéjével torkok nem ferteztetnék.

Oh te mérges ſerleg! vaj s' micsoda felleg a' melyből te ſzármaztál? Oh ember! vaj s' mit félſz à ki ettől nem félſz? Talám kőhőz fajzottál:

Mert kivánság felett mérget adnak, s' felet ott ſenki nem ihatik: Egéſzlen meg-tőltik mértéked, s' nem féltik hogy csaplár meg-csalatik.

Ha peniglen mondod: nem zálogos torkod, dúskát moſt nem ihatnál? Bé tőlti erővel Gazda meritővel, Ah! kedvesben ſzomjúznál:

Csak ez à Fárſáng az, mellyet meg-únánd az leg-nagyobb Zabáló-is: Ez à Korcsoma az, melyben falt vakar az leg-nagyobb Bor-csiſzár-is.

El nem ſzabad menned; innod kell, és enned: Mért főzettél lly ſokat? A' ſzállás kapúján, s' Vendégek tábláján ládtadé im ie' ſzókat.

Itt ſemmi vigaság nincsen: hanem rabság, és őrőkké-valóság. Eőrőkké-valóság! őrőkké-valóság! Oh őrőkké-valóság!

SZENT

SZENT DAVID SOLTARI.

Pſalmus 6-tus. *Domine ne in furore tuo, &c.*

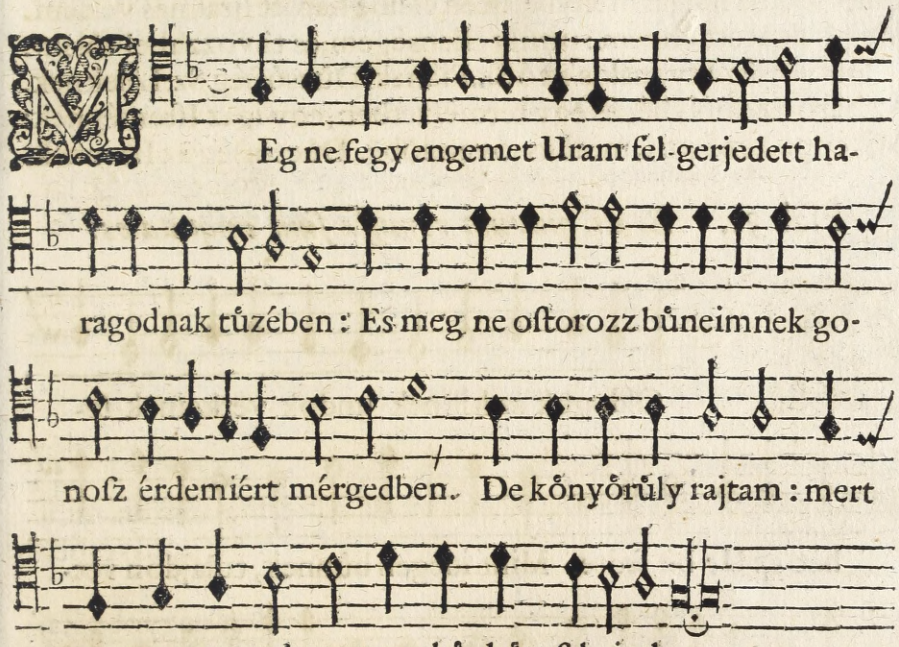

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja lelkem csendes vizének. Meddig halgacz Uram, s' nem kőnyőrűlſz rajtam, helyt nem adcz kéréſemnek? Fordúly hozzám immár, mert lelkem téged vár: adgy erőt betegednek.

Mert à főld gyomrában, Pokolnak torkában nem emlitnek tégedet. Nincs ott à ki vallya, nincs ki magaſztallya dicsirvén

ſzent

ſzent Nevedet. Mert vóltak, s'meg-hóltak, világbúl ki-múltak: érzik itéletedet.

Meg-ſzáradott bennem óhajtáſtól ſzivem, ſzemem kőnyhúllatáſtól. Mert éjen-ként ágyam, nyúgodalmas házam ázik ſok ſiralmimtól. Tőled el-vettettem, s' csak bé nem nyelettem ellenségim torkától.

De már gonoſz-tévők, ártatlan vér-ſzopók fuſſatok távúl tőlem. Mert à magas menybe, Iſten eleibe hatott ſiralmas verſem. Meg-halgatott engem: pirúly ellenségem, és távozzál-el tőlem.

Dűcsőſség Atyának, s'az ő Sz. Fiának. Dűcsőſség Sz. Léleknek. Az hárō Személybē, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek: Miképpē kezdetbē, moſt és jővendőbē. Dűcsőſség az Iſtennek.

Pſal. 31. *Beati, quorum remiſſæ ſunt iniquitates.*

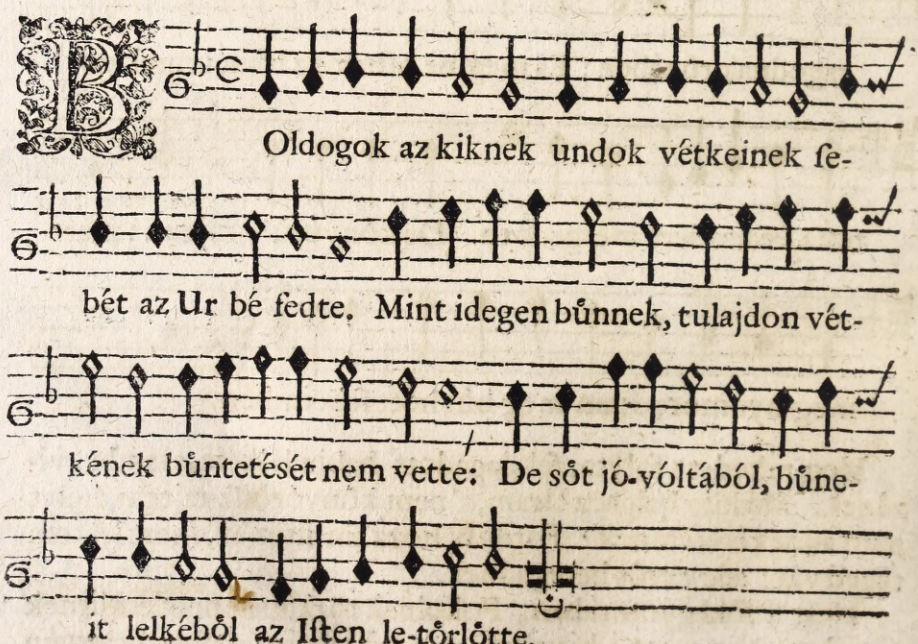

En pedig vétkemet fődőzvén, s'sebemet, bánatban el-száradtam. Mert éjel és nappal, szent kezed ostorral, súlyos terhet hágy rajtam. Azért sok kinomban, szorongatásomban, már csak meg nem sonnyadtam.

De te hozzád térek, s'bocsánatot kérek, előtted vallást tészek: Sebeim rútsága, s'bűnőm undoksága vádlója magam lészek. Tudő szerelmedből, s'te sz. kegyelmedből bocsánatot hogy vészek.

Valaki te hozzád, bűnből hogy ki-hoznád, sirván imádkozhatik. Még à Viz őzönnek, s'fel-indúlt tengernek-habja közt-is bizhatik. Látván sok inségből, ellenség kezéből Dávid hogy kihozatik.

Azért őszvérekhez bűnősők, s'lovakhoz hasonlók ne legyetek, Mert ha szép intésnek, Isten kérésének nem enged reménségtek: Hám, fék, zabla, s'ostor délczeg lovat meg-tőr, bűnőtőkben el-vesztek.

Ostori azoknak soha el nem fogynak, kik hevernek à bűnben. Kik pedig az Urban biznak, bátorságban lésznek tellyes éltekben. Azért őrűllyetek, és dicsekedgyetek igazak az Istenben.

Dűcsősség Atyának, s'az ő szent Fiának, dűcsősség szent Léleknek. Az három személyben, és egy természetben, egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most és jövendőben, Dűcsősség az Istennek. *Amen.*

Psalm. 37. *Domine ne in furore tuo &c.*

Nota: Meg ne feggy engemet, *ut supra fol. 157.*

MEg ne feggy engemet Uram fel-gerjedett haragodnak tűzében. Es meg ne verj engem, kér nyomorúlt űgyem, boszszúság űzésedben: Mert meg-sebesitnek nyilai mérgednek, szomorodott szivemben.

Nincs épség testemben, olly nagy rettegésben haragod miatt estem. Csontaim veleit ki-von ták ereit bűneim, jól érzettem. Mert fejemen fellyűl hatott sok vétkemtűl igen meg-terheltettem.

Meg ki-nyilatkoztak, s' megént meg-újúltak bé-forradott sébeim. Ugyan ki-rothadtak, és ki-fakadoztak esz-nélkűl nyert fekélyim. Kiért gyázban űlvén, s'fejemet le-sűtvén, kőnyben úsznak szemeim.

Agyékom genyetség, testem sok betegség kinnyaival úgy meg-tőlt: Hogy vad oroszlán-ként ordit, és à nagy ként viselvén, már majd el hólt. Szemeid jól láttyák, szivemet mint rágják, nincs testemben egy ép fólt.

Meg-hervatt bús szivem, meg-változott szinem, homály fogta szememet: Mert mind ellenségim, s' mind régi barátim szidnak, s' pőknek engemet: Szembe szépen szólnak, hátam meget rágnak, tőrbe csallyák fejemet.

De én néma vóltam, fűlemet bé-dugtam, békességgel szenvedtem. Csak te tőled vártam Uram, s' benned biztam, érted mindent fel-vettem. Ne szenvedd, hogy lássák, őrőmmel kik várják vesztemet, mert el-estem.

Ostort, pálczát, méltán szenved bűnős hátán gonosz szólgád, meg-vallom. Jó-tétért, haragját, s'rágalmazó szavát ellenségimnek hallom. De te jó-vóltodbúl, lelkemet sok kinbúl vidd-ki, bűnben ne hallyon.

Dűcsőség Atyának, s' az ő szent Fiának. Dűcsőség Szent Léleknek. Az három személyben, és egy természetben egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben most, és jővendőben, Dűcsőség az Istennek. *Amen.*

Psal. 50. *Miserere mei Deus, &c.*

Nota. Bóldogok à kiknek, *ut supra, fol. 158.*

VEgetlen irgalmú, oh te nagy hatalmú Isten, légy már kegyelmes: őncsd-ki mindenestől jódat rám kebledből: mert ládd, melly veszedelmes bűnőm miatt lelkem, ki titkon rág engem, és nagy sebbel sérelmes.

Mosd-

Mosd-el rólam immár, kit lelkem alig vár, mosd-el bűnöm rútságát. Edgyűtt az rút hirrel, mint rút bűzt, széllezd-el fertelmem bűdös szagát. Ismérem bűnömet, kiért nap engemet rettent, mútatván magát.

Csak néked vétkeztem, bűnt előtted tőttem, oh kegyelmes Ur Isten. Kit semmi ravaszság nem csalhat, s' álnokság rejtve előtted nincsen. Mert à nagy kék Egből, mint Királyi székből, látod mit mivel minden.

Ha érdemem szerint reám ereszteſz kint: veszek, s' jaj hová legyek! Ha tellyes éltemben estem sok vétkekben, bizony pokolra megyek. Mert még létem előtt, lelkem meg-fertezett. Oh Istenem, s' hát medgyek?

Még anyám méhében esém nagy vétekben, s' érdemlém haragodat. De te ki vétket bánsz, igaszt szerecz, s' kivánsz, mutatván jó-vóltodat: Hogy életre adál, azonnal oktatál, mint érteném titkodat.

En rút háládatlan, hozzád foghatatlan Isten tehát kiáltok. Tisztits Isopoddal, s' irgalmasságoddal: mert la, ki nagy bűnt vallok. Hogy undok vétkemből, meg-tisztúlván belől, legyek szebb, hogy sem vagyok.

Legyek fejérb hónál: s' örőm mondásoddal tőlcs-bé az én fülemet. Vigasztald lelkemet, küldvén örőmedet: Ne szárazd-ki velőmet csontombúl bánattal: Ne nézz rám haraggal: mosd-el inkáb vétkemet.

Teremts ismég bennem teremtő Istenem, tiszta szivet kegyessen. Lelked őncs rám megént, hogy nagy szivem szerént lelkem igazt szeressen. Engem romlott szegént, rosz érdemem szerént, haragod el ne vessen.

Ne foszsz-meg Lelkedtől, sőt üdvősségemről mondgy örőmet már nékem. Szentelő lelkeddel hadd épüllyön meg-fel, mint az előtt bús lelkem. Hogy sok tévelyedtek te hozzád térjenek, kővetvén bizvást engem.

A' kővér áldozat jó kedvet nem hozhat jól tudom, Uram néked.

ked. Mert ha az kellene, örömelt tiſztelne bús ſzivẽ azzal teged. Töredelmeſséggel, s' buzgó könyörgéſſel ſzóllok azért teneked.

Imé ki-öldoztam, s' te elődbe hoztam ſene-ette ſebemet; kit csak te gyógyithacz, s' életre fordithacz: ſzánd keſerves fejemet. Bűneim kinnyával, teſtem fájdalmával ne gyötörd életemet.

Ha eléb nem hadtad, sőt hozzád fogadtad: tehát moſtan se hadd-el jó-vóltodbúl ſzegényt, jó ſzokáſod ſzerént, Sion falát állaſd-fel. Hogy mind áldozatot adgyak, s' mind hálákot; ki néked leg inkáb kell.

Dücsőſség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dücsőſség Szent Léleknek. Az három ſzemélyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendőben. Dücsőſség az Iſtennek. *Amen.*

Pſal. 101. *Domine exaudi orationem meam.* Nota cad.

URam hald-meg ſzómat: nézd nagy ſiralmimat: adgy helyt imádságimnak. Orczád el ne forditsd, haragodat enyhitsd, hald-meg ſzavát ſzólgádnak. Eltem mint füſt el-múlt, őſzve fonnyatt, s'el-sült, csontim el-ſzáradtanak.

Mint le-kaſzált zöld fű, à meg-epett bús ſzűv el-hervatt bánatyában. Ereje teſtemnek, veleje csontomnak el-ſzáradt kiáltáſban. Mint Pelikán madár, melly csak vad helyen jár, bújdoſom à puſztában.

Mint éjeli varjú, s' farkaſok közt à juh, nap-fényt bátran nem látom. Mert ſokan kergetnek, s' fejemre eskűſznek; kiért kedvetlen vóltom, izit kenyeremnek érzi, mint hamunak: könynyel elegy italom.

De méltán oſtoroſz haragodban, mert roſz éltemmel érdemlettem. Engem fel-emelél, s' viſzontag le-vetél, mert ellened vétkeztem. Kiért éltem fogyott mint à füſt; s' meg aggott, mint kaſzalt fű bús teſtem.

Te ki örökké élſz, és ſenkitől nem felſz, nézz kegyeſſen Sionra. El-romlott kő-falát, rakd-fel ſzép báſtyáját, s' téricsd iſmég útadra.

Mert

Mert most pusztasága indittya, s' rútsága szólgaidat siráſra.

Akkor meg-rémúlnek, s'tőled félni kezdnek, Uram minden nemzetek. Pogányok áldoznak, s'tiſzteſséget adnak Sionbá Felségednek: Látván kőnyőrgését, s' meg-alázott ſzivét hogy kedvelted népednek.

Ezek meg-iratnak; kiért jó-vóltodnak Hiveid halát adnak: Mert meg nem utáltad, de égből meg-láttad ſiralmit foglyaidnak. Kik meg-ſzabadúlván, s' ſzent Nevedet áldván, ſok népet hozzád vonſznak.

Nagy irgalmú Iſten, kinek vége nincsen, kitől most bűntettetem. Erőm jobb korában van fogyatkozásban, meg-rővidült életem. Ha viſzſza ſzólitaſz engem, ki most tartaſz, félbe ſzakad életem.

A' főldet kezdetben te teremtéd, s' menyben Csillagidat fundálád. Ezek mind el-kopnak: az űdők nem ártnak néked, mert nagy hatalmad. A' te ſzólgaidnak fiai maradnak bátorságban alattad.

Dűcsőſség Atyának, s'az ő Szent Fiának, dűcsőſség Szent Léleknek. Az hárō ſzemélybē, és egy terméſzetbē egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jővendőben. Dűcsőſsēg az Iſtennek. *Amen.*

Pſal. 129. *De profundis clamavi ad te Domine, &c.*

Nota: Meg ne feggy engemet. *fol. 157.*

SOk háborúságban, ſzivem nagy bánatban, el-merült ſiralmában: Kiált ſzent Nevedhez; kér, erezd fűledhez kőnyőrgését bújában. Halgaſs kéréſemre, ne nézz bűneimre, Uram fogadgy kedvedben.

Ha gonoſzságinkat, s' ſok roſzſzaságinkat érdē ſzerint bűnteted: Nincs olly, ki el tűrje haragodat, s' nyerje űdvőſségét előtted. De à bűnőſt hozzád, hogy kőnnyebben vonnád, biztattya igéreted.

Azért benned bizom, mert te vagy óltalmom Uram, nagy jóvóltodból. En szabadulásom s'bővséges váltságom te vagy ördög torkából. Israëlt vétkéből, szokott kegyelmedből, te mentéd-ki fogságból.

Dücsőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dücsőség Szent Léleknek: Az három személyben, és egy természetben, egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, dücsőség az Istennek.

Psal: *142. Domine exaudi orationem meam, &c.*

Nota: Meg ne feggy engemet, *fol. 157.*

HAjcsd-meg fűleidet, kérem Felségedet, hald-meg kőnyörgésemet. Kemény itéletre ne vidd, s' nagy veszélyre szegény bűnős fejemet. Mert nincs senki olly szent, kit bűnnel bé nem kent gyarlóság, s' meg nem ejtett.

Látod, ellenségem földre nyomott engem, szomjúhozza véremet. Sötét barlangokban, mint elevent sirban, szoritottak engemet. Csak réghi jó-vóltod Atyánkhoz, s' irgalmod bátoritván szivemet.

Ki-terjedet lelkem, el-száradott szivem, mennyei harmatot kér. Hald-meg kiáltását, ólcsd-meg szomjúságát: mert nincs már testemben vér. Mint egy száraz kútban, kegyetlen barlangban, irgalmat csak tőled kér.

Uram irgalmadat mútasd, s' jó-vóltodat, benned bizó szólgádhoz. Igazgasd útamat, s' minden szándékimat téritsd akaratodhoz. Biztasd Szent Lelkeddel, s' Isteni erőddel vond lelkem Felségedhez.

Bizom jó-vóltodhoz, nyavalyámból ki-hoszsz, bűnömből kitiszt úlok. Verd-meg kemény szivét, ellenségem vétkét; kik miatt én bút vallok. Noha bűnős vagyok, ugyan tiéd vagyok Uram, s' néked szólgálok.

Dücsős-

Dûcsôſség Atyának, s'az ô Szent Fiának, dûcsôſség Szent Lêleknek. Az hârom ſzemélyben, és egy terméſzetben, egy igaz Iſtenségnek. Miképpen kezdetben, moſt, és jövendôben. Dûcsôſség az Iſtennek. *Amen.*

Pſal. 41. *Quemadmodum deſiderat Cervus, &c.*

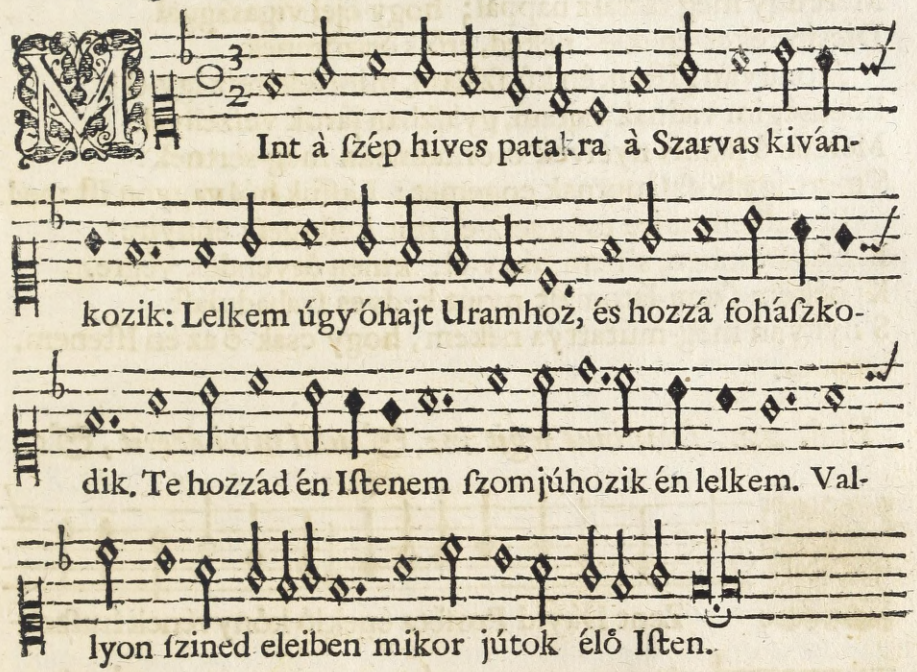

Kôny-hullatáſim énnékem kenyerem éjel, nappal.
Midôn azt kérdik én tôlem: Hol Iſtened, kit vártál?
Ezen lelkem ki-ontom, és házádat óhajtom:
Hol az Hivek ſeregében ôrvendek ſzép éneklésben.
En lelkem mire csûggecz-el: mit keſergeſz ennyére?
Bizzál Iſtenben, s' nem hágy-el; kiben ôrvendek végre.
Midôn hozzám orczáját nyújtya, s' ſzabaditását.
Oh én kegyelmes Iſtenem, melly igen keſereg lelkem.

Mert

Mert te rólad emlékezem ez Jordánnak földéről;
Szent helyedre igyekezem, ez Hermon kis hegy mellől.
Mélység kiált mélységet: midőn én fejem felett,
A' sok sebes viz meg-indúl, s' mint egy erős hab meg zúdúl.
Sebessége ár-vizeknek, és az nagy zúgó habok
En rajtam őszve ůtközneк; mégis hozzád óhajtok.
Mert úgy meg tartasz nappal; hogy éjel vigasággal
Dicsireteket éneklek néked, erős őrizőmnek.
Mondván; Isten, én kő-szálam, mire felejtesz igy-el?
Ellenségim vadnak rajtam, gyászban járok veszéllyel.
Mert az ő hamis nyelvek csontaimban meg-sértnek:
S'mert igy boszszontnak engemet: Lássuk hól vagyon Istened.
En lelkem mire csůggesz-el, mit kesergesz ennyire?
Bizzál Istenben, s' nem hágy-el; kinen őrvendek végre.
Ki nékem szem-látomást nyjút kedves szabadulást.
S' nyilván meg-mútattya nékem, hogy csak ő az én Istenem.
Amen.

Psal. 22. *Dominus regit me, & nihil mihi deerit, &c.*

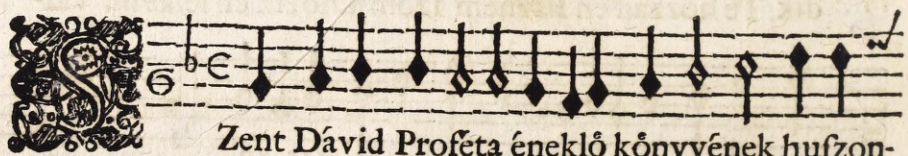

Zent Dávid Prophéta éneklő kőnyvének huszon-

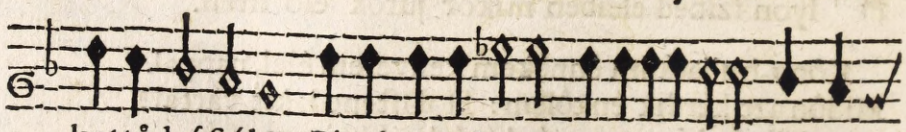

kettőd részében. Bizván az Istennek az ő reá való nagy gőd-

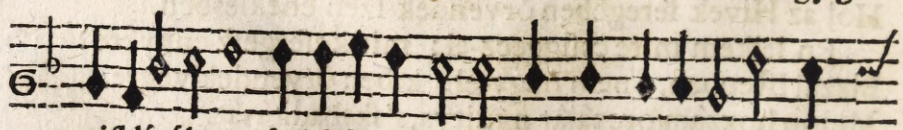

viselésében: és hálákat adván ő szent Felségének mind

egész

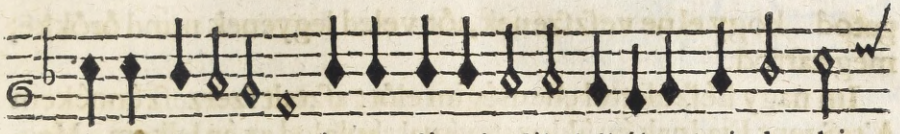

egéſz életében, igen dicsekedik lelkében minden hiv

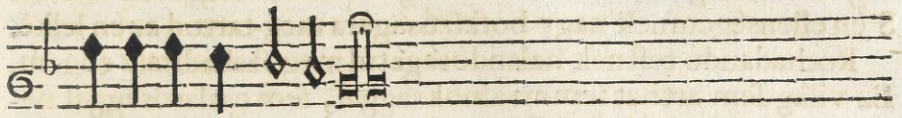

Kereſztyének képében.

Tudom, hogy Páſztorom, s' Vezérem énnékem az én édes Iſtenem: kinek gondgya vagyon teſtemre, lelkemre; mert ő teremtett engem: én ő juha vagyok, és hozzá halgatok: mert ő meg-váltott engem. Azért benne bizom; s' tudom, élet nélkül hogy én nem ſzűkölködöm.

Az ő mezejének ſzép ſiros fűvével ſzépen legeltet engem. Szent igéretinek édes beſzédével mikor vigaſztal engem. Anyaſzentegyházban, és az ő aklában ſzépen meg-nyúgat engem: Lopótúl, farkaſtúl, s' hamis tanitótúl ott meg-óltalmazz engem.

Reggel hogy ki-viſzen, én előttem mégyen igaz tudományával. Minden napon kétſzer engemet meg-itat ő lelki italával. Lelki folyó-viznek, és élő-kút főnek ſzép gyenge folyásával. Evangeliomnak Anyaſzentegyházban ő prædikállásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-újittya, és újonnan meg-áldgya. Menyorſzágnak úttyát, és az igaz Hitet énnékem meg-mútattya. Az ő Szent Fiában ſzomorú lelkemet csak egyedül biztattya: Méltatlanságomat az ő Szent Fiáért, igaſságra oktattya.

Illy nagy reménséggel, és bizodalommal azért te benned bizom. En Uram Iſtenem teſtemet, lelkemet én tenéked ajánlom. Ha ſzintén az halálvölgye árnyékában bár fejem-is én látó; mert te vagy én velem: ſzabadulásomat azért te tőled várom.

Meg-vigaſztal engem te páſztori veſzſződ, és te páſztori botod; S' a' ſok nyomorúság, mellyel hiveidet meg-ſújtod, ſanyar-

gatod. hogy el ne veſzſzenek, sőt veled legyenek mind őrőkkẽ, meg-tartod.

Im nagy kéſzűlettel ellenségim előtt aſztalt ſzerzeſz énnékem A'teSzent Fiadnak ép áldozattyával táplálod az én lelkem. Megvigaſztalſz engem, s'mindẽkor meg-áldod bővséggel én életem. S'én ellenségemnek nagy boſzſzúságára meg-tartod az én lelkẽ.

Rothadandó teſtnek halandóságától meg-ſzabaditaſz engem. Ez világ ſem árthat ſemmi álnokſággal, ſem csalárdſággal nékem: mert én te általad fő ellenségemet, az őrdőgőt meg-győztem. S' az én életemet (csak te benned bizván) mindenkor helyheztetem.

Csak te jó-vóltodból, s'kegyelmeſségedből mind ezeket én várom: Mert ezekre való én méltóságomat magamban nem találom. Azért minden napon az én életemet én csak te reád bizom: Es tudom bizonnyal, hogy te benned ſoha én meg nem fogyatkozom.

Léſzek mind őrőkkẽ az én Iſtenemnek, és Uramnak házában. Az én Chriſtuſomnak páſztorsága alatt az Anyaſzentegyházban. Az ő juhainak, s' igaz hiveinek az ő társaságokban; Kikkel egyetemben őrőkké vigadok az őrők bóldogságban. *Amen.*

Idem Pſal. 22-*dus. Dominus regit me, & nihil mihi deerit, &c.*

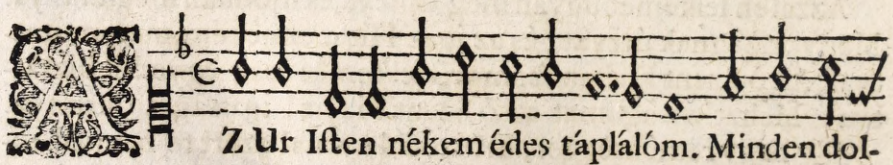

AZ Ur Iſten nékem édes táplálóm. Minden dol-

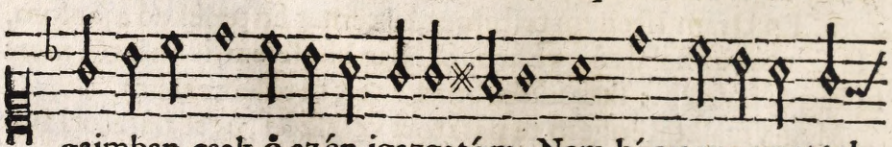

gaimban csak ő az én igazgatóm. Nem hágy engemet tel-

lyeſ.

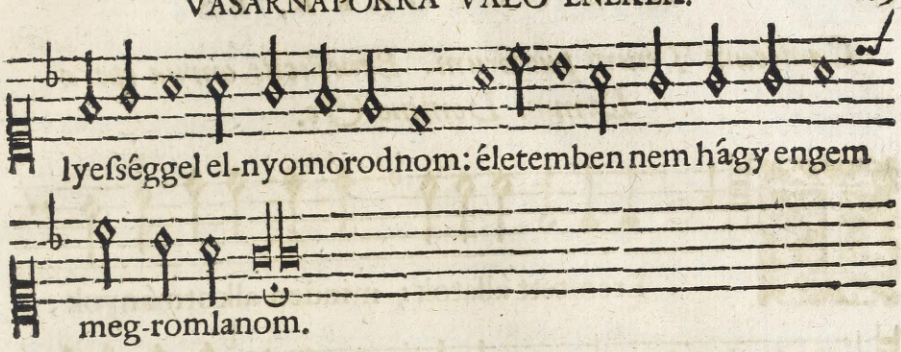

Sokſzor tórtént nékem háborúságom. Az hamiſſak miatt ſokſzor eſett bújdoſáſom. De mindenkor jó helyen lett én megmaradáſom: jámboroktúl meg-vólt az én táplálaſom.

Csak az Iſten én lelkemnek vezére. A' gonoſztúl én életemnek el-téritője. Az ő áldott Szent nevének nagy dicsiretire, az igaſságnak ősvenyén viſelője.

Nem rettegek ſemmi veſzedelemtől; Még az halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől. Meg-óltalmaz az én Uram engem mindenektől. Velem vagyon; meg-ment minden ellenségtől.

Eő énnékem meg-őrizó páſztorom; Noha tőle bűnömért néha meg-oſtoroztatom; De viſzontag kegyes-képpen megvigaſztaltatom: mint Atyámtól, ſoha el nem hagyattatom.

Drága ſzép ajándékokkal meg-láttál; Tiſzteſséggel én Iſtenem meg-ajándékoztál; s' noha boſzſzontod ellenségemet te azokkal; de tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Iſtenem tégedet, kőrnyékezd-meg te kedveddel az én életemet. A' te irgalmaſságod biztaſſa az én ſzivemet: te jó-vóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élheſſek ez világon, Vigy engemet őrőmre Uram à más világon: mert nincs tőkélletes bóldogság itt ez világon; csak te vagy Ur Iſten az én vigaságom.

Ez dicsiretet á Szent Dávid éneklé: mikor Iſten őtet háborúiból meg-menté. Es àSoltár kőnyvbe, verſekbe igy helyhezteté, békeſségeért az Ur Iſtent dicsiré *Amen.*

Canticum Trium puerorum. Benedicite omnia opera Domini Domino &c.

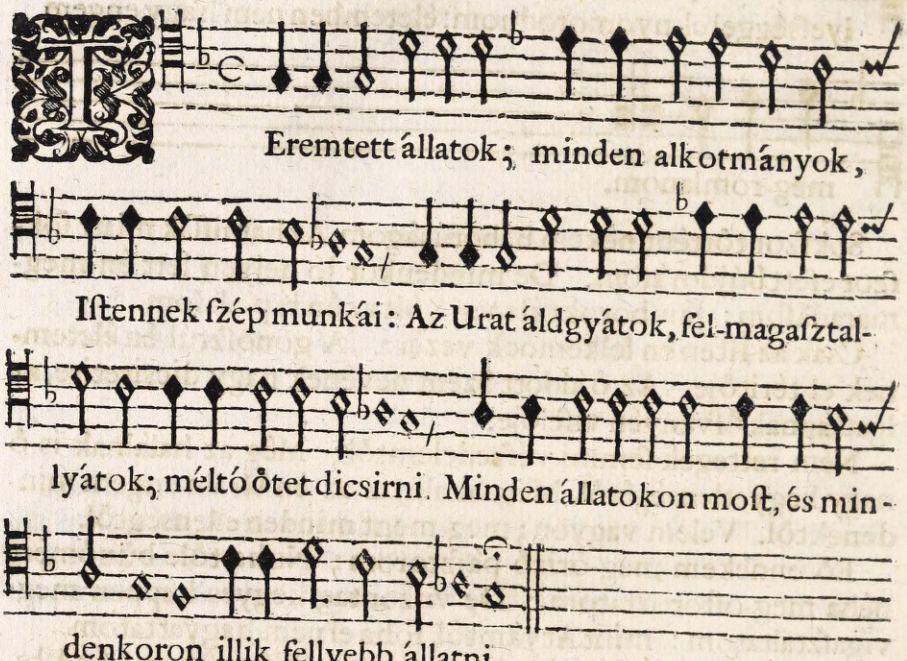

Ti Mennyei jóban, örök vigaságban lakozó szép Angyalok. Dicsirjétek ötet; ti-is dücsöitett menybéli szép hajlékok: Egek felett vizek, s' minden erősségek ötet magasztallyátok.

Világnak szép szeme, Napnak fényessége dicsirjed Istenedet. Sötét éjnek szine, Holdnak fejér fénye dicsirjed te-is ötet. Magos égben fénlő, s' mint gyémánt tündöklő Csillagok áldgyátok ötet.

Szeles zápor eső, s' gyenge fürül függő gyöngy harmatok áldgyátok. Minden féle szelek, kik mint titkos lelkek fujdogalván ingatok. Tüzek, Melegségek, Hidegek, Hévségek Istenteket áldgyátok.

Eghi

Eghi harmatozás, csillámó zuzmaráz magaſztallyátok ôtet. Csikorgó tél áldgyad; Hideg hó, s' Jég áldgyad, áldgyátok Nap, s' Ej ôtet. Aldgyad Világoſság; Sôtétség, Villámás; Felyhôk áldgyátok ôtet.

Fôldnek kereksége; Hegyeknek felsége; Halmoknak csekélysége: Dicsirjétek ôtet, áldván minden felett; s' ennek ne légyen vége. Ti-is azon-képpen gyenge jôvéſtekben fôldnek minden ſengéje.

Hives kút-fejekbôl, titkos forráſokbúl ki-folyó kriſtály vizek. Feneketlenségben, mélységes tengerben meg-nyúgott csendes vizek. S' vizeknek zúgáſi, csorgó friſs folyáſi áldgyátok Iſtenteket.

Tenger mélységében Czet-halak fekûvén, Iſtent magaſztallyátok. Szárnyatokon járó, égben jádzodozó madarak-is áldgyátok. Minden-féle barmok; Emberi-állatok néki hálát adgyatok.

Iſraëlnek népe, Iſten ſzeme fénye az Urat dicsirjétek. Iſtennek Papjai, fel-ſzentelt tagjai ôtet dûcsôitsétek; Kik néki ſzólgáltok: ôrôkké áldgyátok, s' leg-fellyebb bôcsûllyétek.

Teſti tômlôcztôkbôl, mint kemény fogságból már ki-ſzabadúlt lelkek. Vagy kinek à teſthez, terméſzethez-képeſt nem nem vólt kôteleſségtek: Artatlanságtokban, alázatoſságban az Iſtent dicsérjétek.

Dicsird Ananiás, dicsird Azariás, és Miſaël az Iſtent. Dicsird minden felett mind ôrôkké ôtet; mert fellyûl halad mindent. Az Atyát, à Fiút, Sz. Lélekkel edgyûtt áldgyuk, egy igaz Iſtent.

Aldott vagy Mennyégben, mennyei erôdben Uram, s' dûcsôſſségedben. Dicsiret te-néked: dûcsôſség tenéked ôrôk fényeſségedben. Minden dicsiretet fellyûl halad léted, végheteglenségedben. *Ámen.*

A' NEGY VEGSŐ DOLGOKRUL.

Hymnus Petri Damjani. De gloria cœlesti.

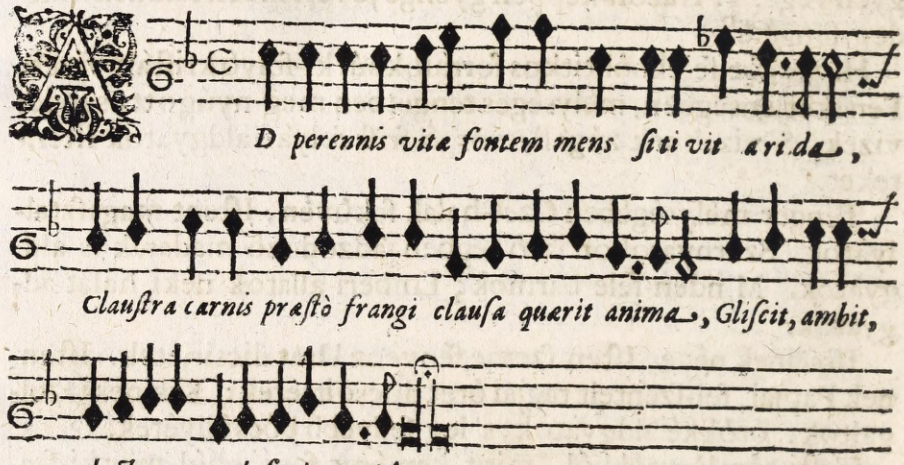

Dum pressuris, ac ærumnis se gemit obnoxiam,
Quam amisit, dum deliquit, contemplatur gloriam;
Præsens malum, auget boni perditi memoriam.
Nam quis promat, summæ pacis quanta sit lætitia:
Ubi vivis margaritis surgunt ædificia,
Auro celsa micant tecta, radiant triclinia.
Solis gemmis pretiosis hæc structura nititur,
Auro mundo, tanquam vitro, Urbis via sternitur.
Abest limus, deest simus, lues nulla cernitur.
Hyems horrens, æstas torrens, illic nunquam sæviunt,
Flos perpetuus rosarum Ver agit perpetuum;
Candent lilia, rubescit crocus, sudat balsamum.

Virent

Virent prata, vernant ſata, rivi mellis influunt:
Pigmentorum ſpirat odor, liquor & aromatum:
Pendent poma, floridorum non lapſura nemorum.
Non alternat Luna vices, Sol, vel curſus Syderum.
Agnus eſt fœlicis Urbis lumen inoccíduum,
Nox, & tempus deſunt ei, diem fert continuum.
Nam & Sancti quiq; velut Sol præclarus rutilant:
Poſt triumphum coronati, mutuò conjubilant,
Et proſtrati pugnas hoſtis jam ſecuri numerant.
Omni labe defæcati, carnis bella neſciunt,
Caro facta ſpiritâlis, & mens unum ſentiunt,
Pace multâ perfruentes, ſcandala non perferunt.
Mutabilibus exuti, repetunt originem,
Et præſentem veritatis contemplantur ſpeciem.
Hinc vitalem vivi fontis hauriunt dulcedinem.
Hinc perenne tenent eſſe: Nam tranſire, tranſiit;
Inde virent, vigent, florent, corruptelæ corruit.
Immortalis vigor, atræ mortis jus abſorbuit.
Qui ſcientem cuncta ſciunt; Quid jam ſcire nequeunt
Nam & pectoris arcana penetrant alterutrûm,
Unum volunt, unum nolunt, unitas eſt mentium.
Licet cuiq; ſit diverſum pro labore meritum,
Charitas hoc facit ſuum, quòd dum amat alterum,
Proprium ſic ſingulorum commune fit omnium.
Ubi corpus, illic jure congregantur aquilæ:
Quo cum Angelis, & Sanctis recreantur animæ,
Uno pane vivunt cives utriusq; patriæ.
Avidi, & ſemper pleni, quod habent deſiderant,
Non ſatietas faſtidit, neq; fames cruciat.
Inhiantes ſemper edunt, & edentes inhiant.
Novas ſemper harmonias vox concrepat melodas,
Et in jubilum prolata mulcent aures organa,
Digna per quem ſunt victores Regi dant præconia.

Fœlix, cœli quæ præſentem Regem cernit anima,
Et ſub ſede ſpectat alta, orbis volvi machinam,
Solem, Lunam, & globoſa cum planetis ſydera.
Chriſte, palma bellatorum, hoc in municipium,
Introduc me poſt ſolutum militare cingulum,
Fac conſortem donativi beatorum civium.
Præbe vires inexhauſto laboranti prælio,
Ut quietem poſt præcinctum debeas emerito,
Teq; merear potiri ſine fine, præmio. Amen.

A MENNYEI BOLDOGSAGRUL

Szent Demjén Hymnuſſa.

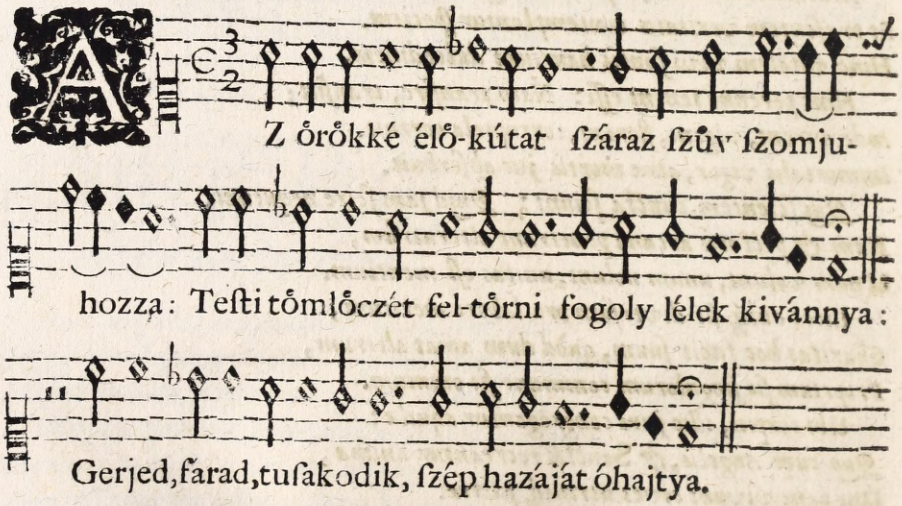

Midőn ſanyaruságának jajgattya ſúllyos terhét,
Távúl nézi vétke miatt el-veſztett dűcsőſségét,
Jelen való gonoſz nyújtya veſztett javának képét.
Mert ki mondhattya-meg vóltát az mennyei Városnak,
Hol mind eleven kövekből az épületek álnak,
Es arany tűndőklő ſzinnel paloták csillagoznak.

Merő

Merő gyémánt ez rakáſnak őſzve foglaltatáſa,
Tiſzta arany mint ſzép kriſtály, pádimentomozáſa,
Nincsen ott sár, nincsen ganéj, nincs ſzemetnek torláſa.
Csikorgó tél, és sűtő nyár ott nem kegyetlenkednek;
De őrőkké nyiló rósák őrők tavaſzt ſzereznek;
Fejér liliom, piros sáfrány, s' balſamom fak teremnek.
Zőld az erdő, s' vetemények; patakok mézzel folynak,
Drágalátos fű-ſzerſzámok, s' kenetek illatoznak,
Fűgnek almák zőld erdőkőn, mellyek le nem hullanak.
Nem ſzükség ott à nap, és hóld, s' csillagoknak világja;
A' Bárány ez ſzent Városnak el nem enyéſző napja,
Nincsen ott éj, nincsen ůdő; fenn-áll őrőkké napja.
Ott à Szentek, ki-ki mint à fényes nap, úgy fénlenek,
Harczok után nyúgodalmas helyeken őrvendeznek,
Bátorsággal le-vert hadát ſzámlállyák ellenségnek.
Tiſztak minden makulától, teſti harczot nem tudnak,
Lélekké változván à teſt, békeſségben lakoznak,
Alhatatos jóban lévén, botránkozáſt nem látnak.
Változásból ki-őltőzvén, első léteket élik:
Szemek előtt nyilván való igaſságot ſzemlélik,
Innen élő-kútnak élő édeſségit meritik.
Onnan ki, s' bé-járván, azon állapotban maradnak,
Friſſek, tiſztak, vig-kedvűek, eſettől nem tartanak,
Iffiúság nem jút vénségre, ép erőben maradnak.
Innen álhatatos létek; mert el-múlt az el-múlás,
Innen élnek, s' virágoznak, meg-rothadt az rothadás,
Halhatatlanság torkában nyeletett à meg-halás.
Kik mindeneknek tudóját tudgyák, mit nem tudhatnak?
Kik még egymás ſzivekben-is belső titkokat látnak,
Egy akarat, s' nem akarat; mindenben egygyet tartnak.
Noha kűlőmb kinek-kinek munkájokért érdemek,
De ezt kőzzé téſzi kőſztők az ő egygyes ſzerelmek,

Es igy közönséges, à mi tulajdona mindennek.
Az hol à teſt, oda méltán à Saſok gyülekeznek,
Holott à Szent Angyalokkal Szent Lelkek örvendeznek;
Egy kenyérrel táplálása mind à két-féle rendnek.
Meg-töltöznek, és éheznek, à mit eſznek éhezik,
Tellyes gyomrok, s' nem émelyeg, éhségtöl nem győtrödik,
Végtelenül enni kiván, s' évén viſzont éhezik.
Enekeket új nótákra mind untalan mondanak,
Eneklés közt, elegyedett orgona ſzók hallatnak.
Méltó hálát, kitöl e' jót vették, adnak Uroknak.
Bóldog lélek, ki ez helynek már ſzemléled Királlyát.
S' lábad alatt meſzſze nézed az egeknek forgását.
Napot, hóldat, plánétákat, ragyogó csillagokat.
Chriſtus, te baj-vivók bére: ebben à ſzép Városban
Vigy-bé engem; jó vég lévén veſzedelmes harczomban;
Tégy réſzeſsé hiveidnek el-rendelt jutalmában.
Engedgy erőt e' ſzüntelen baj-viváſnak ügyében:
Hogy midön le-fegyverkezem, nyúgodalmom légy menyben;
Hol örökké méltó legyek réſzesülni fényedben. *Amen.*

LESSUS MORTUALIS.

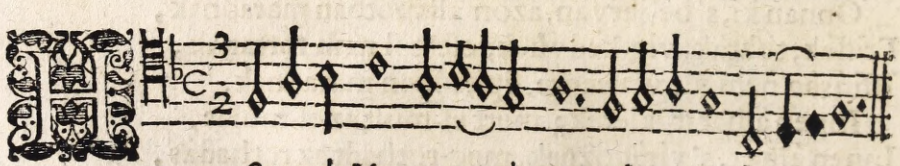

Orrenda Mors, tremenda Mors, telo minax & ar cu:

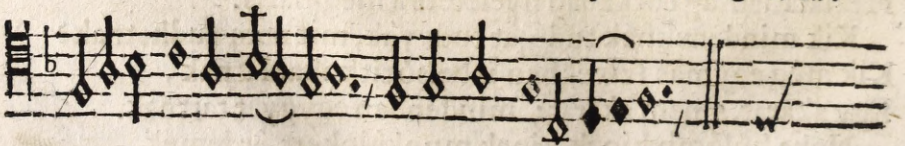

Fatale torquet ſpi culum, nullâ quod arte vi tes.

Ut fu-

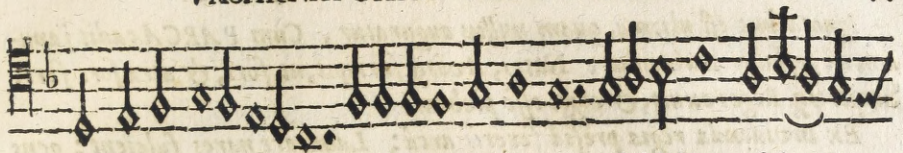

Ut fumus evaneſcimus, eliminamur omnes, abibis hinc; fulgenti-

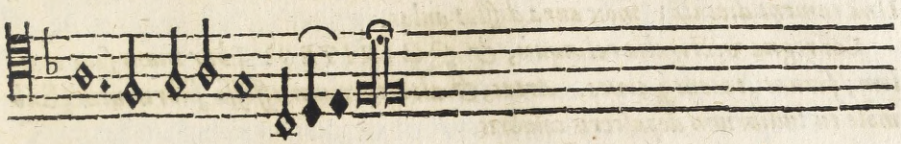

bus non flectitur metallis.

Simul *fores puſaverit, jube valere vitam; Amica turba deſeret te caſtra deſerentem. Intrabis excluſiſſimus iter tenebricoſum, tecum feres, quod egeris, non auferes quadrantem.*

Genæ rigebunt cereæ, fax luminum fatiſcet; Nec pectus eluctabitur, in ore vox dehiſcet: Laudata forma concidet; arteriæ pavebunt; Gelu madebis horrido, obſeſſus à Charonte.

Te lectus uret anxius, curis cor exedetur. Qui vita vivens dictus es, defunctus, ipſa Mors es: Avere te qui millies juſſit, jubet valere, poſtesq; furtim tranſvolat, quos ante baſiabat.

Peſtem creabis naribus: à te fugabis omnes; Obſeptentur oſtia, orisq; nariumquè, Foras, foras, exi foras catharma, peſtis horror, Opertus altùm dormies, interſtrepente nullo.

Propè ante mortem mortuus, cadaver efferêre: Lamenta erunt ſolatio Uxoris, ac Nepotum. Cras lachrymæ, te condito vertentur in cachimos; Sed tu ſubi, ſcrobem ſubi, Hæc foſſa ſorbet orbem.

Specum jacentis incolunt venena, bufo, vermes: Hos Aulicos hæc Aula fert, his gratus imperabis. Tributa pendes vermibus, ſtipendiumq; blattis: Fas his erit graſſarier per oſſium medullas.

Cognata gentis atria mox finient dolorem; Semeſtre ducent lugubre, vertentq; mox colorem; Levem precata ceſpitem, perennè te ſilebunt, Hæres talenta dividet; te divident lacertæ.

Vertente CAPRI ſydere pulvis ciniſq; fies, Viator oſſa tranſiens ſcitabitur: Quis hic eſt? Hiant caverna luminum, exenterata calva eſt. Calcata coſta truditur, deletus excidiſti.

Ignota lux est ultima, quam nullus auguratur, Cùm PARCA cadit januam, est pessulus trahendus: Natos, Avosq; surripit, ut fors, & atra sors fert: Sceptrisq; Reges exuit, & cogit esse plebem.

Ex invidenda regia pressâ fereris arcâ; Laqueare nares fulcient; gens Christiana pensa: Par primus hîc fit ultimus: Stat CODRUS inter IROS, Unâ tument dieculâ: mox aura difflat aulas.

Cui regna vectigalia relinquis, & QUIRITES? Ebur tuum fert exulem, ferunt, tacentq; cives. Arces, & alta turrium effossa subruuntur, Sub mole tu ludibrium depasceris colubris.

Mors ergo cum te messuit, jam nemo te requirit, Amatus es, dum visus es, paræmiam revolve, Amica tecum nomina morientur, & tegentur. Quid heu! quid has affanias excordium petessis?

Suspenso adest vestigio, Lavernionis instar; Exire cujus aleam, nec vi datur, nec arte; Propinat atra toxica nolis, velis, bibenda. Mors est inexorabilis; non consulis futuris?

Frons, ô cadaverosa frons, mentita mille larvas! Frontisné formæ creditis? fallit; cavete, fallit. Qui fidit illi perfidæ, post damna serò flebit, Ditis coquêre sulphure, tibi Venus placebit?

Quid si tibi suprema lux hæc fulsit occidenti? Ne lude plebs hæc omnia, virtutis esto cultrix, Hæc ipsa lux quot abstulit, qui sæcla cogitabant? Sol occidentes ante te miratur isse ad orcum.

Nonne ergo pernox, perdius, constanter excubabis? Ut mors ineluctabilis, si congredi minetur; Interritus compareas, promptus subire luctam. Si mortevictus occides, adibis astra victor.

Contemne quidquid conditum; Amaq; Conditorem. Quod perdis hic, ibi invenies; jactura nulla turbet. Emancipa te Numini, curâ solutus omni: Salvum DEUS, (quid ambigis?) Summâ locabit arce.

Qui primus hoc odarium flevitqué, condiditqué, Quotidiana funera toto revolvit ævo: Idemqué dudum pulvis est, fato suo sepultus, Sequêre, (vasa collige) aut primus, aut secundus.

AZ HALALRUL. ES HALANDOSAGRUL.

Horrenda Mors. Nota eadem.

SZörnyű Halál, imé hol áll, leſt hányván életünknek:
Meg-vont ijal, s' mérges nyillal vija várát lelkünknek.
Elet, ezűſt, miként a' fűſt ſzél-véſzkor, el-enyéſzik:
El-kell menned, nincs mit tenned, aranyad el nem véſzik.
Torkod mihelyt hőrög, az helyt: végy búcsút e' világtúl.
Rokonságid, ſzomſzédságid, el-futnak hólt tagodtúl.
A' járatlan, és ſzokatlan földre egyedűl mégy-el,
Ha jót tőttél, veled jár, kél: csak egy fillyér ſem véſz-el.
Az Iffiúság, és nyájaság, tőled majd el maradnak;
Piros orczád meg-hervad; ſzád, s' ſzemeid, bé-ſzakadnak.
Fejed ſzédűl, ſzived réműl: ékes nyelved meg-némúl.
Halál ſzeplő, mint egy gyeplő, meg-fojt, s' elméd meg-bénnúl.
Szerelmeſid, és kedveſid majd mellőlled el-álnak.
Kik neveltek, és tiſzteltek, azok-is meg-útálnak.
Kit kedveltél, s' hivnek véltél, még csak feléd ſem kerűl.
Teſted kinban, ſzived búban, mint egy hajó el-merűl.
Senyvet teſt bűz, mint kigyót tűz, ki-hajt mindent házadbúl.
Or bé-dugva, s' ſzáj bé-fogva vonſznak-ki nyoſzolyádbúl.
Ottan fognak, s' földbe dugnak, hol ſenki nem ſerkeget:
Meny-ki, meny-ki, mondván, meny-ki rut dög, éltél eleget.
Kik ſiráſſal, óhajtáſſal ma tégedet kiſérnek,
Jó lakáſra, s' kaczagáſra hólnap okot kereſnek,
S' noha ſirva téſznek ſirba; De majd mennek vig torba.
Te ott maradcz, s' nem-is álhacz kereſztűl e' dologba.
Vigan várnak, rendet álnak kigyók, békák ſeregi.
S' mint ama ſzép Udvari nép úgy fogadnak őregi.
Alig várják, hogy bé-zárják, a' ſir-ásók vermedet,
Hogy rághaſsák, s' marczonghaſsák gyengén hizlalt teſtedet.
Fiad, Leányod, s' Házas-társod, nem ſokáig gyáſzolnak:

Fél-eſztendő elegendő, azt tartyák ſiralomnak.
Teſted békák, kincsed birák ős fiak kőzt fel-oſztyák.
Iſten tarcson, s' meg-nyúgaſſon kik talám azt ſem mondgyák.
Tiz hólnapig, teſted fottig porrá, s' hamuvá léſzen,
Lábbal rugják csontod, s' mondgyák: Vaj ki vólt ez? s' hól léſzen!
Edes Anyád fő-kaponyád látván, meg-ſem iſméri.
El-temetve vagy, s' felejtve, ſok neved ſem értheti.
Nincsen olly Bőlcs, s' Nemes erkőlcs, ki tudná vég órájját.
Menten megyünk, mihelt nékünk Halál rántya kaſzáját.
Mert mind Dús-on, s' mind Kóldúſon egy-aránt uralkodik.
Mind Iffiakkal, s' mind Agokkal az ő horga rakodik.
Nemes hâzból, s' himes ágybúl majd egy gődőrbe téſznek,
Ezt gondold-meg, s' fontold jól-meg, dolgaid miként léſznek;
Mert a' végsők, itt leg-elsők, Király, s' Koldús edgyütt áll.
Mint a' ſzél-vész, a'-ként el-vész világi tiſzt, s' máſra ſzáll.
Kinek hagyod ſok aranyod, kő-várad, s' tiſzteidet.
Más helyedbe, ůl ſzékedbe, ſenki nem ſzán tégedet.
Tartományid, s' alkotmányid ellenségid el-rontyák,
Teſted gyikok, s' békák, kigyók egy-más kőzőtt fel-oſztyák.
Hol ſzem elől, el-mégy belől, hivek-is el felejtnek:
Szerelmeſid, s' kedves őſid ingyen ſem emlegetnek.
Ekeſſéged, s' Nemeſſéged egy kő alá rekeſztik.
S' még-is hitván kincsen tudván kapnak ſokan, s' terjeſztik?
Lopva jő rád az halál, s' fád alattomban le-vágja;
El nem bújhacz, s' nem-is futhacz, házadat majd meg-hágja.
Nincs mit tenned, bé-kell venned az ő mérges poharát.
Mondhatatlan, irgalmatlan; s' nem félted élet várát?
Oh te férges, undok, s' mérges teſt, melly ſokat viſz vizre?
Vonſzaſz himes, és ſok ſzines hazugsággal vad mézre.
Ne hidgy néki: mert ha féki alá foghat, meg-rongál.
Kén-kő bűzre, s' őrők tűzre viſzen, addig praktikál.
Né-talám ma, mint egy ſzalma tűz, életed el-múlik?
Ah ne jádzál, tégy jót: nád-ſzál jaj, s' ha kezedben romlik.

Men-

Mennyin hóltak ma meg, vóltak kik tegnap egéſſégben.
S' hány ment tűzre, s' őrők bűzre? ki vólt jó reménségben.
Ejen, s' napon azért talpon, oh én lelkem légy kéſzen;
Mert az halál csak elő áll, s' bajt kér, és csapáſt téſzen.
Noha ijal, s' mérges nyillal rohan te életedre;
De nem léſzen, csak légy kéſzen, e' csata ſzégyenedre.
A' pénzt veſd-meg, hogy lelheſd-meg az igaz gazdagságot.
Ne fély ſemmit, mert ſzáz annyit ád Iſten, s' bóldogságot.
Bizzál ebbe, s' fordics menybe tellyeſſéggel ſzivedet,
Meg-gazdagit, és bóldogit bizonnyal hidd, tégedet,
E' ſiralmot, és ſir-halmot ki elsőben ſzerzette,
Ki-múlását, s' ſzám-adását gyakorta emlegette,
Már meg-bűſzhőtt, és földé lőtt lelke talám kinban-is.
Te-is azzá léſzeſz, s' hozzá mégy talám csak még ma is.

A' POKOLRUL. Nota eadem.

NYillyék-meg Pokol kapuja, őrők barlangnak ſzája,
Czerberuſnak vas-roſtéllya; nyillyék-meg kalitkája:
Ki-kell tudódni a' bűnnek, s' a' bűnők tévőinek;
Nap-fényt kell látni az éjnek, s' az éj sőtét népének.
Muſa mit reſzketz *dictálni*? Penna mit rettegſz irni?
Nyelvem mit rebegſz ſzóllani? s' elmém mit felſz fel-járni
Plutonak sőtét rekeſzit, *Proſerpina* konyháit?
Lánczokkal csergő tőmlőczit, dűhőſſégnek műhelyit?
Anacreon jer-ki, jer-ki; búja Poëta jer ki:
Es a' melly kint tűrſz Pokolban (émetted, s' nem álmodban)
Ird-le világ eleibe, s' éneklő verſeidbe;
Hogy-ha nem tetczik az irás, tetczeni fog a' ſirás.
A' földnek közepső réſzén Kapu nyilik ſzéleſen;
Ezen a' kegyetlenségnek sőtét várába mennek,
Kinek bár zárja ne vólna, ezer rúdgya, s' vas láncza:
De azt ugyan bé-zárnája az ő őrők *Fatum-ja*.

A' kapu

A' kapu előtt hevernek tunya rútságos ſzűzek.
Kik oda kőzel menőknek hizelkedvén cselt vetnek,
Arany pohárból kőſzőnnek, de belé mérget tőltnek,
Ha iſzol, *Charon* hajóját nyered, s' *Cocytus* árját.
Ott a' *Kevélység* puffadoz, a' *Szerelem* lővőldőz,
A' *Reſtség* ſzűntelen fekſzik, az *Harag* tűzeſedik.
Szomorkodik az *Irigység*, fakadoz a' *Mérgeſség*,
Ekeſen ſzóll az *Hamiſság*, eskűſzik az *Hazugság*.
Tyrannuſság irigységtől, *Torkoſság* gyúl étkektől,
Csácsogás ſzóllya a' *Csendeſt*, a' Túnyaság a' *Serényt*,
A' *Vakmerő* átalkodik, *Erő* tőrvényen fekſzik,
Ezek *Charonnak* vezéri, *Pluto* vára őrzői.
Ezeknek prædájokbúl ha réſzt véſzeſz bár tréfabúl,
Te magad-is tréfajok léſz, teſted, lelked oda véſz:
S' jaj nemes kép mint vitetel, s' melly nagy tőrbe vettetel!
Egni fogſz Iſtennek képe őrőkké égő tűzbe.
Csikorgáſt tévén a' kapuk, ottan nyilik két mély lyuk,
Terjedvén kapuk ſzélesben, az hely tetczik ſzőrnyebben.
Láttatik nagy mély sőtétség, s'csak nem feneketlenség.
Ugy tetczik a' ſzőrnyű mélység, mint főld felett a' felség.
Ezekben a' mély helyekben ah! kinoztatik minden,
Valaki bűnben ki-múlván, s' azt eléb meg nem ſzánván,
Számot arról *Minos* előtt, s' végső itélet előtt
Nem adott, azt itt meg-gyónván, s' jobb életett fogadván.
Halgaſſatok *Fabuláſok*, világi bőlcs Pogányok,
Igaſságnak úttyán járúnk, Kereſztyének nem jádzunk,
Ha ezer, s' tőbb ſzám vólna-is, s' nyelvem érczből álna-is,
Csak egy véteknek-is kinnyát meg nem mondhatnám, s'diját.
Kűſzőbőt két fejű *Scyllák* űlik, s' két fejű *Hydrák*,
Tűz kőzőtt undok *Chymærák* fogokat csikorgattyák:
Mindenik halált hozhatna, bár egyéb kinn ne vólna.
Harcz eſik a' kinzás felett, s' a' *Kegyetlenség* leſz nyert.
Ott-benn kik tűzes fogókkal forgódnak, s' kik horgokkal,

Kik

Kik *Pyrachmo* békóival, kik *Brontes* lánczaival,
S' kik pedig hegyes nyársokkal, kik szigonyos dárdákkal,
Némellyek ûstökön-fogva hurczolnak a' Barlangba.
O Emberi változások! siralmas másolások!
Kiket imént arany lánczok, Rubintok, és Gyémántok,
S' több-féle drága szépségek, függők ékesítettek;
Most kigyók, és *Gorgoneſek* környékeznek, s' *Cenchriſek*.
Helyt ád a' Gallér nyak-vasnak, Nyárs-fák varas-békáknak,
Arany-pereczek bilincsnek, Nuszt-subák veszszőzésnek,
Hallyátok ezt, és hiszitek gonoszok? s' meg-vétitek,
O meg-átalkodott népek! ô kő-szikla szivűek?
Bé-vitetvén a' tömlőczbe, az örök sötétségbe,
S' *Plutonak* kinzó szerszámit szemlélvén, és kinzásit,
O melly nagy kétségben esést érzesz, s' könyörgést tészesz!
De késön: Nézsz, ha el-futhacz? de csak lyukacskát sem lácz.
Fenekén a' mélységnek ropognak a' nagy tűzek,
Lővellenek kék lángjai, fel-szóratnak szikrái,
Zúgnak keménczék lyukai, buzognak tüzes Toó-i,
Æthna hegyének tüzeit láss, ennek csak képeit.
S' hát a' sok tekervényekben, s' mélységes örvényekben
Bé-rekesztetett vizeknek szörnyű veszekedések?
Edgyik a' másikot rontya, bé-nyeli, s' ki-okádgya!
Hogy illy szörnyűséget látok, szóm el-fogy, s' nem irhatok.
Istentelen mit fanyalgasz, bolondúl mit sohajtasz?
Késöre kéred az Istent, el-fogyott reménséged
Nem látod vetett ágyadat, lángozó nyoszolyádat?
Ebben lészen már halásod, s' örökké nyújtozásod.
Meny-bé azért Istentelen, ki éltél törvénytelen,
Fel, s' alá mit nézsz? heába, nincs mód az el-futásba:
Nem hagyattatott semmi lyuk, bé-zárattak a' kapuk.
Zárját is bé-pecsétlették, s' kulcsát Istennek vitték.
Ez ám amaz *Averna* tó, kénköves, és bűdös tó.
Kit annyi Próféták szava, s' sok Szentek bizonysága,

Teli torok kiáltáſſal, mint egy trombitáláſſal,
Jővendőltek. Már hiheted, hogy nem tréfáltak veled.
Valami gonoſz az égben vagyon, s' rút a' felyhőben,
Valami rútság a' főldőn; ide foly, s' léſzen őzőn,
Valami fekély Pokolban meg-évedt, s' rút gyomrában,
Az néked mind étked léſzen, torkodon alá mégyen.
Ott a' nap ſoha nem sűt rád, világoſſágot ſem ád,
Léſz temérdek sőtétségben, élſz őrők rettegésben,
Leſztek őrők nyomorúltak, s' Iſtentől el-fordúltak,
A' Pokolbéli ſeregek ollyanok, mint az éjek.
Lángoznak ugyan a' tűzek, és ſzőrnyű-képpen égnek;
De jaj; fénleni nem tudnak, csak égetni tanúltak.
Egetnek pedig úntalan, jól-lehet táplálatlan:
Őrők taplójok nékiek a' kárhozattak léſznek,
S' vóltaké vallyon illy tűzek, kik illy taplókkal éltek?
Vagy micsoda láng ſzikrázott, égetvén illy bokrokat?
Kűlőn kévékben kőttetnek ez tőviſſek, s' úgy égnek,
De csak égnek, s' meg nem égnek, ſem meg nem eméſztődnek.
Tűzeket hinti méreggel *Ennyo*, mint friſs vizzel,
Edgyűtt égvén a' kárhoztak, egymáſra agyarkodnak.
Egymáſt fogokkal mardoſsák, rútúl nyúzzák, ſzaggattyák.
S' *Erynnis* ezt csak kaczagja a' Pokol Királynéja.
Tantaluſnak kivánsága, gyűmőlcs, s' viz kőzőtt kinnya;
S' hogy *Syſiphus* hegyre kővet ſzűntelenűl hengerget;
S' hogy *Prometeuſt* Sas rágja; s' máſokat más kin bántya:
Ezek, csak elmék meſzſzéi, Pokol kinnyának képi.
Kik itt meg-kereſztelkedtek, s' kereſztyénűl nem éltek,
Ez ſzent, és felséges névnek jól meg nem feleltenek,
Kik a' Kereſztségnek vizét bűnnel meg-ferteztették,
Ezek nagyobb ként ſzenvednek, s' tőbbi kőzzűl ki-tecznek.
A' friſſen lakozó Dúſok, bibor bárſonban járók,
Kik éh *Lázárt* meg nem ſzánták, de ebeket hizlalták,
Meg-ſzáradott nyelvel kérnek egy csep vizet, s' nem lelnek;
Abraham

Abraham ſem ád egy cseppet: ſzomjú vond-bé nyelvedet.
De reménled hogy tágúláſt ott a' kinokban találſz?
Heába; nőnek azok-is, miket itt ſzenvedtél-is,
Egéſz teſtedben iz nem leſz, kiben magán kin nem leſz.
Nem fő, nem láb, nem ſzű, nem máj; nem ér, nem bőr, ki nem fáj.
Ott amaz vidám ſzem-fények, mint ſebes égő tűzek.
Vagy Ráro ſzemhez haſonlók, vagy mint csillag ragyogók,
Kertek helyett, s' képek helyett, játék, és tánczok helyett,
Nézni fognak őrdőgőket, kormos ſzerecseneket.
Oroſzlányok orditáſa, fűleknek tompitáſa,
Undok medvék bőmbőléſi, Fejeknek csábitáſi,
Ott vége leſz a' Lant ſzónak, *Orpheus* Hárfájának:
Hallatik *Pluto* nótája, jajgató muſikája;
Cocytus tó bűdős ſzaga léſzen orrod illattya,
Iſzonyatosb bűdőſſégek a' tűzben égő teſtek.
Balſamomban gyönyörködők, Myrrha, s' Péſmával élők,
Bűdős-kőnek, s' nyűves dőgnek illattyával tőltőznek.
Bújáknak ſzivét gyúlaſztya tűzes ſzuroknak lángja.
Torkoſok gyomrokat rágják kigyók, fel, s'alá járják:
Gyenge étkeknek izei, mérges kigyók epéi:
Gyűmőlcsős tálak teteit gőmbőlyű Pókok űlik.
Elefant csontbúl rótt ágyak űlő-vaſakká váltak,
Mellyeken mint tűzes vaſat, verik az átkoztakat
A' Pokolbéli kovácsok, *Bronteſek*, *Cyclopuſok*,
Tűzes pőrőlyők, és fogók tompúlnak, s' olvadoznak.
Azonban mig igy veretnek ez műhelyben a' lelkek,
A' kénkőves űſtők forr-nak, réz-kádak, vas-fazakak.
Több ſzámtalan ſok edények, s'ónnal, rézzel teliek.
Lánczról fűgnek ſerpenyők-is, ſzurok forr azokban-is.
E' ſzámtalan kinzás után, és ſzenvedéſek után,
Más edényekben vettetnek, s' újonnan győtőrtetnek,
O! halhatatlan éltetek, Pokolban kik igy égtek,
Hamvig égnek, s' fel-épűlnek: s' meg élnek, hogy égjenek.

Hallyátokê ezt bűnősők? Hallyátok,s' jól értitek,
Mind-az-által a' bűnöknek ſoha véget nem vettek.
Hanem mind menynek, s' mind földnek nehézségére éltek.
A' mennyet akkor veſztitek, mikor a' földnek éltek.
Jaj néktek-is Egyháziak, Püſpökök, Papok, Pápák:
Valakik Szent tiſztetekben el nem jártatok hiven.
Kik meg-ferteztetett kézzel bántatok a' Szentséggel.
Ti-is *Plutonak* Papjai léſztek, és áldozói.
Jaj *Tyrannus* Királyoknak, *Drako* maradékinak,
Kik tartományt tartományhoz, és orſzágot orſzághoz
Foglaltok! őrdög ſerege, fene kegyetlensége;
Mind azokból mit nyertetek? egy puntni vólt kincsetek.
Jaj néktek-is kép-mutatók, s' hizelkedő csél-csapók.
Kik minden ſzinben öltőztők, jót s' gonoſzt egynek mondtok,
Mert ſzoroſs kapczára júttok, *Prometheuſſal* laktok.
Le-vonnyák ott ál-orczátok, el-fogy ti nyalkaságtok.
Jaj a' gyöngyös nyak-ſzűrteknek, bogár-ganéj kőntőſnek.
Jaj páva farkú Hölgyeknek, *Juno* nemzetségének.
Ültettek tűzes ſzékekben, *Pluto* Zetsczel ſzékiben.
S' ropogván alatt tűzetek, tűzet tűzzel éltettek.
Jaj néktek-is Narciſſuſok, czifra, s' fonyóka Iffiak,
Kiknek fodoritott hajok, ſzakállok, és bajúſzok.
Tűzes kéményt fog ſepreni ſzakáltok, s' tiſztitani.
Meduſa fűzi hajatok, *Gorgoneſek* bajúſztok.
Ti-néktek-is jaj pênz gyűjtők, ſobrák, főſvényen élők.
Philargyria fiai, s' *Euclio* unokái:
Kiktől valaha egy fillyért, egy ſzegény ſem kérhetett.
Őrizni fogják kincsetek *Argusok*, de ti égtek.
Jaj néktek-is Bordély tartók, s' bűja ſzemély keritők.
Leány erkölcsű rút iffiak, ſzűzeſſég rontó nyalkák.
Mezitelen leſz teſtetek, kénkőves tóban égtek.
Tiſztátalan edényetek, tűzes-kő fődeletek.
Jaj lopóknak, s' or-gazdáknak, jaj máſok foſztóinak.

Kik-

Kiknek ſokſzor a' *Laverna*, Lopók Iſten Aſzſzonya
Meg-engedett; de *Æacuſt* meg-csalnotok nehéz vólt,
Prædátokat ez ki-rakja, s' teſtetek lángban rántya.
Jaj néktek-is has-hizlalók, *Heliogabaluſok*.
Kik tömlőkkel duskát iſztok, fél ökrőt versben eſztek;
Cerberuſnak pervátája léſzen torkotok ſzája.
Gyomrotok *Lethe* patakja itattya, és áſztattya.
Jaj, jaj néktek-is fondorlók, Perpatvar, gáncs forralók.
Kiknek ſzivek őſzve veſzés, és hamis perlekedés,
Teſtetek meg nyúzattatik, béletek ki-vonatik,
Uſz a' Pokol véretekben: magatok úſztok tűzben.
Jaj, jaj új hit hirdetőknek, s' átalkodott fejeknek,
Kik tudván az Igaſſágot, vallyák az Hamiſſágot.
Mert miként ők válogattak az hitben, s' máſt máſt mondtak:
Ugy Pokolban más, s' más kinnak táplálóivá válnak.
Jaj néktek-is Pogány népek, kik hamis Iſtent hiſztek.
Bacchuſt, *Márſ-ot*, *Mercuriuſt*, *Jupitert*, *Junót*, *Venuſt*;
Mert Pokolban meg-látttyátok, égvén mint égnek azok.
Ott *Jupiter* miként dőrög, s' veletek tűzben gőrök.
Jaj ezerſzer! Es tőbſzőr jaj! Ezernyi ezerſzer jaj!
Valakik a' nagy Iſtennek törvényét meg-ſzegtétek.
Mert már meg-itéltettetek, örök tűzre vettettek:
Ah! égni fogtok végetlen, mig Iſten Iſten léſzen.
Heába, mert föld meg-vetett, Menyorſzág ki-rekeſztett,
Iſten ſzava ki-mondatott, a' Pokol meg-nyittatott.
Meg-kőttettél, el-kárhoztál, reménségből ki-fogytál.
Örök örökké-valóság bé-nyelt, nincsen orvoſſág.

A' DUS-GAZDAG KINNYAIRUL.

POKOLBAN.

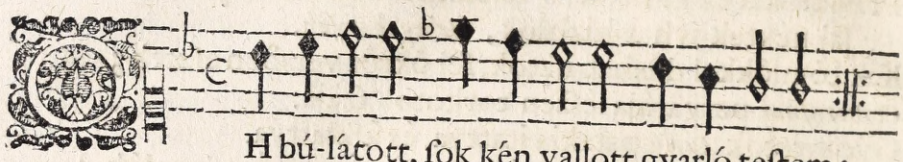

H bú-látott, ſok kén vallott gyarló teſtem:
Melly nagy kinban, ſiralomban érted eſtem.

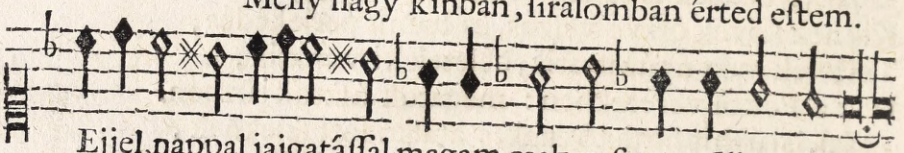

Ejjel, nappal jajgatáſſal magam csak veſztem, ſillyeſztem.

Oh hervaſztó, s' ſzűv fonnyaſztó nyavalyáim! Engem veſztő, s' meg-eméſztő nagy kinaim, Sokaſodnak, s' ſzaporodnak ſzűv mardoſó Scorpioim.

Oh! hól vadtok, hogy nem láttok jó barátim! Velem bánó, s' engem ſzánó jó rokonim! Oh ſzerelmes, édes, kedves régi ſok jó akaróim!

Ha látnátok, meg-ſzánnátok kinaimat, Varas-békák haſogattyák ſzáraimat, Ocsmány férgek húzzák vonſzák, s' úgy ſzaggattyák inaimat.

Aſpis-kigyók, s' rút Scorpiók újjaimat Szopogattyák, s' úgy faldoſſák karjaimat, Nagy Viperák, mint egy kutyák mind elrágják ajakimat.

Meg-ſiratom, nem óhatom kezeimet, Friſſen lakott, s' kedven tartott tetemimet. Jaj mint marják, s' hogy harapják diſznó módra veséimet.

Fel-bárdolták, méſzárlották derekamat, El-liggatták, el-furdalták óldalimat, Ketten-ketté ſzakaſztották, s' fel-oſztották lábaimat.

Négygyé vágták, nyárſra vonták én ſzivemet, Mind egy cseppig el-ki ſzitták a' véremet, El-faggatták, tőrték, marták gyenge piros ſzép ſzinemet.

Sarát-

Sarátnakkal tőltőtték-meg a'ſzájamat, Jaj nem ſzánták,tűzre hánták a' májjamat, Serpenyőben ólvaſztották, s' forraſztották az hájjamat.

Fel-merhetnéd fejem alól a' kőnyvemet, Jaj, ki-vájták ſzép kêt fényes ſzemeimet, Le-tapodták, nem gondolták régi hiremet nevemet.

Vas-pőröllyel rontották-el ſzáraimat,Hitván viſlák mind kiſzopták inaimat; S' mint veſztették,el-perſelték mind hajamat, ſzakállamat.

Ha ki látná, bizony ſzánná árvaſágom, Meg-ſiratná, s' megjajgatná kinlódáſom, Nem tűrhetné,meg-kőnyvezné illy keſerves jajgatáſom.

Az ég felé fel-hallatnak kiáltáſim, Erczet, kővet meg-enyhitnek rikóltáſim, Őrdőgöknél még ſem fognak, s' többet ártnak panaſzláſim.

Jaj már nékem; jaj örökké kell kinlódnom,Jaj nem lehet ſoha innét ſzabadúlnom, Jaj e' tűzben, e' nagy fűſtben hogy nem vólt ſzabad meg-fúlnom.

Nincs mit tennem, fel-kell vennem mind ezeket, Nem lelhetem őrdőgöknek én kedveket; Mert mint-ha csak kinzáſomra eskűtték vólna mind őket.

El-viſelném,nem tőrődném ennyit rajta, De hogy engem egy kis kedvem erre hajta, Azért éltem ſzegény lelkem felette ſokat ſohajtya.

Örők kinra, rút halálra magát vetni, Oh melly nagy kin egy kis jóért igy ſzenvedni,Bezzeg nehéz rút dőgökkel,őrdőgökkel igy kénlódni.

Még-is ha csak három,négy, őt ſzáz napokig, Illyen ſzőrnyű kinaimnak az űdőkig Vége lenne; bár fel-menne tiz ſzáz ezer eſztendőkig:

Könnyeb vólna, s' úgy nem fájna én ſzivemnek; kinnya tűnnék, s' bú ja ſzűnnék én lelkemnek, Nem áradna, s' meg-ſzáradna nagy mély árja ſzemeimnek.

De el-

De el-várok ſok ſzáz ezer eſztendőket, Ingyen ſem tudom meg ſzámlálnia őket, S' ugyan még-is nem láthatok őrőmmel tellyes űdőket.

Mert őrőkkőn mind őrőkké leſz kinzáſom, Soha nem leſz innét nékem távozáſom, S' Bár úgy lenne, csak lehetne ſok kinokban ki-múláſom.

De tűzeim, ſok férgeim meg-ellenzik, Rút hóhérim, Scorpioim meg-irigylik, Hogy meg-hallyak, s' eléb állyak; az őrdőgők ſem engedik.

Oh átkozott kinra hozott vigaſágim! Búra, jajra engem adott bújaſágim! Vaj, pokolban ſebes lángban vágyakozó mulatáſim.

Atkozott vólt földőn néktek engedéſem! Atkozott vólt ez világra ſzűletéſem! Nem áldott vólt, átkozott vólt minden járáſom, keléſem!

Atkozott vólt, a' ki ſzűlt vólt ez világra! Atkozott vólt, ki nevelt vólt illy nagy búra! Atkozott, hogy meg nem őlt vólt, nem júttam vólna e' kinra.

Soha bátor ez világnak az ő ſzinét, A' ſzép Napnak ne láthattam vólna fényét, Szűléimnek ſoha bár ne iſmértem vólna ſzemélyét.

Jobb vólt vólna kis koromba ha engemet, Kis séllyében tőtték vólna teſtetskémet: Alnok dajkám nem metczedted vólt meg akkor én gégémet.

Jobb lőtt vólna oroſzlányok nőſtényinek, Lőttem vólna elédelűl kőlykeinek, Hogy nem mint illy nagy ſzőrnyű ként ſzerzettem vólna fejemnek.

Mire hoza, s' im mint csala e' roſz világ, Ki-ſzárada én kezemből mint egy virág, Mérget onta, s' im mint ronta, alattam romla miként ág.

Oh! átkozott főlvény ſinár gazdagságim, Kincsel bőves jókkal tellyes tárházaim: Mint ſzántalak, nem láttalak hogy vóltatok árulóim.

Vajha

Vajha lenne még kőztetek én lakáſom, Jaj nem ſzánnám ti tőletek meg-váláſom, Mert jobb vólna bőr iſzákkal, tariſnyával koldúláſom.

Nem kelletek, nincs helyetek immár néktek; Tűzben bátor edgyűtt velem itt égnétek; sérelmimen, s' ſiralmimon hogy ti ne ne nevethetnétek.

Heába vólt ti rajtatok kapdoſáſom, Heába múlt édes álmom ſzaggatáſom; Vár-fokokon, s' ál-kapukon nagy gyakor tavigyázáſom.

Oh! s' ha egyſzer még kegyelem adattatnék! Fel-fogadnám, ſoha többé nem vétenék: Iſteneſen, nagy kegyeſſen, s' bizony ſzent jámborúl élnék.

Meg nem únnám az Iſtennek Szent igéjét, Meg-bőcsűlném bizony annak hirdetőit; Szivel látnám, nem gunyolnám a' Chriſtuſnak kővetőit.

ITILET NAPJARUL.

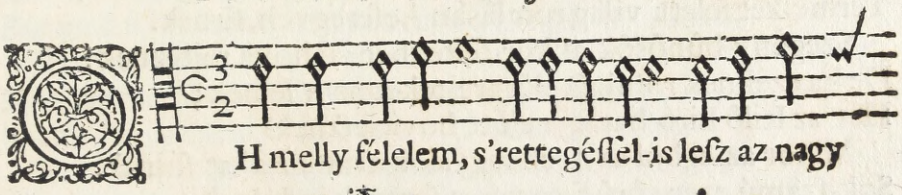

Rettentés támad, ha egy házacska hirtelen fel-lobban.
Es ſivalkodás, ha fejünk felett a' fődel meg-roppan.
Félelem miatt, halálra hervad ſokak ſzine abban.
Mi léſzen tehát, mikor ez Világ mindeneſtől meg-gyúl;
Az ég feletted nagy rapogáſſal ſzakadozni indúl?
A' föld alattad, mint a' pozdorja, tűzes lángban fordúl?
Egy kis meny-dörgéſt rettenés-nélkül a' ki moſt nẽ halhacz;
Egy kis villámás ſzikrája miatt talpodon nem álhacz:
Annyi ſok tűzes meny-kő csattogás között hogy maradhacz?
Mikor a' felső elementumok nyakadra indúlnak,
A' ſok tündöklő fényes csillagok mind a' földre húlnak,
Egéſz világnak fundamentomi tőbül ki-mozdúlnak.
Mikor az hegyek, mint egy patakok, helyekből ki-folynak.
Erős kő-ſziklák, nagy hévség miatt mind egybe ólvadnak,
Tenger vizei puska-por módra égnek, és lobognak.
A' Nap, az Hóldal mikor az égen feketévé válnak.
A' ſzép gyümölcs-fák, változás miatt vérrel virágoznak,
Terméſzet felett világ romlásán keſeregvén, ſírnak.
Szegény bűnősök akkor féltekben jaj hová rejteznek!
De ha ezeknek romláſa előtt rejteket nem lelnek;
Hát az Itilő Biró haragja előtt hová leſznek?
Mikor az égből az Archangyalok trombitákat fújnak.
Sok-ſzámú ezer sűrű fegyveres ſeregek indúlnak,
Kiknek láttára az el-kárhoztak mind a' földre húlnak.
Akkor ő magát a' dücsőſſégnek Királlyát meg-láttyák,
Kit a' mennyei Angyali karok tiſztelik, imádgyák.
S' ſzámtalan nagy ſok Királyi rendek ſzékét körül állyák.
A' Szent Kereſztet előtte hozzák kinzó eſzközökkel,
Mellyet követnek ſok ſzámú ezer Szentek ſeregekkel,
Kik viaskodtak hiven alatta jó vitézségekkel.
Örömmel telnek Chriſtus hivei, látván Királlyokat:
A' kárhozattak ſírnak, jajgatnak, ſzaggatván magokat.
Hogy bűnök által meg-feſzitették ollyan Szent Urokat.

De a'

De a' kik ôtet meg-feſzitették tulajdon kezekkel,
Drága tagait; a' Kereſzt-fához verték vas-ſzegekkel;
Meg-láttyák akkor, ki-mondhatatlan nagy rémûléſekkel.
Jaj bóldogtalan ſiralmas lelkek; vallyon mit felelnek?
Mikor annyi ſok rút hamiſſágok ſzemek elôtt léſznek,
Kik nagy vádoláſt magok fejekre ſzemtôl-ſzembe téſznek.
Kiknek annyi rút árúltatáſok ſzemekre vettetnek,
Annyi ſzemtelen fertelmeſſégek mind ki-jelentetnek;
Kiket éltekben nagy titok alatt mind el-rejtegetnek.
Mikor az Iſten Angyali elôtt mind ki-nyilatkoznak,
S' magok annyi ſok ezer nép kôzôtt mezitelen álnak;
Szenvedhetetlen iſzonyú ſzégyen miatt el-ájúlnak.
Kik leſznek akkor kônyôrûlôjôk, és vigaſztalójok?
Vagy csak el-vetett temérdek fóttal ô bé-takarójok?
Es illy eméſztô gyalázatoktúl meg-óltalmazójok?
Ah! eſze-fordúlt világ gazdagi, ezeket hallyátok,
Kik ſok rendbéli ſzép ruhátokat molyoknak adgyátok.
Bár csak edgyiket ti magatoknak akkorra tarcsátok.
Rettennyetek-meg, és gondollyátok; mint ha moſt látnátok,
Miképpen akkor fényes ſzékiben ûl a' ti Királytok,
Kinek ſzájából mint az éles-tôr, jô haragja rátok.
Mikor a' végsô nagy ſententia mondatik reátok,
Rémûlés miatt meg-feketedik, és ſzárad orczátok;
Hogy fejetekre, mint tûzes meny-kô ſzáll ama nagy átok:
Mennyetek-el mind az ôrôk tûzre, Atyámtúl átkoztak!
Melly kéſzittetett az ôrdôgôknek, és ô Angyalinak:
Hól ſivás, rivás, fog-csikorgatás ôrôkké hallatnak.
Iſzonyú léſzen, miképpen akkor az el-kárhozattak
A' ſok fertelmes rút ôrdôgôktûl egybe lánczoltatnak,
Es véghetetlen ôrôk kinokra kôtve hurczoltatnak.
Annyi hatalmas nagy méltóságú hires Királyokat,
Annyi ſok erôs fô-vitézségben forgott Hadnagyokat,
Kik ez Világon fegyverek alatt tartottak máſokat,

Annyi fő, Nemes, s' ſzép, tekintetes Herczeg Aſzſzonyokat,
Annyi ſok Uri kedvére nevelt tiſztes Leányokat,
Kik életekben drága gyöngyökkel czifrázták magokat.
Jaj ki mondhattya kőnyvezés-nélkűl azoknak romlását?
Ki gondolhattya rettegés-nélkűl pokolra húllását?
De ki tűrheti ſiralom-nélkűl annyi jaj hallását?
Holott még akkor az Angyalok-is keſerveſſen ſirnak:
Mert annyi lélek romlása miatt magokkal nem birnak.
Mint a' Proféták erről ſzomorú jővendőléſt irnak.
Oh! nagy Halálnak ſzőrnyű halálát ki magyarázhattya?
Oh! ſiralomnak ſiralmas vóltát ſzámba ki-foghattya?
Kinek kezdetit láttya, de végét ſoha nem tudhattya.
Rettennyetek-meg, oh ti bűnősők, a' kik ezt hallyátok!
Es nyakatokrúl az kárhozatnak terhét le-hánnyátok:
Hogy a' Chriſtuſnak el-jővetelét vigan várhaſſátok.
Oltalmazzon-meg minket az Iſten e' veſzedelemtől,
Szabaditson-meg Szent Fia által minden bűneinktől,
Hogy ne hányaſſunk az őrők tűzre ő Szent Felségétől. *Amen.*

Proſa ſuper idem.

Dies iræ, dies illa, ſolvet ſæclum in favilla: teſte David cum Sybilla. Quantus tremor eſt futurus, quando Judex eſt venturus, cuncta ſtricte diſcuſſurus?

Tuba mirum ſpargens ſonum, per ſepulchra regionum, coget omnes ante thronum.

Mors ſtupebit, & natura, cùm reſurget creatura, judicanti reſponſura.

Liber ſcriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur.

Judex ergo cùm ſedebit, quidquid latet apparebit: nil inultum remanebit.

Quid ſum miſer tunc dicturus? quem Patronum rogaturus? cùm vix juſtus ſit ſecurus.

Rex tremendæ majeſtatis! Qui ſalvandos ſalvas gratis, ſalva me fons pietatis.

Recordare JESU *pie, quòd ſim cauſa tuæ viæ, né me perdas illâ die.*
Quærens me ſedisti laſſus; Redemisti Crucem paſſus: Tantus labor non ſit caſſus.
Juſte Judex ultionis, donum fac remiſſionis, ante diem rationis.
Ingemiſco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus: ſupplicanti parce DEUS.
Qui Mariam abſolviſti, & Latronem exaudiſti, mihi quoq; ſpem dediſti.
Preces meæ non ſunt dignæ; ſed tu bonus fac benignè: Ne perenni cremer igne.
Inter oves locum præſta, & ab hædis me ſequeſtra, ſtatuens in parte dextra.
Confutatis maledictis, flammis acribus addictis, voca me cum benedictis.
Oro ſupplex, & acclinis, cor contritum quaſi cinis: gere curam mei finis.
Lachrymoſa dies illa, quâ reſurget ex favilla judicandus homo reus.
Huic ergo parce DEUS. *Pie* JESU *Domine dona eis requiem.* Amen.

Eadem Proſa Vngaricè.

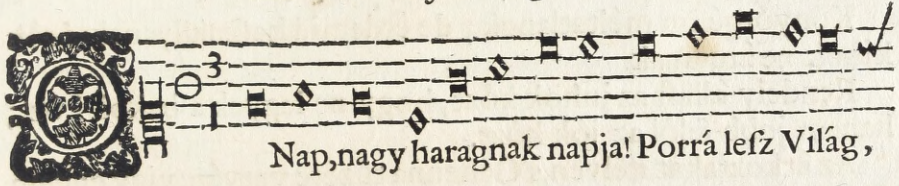

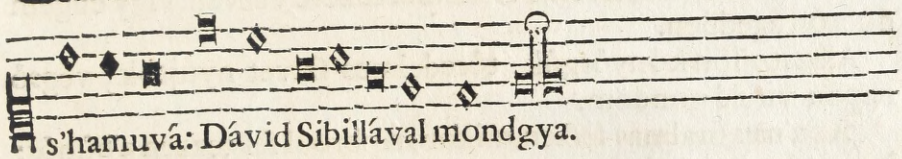

Melly nagy rettegés leſz akkor, a' Birónak el-jötekor, iſzonyú ſzám-vételekor!
A' Trombiták meg-harſognak, kikre hóltak fel-támadnak, Törvény-ſzékhez állattatnak.
Halál, s'terméſzet el-ájúl, látván hogy az hólt ſirjából, a'ſzám-adáſra fel-indúl.
Irott Könyvek el-hozatnak, kikben mindenek meg-vadnak, honnan ſententiát mondnak.

Azért a' Biró le-ûlvén, s' minden titkot ki-jelentvén, végső ſzót vár minden, felvén.

Akkor ſzegény mit felellyek, ſzóſzóllójúl kit kereſſek; holott még az jók-is félnek?

Földnek rettenetes Ura; Menynek irgalmas adója: Follyon reám ſebed kúttya.

Kegyes Jesus emlekezzél, hogy értem-is kênt ſzenvedtél; kimúltomkor kedvelteſſél.

Kereſvén engem fáradtál; meg-váltván kênt nagyot láttál: ingyen tûrni ne láttaſſál.

Bûntetés igaz Birója, légy bûnöm meg-bocsátója; ſzám-adâſom tágitója.

Nyögök ſok bûneim alatt, orczám pirúl vêtkem miatt; nyújtsd ſzegénynek malaſztodat.

Ki Magdolnán könyörûlél, az Latornak meg-engedél; belém reménséget öntél.

Könyörgéſim méltatlanok; de érdemid haſznállyanak: örök kinok ne árcsanak.

Rendely álláſt az juhok közt, hogy ne legyek a' bakok közt; hanem jobb-felől az jók közt.

Az átkoztakat itélvén, s' Gehenna tûzére vetvén; vigy engem dûcsöſſégedben.

Alázatoſſon könyörgők, töredelmes ſzivet nyújtok; végső napon viſeld gondom.

Az a'nap ſiralmas léſzen, mikoron porbúl fel-rezzen a' bûnös; hogy törvényt végyen.

Ennek azért légy irgalmas, kegyes Jesus légy jútalmas; légyen helye nyúgodalmas. *Amen.*

A' VEG-

A' VEGHETETLEN ŐRŐKKE-VALOSAGRUL.

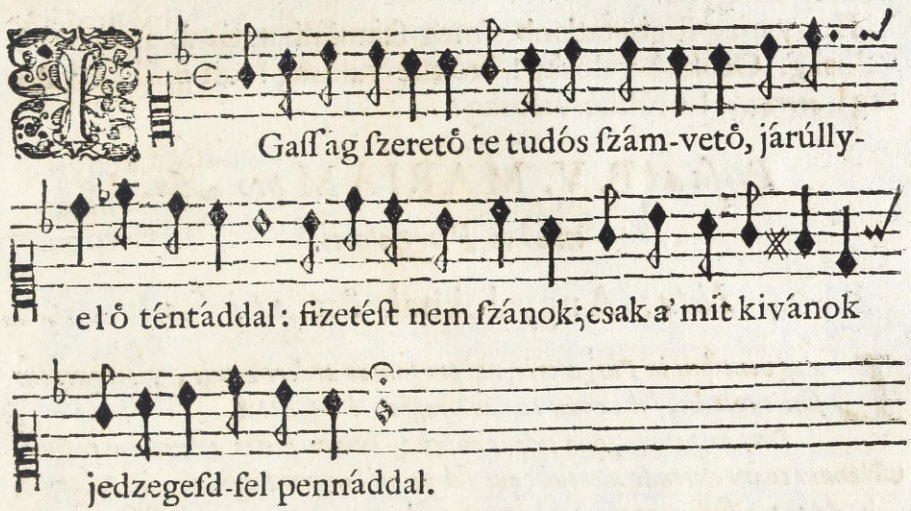

Mitől fogva világ áll, hány-féle virág nevekedett a' földbűl? az égen hány csillag éjjel-nappal villag? s' hány gyöngy-ſzem lőtt a' kődbűl?

A' Tenger hány csőpbűl áll; és a' fölyhőkbűl vaj, s' hány csőp eſső eſett? Hány Angyal kárhozott? s' reánk hány kint hozott Adam, mikor el-eſett?

A' tenger fövenyit, s'annak ſok őrvényit tedd hamar egy ſommába: s' hány csőpp ártatlan vér moſt boſzſzú-álláſt kér, igaz Abeltől-fogva?

Add mellé vadait a' földnek, s' barmait, minden ſzőrők ſzálával; füveknek magvait, vizeknek habjait; a' tenger halaival.

Madarak tollait, s'a' fáknak ágait; azoknak levelével: A'ſzőllő-ſzemeket, s' appró követskéket; földnek minden férgével.

Veſd-meg, hány ember hólt; s'hajok-ſzála hány vólt, Adam Atyánktól fogva? hány ſzem-pillantás vólt, s' földre hány csőpp viz folyt világ kezdettől-fova?

Ah!

Ah! veſd-el pennádat, s'ſzegezd-bé téntádat; mert ezt véghez nem viſzed: de bár meg-vetnéd-is, s'ſzámba tehetnéd-is ezeket; de meg-hidgyed:

Hogy meg-foghatatlanb, s'meg-ſzámlálhatatlanb az örökké-valóság. Örökké-valóság! örökké-valóság! oh örökké-valóság! *aternitas*! örökké-valóság!

Proſa ad B. V. MARIAM *pro Animabus Purgatorii.*

Nota: Angyaloknak &c. *ut infra.*

LAnguentibus in Purgatorio, qui purgantur ardore nimio, & torquentur ſine remedio, ſubveniat tua compaſſio. ô MARIA.

Fons es patens, quæ culpas abluis; omnes ſanas & nullum reſpuis. Manum tuam extende mortuis, qui ſub pœnis languent aſſiduis. ô MARIA.

Ad te pia ſuſpirant mortui, cupientes de pœnis erui, & adeſſe tuo conſpectui, & gaudiis æternis perfrui. ô MARIA.

Clavis David, quæ cœlum aperis; nunc beata ſuccurre miſeris, qui tormentis torquentur aſperis, educ eos de domo carceris. ô MARIA.

Lex juſtorum, norma credentium, vera ſalus in te ſperantium; pro defunctis ſit tibi ſtudium, aſſiduè orare Filium. ô MARIA.

Benedicta, per tua merita te rogamus, mortuos ſuſcita; & dimittens eorum debita, ad requiem ſis eis ſemita. Amen.

EÜNNEP NAPOKRA VALO ENEKEK.

BOLDOG ASZSZONYRUL.

REGI ENEK.

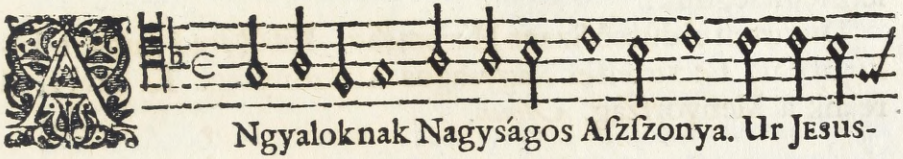

Ngyaloknak Nagyságos Aſzſzonya. Ur Jesus-

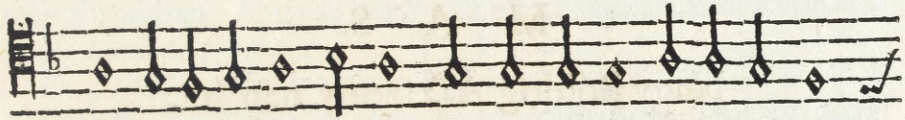

nak dûcsôſſéges Annya. Menyorſzágnak Királyné Aſz-

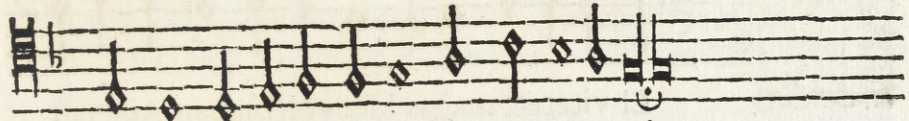

ſzonya. Paradicsomnak meg-nyilt kapuja.

Reâd néznek árváknak ſzemei. Özvegyeknek keſerves ſzivei. Szegényeknek nyomorúlt ûgyei. Bûnôsôknek óhajtó lelkei.

Néked ſzóllunk Szûzeknek Virága. Patriárchák Nemes unokája. Apoſtolok tiſzteletes Annya. Minden Szentek édes vigaſága.

Aſzſzonyoknak vagy tiſzta tûkôre. Férfiaknak baj-vivó fegyvere. Királyoknak oktató Meſtere. Magyar orſzág válaſztott Vezére.

Gyönyörködöl Angyali ſzékedben. Serafimok vig ſzeretetiben. Cherubimok nagy bölcseſſégében. Szent Karoknak rendes ſeregiben.

Aldott vagy te Jesusnak Dajkája. Atya Iſten ſzépségesLeánya. Szent Léleknek ſzerelmes Mátkája. Szent Háromság leg ſzebb alkotmánya.

Emlekezzél Angyali Karokrúl. Emlekezzél Adam Fiairúl. Emlekezzél bűnös ſzólgaidrúl. Nagy óhajtva hozzád kiáltókrúl.

Rettenetes a'mi baj-viváſunk. Mert kegyetlen a'mi ellenségünk. Rettenetes végső ki-múláſunk. Ha te Szent Szűz nem léſz ſegitségünk.

Dicsirteſſél dűcső Szent Háromság. Kitől árad minden lelki jóſzág. Dicsirteſſél Nagyságos Aſzſzonyság. Ki által ízáll reánk a' Menyorſzág. *Amen.*

M A S.

Nagy Bóldog Aſzſzony napjára.

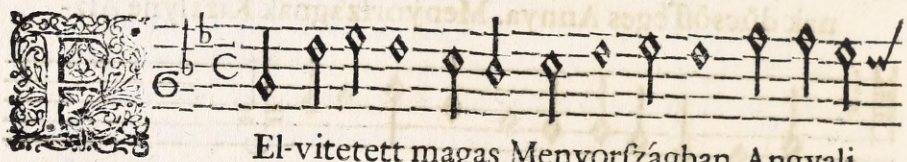

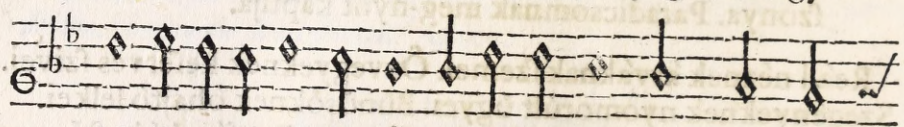

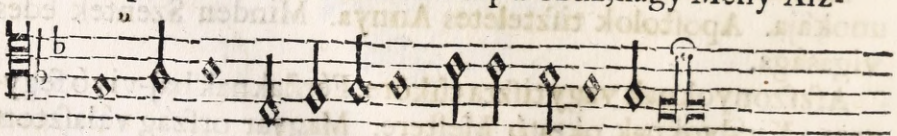

A' Vő-

A' Vő-Legény ő ſzerelmesével. Szeplőtelen drága Jegyesével. Kit el-jegyzett arany gyűrűjével: Vigadoz ma' minden Szenteivel.

A' ſzép Fiú ſzerelmes Annyával, Kinek ſzopta Szűz tejét ſzájával; Edgyűtt beſzél ez nap ő magával: Kedveskedik néki ſok javával.

Szent Attyának fényes Udvarában. Felső Sion drága Városában. Dűcsőſſéges ſzép Palotájában; Már bé-viſzi nagy vigaságában.

Az életnek belső rekeſziben. Szeretetnek édes kebeliben. Nagy győnyőrűségek bővségében. Maga mellé űlteti ſzékiben.

Bé-telik itt a' Dávid Sóltára, Kit éneklett Világ hallottára: A' Királyné, Királynak jóbjára állapodik, őrők társaságra.

Fel-őltőzött Vont-arany ſzoknyában. Kűlőmb ſzinű drága ſzép formában. Angyali kar fölött méltóságban. Emeltetett-fel nagy Aſzſzonyságban.

Ez a' Salamontúl meg-mondatott: Ezer ſzépek kőzzűl válaſztatott. Ki fényeſen, mint nap fel-támadott. Dűcsőſſéggel meg-koronáztatott.

Ez ama ſzép Iſtennek áldotta; Kinek méhét Szent Lélek ſzállotta. Szűz tejével Jesust fel-tartotta; Ki a'mennyet, és földet alkotta.

Ez a' Szentek fénlő tiſztasága. Gyenge Szűzek ékes győny virága. Mártyromok arany pálma ága. Confeſſorok őrőme, s' vigsága.

Aſzſzonyi rend Nemes bóldogsága. Réghi Atyák buzgó kívánsága. Angyaloknak kedves múlatsága. Az Iſtennél minden fölőtt drága.

Sokan vóltak Nemes Aſzſzony népek; Dicsiretes tudománnyal ſzépek. Tiſztaságok virágában épek; De ennek csak nyomában ſem léptek.

Sok Leányok kincset gyűjtőttenek. Sok Aſzſzonyok gazdaggá lőttenek. Sokan nagy hirt, nevet viſeltenek; De ettől mind meg-előztettenek.

A' leg jóbbik rêſzt el-válaſztotta. A' bölcseſſég titkait megfogta. A' gyors futáſt által-úton tudta: Mert mindenek rendit meſzſze hadta.

Az hól más a' kincset el-végezte: Ez ott ſzedni elsöben kezdette. Tálentomit meddig terjeſztette; Senki ſoha csak meg ſem nézhette.

Nagy a' mi Aſzſzonyunk Nemeſſéggel. Dücsöſſéges Királyi felséggel. Mindeneket fel-halad ſzépsêggel: Mint Nap, csillagokat fényeſſéggel.

Méltó bizony ez a' dicsiretre. Erdemes a' nagy tiſzteletekre. Nemzetségekről Nemzetségekre, terjeſzſzük-ki ſok ezer izekre.

Oh! te ékes Angyali bóldogság. Menyorſzágból földre ſzállótt újság. Emberek közt tündöklő gazdagság. Iſten elött fénlő világoſſág.

O ſzépséges lelki világoſſág. Szüz Leányi drága ſzent Anyaság. Téged illet ſz. Szüz e' méltóság. Tekéntetes, Nagyságos Aſzſzonyság.

Téged illet Menyben a' tiſztelet. Angyali ſzép fényes karok felett. Fiad után végy máſodik helyet: Mert nincs hozzád ki haſonló lehet.

Vigadgy azért ſzép dücsöſségeſen. Iſten ſzine elött nagy kedveſen. Es reánk-is tekincs kegyelmeſen; Kik kiáltunk hozzád keſerveſen.

Imádkozzál értünk Szülöttödnek. Nyerj kegyelmet tőle népeidnek. Kik általad kegyelmet kereſnek. Es elötte ſirván eſedeznek. *Amen.*

KIS ASZSZONY NAPJARA.

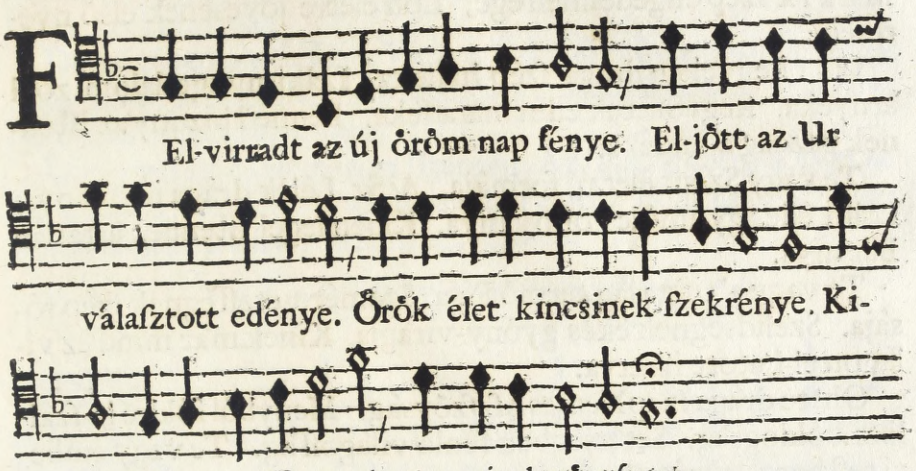

El-érkezet ez Nap e' világra az üdvôsség kincsének Sáfára. Ki Szent Fiát hozta ez Világra: Hogy a'siralmas foglyokat vigye szabadságra.

Ez nap szûletett nagy vigaságra az Istennek Annya ez világra. Kit Isten emelt nagy méltóságra. Minden teremtett állatok fölött Aszszonyságra.

A' Szent Angyalok már Aszszonyollyák. Kik Paradicsom kapuit állyák. Haragos fegyvereket le-rakják; Es ô szép lakó helyekben örômmel fogadgyák.

Tellyes az ég új dicsiretekkel. Zeng az egész föld vig énekekkel. A' Szent Angyalok nagy seregekkel hirdetnek már békességet, szép igéretekkel.

Ez meg-hólt élet fel-támasztója. Békességnek jó út mutatója. üdvôsségnek új örôm mondója; Es Angyali barátságnak helyére hozója.

Ez, Evának útát nem követte. Fiait halálban nem ejtette; Sôt az halálból életre vitte: Hogy az Istennek Szent Fiát ez világra szülte.

Evânak rût engedetlensége, lôn az ember életének vége. MARIA ſzép engedelmeſſége, Lôn életre jövésének elsô nyeresége.

Oh! kegyelem drága ſzép hajléka. Lelki nyugodalom zôld árnyéka. Régi Szétek édes maradéka, Benned bizony az Iſtennek gazdag ajándéka.

Te vagy Szent élet új formája. A' Sz. Lélek drága irtoványa. Lelki édes gyümôlcs óltoványa. Kiben legel Iſtennek ártatlan Bárányа.

Te vagy a' tiſztaság termô Fája. Szemérmeteſſégnek ſzép rósája. Szelidségnek ékes gyöny-virágja. Kinek már mind ez világon el-hatott illattya.

Oh! te drága ſzép Nemes Aſzſzôyság. Menyből fôldre le-ſzállott bóldogság. Setétségben fénlô világoſſág. Te vagy emberi teſtben ôltôzött Angyalság.

Sôt te, ki az Iſtent bé-fogadtad. Tiſztaságos ôledben nyúgattad. A' dûcsôſſég Urát fel-tartottad. Kivel az Angyalokat mind meſzſze fel-halattad.

Oh! Szûzeſſég ſzép eleven képe. Ezer kôzzûl ki-válaſztott ſzépe. Kivel nem ér az ég fényeſſége: Mert álmélkodva jár hozzá annak követsége.

Te vagy a' Szent Lélek ſzép Temploma. Bôlcseſſégnek drâga Talentoma. Lelki élet új Paradicsoma. Kiben nem vólt ſoha bûnnek ſemmi mocskos nyoma.

Tiſzta vagy te mindê makulátúl. Epp vagy a'bûn mérges fulánkjátúl. Tiſztán fogantattál Szent Anyádtúl. Tiſztaságban tartattál-meg az Iſten Fiátúl.

Nem ſzûletett világra olly kellô. Sem ollyan Szent élettel tündöklô; Kit meg nem ſzoritott a' bûn gyeplô: Csak téged nem illetett-meg ſemmi homály ſzeplô.

Mert egyedûl csak te találtattál: A' ki méhedben ſzûzen fogadtál. Szûléſedben ſzûzen meg-maradtál. Az hól máſok megtôrôdtek, te ott virágzottál.

Ha ki

Ha ki téged meg-foſztand ezektûl, az Angyali tiſzta ſzentségektûl; Melly adatott néked az Iſtentûl: Bizony a' pokol rút ſzeleſû azon kereſztûl.

De, mi téged oh! Szûzek Virága. Üdvöſſégünknek ſzép arany ága. Kitôl adatott lelkünk váltsága: Magaſztalunk mig fenn marad lelkünk ſzabadsága.

Dicsirteſſék Menyben az Iſtenség. Az három ſzemélyben az egygyeſſég. Kit illet a' véghetetlen Felség. Földön, Mennyen mind örökké adaſſék tiſzteſſég. *Amen.*

MAS REGI ENEK. I

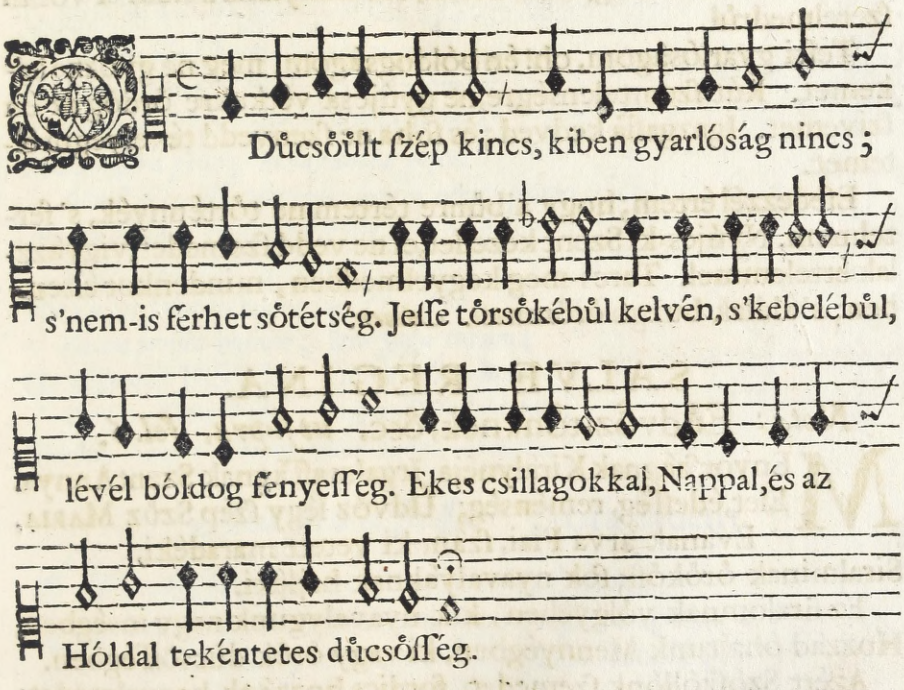

Te ſzép Liliom ſzál, kibôl kegyelem ſzáll minden teſtre ez földön. S' kinek drága kerte, önte világ ſzerte drága illatott; midôn minden nagy átokba ſzálna, s' kárhozatba, a' veſzedelmes ûdön.

Te

Te Menyország úttya, s' Paradicsom kúttya, ki ránk kegyelmet öntött. S' kinek tiszta mellye drágalátos teje, nevele szép Virágot. Ki minden bűnöktül, ördögnek kezébül meg-váltá ez Világot.

Te szép Hajnal-csillag, ki mindenkor villag, Nap-támadása előtt. S' ki ártatlanságban, fénlél ezvilágban az Isten szeme előtt. Te méhedben szálla a' ki nagy kint valla, s' mi-nékünk válcságunk lőtt.

Te csudálatos szín; kire nézve bűn, s' kin, csendesül kegyelmedbül. S' kinek óltalmával az ördög távúl áll, s' erőtlen kisértésbül. Kötözd-meg, mert kerül, tör-hányással készül el-vonni szerelmedrül.

Testi gyarlóságom, oh! én bóldogságom, meg ne győzze lelkemet. Rút szemtelenségre, ne gyújcsa vétkekre ördög az én szivemet. Igazgassa kedved; és soha ne szenvedd tévelyegni éltemet.

Esedezzél értem; hogy a' bűnre tértem ne történnyék, s' fertelmem. Nyújcs-ki Szent kezedet, el ne vedd szemedet, vigyázzlak értelemmel. Tarcs-meg kegyelmedben, mindenkor éltemben; s' áldlak buzgó örömmel. *Amen.*

SALVE REGINA.

Nota: Üdvözitönknek, &c. *ut supra, fol. 6.*

MEnyországnak Királynéja. Irgalmasságnak Szent Annya. Elet, édesség, reménség; Üdvöz légy szép Szűz MARIA.

Evának árva Fiai, szám-ki vetett maradéki,
Siralminak örökösi; sok nyavalyáknak hajléki.

Ez siralomnak völgyében, kik nyavalygunk nagy inségben,
Hozzád óhajtunk Mennyégben, ki vagy örök dücsősségben.

Azért Szószóllónk szemedet, fordics hozzánk kegyelmedet:
Es a' te bűnös népedet, óltalmazzad hiveidet.

Oh! édes Szűz irgalmadat, mútasd-meg kegyes völtodat:
Hóltunk után Sz. Fiadat mútasd-meg, s' bóldogságodat. *Amen.*

AVE

Hymnus, de B. V. MARIA.

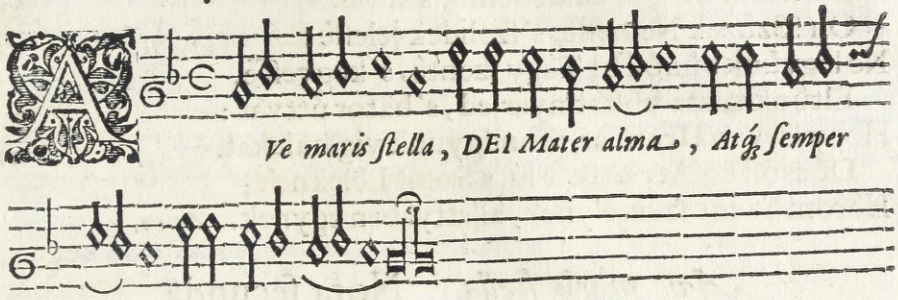

Sumens illud Ave, Gabrieles ore,
Funda nos in pace; Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis, Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle; Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe Matrem; ſumat per te preces,
Qui pro nobis, Natus tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis, inter omnes mitis;
Nos culpis ſolutos, mites fac, & caſtos.
Vitam præſta puram; Iter para tutum:
Ut videntes JESUM, ſemper collætemur.
Sit laus DEO Patri, ſummo Chriſto decus,
Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

Ave maris ſtella. Nota eadem.

Üdvöz légy Maria, Tengernek Csillaga.
Mindenkor Szűz Anya, Egek nyilt kapuja.
Kit Gabriel Menyből Üdvözle Iſtentől;
Őrizz háborutúl: Evátúl vőtt jajtúl.
Old bűnünk békóját. Add ſzemünk világát.
Moſd-el lelkünk mocskát. Kérjed jónk adását.

Mutaſd Anyaságod, Vegye imádságod,
A' ki értünk magod akart lenni, s' árod.
Oh! Szűzek Nemeſſe; s' ſzelidek jeleſſe:
Ne legyünk bűnőſſé; Tégy ſzenté, s' kegyeſſé.
Eltünk tiſzta vóltát nyerjed, s' bátor úttyát:
Hogy látván Urunkat, mondgyunk vig hálákat.
Dücsőſſég Atyának, Fiú, s' Szent Léleknek;
Három Szent ſzemélynek, állattyában egynek. *Amen.*

Ave maris ſtella. Nota ſecunda.
Eűdvőzitőnknek &c. *ut ſupra fol. 6.*

TEngernek fényes Csillaga, Űdvőz légy Chriſtus Szent Annya.
Szűzeknek Szűz ſzép Virágja. Mennyeknek meg-nyilt kapuja.
Ki Menyből küldött követtül, Űdvőzlettél Gabrieltül,
Oltalmazz ellenséginktül, Evától vött inséginktül.
Bűnünknek óld-meg kőtelit: Vakoknak nyiſd-meg ſzemeit.
Vedd-el nyavalyánk terheit. Nyerjed Iſtennek javait.
Mutaſd Anyánknak magadat; Engeſztellyed SzentFiadat.
Hallya-meg kőnyőrgéſedet: Ki nem utálta méhedet.
Kegyes, és válaſztott ſzép Szűz; kinek lelkében nincsen bűz.
A' bűnt, melly éget mint a' tűz, ólcsd, és tőlünk távúl el-űzd.
Nyerj nékünk tiſzta életet. S' innét bátor ki-menetelt:
Hogy Jesusnak láſſuk ſzinét. Kóſtolhaſſuk nagy őrőmét.
Hálát adgyunk az Iſtennek. Atya, Fiú, Szent Léleknek.
Egyenlő Három ſzemélynek, egy állatú Iſtenségnek. *Amen.*

O *Glorioſa*

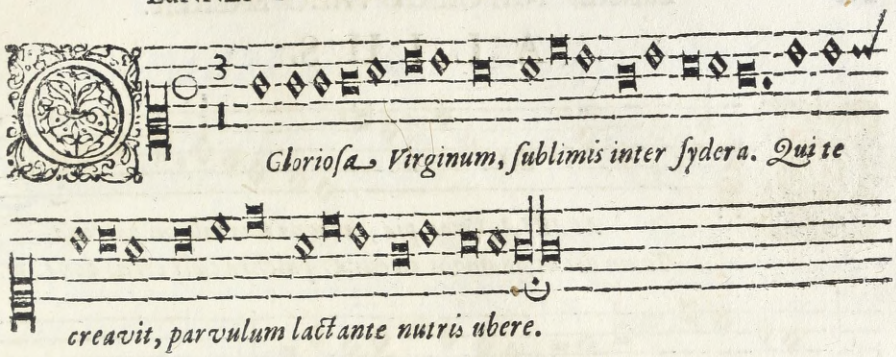

Quod Eva triſtis abſtulit, tu reddis almo germine;
Intrent ut aſtra flebiles, Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua, & aula lucis fulgida;
Vitam datam per Virginem, gentes redemptæ plaudite.
MARIA Mater gratiæ, Mater miſericordiæ;
Tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.
JESU *tibi ſit gloria, qui natus es de Virgine;*
Cum Patre, & almo Spiritu, in ſempiterna ſæcula. Amen.

O Glorioſa Virginum, &c.

Notæ eadem.

OH! dûcsô Szûz, ki ſzûzeket fellyûl múlod, s' az egeket,
Szent emlôddel Teremtôdet, gyermek korában nevelted.
A' mit el-vôtt tôlünk Eva, meg-térité méhed magva;
Hogy Menybe innen vigadva mehetnénk, lôl Meny-kapuja.
Te vagy a' nagy Ur ajtaja, s' fényeſſégnek Palotája.
Ôrûlly váltott nép; mert Annya lôn életünknek MARIA.
Malaſztnak Annya MARIA, irgalmaſſágnak Aſzſzonya;
Légy lelkünk óltalmazója, s' vég órán bé-fogadója.
JESUSnak légyen dûcsôſſég, Szûztôl a' ki ſzûletteték,
Atyának, és Szent Léleknek, Szent Háromság egy Iſtennek.
Amen.

ALIUS.

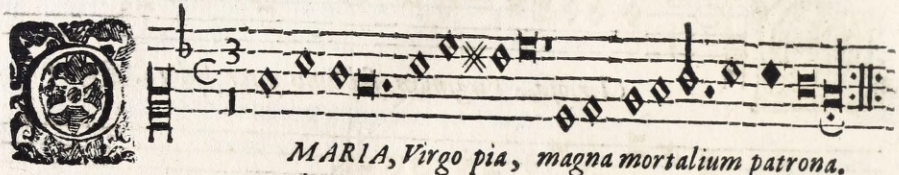

MARIA, Virgo pia, magna mortalium patrona.
Tuum decus, quamvis cæcus, & pulchra cæli cerno dona. ℟.

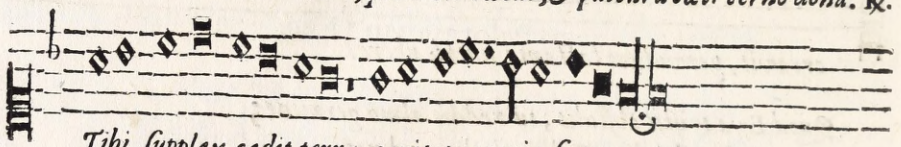

Tibi ſupplex cadit terra, canit præconia ſyncera.

O MARIA, nos in via; & tu in patria triumphas,
Nos extrema torquent mala; & tu in gloria exultas. ℟.
Ne nos pupillos relinque, ſed in periculis defende.
O MARIA, Mater pia, & afflictorum conſolatrix,
Inter luctus, tuos vultus ſpectamus magna Imperatrix. ℟.
Pectus ſuſpirat, & dolor, ad Matrem currit gemens amor.
Cæli Princeps, & Regina, reple nos gratiâ divinâ.
Orci diras pelle hydras, ô mundi grandis Heroina. ℟.
Sub tuis ſignis pugnamus, tuâ virtute militamus.
O MARIA, Mater pia, te votis pſallimus ſynceris;
O Aurora, ſine mora, noſtris precamur fulge terris. ℟.
Tua lux ſemper ſerena, de Cælo gaudia fert plena.
O Corona vitæ bona, rara voluptas Angelorum,
Cæli roſa, & formoſa, grandes delitiæ cælorum. ℟.
Tuo trahamur decore, tuo nos recrea fulgore.
O MARIA, per te via patet errantibus ad vitam,
Habent Ducem, habent lucem, qui quærunt patriam Cæleſtem. ℟.
Qui ſcit à Matre amari, nequit à Filio damnari.
Ergo pia, lux MARIA, vetus Patrona Ungarorum,
Nobis fave, tuum ave dum canit turba pupillorum. ℟.
Tuo creſcamus favore, tuo flagrabimus amore. Amen.

O MARIA, *Virgo pia.* Nota eadem.

SZűz Maria, Chriſtus Annya, emberi nemzetnek óltalma, Szentségedet, s' ſzépségedet Meny, Fóld álmélkodva csudállya. ℟.

Néked ſzólgálnak az Egek, dicsirnek Angyali ſeregek.
O Maria, dűcsőſſégből tekincs ránk, kik vagyűk ſzűkségbe.
Légy ſzóſzóllónk, s' gyámolitónk, kik itt nyavalygunk ez életbe. ℟.

Oltalmazz veſzedelemtűl, kik oſtromoltatunk a' bűntűl.
O Maria, kegyes Anya, nyomorúltak vigaſztalója,
Bűnősőknek, s' el-eſteknek légy kegyelmes gyámolitója. ℟.
Minnyájan hozzád kiáltunk, és tőled ſegitséget várunk.
O Maria, nagy Ur Annya, Menyeknek Kiralyné Aſzſzonya.
Baj-vivóknak biztatója, és ellenségűnknek rontója. ℟.
Záſzlód alatt vitézkedűnk, ne hadgy hiveidet el-veſznűnk.
O Maria, kegyes Anya, téged tiſztelűnk vig énekkel.
Téged áldunk Szent Aſzſzonyunk, zengedező dicsiretekkel. ℟.
A' te ſzent emlekezeted, gerjeſzt ſzivűnkben nagy őrőmet.
O életnek koronája, Angyali karok ékeſſége,
Eghi róſa, és viola, földi emberek reménsége. ℟.
Utánnad ſiet mi ſzivűnk, és téged áhit a' mi lelkűnk.
O Maria, az életre te vagy lelkűnknek kalaúza,
Kik kereſik Menyorſzágot, azoknak vagy fényes lámpáſa ℟.
A' kik tőled ſzerettetnek, Szent Fiadtól meg nem vettetnek.
Azért ô ſzent Szűz Maria, réghi Magyarok Pátronája,
Orſzágodra, s' kis nyájadra tekincs, s' légy óltalmazója. ℟.
Nőjőn bennűnk ſzent ſzerelmed, és tőlűnk áldaſſék ſzent Neved. *Amen.*

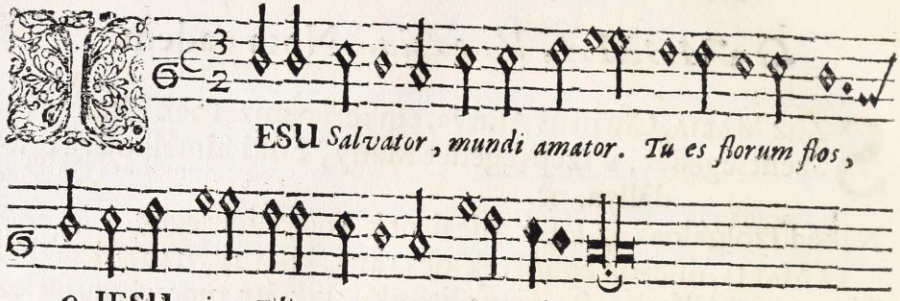

Conditor rerum, Chriſte Rex Regum. Tu es florum flos. O JESU *&c.*
DEI Genetrix, Hæreſum victrix. Tu es florum flos.
O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis.

Inviolata, intemerata,
O vitæ vena, gratiæ plena,
Surgens aurora, tota decora.
O maris ſtella, Jeſſe puella.
O veneranda, & prædicanda.
Myſtica roſa, tota formoſa.
Columba una, pulchra ut luna.
Tota dilecta, ut Sol electa.
Concluſus hortus, ſalutis portus.
Roſa divina, & ſine ſpina.
Ignara fellis, favus es mellis.
O glorioſa, ô Cœli roſa.
In Sion colle, amicta Sole.
O coronata, ſtellis ornata.
Mulier fortis, devictrix mortis.
O fons ſignatus, quo DEUS natus.
O Noë iris, & iræ finis.
O Cadès palma, ô Mater alma.
Tu Gedeonis, es concha roris,
O Advocata, immaculata.

Tu es florum flos.
O Mater pia,
Virgo MARIA,
ora pro nobis.

Templum pudoris, & vas honoris.
Hera Cœlorum, & Angelorum.
Patriarcharum, Lux Prophetarum.
Apoſtolorum, Doctrix Doctorum.
Martyrum gemma, Virginum ſtemma.
Sit tibi Chriſte, modulus iſte. Tu es florum flos.

Tu es florum flos.
O Mater pia,
Virgo MARIA,
ora pro nobis.

O JESU *pie, fili MARIÆ: Eja audi nos.*
Et tibi Mater, alma ter, quater. Tu es florum flos.
O Mater pia, Virgo MARIA, ora pro nobis. Amen.

JESU *Salvator, &c.* Nota eadem.

JESUS ſzerelmünk, és üdvöſſégünk. Te vagy virág ſzál:
O kegyes JESUS, kit MARIA ſzült, halgaſſ-meg minket.
Terẽtő Iſten, kinél jobb nincsẽ. Te vagy virág ſzál. O kegyes &c.
Iſtennek Annya, bűnnek rontója. Te vagy virág ſzál:
O kegyes Anya, ſzép Szűz MARIA, kőnyörögj érettünk.

O ſzeplőtelen, s' meg-fedhetetlen.
Eletnek fája, Frigynek ládája.
Tündöklő Hajnal reggeli Nappal.
Jeſſe Leánya, s' tenger Csillagja.
O tiſztelendő, és dicsirendő.
Te titkos róſa, Hivek orvoſa.
Galambnál kedvesb, hóldnál-is tellyesb.
Eppen ſzerelmes, mint Nap olly fényes.
Bé zárlott kert vagy, életre part vagy.
Egéſzlen ékes, ſoha nem vétkes.
Edes lépes méz, kit epe nem néz.
Sionnak hegyén, fel-tetczett nap-fény.
Csillagok fénye, bús ſziv reménye.
Aſzſzõy vagy erős, ki halált meg-győſz.
Meg-jedzett kút-fő, kiből Iſten jő.
Noënak jegye, haragnak vége.

Te vagy virág ſzál,
O kegyes Anya,
ſzép Szűz MARIA,
kőnyörögj értünk.

Kedves

Cades pálma-ága, Aron virága
Gedeon gyapja, s' égnek harmattya.
Omi ſzóſzóllónk, és bátorítónk.
Iſten leánya, malaſztnak Annya.
Szűzeſſég helye, Iſten edénye.
Királyné Aſzſzony vagy Angyalokon.
Pátriárchákon, és Profétákon.
Apoſtolokon, és Doctorokon.
Mártyrok gyöngye, Szűzek ſzebbike.

Te vagy virág ſzál,
O kegyes Anya,
ſzép Szűz MARIA,
könyörögj értünk.

Légyen ez néked Chriſtus éneked. Te vagy virág ſzál.
O kegyes JESUS, kit MARIA ſzült, halgaſſ-meg minket.
Néked-is Anyánk, kit magaſztalánk. Te vagy virág ſzál:
O kegyes Anya ſzép Szűz MARIA, könyörögj értünk. *Amen.*

ALIUS.

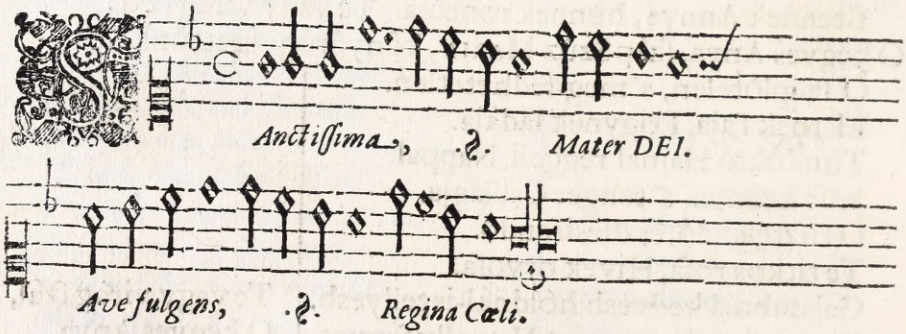

Salve clara ſtella maris, Quâ proceſſit lux ſolaris.
O MARIA flos Virginum, Velut roſa, vel lilium.
Funde preces ad Filium, Pro ſalute fidelium.
Affer opem labentibus, Ne frangamur tot caſibus.
Per te Mater, peccatorum remiſſio ſit cunctorum.
Imperatrix Angelorum, Eſto memor fragilium.
Præbe tuis auxilium, Sis afflictis ſolatium.
Cum venerit mortis dies. Nobis detur æterna quies. Amen.

Sanctiſ-

Sanctiſsima, &c. Nota eadem.

OH ſzẽtséges. ℣. Szűz MARIA, Menyorſzágnak. ℣. Királynéja.
Tengereknek ſzép csillaga, ki által jőtt nap világa.
Oh! MARIA ékes róſa, Szűzeſſégnek ſzép virága.
Eſed ezzél hiveidért, Szent Fiadnál, s' bűnősőkért.
El-eſteknek légy gyámola, s' fáradtaknak nyúgodalma.
Te általad Chriſtus Annya, tőrűlteſſék bűnünk sóldgya.
Angyaloknak Királynéja, légy népednek ſzóſzóllója.
Légy betegek orvoſſága, ſzomorúak vigaſága.
Midőn el-jő végső napunk, halálunkor légy óltalmunk. *Amen.*

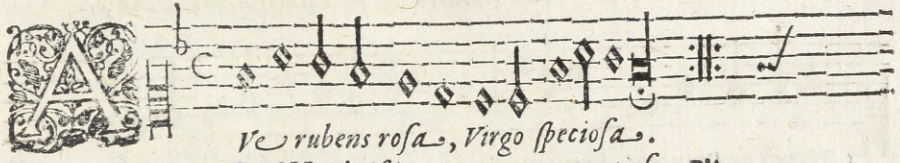

Ve rubens roſa, Virgo ſpecioſa.
JESU *Chriſti Mater, tu es gratioſa,* ℟.

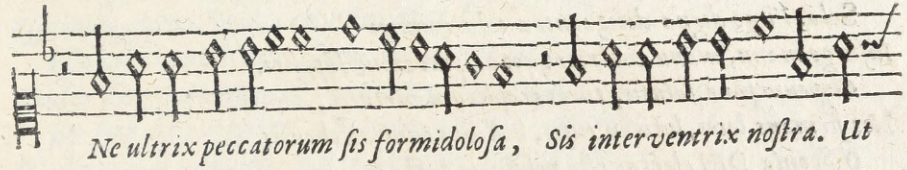

Ne ultrix peccatorum ſis formidoloſa, Sis interventrix noſtra. Ut

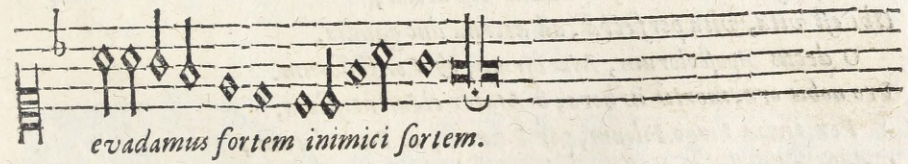

evadamus fortem inimici ſortem.

Salve ardens rubus, nihil concrematus; Ex te Rex Cœlorum eſt in orbem natus. ℟. *Te ſibi præelegit Sponſam ſpecioſam, Dominam Angelorum, Cœleſtium polorum, Omnium regnorum.*

Eja, Virga Jeſſe virens, & florida; Munda corda noſtra nimium arida. ℟. *Ne ſinas nos perire, mortemq; adire. Ut crimen evadentes, gloriam tibi demus, in cœlis canentes.*

Ave Imperatrix, noſtra Advocatrix, virtutum amatrix, munerum donatrix. ℟. *Splendes Aurea urna, porta es recluſa, per ſpiritum aperta, facta fuiſti certa, nuntio reperta.*

In extrema hora advoca Filium, cum maxima turba Sanctorum omnium. ℟. *Fac, ſatage pro nobis, tuis piis donis. Ut per tuum juvamen, evadamus examen, faxis Virgo.* Amen.

ALIUS.

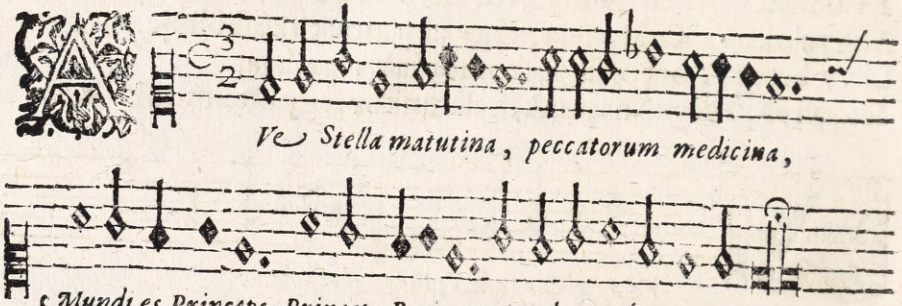

Sola, Virgo digna dici; contra tela inimici
Inſurge manu, manu victrici; corde precamur ſupplici.
Clypeum pone ſalutis, tu es trophæum virtutis,
Nos firmans locis, locis in tutis, hoſtibus cunctis obrutis.
O Sponſa DEI electa, eſto nobis via recta,
Ubi eſt vita, vita perfecta, ad æterna duc gaudia.
O decus Apoſtolorum, Martyrum, & Confeſſorum.
Pro nobis ora, mortis in hora, ô Mater clementiſſima.
Per tuum Virgo Filium, per Patrem, ac Paraclytum,
Adſis ad noſtrum, noſtrum obitum, & da fœlicem exitum. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

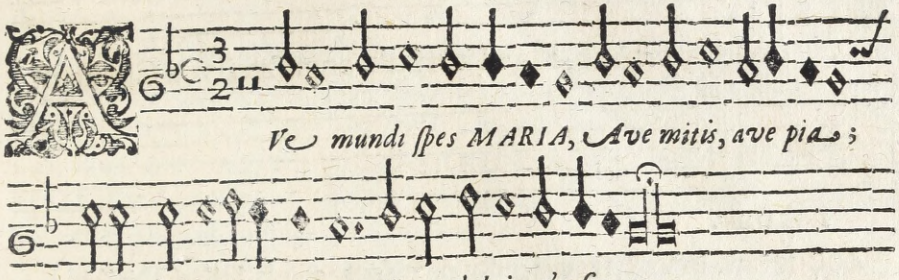

Ve mundi ſpes MARIA, Ave mitis, ave pia;

Ave charitate plena, Virgo dulcis, & ſerena.
Sancta parens JESU *Chriſti, electa ſola fuiſti,*
Eſſe Mater ſine viro, & lactare more miro.
Angelorum imperatrix, peccatorum conſolatrix;
Conſolare me lugentem, in peccatis jam fœtentem.
Precor te Regina Cœli, Corde pio, & fideli.
Me habeto excuſatum, apud Chriſtum tuum Natum.
Nam peccavi illi ſoli. O MARIA *Virgo noli*
Eſſe mihi aliena, gratiæ cœleſtis plena.
Eſto cuſtos cordis mei. Signa me timore DEI.
Confer vitæ ſanitatem, & da morum honeſtatem.
Da peccata me vitare. Et quod juſtum eſt amare;
O! dulcedo virginalis. Nunquam fuit, nec eſt talis.

MAS.

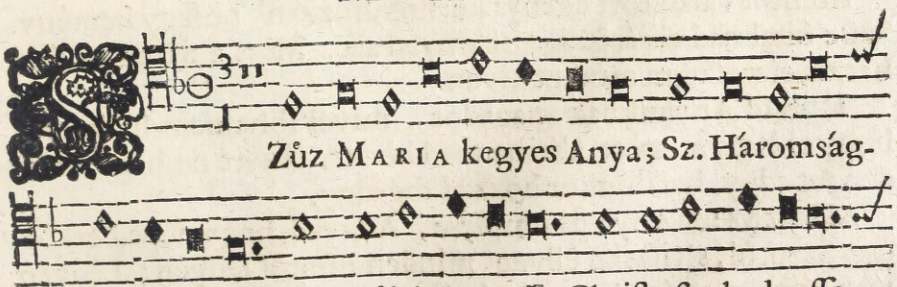

Zûz MARIA kegyes Anya; Sz. Háromság-

nak Leánya: Szent Lélek Jegyeſſe, Chriſtuſna kedveſſe.

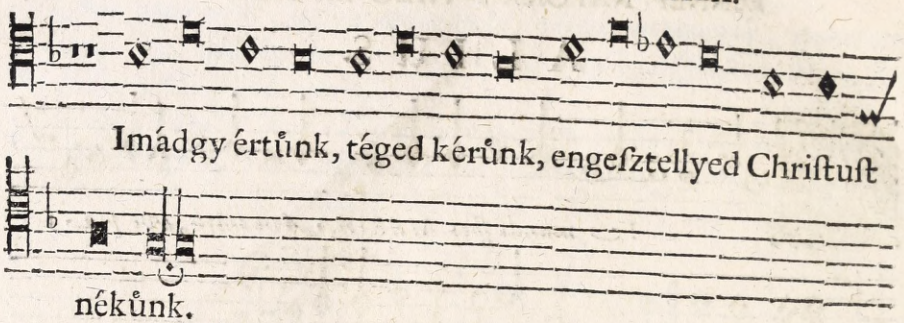

Zokognak árvák ſzivei; Sirnak özvegyek lelkei: kiáltván te hozzád, Szűz Anya ne útáld kiáltáſink, s' óhajtáſink kegyelmeſſen fogadd hozzád.

Ekes Mennyei virág-ſzál: ki méhedben meg-virágzál. Mútaſd-meg ſzinedet, ſegélyd-meg népedet, eſedezvén, s' engeſztelvén add-meg látnunk ſzülöttedet.

Róſa ſzinü ſzép gyenge Szűz; kinek lelkében nincsen bűz. Ellenséged roncs-meg, fiaidat tarcs-meg, légy óltalma; a' bűn halma ne nyomja-meg, légy paiſa.

Eredendő vétek-nélkül, fogontattál ſzeplő-nélkül, tiſzta mindeneſtül lelked minden bűntül. O drága Szűz! ô kegyes Szűz! moſogaſſ-meg vétkeinkbül.

Dicsiretre méltó Szűz vagy. Kegyeſſéged mert igen nagy. Könyörögj népedért, a' te ſeregedért. Imádgy Iſtent, nyerhecz mindent, Jesust engeſzteled mihent.

Iſtentől válaſztott edény; kérünk, hozzánk ne légy kemény. Szűz óltalmad alá fogadgy ſzárnyad alá. Mert a' Sátán ez föld hátán, el-veſzteni minket kiván.

Mutaſd Anyánknak magadot, mivel ſoha nem hallatott; hogy el-hagyattatott, a' ki benned bizott. Azért ne hagy, minden jót adgy, halálunkor hozzád fogadgy.

Aldott Szent Anya gyümölcse, Adgyad, hogy néped erkölcse, Szentül, s' tiſztán éllyen, minden bűntől féllyen; Légyen igaz, rút mocsok, s' gaz, féſzket ne verjen lelkünkben.

Réghi

Réghi Profetâk iráſa, bé-tellyeſedett mondáſa: Hogy az Iſten Fia, tőled Szűz MARIA ſzűlettetik, s' meg-tőretik pokolnak minden kapuja.

Te azért Iſten ſzűlő Szűz, adgyad, hogy a' Mennyei tűz, ſzivűnkben gerjedgyen, lelkűnkben terjedgyen; Szentűl éllyűnk, bűntől féllyűnk, hogy igy veled Menyben legyűnk.

Oltalmazz-meg ellenségtűl. Őriz-meg eretnekségtűl; De az igaz hitben, tarcs-meg mind végiglen. O kegyes Szűz! ô édes Szűz! eſedezzél értűnk Menyben.

Dicsiret légyen Anyának, s' az ő Fiának Chriſtuſnak, mi vigaſztalónknak, a' Szent Háromságnak, légyen áldás, hálá-adás az áldott Szűz MARIÁnak. *Amen.*

ALIUS.

Nota: *Ave Mater* JESU, *&c. fol. 8.*

STella maris, ô MARIA, *expers paris, parens pia,*
Plebem tuam reſpice.
Vitam portans, vitæ porta, nos ſupportans, nos conforta,
Nosq; fortes effice.
Tu Matrona ſanctæ ſpei, Mater bona, Mater DEI;
Virgo vena veniæ.
Tu ſuävis, delicata, cœli clavis, fabricata
Manu ſapientiæ.
Spes ſalutis, pacis portus, vas virtutis, florens hortus,
Liliorum area.
Tu ſerena Sole pleno, Cella plena vino mero,
Granum ſine palea.
Pietatis fons amœnus, Charitatis calix plenus,
Hoſpites inebrians.
Tu devotis das virtutem; Tu ægrotis das ſalutem:
Reos reconcilians.

O benigna Virgo gaude, ſummè digna ſummâ laude,
Summè venerabilis.
Gaude roſa pura, decens, ſpecioſa, ſemper recens,
Flos immarceſcibilis.
Styrps beata, fac placatum Patrem nata, parens Natum.
Nobis peccatoribus.
Ut te duce ſervi tui, poſſint verâ luce frui,
Choris in cœleſtibus. Amen,

ALIUS.
De B. V. MARIA Tempore peſtis.

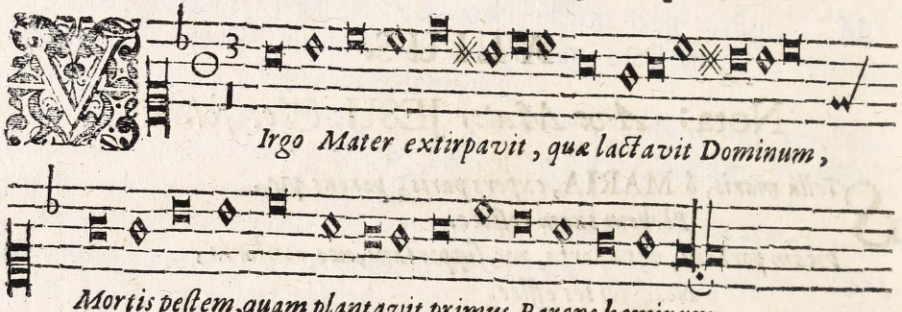

Ipſa Virgo nunc dignetur ſydera compeſcere,
Quorum bella plebem cedunt, diro mortis vulnere,
Medicina Chriſtiana, ſanos ſerva, ægros ſana.
Quod non valet vis humana, ſit in tuo Nomine.
Glorioſa ſtella maris, ſummis digna laudibus,
Nos à peſte tuearis, & à mundi fraudibus.
Audi nos; nam te Filius nihil negans honorat.
Salva nos JESU, *pro quibus Virgo Mater te erat.* Amen.

Hymnus.

S. Casimiri, de B. V. MARIA.

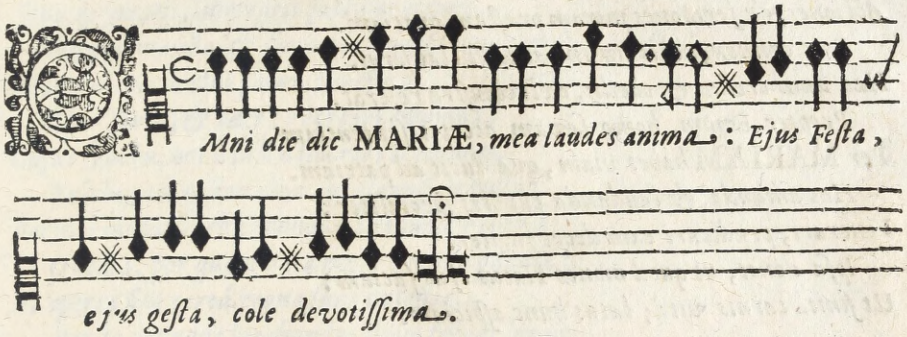

Contemplare, & mirare ejus celsitudinem:
Dic fœlicem Genitricem, dic Beatam Virginem.
Ipsam cole, ut de mole criminum te liberet.
Hanc appella, ne procella vitiorum superet.
Hæc persona, nobis dona contulit cœlestia:
Hæc Regina, nos divinâ illustravit gratiâ.
Lingva mea, dic trophæa Virginis puerperæ;
Quæ inflictum maledictum miro transfert germine.
Sine fine, dic Reginæ mundi laudum cantica:
Ejus bona semper sona, semper illa prædica.
Omnes mei sensus, ei personate gloriam:
Frequentate tam beatæ Virginis memoriam.
Nullus certè tam disertæ extat eloquentiæ.
Qui condignos promat hymnos ejus excellentiæ.
Omnes laudent, unde gaudent Matrem DEI Virginem,
Nullus fingat, quòd attingat ejus celsitudinem.
Sed nec esse, (quod prodesse piis constat mentibus)
Ut intendam, quòd impendam me ipsius laudibus.
Quamvis sciam, quòd MARIAM *nemo dignè prædicet:*
Tamen vanus, & insanus est, qui illam reticet.

Cujus

Cujus vita erudita disciplinâ cælicâ,
Argumenta, & figmenta destruxit hæretica.
Cujus mores, tanquam flores exornant Ecclesiam:
Actiones, & sermones miram præstant gratiam.
Evæ crimen, nobis limen paradisi clauserat.
Hæc dum credit, & obedit, cæli claustra reserat.
Propter Evam, homo sævam accepit sententiam,
Per MARIAM *habet viam, quæ ducit ad patriam.*
Hæc amanda, & laudanda cunctis specialiter:
Venerari, prædicari eam decet jugiter.
Ipsa donet, ut quod monet Natus ejus faciam:
Ut finitâ carnis vitâ; lætus hunc aspiciam.

Secunda Pars.

O Cunctarum fœminarum decus, atq; gloria;
Quam electam, & evectam scimus super omnia.
Clemens audi, tuæ laudi quos instantes conspicis;
Munda reos, & fac eos donis dignos cælicis.
Virga Jesse, spes oppressæ mentis, & refugium;
Decus mundi, lux profundi, Domini sacrarium.
Vitæ forma, morum norma, plenitudo gratiæ;
DEI templum, & exemplum totius justitiæ.
Virgo salve, per quam valvæ cæli patent miseris;
Quam non flexit, nec allexit fraus seepentis veteris.
Generosa, & formosa David Regis filia;
Quam elegit Rex, qui regit, & creavit omnia.
Gemma decens, rosa recens, castitatis lilium;
Castum chorum, ad polorum quæ per ducis gaudium.
Actionis, & sermonis facultatem tribue,
Ut tuorum meritorum laudes canam strenuè.
Opto nimis, ut imprimis des mihi memoriam;
Ut decenter, & frequenter tuam cantem gloriam.

Quam-

Quamvis muta, & polluta mea ſciam labia:
Præſumendum, nec ſilendum eſt de tua gloria.
Virgo gaude, omni laude digna, & præconio.
Quæ damnatis, libertatis facta es occaſio.
Semper munda, & fœcunda Virgo tu puerpera;
Mater alma, velut palma florens, & fructifera.
Ejus flore, & odore recreari cupimus,
Cujus fructu, nos à luctu liberari credimus.
Pulchra tota, ſine nota cujuſcunq; maculæ:
Fac nos mundos, & jucundos, te laudare ſedulè.
O beata, per quam data nova mundo gaudia;
Et aperta fide certâ regna ſunt cœleſtia.
Per te mundus lætabundus novo fulget lumine,
Antiquarum tenebrarum exutus caligine.
Nunc potentes ſunt egentes, ſicut olim dixeras:
Et egeni fiunt pleni, ut tu prophetaveras.
Per te morum nunc pravorum relinquuntur devia:
Doctrinarum perverſarum pulſa ſunt præſtigia.
Mundi luxus, atq; fluxus docuiſti ſpernere.
Deum quæri, carnem teri, vitiis reſiſtere.
Mentis curſum tendi ſurſum, pietatis ſtudio:
Corpus angi, motus frangi, pro cœleſti præmio.
Tu portâſti inter caſti ventris clauſtra Dominum,
Redemptorem, ad honorem nos reformans priſtinum.
Mater facta, ſed intacta genuiſti filium,
Regem regum, atq; rerum Creatorem omnium.
Benedicta, per quam victa mortis eſt verſutia:
Deſtitutis ſpe ſalutis, datur indulgentia.
Benedictus Rex invictus, cujus mater crederis:
Qui creatus, ex te natus, noſtri ſalus generis.

Tertia Pars.

REparatrix, conſolatrix deſperantis animæ:
A preſſura, quæ ventura malis eſt, nos redime.

Pro me pete, ut quiete ſempiternâ perfruar:
Ne tormentis, comburentis ſtagni miſer obruar.
Quod requiro, quod ſuſpiro; mea ſana vulnera:
Et da menti te poſcenti gratiarum munera:
Ut ſim caſtus, & modeſtus, dulcis, blandus, ſobrius;
Pius, rectus, circumſpectus, ſimultatis neſcius.
Eruditus, & munitus divinis eloquiis;
Timoratus, & ornatus ſacris exercitiis.
Conſtans, gravis, & ſuävis, benignus, amabilis.
Simplex, purus, & maturus, patiens, & humilis.
Corde prudens, ore ſtudens veritatem dicere.
Malum nolens, DEUM colens pio ſemper opere.
Eſto tutrix, & adjutrix Chriſtiani populi:
Pacem præſta, nè moleſta nos perturbent ſæculi.
Salutaris ſtella maris: ſummis digna laudibus.
Quæ præcellis cunctis ſtellis, atq; luminaribus.
Tuâ dulci prece fulci ſupplices, & refove:
Quidquid gravat, vel depravat mentes noſtras, remove.
Virgo gaude, quòd de fraude dæmonum nos liberas.
Dum in vera, & ſincera DEUM carne generas.
Illibata, & dotata cœleſti progenie.
Gravidata, nec privata flore pudicitiæ,
Nam quod eras, perſeveras, dum intacta generas.
Illum tractans, atq; lactans, per quem facta fueras.
Commendare me dignare Chriſto tuo filio.
Ut non cadam, ſed evadam de mundi naufragio.
Fac me mitem, pelle litem, compeſce laſciviam,
Contra crimen da munimen, & mentis conſtantiam.
Non me liget, nec fatiget ſæculi cupiditas;
Quæ indurat, quæ obſcurat mentes ſibi ſubditas.
Nunquam ira, nunquam dira me vincat elatio,
Quæ multorum ſit malorum ſæpius occaſio.

Ora

Ora DEUM, ut cor meum ſuâ ſervet gratiâ:
Nè antiquus inimicus ſeminet zizania.
Da levamen, & juvamen tuum illis jugiter,
Tua feſta, tua geſta qui colunt alacriter.

Nota eadem.

Azon Szent Caſimirus Hymnuſſa Magyarúl.

MOndgy naponként, és óránként lelkem dicsireteket
MARIÁnak, Szűz Anyának, úlly vigan ünnepeket.
Gondolkodgyál, s' álmélkodgyál felségén Aſzſzonyodnak;
Mond bóldognak, és áldotnak; mond Iſtenünk Annyának.
Engeſztellyed, és tiſztellyed; hogy a' bűntől meg-mencsen:
E'-hez fordúlly, s'arczal borúlly; hogy őrdög meg ne ejcsen.
Erre ſzemlély; mert e' ſzemély drága gyümölcsöt hozott
Nékünk Menybűl, s' ſzent méhébűl irgalmaſságot adott.
Győzedelmét, és védelmét nyelvem ennek énekeld:
Ekeſſégét, s' dűcsőſſégét tellyes erőddel neveld.
Mert átkától, s' rút árkától a' pokolnak meg-mentett:
Menyorſzág kőzt, s' ez világ kőzt állandó frigyet vetett.
Mondgy vég-nélkűl, vig énekűl néki ſzép dicsiretet:
Szentségéről, s' kegyelméről tégy vig emlekezetet.
Minden izem; tagom, s'réſzem ſzent Szűzet dicsirjétek:
Enekekkel, és verſekkel gyakran emlegeſſétek.
Nincs olly elme; ki értelme ſzent Szűzet fel-érheſſe:
Ertekével, bőlcs nyelvével, ezt méltán dicsirheſſe.
Minden vallya, s' mágaſztallya, mint Szűléjét Iſtennek:
De ne véllye; hogy fel-érje ſenki felségét ennek.
Mind-az-áltat, alázattal illik hozzája mennünk:
Sok irgalmú, s' nagy hatalmú Szűz óltalmát kereſnünk.
Tudom, ſenki ollyan nincs, ki Szűzet méltán tiſztelné:
De meg-kábúlt; s' eſze fordúlt, ki ezt ne énekelné.

Kinek fénlő, s' ég érdemlő élete meg-áldatott:
Rút kevélység, s' eretnekség általa meg-rontatott.
Szűz Anyával, mint fáklyával Isten nyája tündöklik:
Életében, s' beszédében Isten malasztya fénlik.
Eva vétke, s' tiltott étke az eget bé-zárlotta:
Ez épsége, és hivsége viszontag fel-nyitotta.
Eva törbe ejté, s' bűnbe az emberi nemzetet:
E' Szűz által, ki malasztal tellyes, nyertünk életet.
Nem szólgállya, s' prædikállya senki ezt képtelenül:
Enekléstre, s' dicsiretre mert méltó végetlenül.
E' Szűz adgya (a' mint hadgya Fia) hogy szólgálhassam:
Vig orczáját, s' kegyes Fiát szinről szinre láthassam.

Második Része.

OH nagy nemű, s' győzedelmű Aszszonyok dűcsőssége:
Kit Annyának, s' Aszszonyának vall a' föld kereksége.
Nézd kegyessen, s' szerelmesen a' te tisztelőidet:
Tedd méltókká; s' állandókká a' jóban hiveidet.
Jesse ága, s' szép virága; epett szivnek orvosa:
Föld épsége, s' ég szépsége; és Istennek titkosa.
Elet fája vagy, s' példája minden szent erkölcsöknek:
Palotája, és formája éghi kegyességeknek.
Üdvözléssel, s' engedéssel kitől ég fel-nyittatott:
A' kit amaz, réghi ravasz kigyó meg nem csalhatott.
Tekintetes, s' nevezetes Dávid Király Leánya:
El-választott, ki alkotott téged egek Aszszonya.
Gyémánt fényű, s' rósa színű; tisztaság lilioma:
Kivel épül, vigad, s' szépül Menyország birodalma.
Eghi jókkal (ékes szókkal kérlek) engem nemesits:
S' hogy te kedved szerint, Neved dicsirhessem, bátorits.
Leg elsőben, add szivemben a' te szeretetedet:
Hogy terjeszsze, és gerjeszsze lelkem tisztelteted.
Noha bénna nyelvem, s' néma, ajakim fertelmesek;
De Szentséged, s' dűcsőssége'd én nálam szerelmesek.

Örülly

Őrülly, vigadgy, és hálát adgy; mint méltó dicsiretre:
Mert te hittél, s'igy ok lőttél nékünk az új életre.
Tiſztasággal, s' igaſſággal bűvölkődő drága Szűz:
Mint virágra, s' pálma ágra, Iſten rád gyümölcsöt fűz.
Jóságoddal, s' jóſzágoddál bóldogúlni akarunk:
Kinek magva jókkal rakva; s' nékünk ſzerelmes Urunk.
Oh ſzépséges Szűz, és kegyes; ki vagy makula-nélkül:
Tégy tiſztákká, s' igazakká minket-is; s' vétek-nélkül.
Bóldog emlő, s' nagy érdemlő, melly ſzoptatott gyermeket:
Ki meg-nyitá, s' meg-újitá minékünk az egeket.
Uj világgal, és virággal általad föld tündöklik:
Sötétsége, s' bűdőſſége réghi kődnek el-oſzlik.
Gazdag dúſok, moſt kóldúſok; miként te meg-mondottad:
S' kik éheztek, moſt bé-tőltek; a' mint meg-profétáltad.
Meg-fordúlnak, és újúlnak általad roſz ſzokáſok.
Meg-pirúlnak, s' el-borúlnak a' ſok hamis vallaſok.
Tanitottál, s' példát adtál világ útálására:
Délczeg teſtnek, s' roſz erkőlcsnek meg-zabolázására.
Szemeinket, s' elméinket hogy menyben igazgaſſuk:
Tagainknak, s' ſzokáſinknak indúlatit fogyaſſuk.
Táplálgattad, s' apolgattad a' mi Üdvőzitőnket:
Szűz méhedben, s' kebeledben hordoztad életünket.
Anya lőttél; Szűzen ſzűltél Fiat mi váltságunkra:
Dűcsőſſégnek, s' fényeſſégnek Urát vigaſſágunkra.
Aldott ſzemély; kitől kevély halál meg-tapodtatott:
S' bűnős ágnak, Menyorſzágnak kapuja meg-nyittatott.
Aldott légyen, s' velünk tégyen jót, kit Anyánknak hiſzünk:
Mert ſzűletett, ki teremtett minket, tőled ſzép Szűzünk.

Harmadik Réſz.

ELeſztője, s' ébreſztője ki vagy kétes ſzivünknek:
Légy veſztője, s' ſillyeſztője a' mi ellenségünknek.
A' mint kértem, imádgy értem; s' vigy Abrahám keblében:
Hogy ne eſſem, s' ne viteſſem a' kárhozat tűzében.

Im dicsirlek, s' azon kérlek; hogy meg-gyógyicsd ſebemet:
Erdemedből, s' kegyelmedből tőröld-el ſok vétkemet.
Tiſzta, s' olly Szűz, mint a' ſzép tűz leheſſek; s' mértékletes:
Igaz, kegyes, és kegyelmes; irgalmas, ſzerelmetes.
Nagy ſzerelmű; s' gyors értelmű az éghi tudományban:
Iſten félő; s' Szentül élő mennyei hagyományban.
Ajtatos, s' álhatatos; ſzelid, és kellemetes:
Józan, tűrő, ſok jót tévő; nyájas, elmés, s' értelmes.
Igaz-mondó; s' a' romlandó világon, alázatos:
Teſt gyűlölő, bűn kerülő; s' a' jóban ſzorgalmatos.
Te őrzőjök, s' ſegitőjök légy a' kereſztyéneknek:
Üdvöſſéget, s' békeſſéget nyerj az igaz hiveknek.
Oh! Egeknek, s' Tengereknek tündöklő ſzép csillaga:
Kinn a' föld, s' Meny; sőt a' Nap-fény álmélkodik ő maga.
Szent érdemed, és kegyelmed által ſzivem támogaſd:
A' mi fáraſzt; s' bűnt meg-áraſzt, rólunk azt le-rázogaſd.
Ördög kézből, s' örök tűzből az embert meg-mentetted:
Igaz teſtben, s' terméſzetben midőn Iſtent nemzetted.
Tiſztaságban, s' igaſſágban noha Fiat fogadtál:
Ekeſſégtül, s' ſzűzeſſégtül de te meg nem foſztattál.
Mert Szűz vóltál, s' ſzűz maradtál, midőn tőled ſzületett:
Azt ſzoptatván, s' apolgatván, a' ki téged teremtett.
Méltóztaſſál ſzent áldáſſal Fiadnak ajánlani:
Fejem tűzre, s' örök bűzre hogy ne kezdgyen ſzállani.
Lágy-ſzivűjé; s' edgyűgyűvé engemet tégy végetlen:
A' bűn ellen, s' ördög ellen őrizz, kérlek, ſzűntelen.
Meg ne ejcsen, s' ſzégyenitsen ez világnak ſzerelme:
El-ámittya, s' meg-vakittya, kit meg-csalhat örőme.
Rút dőlyfőſſég, és gyűlőlség elmém meg ne foghaſſa:
Pokol mérge, s' undok férge ſzivemet ne rághaſſa.
Reménkedgyél, s' törekedgyél Fiad előtt érettem:
Hogy tekincsen rám, s' meg-mencsen kintül, kit érdemlettem.
Légy óltalmok, s' diadalmok, kik űlik űnnepedet.
Vig verſekkel, s' énekekkel tiſztelik ſzent Nevedet. *Amen.*

A' TÖBB DÚCSÖÚLT SZENTEKRŰL.

A' Szent Angyalokrúl.

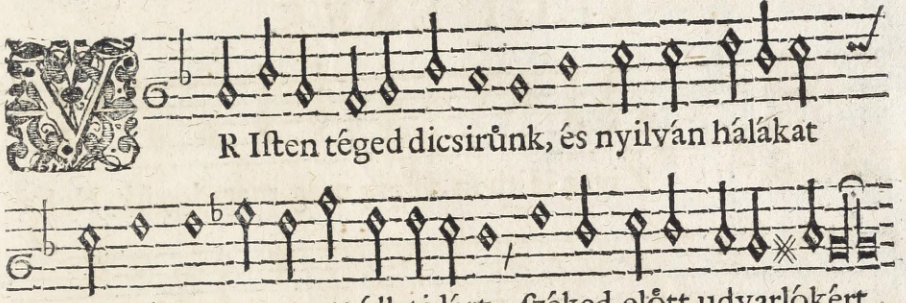

Tűndöklenek, és fénlenek, te Szent ſzemélyedre néznek,
Mindenkor ſzódat halgattyák, kik bölcseſſégeddel rakvák.
Nem nyúgoſznak, ſem aluſznak, hanem mind arra vigyáznak,
Hogy tenéked ſzólgállyanak, és a' te kicsiny nyájadnak.
A' reghi dűhös ellenség gyűlöli, s' irigységgel-ég,
S' csak az után leſelkedik, te néped hogy el-oſzollyék.
Nem hever azért, ſem nyúgſzik; ſiv, riv, mint Crocodilus gyik:
Kereng, forog; tört, s' hállót vét; hogy roncsa Chriſtus ſeregét.
Vigyáz az Angyali ſereg, ki Ur Chriſtus után leveg,
Te népedet takargattya, s' ördög álnokságát rontya.
Szent Daniel példánk ebben, Oroſzlányok közt veremben
E'-képpen a' nagy jámbor Lót, Angyal által ſzabadúlt vólt.
Az égő kemencze tűze nem árthata, de kedveze
Három Iffiaknak nagy lángban, az Angyal lőn meg-tartásban
Ez mái nap-is Ur Iſten, igy őriſz ſok veſzély ellen,
Altala Szent Angyalidnak; a' kik őrző-űl adatnak.

Azét-

Azért Ur Iſten dicsirünk, és méltán hálákat adunk,
Mint az Angyali ſok ſereg, téged dicsirni nem ſzünt-meg.
Kérünk-is Uram tégedet, mindenkor kéſzen tarcs őket,
Hogy óltalmazzák népedet, kik bőcsüllik ſzent Nevedet. *Amen.*

A' SZENT APOSTOLOKRUL.

REGI ENEK.

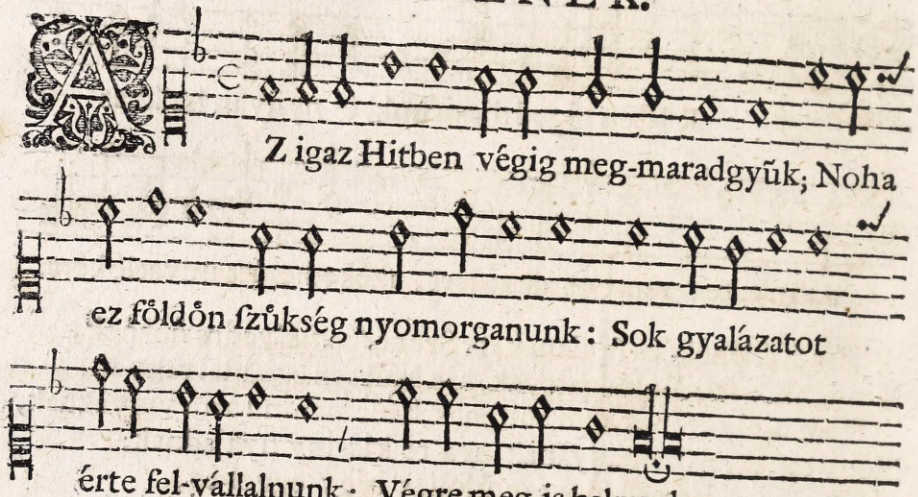

Példájúl vannak a' Szent Apoſtolok: Kiknek ſzavokra ſzámtalan Országok, meg-tértenek ſok nagy roppant Városok. Chriſtus Hitire.

Mert elméjeket igaz tudománnyal. Sziveket erős álhatatoſsággal meg-erősíték; hogy ne gondolnának ſenkinek átkával. Mennyeiekben magokat foglalák: A' földieket pedig megutálák, mind ez világot ſemminek álíták, s' Chriſtusért el-hagyák.

Mint a' lépes méz édes vala ſzavok: Azért mindenütt kedves tanitáſok, hatalmas Szent Lélektől vött ſzólláſok, mennyei vallások.

Szent

Szent Péter mene Roma Városában, kit Nero Csáſzár foga haragjában, föld-felé fővel feſzité Romában; meg-hala illy kinban.

Szent Pál Apoſtol Aſiát bé-járá: Es onnét iſmét bé-mene Romába, Feje véteték; őrőmeſt meg-hala Iſtennek ſzólgája.

Szent András pedig Simon Péter Báttya, Nagy Scythiában Chriſtuſt prædikállya; De meg feſzité ótet az Achaja kegyetlen Birája.

Szent Jakab méne Spaniol orſzágba: Es iſmét viſzſza tére Sidóságba, Herodes Király vetteté rabságba. S' nyakát el-vágatá.

A' ſzerelmetes Szent János kinzaték, Forró olajban Romában főzeték; Pathmusban az után ſzám-ki vetteték, Urban el nyúgovék.

Szent Filep méne az nagy Aſiában; honnét végtére júta Frigiában, lábbal akaſzták-fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Bertalan-is alsó Indiában, Chriſtus Urunkat prædikálla bátran; kiért meg-ólék ótet haragjokban, mind merőn megnyúzván.

Szent Tamáſt felsó Indiában küldék, Méſz-kemenczében valláſáért veték; Dárdával oſztán ótet által verék, Templomban meg ólék.

Dücsó Szent Máthé Szerecsen orſzágban, Foglalván magát a' Szent áldozatban; Altal vereték palloſſal azonban, Királyi Városban.

Máſik Szent Jakab ſokat kinoztaték, nyakra, és före toronybúl vetteték; Hierusálemben ő meg-kővezteték, és agyon vereték.

Szent Thadæus Meſopotámiában, Chriſtuſt hirdeté Edeſſa Városban; Onnét ki térvén júta Perſiában, Babyloniában.

Szent Simon Apoſtol mene Ægyptomban; és onnan végre jútván Perſiában, Szent Thadæuſſal Sányir Városában, ſzenvede Chriſtusban.

Szent Mátyás Apoſtol Macedoniában, és prædikálván iſmét Sidóságban, fejét el-ütvén, meg-ólék nagy kinban; Jérusálembe.

Igy véſzi Világ a' Mennyei jókat, Apoſtoloknak nehéz munkájokat; fáradságokat, igaz mondáſokat, és tanitáſokat.

Ezen Szent hitért ſok Egy-házi rendek ſzidalmat, átkot, vereséget tűrtek; kint, fáradságot, s'halált-is ſzenvedtek. Mellyért őrvendeztek

Szent Ignatiuſt a' vadaknak veték, Jerusálemben Szent Iſtvánt kővezék; Romában pedig Szent Lőrinczet sűték, s'roſtélyon égeték.

Moſt-ſincsen bőcse Chriſtus Igéjének, nincs tiſzteſſégek az ő Hiveinek: Mert igy kell lenni ez Világon ennek; mondáſa Iſtennek.

Jesus Hivei vigan őrvendgyetek, kik boſzſzúságot ez földőn ſzenvedtek. Mert Menyorſzágban bőv jútalmat véſztek; Bóldogokká léſztek.

Mert a'kinoknak keſerű pohárát, ſzükség hogy vegyük megmyrrházott borát; hogy hóltunk után Ur Jesus áldását, veheſsük, s'Orſzágát.

Dücsőſſég néked Teremtő Szent Atyánk, ki Szent Fiadat küldötted mi hozzánk; hogy ő általa meg-ſzabadittatnánk, Bóldogságra jútnánk. *Amen.*

Hymnus. *Exultet orbis gaudiis, &c.*

c *Nota*: Fel-virradt az új őrőm, &c: *fol.* 203.

ORvend az Eg nagy dicsiretekkel, zeng az egéſz föld vig énekekkel; Apoſtolokat dücsőſſégekkel, magaſztallya a' buzgó Nép ſzép tiſzteletekkel.

Oh! ti Világ itilő Birai, sőtét földnek ſzép fényes világi; Eſedezünk mi bűnnek foglyai, hallyátok könyörgésünket Chriſtuſnak ſzólgai.

Kik az Eget ſzóval bé-zárjátok, s'mikor akarjátok iſmét felnyittyátok; mi fogságunkat kérünk hogy láſſatok, és bűneinknek kőtelét nékünk meg-óldgyátok.

Kiknek hatalma alá vettetnek meg-óldozáſi minden népeknek,

nek; könnyebbitsétek terhét mi vétkünknek, vezessétek üdvösségre útát életünknek.

Hogy mikor el-jö az itiletre a' Christus, ez Világnak végére. Minket állasson ö jobb kezére; és vigyen-bé Menyországban örök dücsösségre

Dücsösség légyen a'Szent Atyának, és véle egyenlö Szent Fiának, az Hivek szent Vigasztalójának; egy állatban mind örökké a' Szent Háromságnak.

A' SZENT MARTYROKRUL.

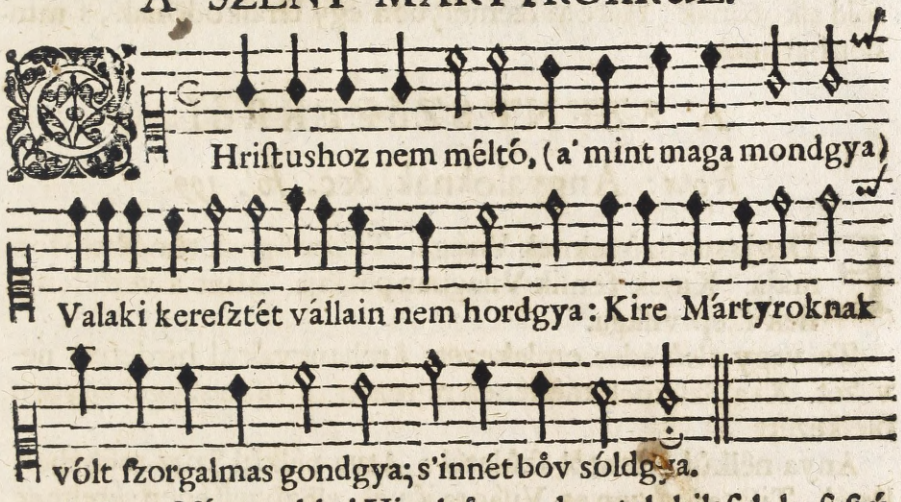

A' szent Mártyrokkal Hivek örvendgyetek, kik sok boszszúságot ez földön szenvedtek: Isten Országában bövjútalmat vesztek; Bóldogok lesztek.

Dücsösség tenéked Teremtö Szent Atyánk, a' ki Szent Fiadat küldötted mi hozzánk; hogy keresztealtal türni tanittatnánk, s' Menybe úgy jútnánk.

A' SZENT CONFESSOROKRUL.

Nota: *Iste Confessor*, &c.

EZ Urunk Jesus bóldog Confessora, kit tisztel minden Népeknek határa; mái nap jútott-bé a' Bóldogságra, s' örök vigságra.

Alázatos vólt, s' csendes ez életben, józan, és tiszta a' romlandó testben, szelid, gyors, és hiv szent igyekezetben; s' okos mindenben.

Betegek, a' kik hozzá folyamodtak nyavalyájokból sokszor meg-gyógyúltak; s' még az hóltak-is életre hozattak, s' fel-támasztattak.

Mi azért ótet most vigan dicsirjük, lelki jószágit égigh fel-emellyük; a' Meñyei jót mi-is hogymeg-nyerjük, ótet arra kérjük.

Dicsiret légyen, s' dücsőssség az Urnak, a' széles kék égh, és föld alkotónak; Három személyben egy Uralkodónak, s' mindenhatónak.

A' SZENT SZŰZEKRŐL.

Nota: Angyaloknak, &c. *fol.* 199.

EDes Jesus Szűzeknek Virága. Tisztaságnak tündöklő formája. Kinek fénlik Világban példája. Mint a' verő-fénynek szép világa.

Te vagy első édes emlekezet. Archangyaltúl hirdetett nevezet. Ki a' Szűznek méhében rejtezett, s' tisztasággal egyben ölelkezett.

Anya-nélkül Istentől szűletél; Atya-nélkül Szűz méhében lépél. Tiszta Szűzen ez Világra jövél, s' Szűzessségén sérelmet nem ejtél.

Soha nem vólt, hogy Világ tudnája, Szűzessségnek ki adott példája. El kezdeték már ennek pállyáia. S' fel-téteték nyertesek pálmája.

A' Szűz Anya hogy Fiat fogadott, A' Szűzessség kincse megnyittatott; és sok drága gyöngyöket ki-adott, mellyel a' föld már meg-gazdagodott.

Fénlik most már sok szép Rubintokkal; mint az ég ragyogó Csillagokkal. Büvölködik drága nagy sok jókkal. Mint a' tavasz sok szép virágokkal.

Tündök-

Tündöklik szép kerte virágokkal, kik tellyesek kedves illatokkal. Bűvölködők sok Nemes plántákkal; kikkel szinlik, mint ki nyilt rósákkal.

Fénlenek a' sok szép Iffiúságok, mint annyi szép tündöklő gyémántok; vélek szelid ájtatosságok, mint szépséges ki-nyilt liliomok.

Tündöklenek a' Szent szűz Leányok. Mint annyi sok illatos virágok: Kiknek drága példás tisztaságok, mint valami ki-nyilt tulipánok.

Ezek bizony a' Világ szépségi, gyümölcsének drágább ékességi: Kiknek az ő érdemes szentségi, Isten előtt egyebek mentségi.

Ezeknek nagy lelki buzgóságok, egek között forgó villámások; Mert ezeknek Isten lakó társok, s' véle vagyon minden barátságok.

Ezek amaz fel-emelt lajtorják, kik fejekkel az egeket tartyák: Zárt-kapuit sokaknak meg-nyittyák, és útait már szabadon járják.

Chriſtusnak mint szerelmes kedvesi. Szeplőtelen választott jegyesi. Ezek sokak Menyben vezetési; olly hathatók ezeknek kérési.

Ez Istennek választott szép nyája, melyben legel ártatlan Báránya, Sion hegyét ki szabadó járja, és gyönyörű füvekkel táplállya.

Csudálatos ezeknek nemzések, mint méheknek szokott ereſztések; virágokbúl lészen terjedések, s' virágokon vagyon legelések.

Eredetek ezeknek szentségben, terjedések lelki ékesſégben. Nyájasságok Istennél Mennyégben; mert ők szentek, mind testben, s' lélekben.

Oh! drága szép méheknek nemzések. Menyben repült ennek ereſztések. Sion hegyén hallatik zengések. Angyalokkal szokott énekléſek.

Enekellyûnk minnyájan ezekkel. Vigadozzunk e'drága Szûzekkel. Dicsekedgyûnk illy ſzép nemzetûnkel, kik Mennyégben élnek Iſtenûnkel.

De Martyrio SS. Virginum. Patris Caroli Scribani è Societate Jesu.

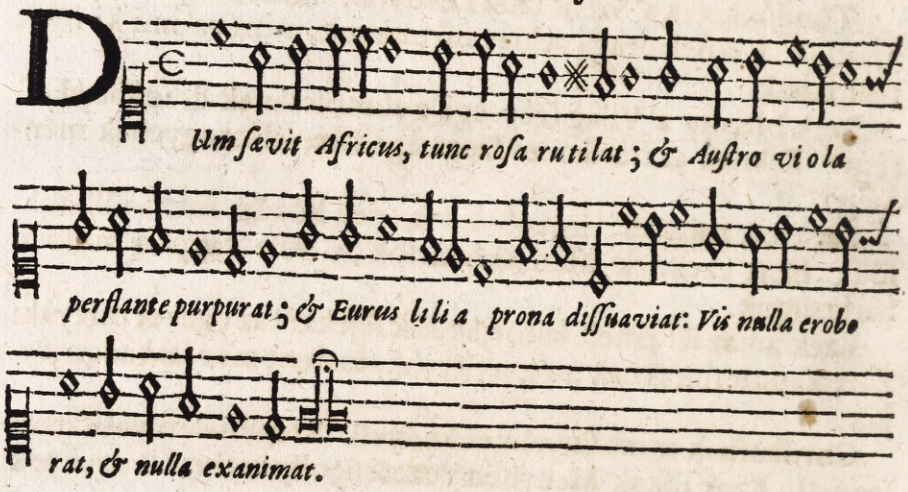

Dum fervet Carnifex, exurgunt Barbaræ. Secantur ubera, clareſcunt Agathæ. Dum fumant balnea, ſurgunt Cæciliæ. Dum tela depluunt, naſcuntur Urſulæ.

Tauro Phalarico ſplendet Pelagia. Flammis, exilio, triumphat Flavia. Unciis, equuleo, cruceq; Eulalia. Virgis, pectinibus, flammis Trebonia.

Rotis, ſartagine, vinclis Euphemia. Tædis ardentibus, fuſte Seraphia. Felle, eraticulâ, ferisq; Maxima. Securi, & oleo ferventi Elampia.

Lucia gladiis; & Agnes ignibus. Chriſtina lacubus, flagris, fornacibus. Suſanna variis torta ſecuribus. Cruce, & lampadibus Firmina ardentibus.

Has Chriſtus gloriâ cæleſti munerat, has Sponſas ſtabili nexu conſociat; è ſexu fragili triumphos numerat, Cæloq; ex humili coronas duplicat.

Pro fuſo ſanguine æternùm purpurat, pro caſto pectore æternùm ſociat, pro momentaneis æternùm pignorat; pro ferro, & ignibus æternùm roborat.

Æternis

Æternis gaudiis, paceq́ inaugurat, Cœloq́ lucidas ſtellas connumerat, pro vita labili æternùm animat; pro pœnis brevibus æternùm recreat.

Maritat humiles donis cœleſtibus, maritat tumidos æternis ignibus, amicat teneras primis virtutibus; laſſantur validi magnis ſceleribus.

Qui ſperas maxima, Cœlos inambula, ut parva referas, mundum perambula; quid ſunt hæc aliud, quàm levis fabula, vel tanquam vitrea commiſſa pocula. Amen.

SZ. MIHALY ARCHANGYALRUL.

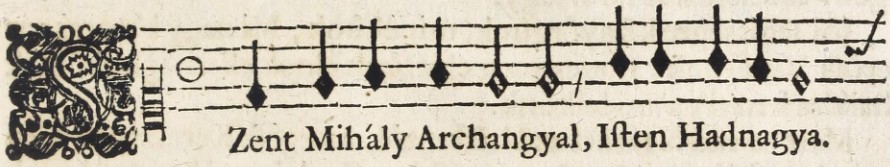

Zent Mihály Archangyal, Iſten Hadnagya.

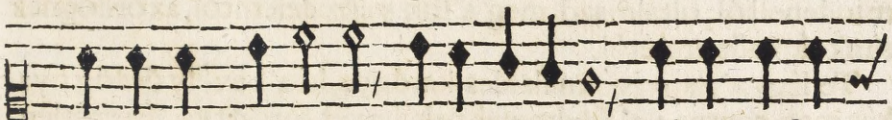

Chriſtuſnak válaſztott erôſs Bajnokja. Kinek győze-

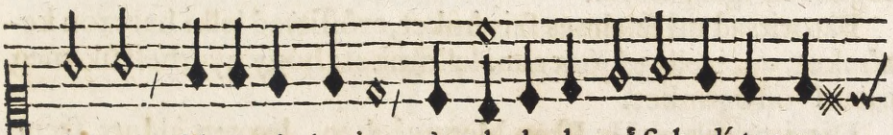

delmes fel-emelt karja, a' pokolnak erôſs hadát meg-

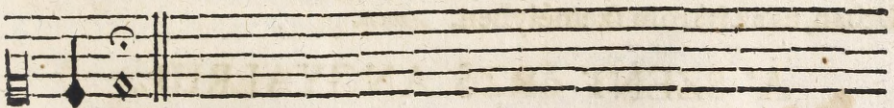

rontya.

Te vagy a' Vitézeknek fő-Vezére, kemény hadakozóknak ſzép tûkôre; kinek ellenségre vont éles tôre, mindenek kôzt elsô jútalmat nyere.

Te, ki a' Luciferrel ſzemtôl-ſzemben, kemény viadalt tôl az magas Menyben; és az ôrôk kárhozat tômlôczében vetéd, és temetéd nagy sôtétségben.

Te

Te mindenek előtt egyedül valál, ki az Isten hűsége mellé állál; Pártos ellenségivel szembe szállál, nagy diadalmas nyereséggel járál.

Te az Angyalok közt leg-első lőttél, a' ki Urad mellett záſzlót emeltél; igaſſág óltalmáért fegyvert vőttél, és mindenek-felett hirt, nevet nyertél.

Te azért oh! dücsőſſéges fő Hadnagy, Ki ellenség ellen győzedelmes vagy, s' Isten előtt jútalmas érdemed nagy: Minket ſzegény erőtleneket ne hadgy.

Jőj ſegitségre könyörgünk, minékünk, Mi nagy bátorságos erős Vezérünk: Roncs-meg előttünk álnok ellenségünk. Kik halálra kereſik a' mi lelkünk.

Mert te rád bizatott az Ur Isten től, az egéſz Kereſztyén nép mindeneſtől; óltalmazd-meg a' ſok veſzedelemtől, az ördögnek ránk támadt erejétől.

Te légy a' Baj-vivóknak éles kardgya, ki a' kevély ördög nyakát meg-rontya; a' félelmeſeknek ügyét forgattya, és erőtlenségekben igazgattya.

Bátoritsad mi félelmes ſzivünket, erőſſitsed lelki harczon kezünket, vezérellyed jóra a' mi lelkünket; hogy nyerheſſük-meg mi üdvőſſégünket.

Dicsirteſſék az Ur Isten Mennyégben, légyen áldott ſzent Neve mindenekben; ki uralkodik a' nagy dücsőſſégben, egy állatban, és az három ſzemélyben. *Amen.*

A' SZENT ŐRZŐ ANGYALRUL.

Nota: *Lauda Sion &c.* vel *Stabat Mater &c.*

KEzdetin a' nap-keletnek, ſetét homállyát elmémnek Angyalom világoſitsd.

Istennek akarattyára, s' minden parancsolattyára Te ſzólgádat meg-tanitsd.

Vigaſztally nyavalyáimban, ſerkengeſs túnyaságimban, En Őrző Szent Angyalom.

Mi-

Midőn ſzivem meg-hidegűl, s'a' jóban meg-erőtlenűl; ſegits-meg én gyámolom.

Te győzhetetlen erőddel, úgy vijak ellenségimmel, Győzedelmes Bajnakom:

Hogy a'teſtet, és Világot, s' az Őrdőgi csalárdságot meggyőzzem, ſzent Angyalom.

SZENT ISTVAN KIRALYRUL.

Nota: Az igaz hitben, &c. *fol.* 230.

SZent Iſtván Király Iſtennek ſzólgája,
Chriſtus Hitinek igaz plántálója,
Bálványozáſnak el-távoztatója; és el-rontója.
Kegyes vóltából irgalmas Iſtennek,
Adatott Menyből a' Magyar Nemzetnek;
Hogy ő általa úttyát igaz Hitnek tanúlná, s' ſzentségnek.
Szent Iſtván elsó Mártyr meg-jelenék
Gejza Attyának; s'tőle tanittaték,
Hogy fia léſzen, kiben kedve telnék az élő Iſtennek.
Ottan ſzűleték Eſztergom Várában,
Fel-neveltetett Kereſztyén vallásban,
Szent Albert Püſpők ő tudományában; és tanitásában.
Királyi pálczát hogy kezébe vévé,
Kereſztyén Hitet terjeſzteni kezdé.
A' Pogányságot Orſzágából ki-űzé; és ki-rekeſzté.
Sok Templomokat, és Püſpökségeket
Magyar Orſzágban fundála, s' helyeket,
Kikben ſzűntelen Iſten dicsirteték; s' Neve hirdetteték.
Sok gazdagsággal azokat bé-tőlté,
Szent Oltárokat fel-is ékeſité
Kincsel, arannyal, ſok ſzép eſzközökkel; drága kövekkel.
E' mellé ſzerze igaz Páſztorokat,
Más Orſzágokbúl hoza Tanitókat;

Kikkel oktatá Magyar Pogányokat, Kereſztyén hitre.
Azért ő benne Iſtennek tőlt kedve,
Mert Angyal által ő Királyi feje,
Szent Koronával Menyből tiſzteltetett; és bőcsűltetett.
Királyi nevet a' Romai Pápa
Más bőcsűletes névelſzaporitá,
Mert Apoſtolának nevezé, s' hivá Magyar Orſzágnak.
Chriſtuſnak Annyát, áldott Szűz MARIÁT
Alázatoſſan, mint édes Aſzſzonyát
Tiſztelé, és rá bizá önnön magát; és az Orſzágát.
Innen hivattátik Pátronájának,
Magyar Orſzágnak óltalmazójának,
Ellenség ellen baj-vivó paiſnak; és biztatójának.
Ottan Szent Iſtván ſok érdeme után;
Chriſtus JESUSnak ſzűletéſe után,
Az ezer, és harmincz-nyólczadikban, jútaMenyorſzágban.
Az Iſten Fia nékűnk-is engedgye,
Hogy életünknek mikor léſzen vége,
Szent Iſtván után júthaſſunk mennyégbe; örők dűcsőſſégbe.
Amen.

SZENT MARIA MAGDOLNARUL.

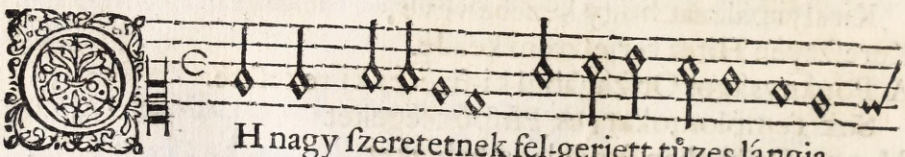

H nagy ſzeretetnek fel-gerjett tűzes lángja.

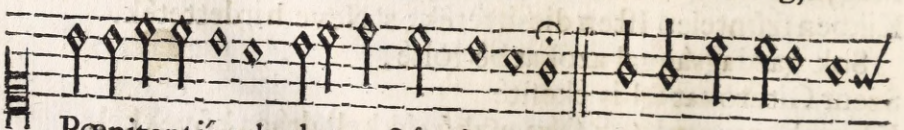

Pœnitentiának eleven ſzép formája; Kinek ez világra

ſok

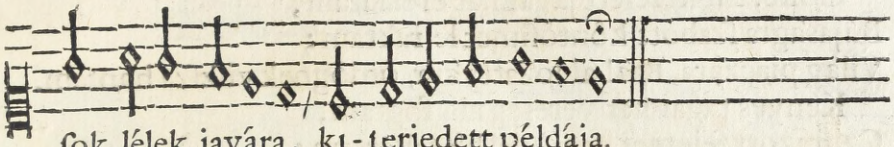

ſok lélek javára, ki-terjedett példája.

Oh! bóldog eſetnek órómre fel-keléſe.
Szerencsés véteknek dicsiretre menéſe;
Kinek példájából, rút halál torkából leſz ſokak ki jövéſe.
Hallyátok ez napon új élet regulájját,
Üdvöſſégre kezdett bölcseſſég oskolájját;
A' bün le-mosáſnak, s' lelki tiſztuláſnak tanúllyátok formáját.
Mária Magdolna meg-tért bünös ſzemélyből,
Sok keſerves könyve csorogván két ſzeméből;
Kiált mindeneknek, kik bünbē hevernek, jaj ſzóval, tellyes ſzü-
Hallyátok-meg úgy-mond, Evának maradéki, (ből:
Gyarló eſetének ſiralmas romladéki;
Kinek ez világra terjedtek halálra magvának veteményi.
En ti gyarlóságtok romladozott edénye,
Es bünös véretek magvának veteménye;
Ihon reménségre vágyok, s' jó életre; mint egy óróm nap-fénye.
Ki tegnap vétkeztem tudatlan iffiúságból,
Es a' földre eſtem emberi gyarlóságból;
Ma jó reménséggel, és gyors ſietséggel fel-kóltem bün ſárából.
Térjetek-meg velem a' kik el-fordúltatok,
Es a' gonoſſágra én velem futottatok;
Mert el-jött az óra, mellyen már a' jóra néktek példát mútatok.
Kik a' sötétségben engemet követtetek,
Es az halál után hozzám futva jöttetek;
A' világoſſágban velem, s' a' futásban jertek már ſieſſetek.
Mert én, ki ez Világ kedvére gonoſz lóttem,
Teſt akarattyára ſzemtelenül bünt tóttem;
A' Világ láttára, teſt ſanyargatáſra ma kemény oſtort vóttem.

Gonoſzúl kereſett javaimat el-hadtam,
Bújaságra ſzabott kőntőſimet le-raktam;
Világ piaczára, Baál áldozattyára, őrdőgnek viſzſza hántam.
Kényes tagaimat vereség alá fogtam,
Czifrázott fejemet hamuval bé-takartam;
Sanyarú igához, kemény gyáſz-ruhához már életemet ſzabtam.
Az én Chriſtuſomnak bőv kegyelmét óhajtván,
Sok ſiralmas ſzókkal előtte le-borúlván, (kolván.
Kőnyvemmel őntőzőm, és hajammal tőrlőm ſzent lábait; csó-
Hogy a' kit az élőtt haragra gerjeſztettem,
Mikor ő láttára a' gonoſzt cselekedtem;
Keſerves ſiráſſal, s'sűrű kőny-húllaſſal immár meg-engeſztellyē.
Kész azért már nékem a' kegyelem az Urnál,
Az én Üdvőzitő ſzerelmes JESUSOMnál;
Kivel meg-békéltem, s' bocsánatot nyertem ez nap ſz. lábainál.
Meg-őleltem őtet erőſs reménségemmel,
Hozzá ragaſzkodtam buzgó ſzeretetemmel;
Már el nem ereſztem, sőt hóltig kővetem ſanyarú életemmel.
Maradgy-el én tőlem már világhi rút hivság,
Lelkeket prédáló tiſztátalan bújaság;
Mert meg-virágozott, s' fejemre ágazott a' lelki ſzép tiſztaság.
Őrűlly ſzegény lelkem, ki a' fogságban valál,
Kinek már kinokat kēſzitett vólt az halál; (hallál.
Mert bűn bocsánatrúl, s' az irgalmaſſágrúl ma kegyes válaſzt
Kőveſſetek engem tehát oh bűnős népek,
Kik a' meg-térésben útánnam ſirva néztek; (tek.
Semmit ne féllyetek, hozzám ſieſſetek, bizony kegyelmet véſz-
Enekellyűnk Menyben a' mi jó Iſtenűnknek,
Ki kegyelmet igér ſzegény bűnős lelkűnknek;
Adaſſék dűcsőſſég, hála-adás, tiſzteſſég őrőkké ſzent Nevének
Amen.

Hym-

Hymnus. de S. IGNATIO.

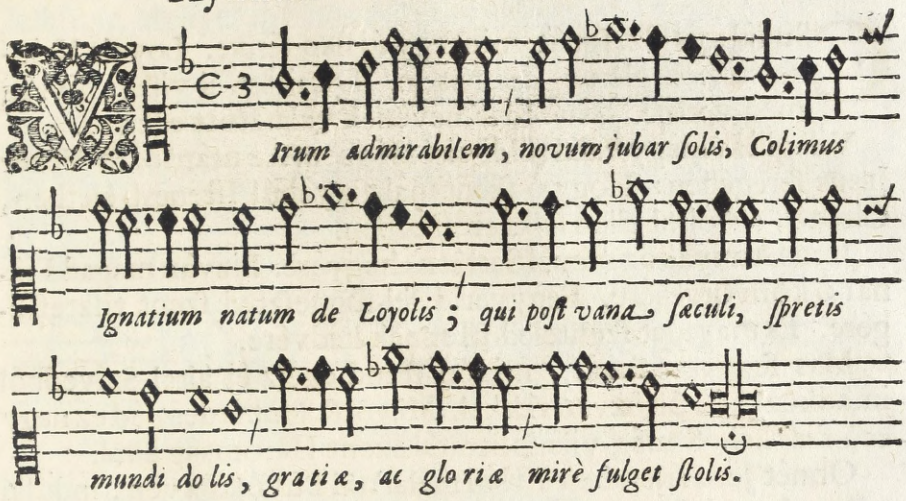

Dux erat militiæ primò ſæcularis. Pietatis poſtea factus eſt Scholaris, *DEI chariſmatibus adornatus raris. Datur* JESU *Sociis Ductor Regularis.*

Ædem Sacram *viſitat in monte Serrato. Ubi* Sago, *clypeo, enſe abdicato, & amictu nobili cum ſacco mutato; totum ſe ſe conſecrat DEO jam placato.*

Jamq; plenus Numine, & Cœleſti rore. Pergit Jeroſolymam magno cum ardore. Domini veſtigia ſacro lambit ore. Videt inter verbera JESUM *cum amore.*

Pòſt venit Lutetiam annis jam maturus. Tanquam puer litteris operam daturus. Armis ſapientiæ DEO pugnaturus. Bellum cum hæretieis providè geſturus.

Hinc conſcribit ſocios more militari. Quos Chriſti Vicario jungit lege tali: Ut hoſtes Eccleſiæ Marti Spiritali, Domino ſubijciant, arte ſingulari.

JESUS *nova agmina, & Ducem eorum in tutelam ſuſcipit. Qui tutelâ morum, & doctrinâ repleant Choros Angelorum. Fulget nunc Ignatius in Regno Cœlorum.*

Per hujus Ignatij petimus honorem: Tuum nobis inſere JESU *mi amorem; quo currentes curramus, in Tuum odorem. Id quod cedat ad tuam Gloriam majorem.* Amen.

Virum admirabilem. Nota eadem.

CSudálatos Sz. Ignát, mint egy új nap-fénye. Loyola Nemzetségnek Nemes csemetéje. Dicsirteſſél világi hivság meg-vetője. Jesus édes nevének válaſztott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben. Az után lől fő-Vezér Jesus ſeregében: Hogy ő ſzent malaſztyából Iſtenesb életben, Öltözél, s' Pokol ellen lelki erőſſégben.

Jesus Annyához menél Serrátus hegyére. Bizván magad Fiánál ő könyörgésére. Fegyverid fel-függeſztéd ſzent tiſzteſſégére. Es magadat ſzenteléd Iſtennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egéſz éj által Szivedből imádkozál, fel öltözvén sákkal. Mēyorſzágot érdemléd ez nagy erő-ſzakkal. S' meg-világoſittatál Szent Háromság által.

Onnét Jerusálemben Iſteni malaſztal Bűvölködvén, indúlál tellyes buzgósággal. Urunknak ſzent nyomdokit ápolád csókiddal. Holott mikor veretnél, Jesus meg-vigaſztal.

Lutetiába menél: hogy a' kiſdedekkel, noha koros, mint gyermek, olly egyűgyűséggel tanúlnál; és az után az Eretnekekkel, meg-harczolnál Iſtentől vött bölcseſſégeddel.

Immár, miként jó Vitéz, társokat-is gyűjtél. Kikkel edgyűtt a' ſzentségesPápához menél. Hogy meg-erőſſittetvén edgyűtt ſeregeddel; ſok lelkeket nyerjetek minden tehetséggel.

Jesus ez új ſereget magának válaſztya. E'győzedelmes záſzlója alá bé-irja. Ne fély édes ſeregem (őket igy biztattya:) Gondot viſelek reád Roma Városába.

Ti általatok léſzen Menyorſzág őrömbē. Kedves nyájam vigad ſok lelkek térésében: Mellyeket helyheztetek azoknak ſzekében; Kiket le-taſzitottam Gehenna tűzében.

Örülly jó ſzólgám Ignát; Mivel a' kevésben Hű vóltál: azért téſzlek réſzeſſé mindenben. Jer-bé; légy réſzes néked kéſzitett örömben. Örvend már Ignatius örők dűcsőſſégben.

Eſedezzél ſzent Ignát kérünk hát érettünk: Hogy tégedet követ-

kövétvén, égjen ſzeretetünk. Iſten dücsöſſégére gerjedgyen mi lelkünk. Mellyet minden erönkel mindenben kereſsünk. *Amen.*

SZENT KATALIN SZűZRőL.

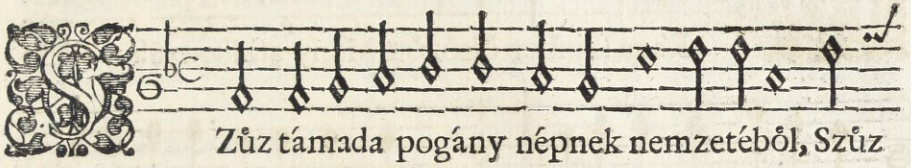

Zűz támada pogány népnek nemzetéből, Szűz

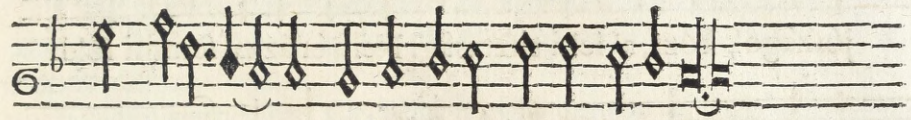

ſzent Catharina, Coſtus nevű Király véréből.

Mi dicsirjük ez Leánynak ſzentségét;
Szűz ſzent Katalinnak kik érezzük ſzent ſegitségét.
Erőſs hitben vólt Szűz ſzent Catharina;
Iſtenben erőſs vala, Maxentiuſt nem féli vala.
Maxentius hagyá; hogy pogány Bölcsek
E' Szűz meg-győzésére Országából öſzve gyűllyenek.
De midőn e' Szűzzel vetekednének;
Minnyájan e' ſzent Szűztől a' Bölcsek meg-győzettetének.
Maxentius ſzólla a' Doctoroknak:
Mi dolog, hogy engedtek az egy Leány tudományának.
Maxentius hagyá a' Doctorokat
Tűzben meg-égetni; mint hitekben meg-változókat.
Es a' ſzent Szűzet kerékre itilé;
De Szűz imádságára, mennyei tűz azt meg-eméſztê.
Haragjában Szűznek fejét véteté;
Kit Iſten Angyalokkal Sinai hegyen el-temettetê.
Catharina, Doctoroknak győzője;
Kérünk téged, mint Szűzet, légy tiſztaságunknak őrzője. *Amen.*

SZENT

SZENT BORBALA SZŭZRŐL.

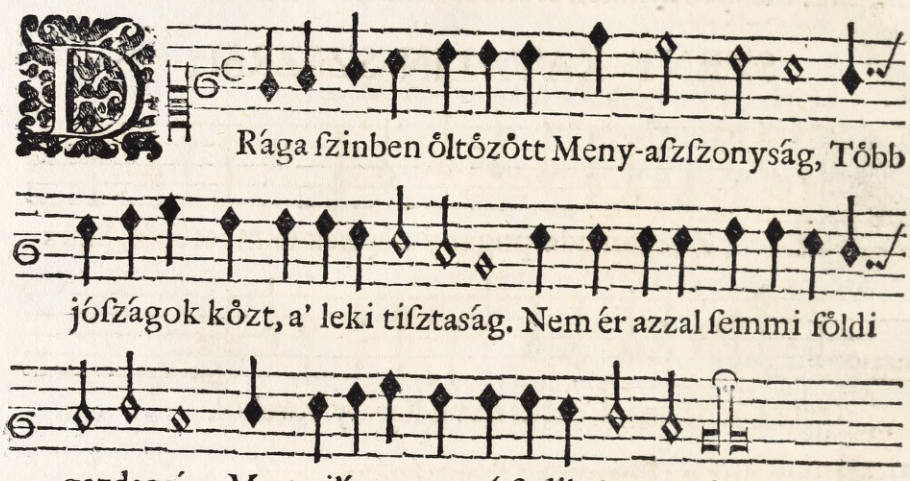

A' ſzentségnek ŏ első hely-tartója. Szeretetnek titok tanácsadója. Alázatoſſagnak gyŏngy koſzorúja. Szemérmeteſſégnek koronázója.

Ez a' ſzivnek fényes gyertya-tartója. Az elmének égŏ világ hozója. Iſteni látáſnak kapu-nyitója. Mennyei titkoknak mútogatója.

Oh! ki a' bŭzgóságot fel-gyúllaſztya. Szeretettel magát egybe kapcsollya. Angyalokhoz barátságát foglallya. Halhatatlanság czimerét meg-tartya.

Az Evának almáját nem kóſtolta. Artatlanság ruhâját éppen tartya. Magát Iſten ſzerelmében nyúgottya. Es Sz. Fiát ŏlében apolgattya.

Ez a' Léleknek leg-ſzebb ékeſſége. Ŏltŏzetinek drágáb fényeſsége. Kinek ſzeplŏtelen ſzép fejérsége. Mint ki-nyilt liliomnak gyengesége.

Ennek

Ennek ſzinét látta-meg ſzent Borbála. Kinek fel-gerjedett kivánságára. Ezt ôltözte-fel hamar ô magára. Tekintvén annak drága jútalmára.

Ebben ſietett a' Mártyromságra. Róſa ſzinû ſzép piros vêrontâſra. Hogy hamarébb mehetne Aſzſzonyságra. A' Chriſtushoz örökös házaſſágra.

Senki Menyorſzágban bé nem vitetett. A'ki tiſztaságban nem ôltöztetett. Mert Iſtentôl a'-nélkûl meg-vettetett. Mint a' bolond Szûzekben meg-jelentetett.

A' tiſztaságnak az Iſten állattya. Kitôl terjed annak ſzép ágazattya. Mint a' nap ſugárin minden láthattya. Ki a' ſzemnek a' napot meg-mutattya.

Minden ember hát Chriſtus ſzavát hallya. A' ki magát ô jegyesének vallya. Mert a' tiſzta ſzivet bóldognak mödgya. Melly áltat minden az Iſtent meg-láttya.

Hallyad azért tiſztaság követôje. Ki a' Chriſtuſnak vagy ſzép ſzeretôje. Ihon, az ô jegy-ruha ôltözôje. Kinek Menyben kéſz már a' menyegzôje.

Le-ûlt ſzent Borbála már Vacsorához. Az örök élet nagy lakodalmához; Sieſs, tehát hamar oda Udvarhoz. A' Chriſtuſnak drága ſzép aſztalához.

Hallyad oh! te Szûzek felekezete. Kinek tiſztaság leg-ſzebb ôltözete. A' Chriſtus azt tenéked kéſzitette. Szép társodat immár hozzád ûltette.

De ki véle nével egybe-férkeztél. S' annyival közelebb hozzâja lettél. Ha ſzép ruhájában már fel-ôltöztél. Nem ſzenvedi, tôle hogy ki-vetteſſél.

Segitsen Iſten minket tiſztaságra. Es vigyen-bé áz örök bóldogságra. Holott uralkodik ma ſzent Borbála. Angyali fényes karoknak láttára. *Amen.*

MIND-SZENT NAPJARA.

Pſalmus 148. *Laudate Dominum de Cœlis, &c.*

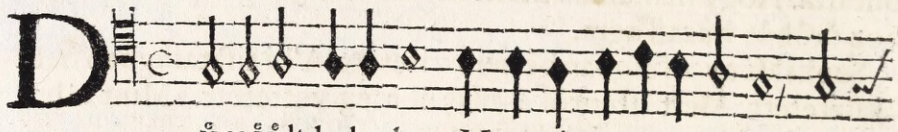

Dûcsőûlt helyeken, Menyei paradicsomban. A'

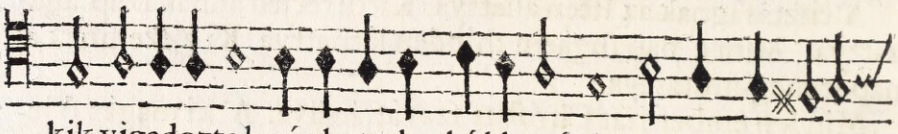

kik vigadoztok véghetetlen bóldogságbã. Vattok meg-újúlt

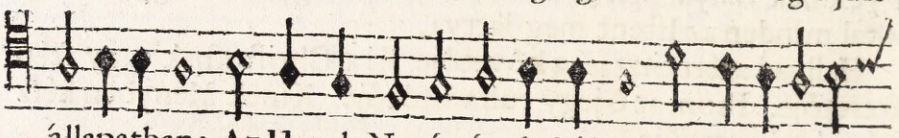

állapatban; Az Urnak Nevét ének ſzóban, no dicsirjétek

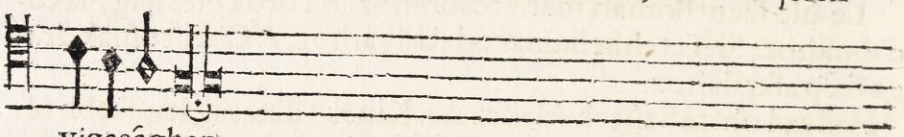

vigaságban.

Aldgyátok az Urat, kik csak ő néki ſzólgáltok. Artatlan ruhában tűndőklő ſok kar Angyalok. Te-is Nap, és Hóld, és Csillagok. Valakik éghi tűzzel birtok. Fel-ſzóval őtet kiálcsátok.

Egek ſok réſzei, Világnak nagy ſzéleſſége; Dicsirjed az Urat Tengernek titkos mélysége; a' kiket Iſten ő Felsége bizonyos czéllal bé-rekeſzte, s' fel nem bonthat már ſenki keze.

Barlangok fenekén nyúgovó mérges Sárkányok; Sőtét havaſokban lakozó vad Oroſzlányok: Ti-is iſzonyú nagy Czet-halak, tenger őſvenyét kik járjátok; Aldaſſ'ék az Ur: azt mondgyátok.

Főld-

Föld, és Meny; Tüz, és Viz; fejér Hó, kő-zápor eső. Déli, s' Eſzaki ſzél, levegő-égh, kőnyü ſzellő. Tél, tavaſz, és nyár, őſzi üdő. S'melly négy réſzből áll egy eſztendő: Tőletek az Ur dicsirendő.

Szőlő termő hegyek; fel-nyúló ſzép ékes halmok: Vad, s' ſzelid gyümölcs-fák; zúgó, csergő patakocskák: Ligetes erdőn lakó vadak; Csuſzó, és máſzó ſok állatok: Nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg-ujúlt tavaſzſzal hangos éneklő madarkák: Szép új énekekkel áldgyátok nevét az Urnak. Kis Fülemile, ki torkának a' rekedéſek nem árthatnak; Nyújcs dicsiretet a' nagy Urnak.

Csáſzárok, s' Királyok, és földi ſok hatalmaſok. Nézetes nagy Urak, Gazdagok, és ſzabadoſok. Birák, Tanácsok, és Polgárok, kik a' kőz népnek tőrvényt ſzabtok: Ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is ſzép tavaſzi virághoz haſonló Iffiak. Szüléknek örömi, gyermeki kedves ſeregek. Tiſzta életü kegyes Szüzek; eſzes, és okos jámbor Vének: Az Urnak Nevét dicsirjétek.

Dicsiret, dücsőſſég, tiſzteſſég, és hálá-adás. A' Szentek Urának légyen örők magaſztalás: Kiben ſoha nincsen változás; vagy igérettül meg-hanyatlás. Tőle fejünkre ſzállyon áldás. *Amen.*

M A S.

Nota: Az Ur Iſtennek, &c. *fol. 4.*

KŐveti vala Chriſtus csudáit népnek ſokaſága;
Mert ſok beteget ő meg-gyógyit vala.
Mikoron azért Urunk a' népnek ſokságát ſzemlélné;
Ottan fel-mene a' Tábor hegyére.
Ott ő le-ülvén, az Apoſtok menének hozzája,
S'tanitván őket; im ezt mondgya vala:

Bóldogok, a' kik lelki ſzegények ſzivből imádkoznak:
Mert a' Menyorſzág adatik azoknak.

Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak;
Mert ők e' ſzéles földön Uralkodnak.

Bóldogok, a' kik ſirván bánkodnak, és károkat valnak:
Mert ők Iſtentől meg-vigaſztaltatnak.

Bóldogok, a' kik az igaſſágot éhezik, ſzomjúzzák;
Iſten enyhitője ſzomjúságoknak.

Bóldogok azok, kik irgalmaſok, máſon könyörülnek:
Irgalmaſſágot mert Iſtentől nyernek.

Bóldogok, a' kik tiſzta ſzivűek, és a' bűntől tiſzták;
Mert jövendőben az Iſtent ők láttyák.

Bóldogok, a' kik békeſſég ſzerzők: mert ők hivattatnak,
Az igaz hitben Iſten fiainak.

Bóldogok, a' kik az igaſſágért üldözéſt ſzenvednek;
Mert a' Menyorſzág adatik ezeknek.

Bóldogok léſztek; mikor Chriſtusért emberek gyülölnek,
Meg-ſzidalmaznak, kőzzülők ki-úznek.

Akkoron azért örvendezzetek, s'ſzűből vigadgyatok;
Mert Menyben léſzen néktek jútalmatok. *Amen.*

PRO-

PROCESSIOKRA VALO KÜLÖN-FELE LITANIAK.

AZ OLTARI SZENTSEGRŰL LITANIA.

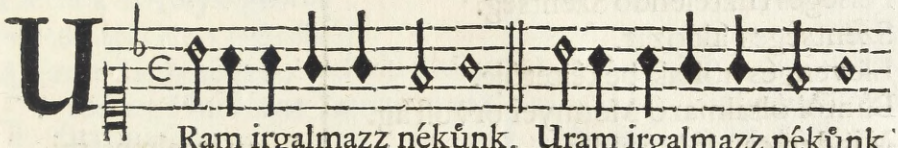

Uram irgalmazz nékűnk. Uram irgalmazz nékűnk.
Chr: kegyelmezz nűkűnk. Chr: kegyelm: nékűnk.
Uram irgalmazz nékűnk. Uram irgalmazz nékűnk.
Chr: halgaſſ-meg minket. Chr: halgaſſ-meg minket.

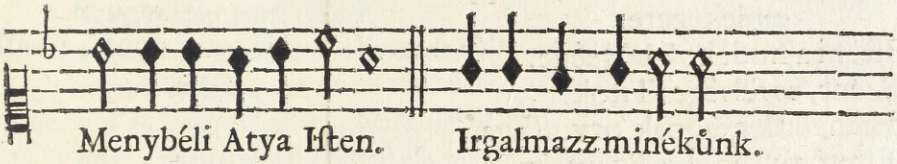

Menybéli Atya Iſten. Irgalmazz minékűnk.

Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten. Irgalmazz minékűnk.
Szent Háromság, egy Iſten.
Eleven kenyér, ki égből ſzállottál. Légy irgalmas minékűnk.
El-rejtett Iſten, és Üdvözitő.
Válaſztottak gabonája.
Szűzek nevelő bora.
Kövér kenyér, Királyok gyönyörű-
Szűnetlen áldozat. (sége.
Tiſzta áldozat. Légy irgalmas minékűnk.
Makula-nélkül való Bárány.
Tiſztaságos aſztal.
Angyalok eledele.
El-rejtett Manna.

Iſteni csudák emlekezete.
Terméſzet felett való kenyér.
Teſté lőtt Ige.
Velünk lakozó Szent oſtya.
Aldomás pohára.
Hitünknek titka.
Felséges tiſztelendő Szentség.
Szentséges áldozat.
Eleven, és hóltak békéltetője.
Bűntől óltalmazó Mennyei orvoſſág.
Minden csudák csudája.
Az Ur halálának ſzentséges emlekezete.
Minden bővséget meg-haladó ajándék.
Iſteni ſzeretetnek kivált-képpen való emlekezete.
Iſteni ajándékok bővsége.
Szent, és felséges Titok.
Halhatatlanságnak orvoſſága.
Eltető rettenetes Szentség.
Az Igének mindenható erejével Teſté vált kenyér.
Vér-nélkül való áldozat.
Etel, és vendég.
Gyönyörűséges lakodalom, melyben az Angyalok ſzólgálnak.
Kegyeſſégnek ſzentsége.
Szeretetnek kőtele.
Bé-mutatott ajándék, és bé-mutató.
Tulajdon kút-feje minden lelki édeſſégnek.
Ajtatos lelkek tápláláſa.
Az Urban meg-hóltak úti eledele.
Jővendő dűcsőſſég záloga.

Légy irgalmas minékünk.

Légy irgalmas minékünk.

Uram

Uram irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. Uram halgaſſ-meg minket.

Szent Teſted, és véred nek méltatlan vételétől.
Teſti kivánságoktúl.
Szem kivánságátúl.
Eletnek kevélysegétől.
Minden bűnre vivő oktúl.
Azért a' kivánságért, mellyel kivántad az Huſvétot Tanitványiddal enni.
Nagy alázatoſſágodért, mellyel Tanitványid lábait meg-moſtad.
Buzgó ſzeretetedért, mellyel ezt az Szentséget rendelted.
Drága ſzent Véredért, mellyet az Oltáron hadtál.
Ennek a' te ſzent Teſtednek őt ſebeijért, mellyeket érettünk felvettél.

Mencs-meg Uram minket.

Mi bűnősők. Kérünk téged, halgaſſ-meg.

Hogy ennek a' csudálatos Szenségnek hitit, bőcsületit, és ájtatoſságát bennünk megtarcsad, és őregbitsed.
Hogy bűneinknek igaz gyónáſa által minket az Oltari ſzentség gyakor vételére vezérely.
Hogy minket mindē tévelygéſtűl, hitetlēségtűl, és ſzivnek vakságátúl meg-óltalmazz.
Hogy ennek a' dűcsőſſéges Szentségnek drága Mennyei gyűmőlcsében réſzesűlteſs.
Hogy halálunk óráján ezzel a' Mennyei úti eledellel minket bátorits, és vaſtagits.

Kérünk téged, halgaſſ-meg.

Iſten-

Iſtennek Fia. Kérünk téged, halgaſſ-meg.

Iſten Bárányа, ki el-véſzed e' Világ bűneit.	Kegyelmezz Uram minékünk.
Iſten Bárányа, ki el-véſzed e' Világ bűneit.	Halgaſſ-meg Uram minket.
Iſten Bárányа, ki el-véſzed e' Világ bűneit.	Irgalmazz minékünk.

Chriſtus halgaſſ-meg minket. Chriſtus halgaſſ-meg minket.
Uram irgalmazz nékünk. Chriſtus kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Mi Atyánk &c. Üdvöz légy
℣. Uram halgaſd-meg könyörgéſemet. (Maria &c.
℟. Es az én kiáltáſom jüſſön elődbe.

Könyörögjünk.

Ur Iſten, ki nékünk a' csudálatos Oltári Szentségben kin-ſzenvedéſednek emlekezetit hadtad; Adgyad hogy a' te Teſtednek, és Véredneк ſzentséges titkát úgy tiſztellyük: Hogy Meg-váltáſodnak gyümölcsét ſzüntelen érezzük magunkban. Ki élſz, és uralkodol az Atyával, és Szent Lélekkel mind örökkön örökké. Amen.

AZ EüDVöSSEGES JESUS NEVERüL.

S. Bernard. Serm. in Cantica.

Nagy orvoſságod vagyon oh én lelkem a' JESUS Nevében el-rejtve, melly minden dögleleteſségtől meg-óltalmaz. Azért mindenkor kebeledben, kezedben, és ſzivedben légyen ez az Név.

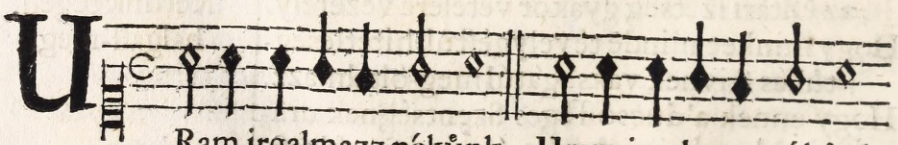

Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Chriſt° kegyelmezz nékünk. Chriſt° kegy: nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Chr: halgaſſ-meg minket. Chr:halgaſſ-meg minket.

Menybéli

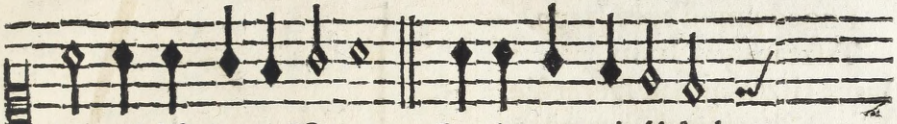

Menybéli Atya Iſten. ℟. Irgalmazz minékünk.

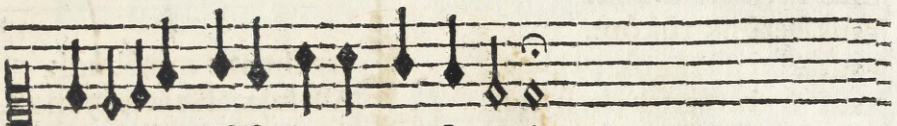

Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten.
Szent Háromság, egy Iſten.
Jesus élő Iſtennek Fia. — Irgalmazz minékünk.
Jesus Dávidnak Fia. — Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Jesus Szűz Marianak Fia.
Szentséges Jesus.
Hatalmaſſágos Jesus.
Erőſſéges Jesus.
Tőkélletesſéges Jesus.
Dűcsőſſéges Jesus.
Csuda tévő Jesus.
Kedveſſéges Jesus.
Szerelmetes Jesus.
Jesus tiſztább a' Verő-fénynél.
Jesus ſzebb a' Hóld-világnál.
Jesus fényesb a' Csillagoknál.
Csudálatos Jesus. — Irgalmazz minékünk.
Győnyőrűséges Jesus. — Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Bőcsűlendő Jesus.
Alázatoſſágos Jesus.
Nagy ſzegénységű Jesus.
Szelidséges Jesus.

Engedelmeſſéges Jesus.
Tiſztaságos Jesus.
Jesus tiſztaságnak ſzeretője.
Jesus békeségnek ſzeretője.
Jesus mi ſzerelmünk.
Jesus életünk tükőre.
Jesus lelki jóſzágok példája.
Jesus jó erkőlcsők ékeſſége.
Jesus lelkünk buzgó ſzeretője.
Jesus mi bátorságos gyámolunk.
Jesus mi óltalmunk.
Jesus ſzegények Attya.
Jesus nyomorodtak vigaſztaláſa.
Jesus Hivek kincse.
Jesus drágalátos gyöny.
Jesus tökélleteſſég tár-háza.
Jesus juhaidnak jó Páſztora.
Jesus tengeren evezők fényes Csillaga.
Jesus bizony világoſſág.
Jesus őrők bőlcseſség.
Jesus véghetetlen jóság.
Jesus Angyalok őrőme.
Jesus Patriárchák Királlya.
Jesus Propheták világoſitója.
Jesus Apoſtolok Meſtere.
Jesus Evangeliſták Tanitója.
Jesus Martyrok erőſſége.
Jesus Confeſſorok világa.
Jesus Szűzek Vő-legénye.
Jesus minden ſzentek Koronája.

Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Irgalmazz minékünk.
Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten

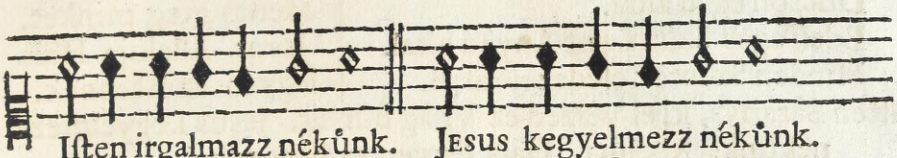

Iſten irgalmazz nékünk. Jesus kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. Jesus halgaſſ-meg minket.

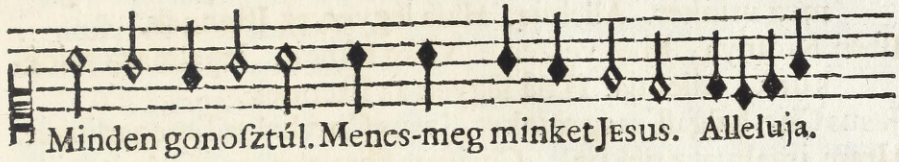

Minden gonoſztúl. Mencs-meg minket Jesus. Alleluja.

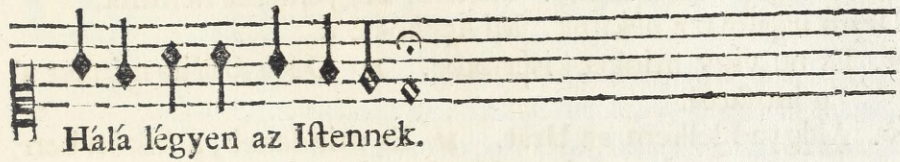

Hálá légyen az Iſtennek.

Minden bűntől.
A' te haragodtúl.
Az ördög incselkedésétől.
Dög haláltúl, éhségtől, és hadaktúl.
A' te parancsolatid meg-ſzegésétől.
Minden-némű gonoſztúl.
Meg-teſtesűléſed által.
Ez Világra jöveteled által.
Szűletéſed által.
Környűl-metélkedéſed által.
Sok fáradságid, s' éhezéſid által.
A' te fájdalmid által.
Oſtorozáſid által.
Szent halálod által.
Fel-támadáſod által.
Menybe meneteled által.
A' te örömid által.

Mencs-meg minket Jesus. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Dûcsôſſéged által. | Mencs meg minket.
Edeſſéges Szûz ſzent Anyád által. | Jesus. Alleluja. Hálá
Minden Szentek eſedezéſe által. | légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el-vészed ez Világ bûneit. Jesus kegyelmezz nékûnk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el-vészed ez Világ bûneit. Jesus halgaſſ-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el-vészed e' Világ bûneit. Irgalmazz minékûnk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Jesus Chr: halgaſſ-meg minket. Jesus Chr: halgaſſ-meg minket.

Uram irgalmazz nékûnk. Chriſtus kegyelmezz nékûnk.

Uram irgalmazz nékûnk. Mi Atyánk &c.

℣. Es ne vigy minket kisértetbe. ℟. De ſzabadits minket a' gonoſztúl.

℣. Aldgyad lelkem az Urat. ℟. Es mindenek, a' kik én bennem vannak az ô ſzent Nevét.

℣ Légyen áldott az Urnak Neve. ℟. Moſtantúl-fogva, és mind ôrôkké.

℣. A' mi ſegitségünk az Ur Nevébe. ℟. Ki a' Mennyet, és földet teremtette.

℣. Uram halgaſd-meg kônyôrgéſemet. ℟. Es az én kiáltáſom jûſſon elôdbe.

Kônyôrôgjünk.

UR Iſten, ki a' te Szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS *Chriſtuſnak dûcsôſſéges ſzent Nevét Hiveid ſzivébe illy ſzeretelmeteſſé, és gyônyôrûſégeſſé; a' gonoſz lelkeknek pedig illy iſzſzonyúvá, és rettenteteſſé tôtted: Engedd kegyelmeſſen, hogy valakik ezt a'* JESUS *Nevét ájtatoſſan tiſztelik ez földôn, vigaſztaláſidnak édeſségét érezzék Mennyégben. Ugyan azon mi Urunk* JESUS *Chriſtuſnak érdeméért, ki az Atyával, és Szent Lélekkel egyetemben él, és Uralkodik ôrôkkôn ôrôkké.* Amen.

A' BOL-

A' BOLDOGSAGOS SZŰZRŐL.

S. Bernard. Serm. 32. ſuper miſſus eſt.

Minden veſzeldemedben, minden nyavalyádban, minden kétségedben MARIAT gondollyad, MARIAT hijad ſegitségûl: El ne távozzék ſzájadtól, el ne távozzék ſzivedtől; és hogy könyörgéſiben réſzes leheſs, életét köveſſed magad viſelésében.

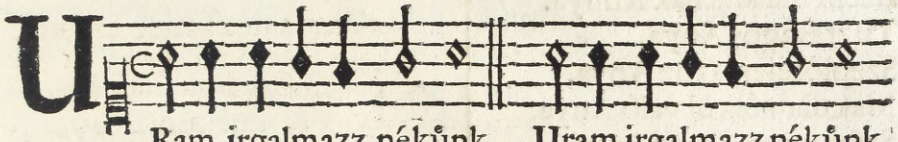

Uram irgalmazz nékünk. Uram irgalmazz nékünk.
Chr: kegyelmezz nékünk. Chr: kegyelmezz nékünk.
Chr: halgaſſ-meg minket. Chr: halgaſſ-meg minket.

Menybéli Atya Iſten.
Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten.
Szent Háromság, egy Iſten.

Irgalmazz minékünk.

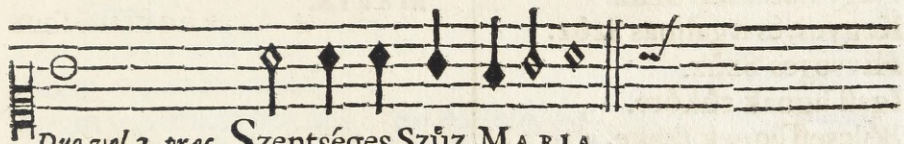

Duo vel 3. præc. Szentséges Szűz MARIA.

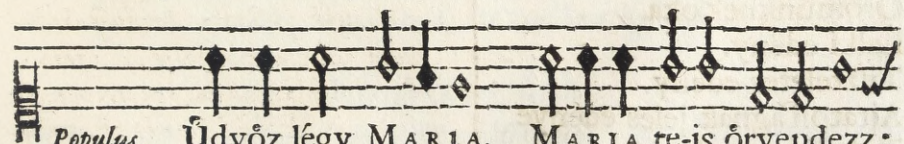

Populus. Üdvőz légy MARIA. MARIA te-is örvendezz:

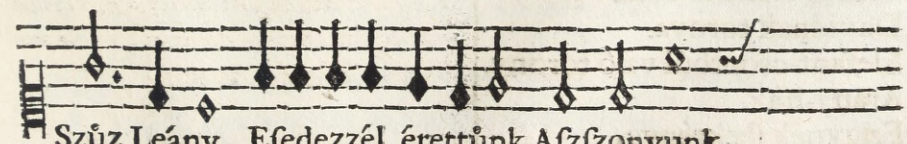

Szűz Leány. Eſedezzél érettünk Aſzſzonyunk.

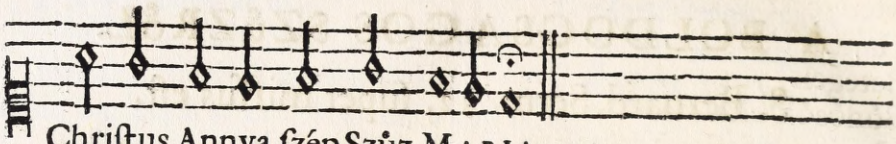

Chriſtus Annya ſzép Szûz MARIA.

Iſtennek Szent Annya.
Szûzeknek ſzent Szûze.
Chriſtus Annya.
Iſteni malaſztnak Annya.
Tiſztaságos Anya.
Szeplőtelen ſzûz Anya.
Makula-nélkûl való Anya.
Szûz virág, ſzent Anya.
Szerelmes Anya.
Csudálatos Anya.
Teremtőnek Annya.
Üdvőzitőnk Annya,
Nagy okoſſágú Szûz.
Bőcsûlendő Szûz.
Nagy hatalmas Szûz.
Kegyes, és irgalmas Szûz.
Hivséges Szûz.
Igaſſágnak tükőre.
Bőlcseſſégnek ſzéke.
Őrőmünknek oka.
Lelki edény.
Tiſzteletes edény.
Ajtatoſſágnak jeles edénye.
Titkos értelmű róſa.
Dávidnak tornya.
Elefánt-csontbúl való torony.
Arany-ház.
Frigynek ſzekrénye.

Üdvőz légy MARIA. MARIA te-is őrvendezz Szûz Leány. Eſedezzél érettünk Aſzſzonyünk. Chriſtus Annya, ſzép Szûz MARIA.

Meny-

Menyorszâgnak ajtaja.
Hajnali Csillag.
Betegek gyógyitâsa.
Bûnôsôk óltalma.
Nyomorodtak vigasztalója.
Kereszтyének segitsége.
Magyar Orszâg óltalmazója.
Angyalok Királynéja.
Pátriárchák Királynéja.
Prófetâk Királynéja.
Apostolok Királynéja.
Confessorok Királynéja.
Mártyrok Királynéja.
Szûzek Királynéja.
Minden Szentek Királynéja.

Üdvôz légy MARIA. MARIA te-is ôrvendezz Szûz Leány. Esedezzél érettünk Aszszonyûnk. Christus Annya, szép Szûz MARIA.

Isten Bárânya, ki el-vészed e' Világ bûneit. Kegyelmezz minékünk.
Isten Bárânya, ki el-vészed e' Világ bûneit. Halgass-meg minket.
Isten Bárânya, ki el-vészed e' Világ bûneit. Irgalmazz minékünk.
Christus halgass-meg minket. Christus halgass-meg minket.
Uram irgalmazz nékünk. Christus kegyelmezz nékünk.
Uram irgalmazz nékünk. Mi Atyánk &c. Üdvôz légy MARIA:

℣. Imádkozzál érettünk Istennek szent Annya.
℟. Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.

Könyörögjünk.

KErünk Uram, öncsd lelkünkbe malasztodat: hogy a' kik Angyali izenet által szent Fiadnak, Christusnak meg-testesülését meg-ismértük; kin-szenvedése, és kereszti által a' fel-támadásnak dûcsôsségébe vitessünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS *Christus által.* Amen.

℣. *Imádkozzál érettünk bóldogságos szent Joseph.*
℟. *Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.*

Könyö-

Kŏnyŏrŏgjŭnk.

A' *Te ſzentséges Szűléd Jegyesének érdemi kérünk Uram, ſegitsenek minket; hogy a' mit meg nem nyerhetünk a' mi tehetségünkel, nékünk az ŏ közben-járáſa által meg-adattaſsék. Ki élſz, és Uralkodol mind örökkön örökké.* Amen.

NB: Ezen Bóldog Aſzſzony Litániáját mondhatni a' JESUS Nevéről, és az Oltári Szentségről való Litániáknak Nótáira-is. Ugy-mint:

Præcin. 1. Szentséges Szűz MARIA. *Populus.* Kŏnyŏrŏgj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek. &c.

Præcin. 2. Szentséges Szűz MARIA. *Populus.* Kŏnyŏrŏgj érettünk. &c. Iſtennek ſzent Annya. Kŏnyŏrŏgj érettünk &c.

AZON BOLDOG ASZSZONY LITAniájának Más Nótája.

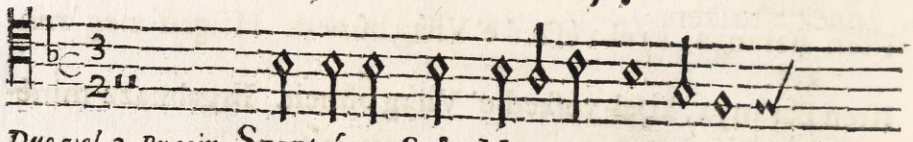

Duo vel 3. Præcin. Szentséges Szűz MARIA. Kŏnyŏrŏgj.

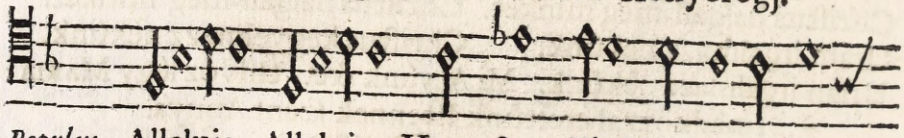

Populus. Alleluja. Alleluja. Hogy ſzent Fiad kegyelmezzen.

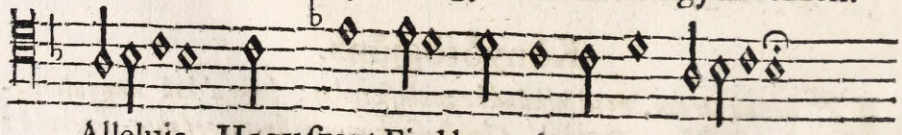

Alleluja. Hogy ſzent Fiad kegyelmezzen. Alleluja.

Iſtennek ſzent Annya. Kŏnyŏrŏgj. All: All: Hogy ſzent &c. Szent Szűzeknek Szűze. Kŏnyŏrŏgj. All: All: &c. *ut ſupra.*

MAS

MAS REGI Nóta.

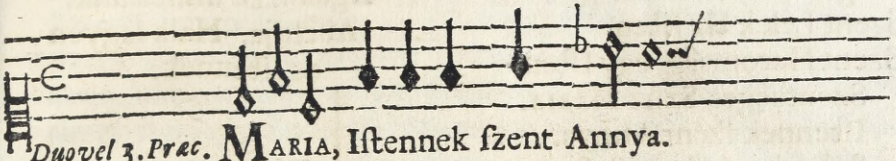

Duovel 3. Præc. MARIA, Iſtennek ſzent Annya.

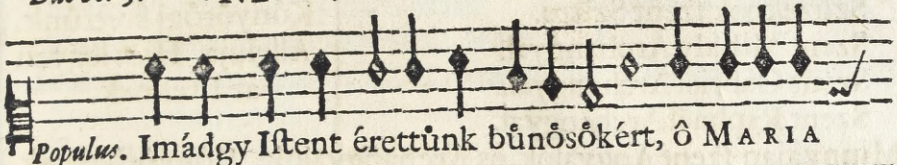

Populus. Imádgy Iſtent érettünk bűnösökért, ô MARIA

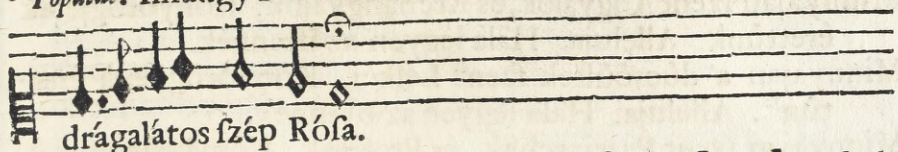

drágalátos ſzép Róſa.

MARIA Szűzeknek ſzent Szűze.
MARIA Chriſtus Annya.
MARIA Iſteni malaſztnak Annya, &c.

Imádgy Iſtent érettünk bűnösökért, ô MARIA drágalátos ſzép Róſa.

MINDEN SZENTEK LITANIAJA.

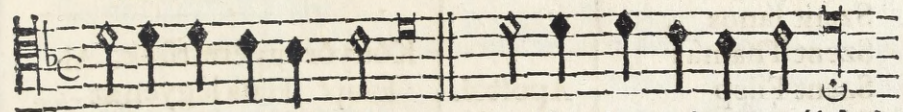

URam irgalmazz nékünk. Chriſtus kegyelmezz nékünk.
Chriſt° halgaſſ-meg minket. Chriſtus halgaſſ-meg minket.

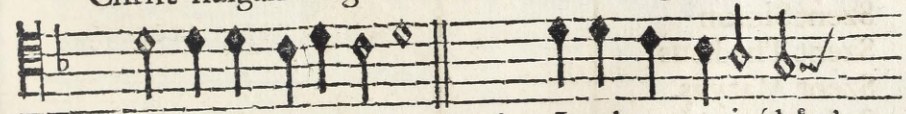

Præcin. Menybéli Atya Iſten. *Populus.* Irgalmazz minékünk.

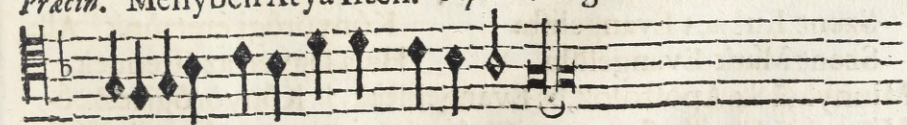

Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Meg-váltó Fiú Iſten. Irgalmazz minékünk.
Szent Lélek Ur Iſten. Alleluja. Hálá légyen
Szent Háromság, egy Iſten. az Iſtennek.
Szentséges Szűz MARIA.
Iſtennek ſzent Annya.
Szűzeknek ſzent Szűze. Könyörögj érettünk.
Szent Mihály Archangyal. Alleluja. Hálá légyen
Szent Gábriel Archangyal. az Iſtennek.
Szent Raphaël Archangyal.
Minnyájan ſzent Angyalok, és Archangyalok. Könyörögjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Minnyájan a' dücsőültek ſzent Lelkei. Könyörögjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Minnyájan ſzent Pátriárchák, és Próféták. Könyörögjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Szent Péter
Szent Pál
Szent András
Szent Jakab
Szent János
Szent Thamás Apoſtol. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Szent Filep
Szent Bertalan
Szent Máthé
Szent Simon
Szent Thadæus
Szent Mátyás
Szdnt Barnabás
Szent Lukács Evangeliſta. Könyörögj érettünk All:
Szent Márk Evangeliſta. Hálá légyen az Iſtennek.
Minnyájã Sz. Apoſtolok, és Evangeliſták. Könyörögjetek érettünk. All: Hálá légyen az Iſtennek.
Minnyájã Chriſtuſnak ſzent Tanitványi.
Minnyájan Apro Szentek.

Szent

Szent István Mártyr. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Szent Lőrincz Mártyr.
Szent Vincze Mártyr.

Szent Fábján, és Sebestyén Mártyrok. Könyörögjetek érettünk. All: Hálá légyen az Istennek.
Szent János, és Szent Pál Márt:
Szent Kosma, és Demjén Márt:
Szent Geruasius, és Protásius Márt:

Minnyájan szent Mártyrok. Könyörögjetek érettünk. &c.

Szent Sylvester Pápa.
Szent Gergely Pápa.
Szent Ambrus Püspök.
Szent Agoston Püspök.
Szent Jeronymus Confessor.
Szent Márton Püspök. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Szent Miklos Püspök.
Szent Albert Püspök.
Szent Gerárd Püspök.
Szent István Király.
Szent Imre Herczeg.
Szent László Király.

Minnyájan szent Püspökök, és Confessorok. Könyörögjetek érettünk. Allel: Hálá légyen az Istennek.
Minnyájan szent Doctorok.

Szent Benedek Apátur.
Szent Antal Apátur.
Szent Bernárd Apátur. Könyörögj érettünk. All: Hálá légyen az Istennek.
Szent Domonkos Confessor.
Szent Ferencz Confessor.

Minnyájan szent Papok, és Léviták. Könyörögjetek erett: All: Hálá légyen &c.
Minnyájan szent Barátok, és Remeték.

Szent Mária Magdolna.
Szent Örsébeth Özvegy. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.
Szent Margit Szűz.

Szűz Szent Agota.
Szűz Szent Lucza.
Szűz Szent Agnes.
Szűz Szent Cæcelle.
Szűz Szent Katalin.
Szent Neſte Mártyr.

Kőnyőrőgj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Minnyájan Szent Szűzek, és Özvegyek. Kőnyőrőgjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.
Iſtennek minden Szentei. Kőnyőrőgjetek érettünk. &c.
Iſten irgalmazz nékünk. Uram kegyelmezz nékünk.
Iſten irgalmazz nékünk. Uram halgaſſ-meg minket.

Minden gonoſztúl.
Minden bűntűl.
A' te haragodtúl.
Hirtelen, és véletlen haláltúl.
Az őrdőg csalárdságátúl.
Haragtúl, gyűlőlségtől, és minden gonoſz akarattúl.
Fajtalan lélektűl.
Meny-kőtűl, és éghi háborutúl.
Az őrők haláltúl.
A' te csudálatos meg-Teſtesűléſed által.
A' te El-jőveteled által.
A' te Szűletéſed által.
A' te Kereſztséged, és ſzent Bőjtőléſed által.
A' te Kereſzted, és kin-ſzenvedéſed által.
A' te Halálod, és Temetéſed által.
Szentséges Fel-támadáſod által.
Csudálatos Menybe meneteled által.
A' Vigaſztaló Szent Léleknek el-jővetele által.
Az Itilet napján.

Mencs meg Uram minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Mi

Mi bűnősők. Kérűnk téged, halgaſſ-meg. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Hogy nékűnk irgalmazz.
Hogy bűnűnket meg-bocsáſſad.
Hogy minket az igaz pœnitentia-tartáſra vezérelly.
Hogy a' te Anyaſzentegyházadat őrizzed, és óltalmazzad.
Hogy a' Romai Pápát, és az Egyházi rẽdeket tőkéletes életbẽ meg-tarcsad.
Hogy az Anyaſzentegyház ellenségit meg-alázzad.
Hogy a' Kereſztyén Királyoknak, és Fejedelmeknek békeſſéget, és egygyeſſéget engedgy.
Hogy az egéſz Kereſzténységet békeſſégben, és egygyeſſégben tarcsad.
Hogy elménket Mennyei kivánságokra fel-inditsad.
Hogy minket ſzent ſzólgálatodbã megerősits, és meg-tarcs.
Hogy minden velűnk jót-tőtteknek őrőkké való javaidat adgyad.
Hogy magunk, Felebarátunk, atyánkfiai, és velűnk jó-tévők lelkét őrők kárhozattúl meg-mencsed.
Hogy a' Főldnek bőv gyűmőlcsét adgyad, és meg-tarcsad.
Hogy a' meg hólt hiveknek őrők nyúgodalmat engedgy.
Hogy minket meg-halgaſs.

Kérűnk tẽged, halgaſſ-meg minket. Alleluja. Hálá légyẽ az Iſteñek.

Iſtennek Fia. Kérűnk téged, halgaſſ-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Kegyelmezz minékűnk. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Halgaſſ-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az Iſtennek.

Iſten Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Irgalmazz minékűnk.

Chriſtus halgaſſ-meg minket. Chriſtus halgaſſ-meg minket.

Uram irgalmazz nékűnk. Chriſtus kegyelmezz nékűnk.

Uram irgalmazz nékűnk. Mi Atyánk &c.

℟. Uram halgaſd-meg kőnyőrgéſemet:

℟. Es az én kiáltáſom júſſon előtted.

Kőnyőrögjűnk.

UR Iſten, kinek tulajdona mindenkor az irgalmazás, és engedelem: Fogadd kegyelmeſen könyörgésünket; hogy minket, és minden ſzólgaidat, kiket a' bűnnek lánczai meg-kőtöztek, a' te kegyeſségednek irgalmaſsága kegyelmeſen meg-öldozza. A' te ſzent Fiad, a' mi Urunk JESUS *Chriſtus által, ki te veled, és a' Szent Lélek Iſtennel egyetemben él, és uralkodik mind őrőkkön őrőkké.* Amen.

HETFŐI LITANIA, A' MEG-HOLT HIVEKERT.

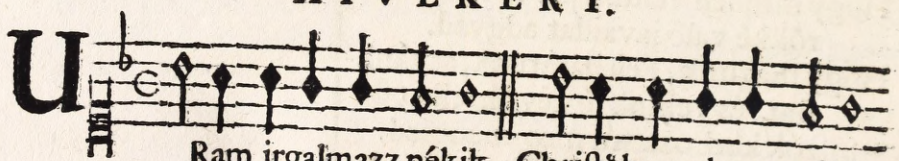

URam irgalmazz nékik. Chriſt' kegyelmezz nékik. Chr: halgaſſ-meg minket. Chr: halgaſſ-meg minket.

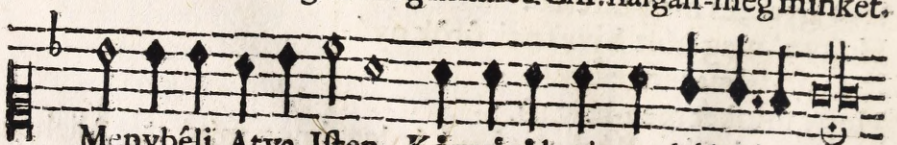

Menybéli Atya Iſten. Kőnyőrűly a' meg-hólt hiveken.

Meg-

Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten. Könyörüly a' meg-hólt hiveken.
Szent Háromság, egy Iſten.
Szenſéges Szűz Maria.
Iſtennek ſzent Annya.
Szent Szűzeknek Szűze.
Szent Mihály Archangyal. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.
Minden ſzent Angyalok, és Archangyalok. Könyörögjetek a' meg hólt hivekért.
Kereſztelő ſzent János.
Szent Péter Apoſtol.
Szent Pál Apoſtol.
Szent János Apoſtol. } Könyörögj a' meg hólt hivekért.
Iſtennek minden Apoſtoli, és Evangeliſtái. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.
Szent István Mártyr.
Szent Lőrincz Mártyr. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.
Iſtennek minden ſzent Mártyri. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.
Szent Gergely Pápa.
Szent Ambrus Püſpök. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.
Ti minnyájan ſzent Püſpökök, és Confeſſorok. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.
Szent Mária Magdolna.
Szent Katalin Szűz. } Könyörögj a' meg-hólt hivekért.
Ti minnyájan ſzent Szűzek, és Özvegyek. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.
Iſtennek minden Szentei. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.
Légy kegyelmes nékik.
Légy irgalmas nékik. } Halgaſſ-meg Uram minket.
Minden gonoſztúl.
A' te haragodtúl.
Az ördögnek hatalmátúl. } Mentsd-meg Uram őket.

A' tűz-

A' tűznek lángjától.
Az halál árnyékának országától.
A' te szentséges meg-Testesülésed
A' te szent Születésed által. (által.
A' te dücsőséges Neved által. Mencsd-meg Uram őket.
A' te sok irgalmasságid által.
A'te keserves kin-szenvedésed által
A' te szent sebeid által.
A' te szent véred hullása által.
A' te gyalázatos halálod által.
Mi bűnősök. Kérünk téged, halgass-meg minket.
A' ki Magdolnát meg-öldoztad, és a' Latrot meg-halgattad.
A'ki az üdvőzülendőket ingyen üdvőzited.
Hogy a'mi Atyáinkat, felebarátinkat, és jótévőinket az örök kárhozattúl megmencsed.
Hogy Congregatiónkbéli meg-hólt Hivek lelkeinek, igasság szerint meg-érdemlett büntetéseket meg-enyhitsed.
Hogy az ő kivánságokat bé-tőlcsed.
Hogy az Angyali fenlő karok óltalmokra jőjjenek. Kérünk, halgass-meg minket.
Hogy a' Pátriárchák, és a' Próféták seregi eleikben jőjjenek.
Hogy a' meg-hólt hiveknek, kikről ez földön kivált-képpen való emlekezet nincsen, irgalmasságodat nyújcsad.
Hogy bűnőket meg-bocsássad.
Hogy a' dücsőséges Apostolok gyülekezete őket bé-fogadgya.
Hogy a' vitézkedő Mártyromoknak serege örvendetesen őket környül vegye.

Hogy

Hogy a' Confeſſorok ſerege ôket bé-
vezeſſe.
Hogy az ôrvendezô Szûzek koronája
ôket kôveſſe.
Hogy az ô alkotójokhoz, ki ôket fôld-
bôl formálta, viſzſza térheſſenek.
Hogy a' te ſzelid, és vigaságos orczád
nékik meg-jelennyék.
Hogy a' válaſztottak kôzzé ôket jobb
kezed-felé állaſd.
Iſtennek ſzent Fia, ájtatoſſágnak kút-
Fôldnek rettenetes Királlya. (feje.
Kinél vannak halálnak, és pokolnak
kúlcsai.

Kérûnk, halgaſſ-meg minket.

Iſtennek Bárányа, ki el-véſzed e' Világ bûneit. Engedgy nékik nyúgodalmat.

Iſtennek Bárányа, ki el-véſzed e' Világ bûneit. Engedgy nékik nyúgodalmat.

Iſtennek Bárányа, ki el-véſzed e' Világ bûneit. Engedgy nékik ôrôk nyúgodalmat.

Chriſtus halgaſſ-meg minket. Chriſtus halgaſſ-meg minket.

Uram rigalmazz nékik. Mi Atyánk &c. Ûdvôz légy MARIA:

Kônyôrôgjûnk.

UR Iſten, minden Hiveidnek Teremtôje, és Meg-váltója; Engedd-meg a' te ſzólgaid, és ſzólgálóid lelkeinek bûnét: Hogy a' kegyelmet, mellyet mindenkor óhajtottak, kegyes kônyôrgéſekkel el-vegyék.

Felséges Ur Iſten! Emberi nemzetnek ſzeretôje; Alázatoſſan kérjûk ki-mondhatatlan jó-véltodat, a' te ſzent Fiadnak halála által, és Bóldogságos Szûz MARIA-nak eſedezéſe által; kônyôrûly ennek a' Congregationak tagjain, és jó-tévôin, kik ez világbúl ki-múltanak, és engedgy nékik ôrôk nyúgodalmat a' Mennyei gyûlekezetben. A' te ſzent Fiadnak a' mi Urunk JESUS *Chriſtuſnak által a, ki veled, és a' Szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik ôrôkkôn ôrôkké.* Amen.

PENTEKI LITANIA A' BOLDOG KI-MULASERT.

URam irgalmazz nékünk. Chriſtus kegyelmezz nékünk.
Chriſt' halgaſſ-meg minket. Chriſt' halgaſſ-meg minket.
Menybéli Atya Iſten. Irgalmazz minékünk.
Meg-váltó Fiú Iſten.
Szent Lélek Ur Iſten. Irgalmazz minékünk.
Szent Háromság, egy Iſten.
Jesus, ki harmincz Pénzre bócsültettél, és a' Judáſtúl csókkal el-árúltattál.
Jesus, ki véres veritéked után el-bádgyadván a' Kertben, az Angyaltúl meg-erősſitettél.
Jesus, ki mint egy a' Latrok közzül megfogattattál, és meg-kötöztettél.
Jesus, ki Annás Fejedelemnél meg-csapdoſtattál.
Jesus, ki Kaifas házánál Pétertül háromſzor meg-tagadtattál. Könyörüly mi raitunk.
Jesus, ki Pilátus előtt hamiſſan bé-vádoltattál.
Jesus, ki Herodeſtől fejér köntösben öltöztettél, és meg-csufoltattál.
Jesus, ki kegyetlenül meg-oſtoroztattál.
Jesus, ki undok torhákkal pökdöſtettél, és töviſſel koronáztattál.
Jesus, ki iſzſzonyú kereſzt halálra ſententiáztattál.
Jesus, ki kegyetlenül a' ſúlyos kereſzt terhével terheltettél.
Jesus, ki két Lator között fel-feſzitettél.

Jesus

Jesus, ki Szent Fejedet meg-hajtván, lelkedet válcságunkért ki-adtad. | Kőnyőrűly mi rajtunk.

Jesus irgalmazz nékűnk. Uram halgaſſ-meg minket.

Jesus irgalmazz nékűnk. Uram kegyelmezz nékűnk.

Dőg-haláltúl, éhségtől, hadaktúl, és minden gonoſztúl.
Minden bűntől, és az őrők haláltúl.
A' te keſerves kin-ſzenvedéſed, és faradságod által.
A' te ſzentséges véreddel-folyó ſebeid által. | Mencs-meg minket Jesus.

Mi bűnősők. Téged kérűnk, halgaſſ-meg minket.

Hogy a' te keſerves kin-ſzenvedéſednek, és ſzentséges halálodnak emlekezetit ſzűvűnkben ſzűntelen meg-tarcsad.
Hogy minket az igaz pœnitentia tartáſra vezérely, és ez világbúl való bóldog ki-múláſt engedgy.
Hogy ennek a' Congregationak jelen, és távúl lévő tagjait, a' te ſzent kegyelmedben végig meg-tarcsad.
Hogy ebből a' gyűlekezetből ki-múlt hiveknek őrők nyúgodalmat engedgy. | Téged kérűnk, halgaſſ-meg minket.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Irgalmazz minékűnk.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Kegyelmezz minékűnk.

Iſtennek Báránya, ki el-véſzed e' Világ bűneit. Halgaſſ-meg minket.

Mi Atyánk &c. Üdvőz légy Maria &c.

℣. Es ne vigy minket a' kisértetbe.
℟. De szabadits a' gonosztúl.
℣. Christus engedelmes lett érettünk mind halálig.
℟. Es a' keresztnek haláláig.
℣. Uram emlekezzél-meg a' te hiveidről.
℟. Kiket a' te szenvedésednek emlekezetire egyben gyüjtöttél.

Könyörögjünk.

URam JESUS *Christus, téged alázatossan kérünk, a' te bóldog ki-múlásod, és szent halálod által, mellyet Nagy-Pénteken hat órakor a' Kereszt-fára függesztetvén, az egész Világnak bünös lelkeiért szenvedtél: Könyörülly a' jelen, és távúl lévő Congregationak fiain, leányin, és minden tagjain. Bóldogságos Szűz MARIA-nak, a' te kedves Anyádnak esedezése által, kinek szűvét nagy keserüség epesztette, midőn szent Keresztед alatt álván, kinaidat könyves szemeivel szemlélné. Engedd édes* JESUS, *hogy halálunk óráján bóldogúl, és szerencséssen ez világból müllyünk-ki. Ne engedd édes* JESUS, *hogy a' te drága, és szentséges kin-szenvedésednek ára mi bennünk el-veszszen. Annakokáért téged alázatos szívvel kérünk oh édes* JESUS! *Hogy a' te drága érdemedben részesits bennünket. Viszontag téged kérünk oh drága* JESUS! *Hogy a' te drága kin-szenvedésedet, és halálodat, (leg fő-képpen pedig utólsó kereszt-fán bóldog ki-muláſodat,) mutaſd-bé Szent Atyádnak érettünk, és az által nyerj nékünk, kik ennek a' Congregationak tagjai vagyunk világból való bóldog ki-muláſt.* Amen.

APPENDIX.

Következnek egynéhány oda-fel hellyel, hellyel ki-maradott igen szép ENEKEK.

PRO ADVENTU.

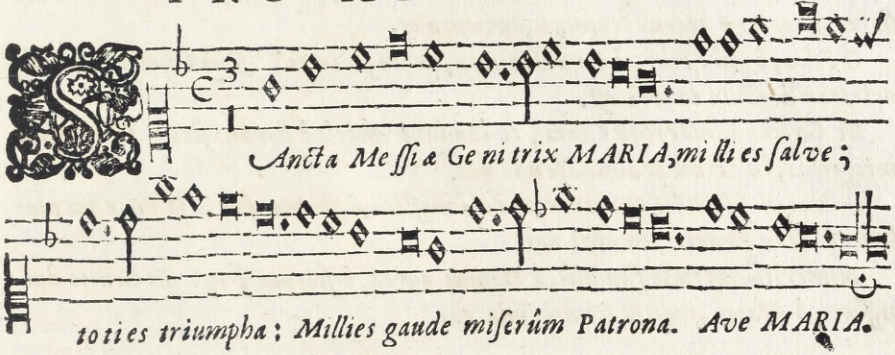

Audiat nascens, moriensq́ Phœbus. Audiat cœli Cherubina Virtus. Virgini Matri moduletur unà. Ave MARIA.

Nata supremi Patris es MARIA. Filij Mater, pariterq́ Nata. Spiritûs sancti Veneranda Sponsa. Ave MARIA.

Aula Sacratæ Triados MARIA. Montibus sanctis super-excitata. Annæ conceptu sine labe data. Ave MARIA.

Tu cunctas inter Matres Benedicta. In te triumphat puritas invicta. Tu sola namq́ Virgo Mater dicta. Ave MARIA.

Lacte nutrîsti proprio Parentem. Casto fovisti gremio Tonantem. Casta Josepho sociata Sponsa. Ave MARIA.

Te suam cœlum Dominam celebrat. Te suam tellus Patronam salutat. Orbis uterq́ tibi gênua lunat. Ave MARIA.

Tu Paradisus castæ voluptatis. Arbor tu vitæ, claustrum Deitatis. Tu morum norma, lex humilitatis. Ave MARIA.

O Virgo Mater laudibus tot digna. Sis usq́ nobis Orphanis benigna. Nos tuo Mater Filio consigna. Ave MARIA.

ALIUS.

Nota: *O JESV le dulcedo &c. fol. 49.*

O Stellula MARIA, fulgida! O JESU *Genitrix, quàm pulchra es. E mulibus, ô Virginum Virago parvula electa es.*

Te præpotens respexit humilem: O Stella, stellula, quàm dulcis es. Ut fieres Puerpera æterni Numinis, inventa es.

O Filia, ô Ada Filij, ô Eva Genitrix, quàm felix es! Quòd veteris piaculi deletrix Stellula exorta est.

Te Cœlica Sanctorum Curia, te laudant Angeli ô florum flos: O Virginis integritas, in carnis prælio defende nos.

O Gratiæ MARIA Genitrix; O rosa mystica, ô florum flos: O Filia Jerusalem, ô Arca fœderis, exaudi nos.

Immeritis intende famulis, ô Domus aurea, ô florum flos: Et Genito dulcissimo, ô Mater, jugiter Commenda nos.

MAS. Azon Nótára.

EL-küldeték Archangyal Gábriel MARIA-hoz titkos követséggel: Bé-menvén házban a' Követ; köszönté a' ízeplőtelen Szűzet.

Szűz MARIA, Istentől üdvőz légy; csuda méltóságra majdan fel-mégy: Malasztal éppen tellyes vagy; Szent Lélektül Szűz Anyaságod nagy.

O MARIA! Ur vagyon te veled; Üdvőzitő te méhedből ered. (Tekincs ránk szent Szűz kegyessen; Te nyerhecz jót nékünk érdemesen.)

Oh áldott Aszszony-állatok között; Szűz méhedben ma Isten költőzött: (Természetünkben öltőzött; nagy üreségünk azzal töltőzött.)

Drága gyümölcse te szent méhednek szerez gyümölcsöt sovány Népednek: Dicsireti Istenednek, s' ismèreti bővül igy Nevednek.

Oh

Oh MARIA! kőſztűnk Neved zengjen; Irgalmaſságod velűnk jól tegyen: Chriſtus JESUS Fiad vigyen hóltunk után Orſzágában. *Amen.*

PRO NATALI DOMINI.

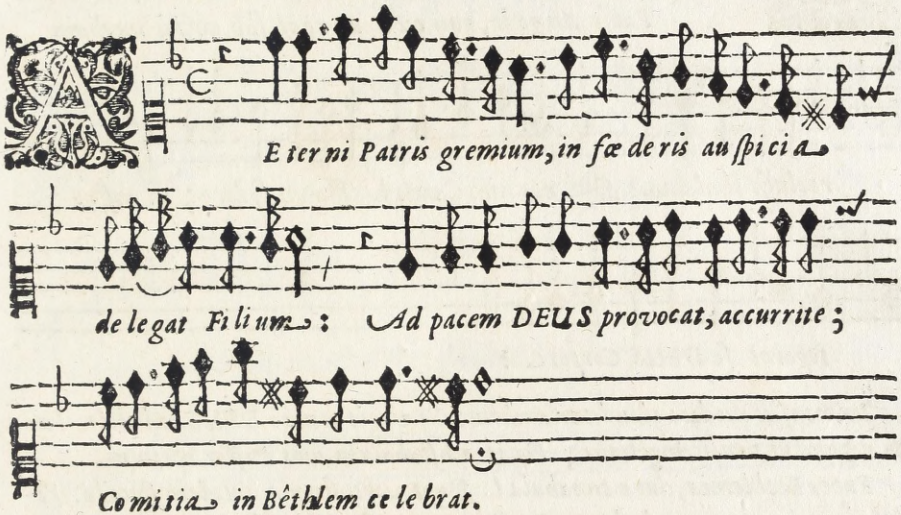

Jam tandem bella ponite, quæ ducta ſunt licentiùs; Poſt ſtragem ſapite: Spes libertatis ſupereſt. Plenipotentiarius divinus amor factus eſt.

Conditiones erigit: Dum friget inter ſtipulas, exemplar porrigit. Pro penna pingit paleis: Exſiccat puncta Boreas, quæ ſcribit lachrymis.

En quanta pompa Principis! Vix dignum bruto ſtabulum eſt Aula Numinis. Hîc jura dat Infantulus: Thronus; aſelli pabulum. Satelles; boſculus.

Qui cœli fundat cardines; & rebus vices ordinat, figitq; limites: Hunc tegunt caſæ rudera. Qui Reges pane ſaturat; mendicat ubera.

In hunc ô homo reſpice: Salvere jubet oculo, amoris indice. En, en, ût JESUS *annuat: Jam verba fluunt pupulo; Salutem nutu dat.*

ALIUS.

ALIUS.

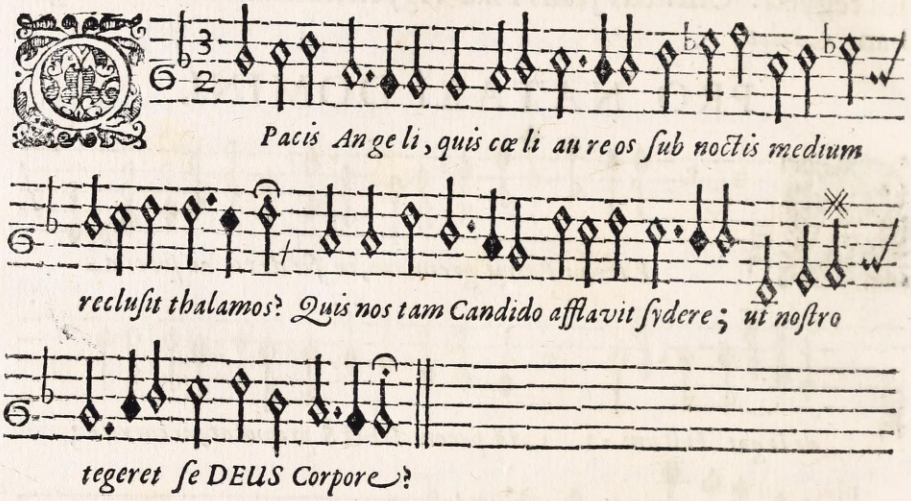

Immenſus modico clauditur ambitu; Et vagit tenero DEUS anhelitu. Fœno reponitur panis Angelicus; Vocat ad ſtabulum vos Paſtor optimus.

Rupes Bethlemiæ, dura cunabula! Quot vobis ſtipulæ, totidem ſpicula. Veſtro tugurio amor concluditur; Et ſævo Boreæ flagello cæditur.

Quis te pulcherrime, Cœlorum aureas juſſit deſerere Puer delicias? Si Amor voluit; Eccur tam rigidum tyrannum induit erga Puellulum?

Nè fors aufugeret amor mortalium; aſtringit faſciis Virgo Puellulum. Suâ præſentiâ nullum deſtituit, quisquis ex animo præſepe diligit.

Amoris pharetram in Corde poſuit. Arcum in roſeis labris conſtituit. Quot ore gemitus, tot tela deſtinat. O cor marmoreum, ſi te non vulnerat.

Felices lachrymæ, blanda ſuſpiria. Quanta mortalibus fertis ſolatia? Ab his producitur vita ſuſpiriis; His noſter ſpiritus creſcet de ſtipulis.

Recumbe molliùs pectoris thalamo, quàm ſubter frigido rupis tugurio. Sed fortè durior cor erit lectulus, quàm plenæ levibus Cunæ graminibus?

Subterno tibi cor; Puppe ingredere: Langventem refove amoris flumine. O hoſpes auree, dum te poſſedero, aſſultus Tartari nihil timuero.

O felix

O felix Stabulum, DEI palatium. Immensum educas orbi solatium. Jam te non stabulum, sed Cœlum nomino: Quod DEI Filium clausit hospitio.

O si vel unica fierem stipula! Ut vel sic ponerer intra cunabula. Beato premerer amoris pondere: Hoc nollem fieri liber ab onere.

ALIUS.

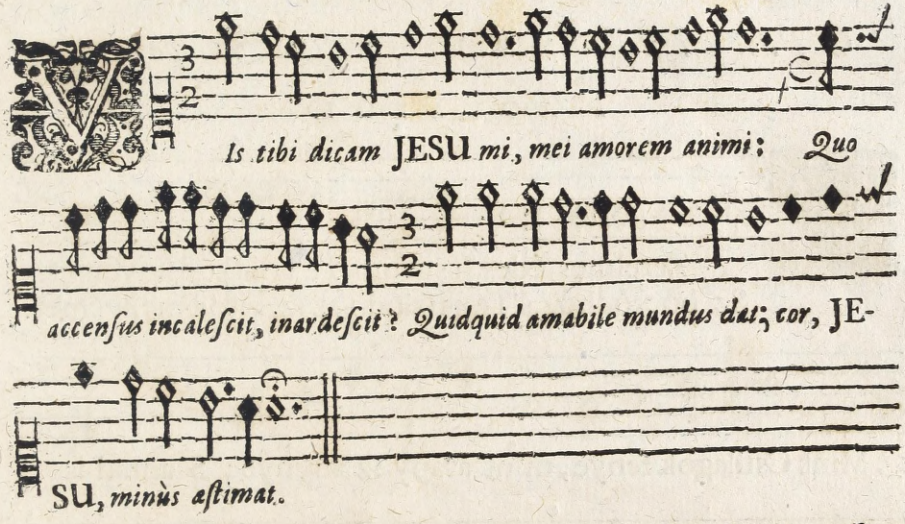

Terra thesauris allicit, queis pollet, opes exerit; Monstrat flores, monstrat frondes, urbes, montes. Quidquid amabile Terra dat; Cor, JESU, minùs æstimat.

Mare corallum venditat, se diligendum prædicat; Uniones, solis rores, fontes, amnes. Quidquid amabile Mare dat; Cor, JESU, minùs æstimat.

Flabilis Aura sibilat, aves in me circumvolant; Quidquid vivit, in me spirat, & se gyrat. Quidquid amabile Aura dat; Cor, JESU, minùs æstimat.

Ignis ad hæc ingreditur, is juxtà cor alloquitur; Suum vitalem dans calorem, dans ardorem. Quidquid amabile Ignis dat; Cor, JESU, minùs æstimat.

Caro venatur sensibus, sensus adhæret dapibus; Inescatur, inpinguatur, dilatatur. Quidquid amabile Caro dat; Cor, JESU, minùs æstimat.

Dæmon irrepit callidus, allicit cor honoribus; Ponit fraudes inter laudes, cantus, ſaltus. Quidquid amabile Dæmon dat; Cor JESU, *minùs æſtimat. Adde mundorum millia, mille, millena gaudia; Cordis æſtum non explebunt, non arcebunt. Quidquid amabile quisquis dat; Cor,* JESU, *minùs æſtimat.* Amen.

ALIUS.

O Puer dilectiſsime, tu moves pectora &c. pag. 55.

MAGYARÚL.

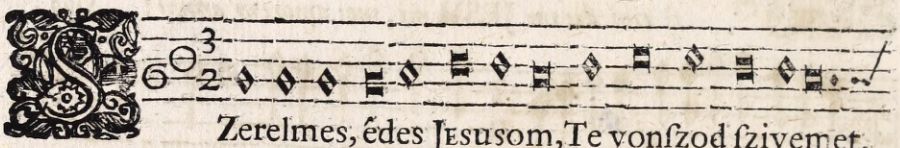

Zerelmes, édes JESUSOM, Te vonſzod ſzivemet.
Sz. bőcsődhőz, s' ſz. jáſzlodhoz ſzoritod mellyemet.

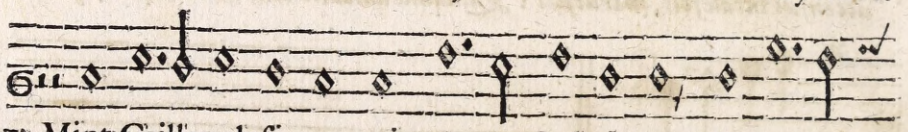

Mint Csillagok fénye, mint arany ſzekrénye; S' annál-is

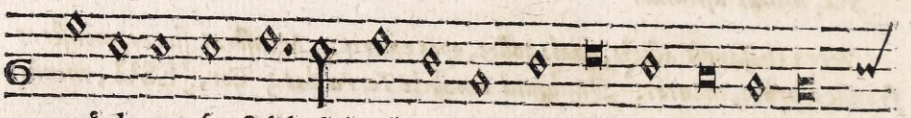

erősben, és ſokkal kedvesben Te vonſzod ſzivemet:

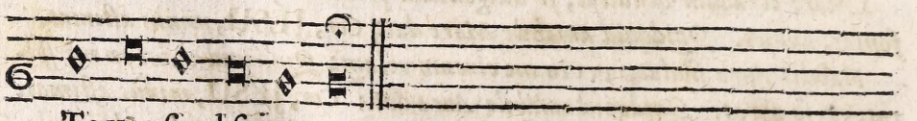

Te vonſzod ſzivemet.

A' te gyémántos két ſzemed, ah! édes JESUSOM, mint kettős nap, olly te benned, ſzépséges Chriſtuſom. Abbúl mind kettőbűl, mint tűzes fölyhőkbűl, sűrű meny-kővet hánſz; s' ſenkit ſebtűl nem ſzánſz: El tőle, kit meg-űtcz. El tőle, kit meg-űtcz.

Te

Te mézzel folyó ſzájacskád,oh! drága Jesusom; Kláris ſzinű ajakacskád,én kedvelt Chriſtuſom: Olly mint ſzép kertetske,s' mint egy kiſſebbetske ſzines ſzép virág-ſzál, kinek moſolygón áll minden ô termete: Minden ô termete.

Veſzſzen-el az egéſz világ, ſzerelmes Jesusom; Csak te maradgy-meg ép-virág Jeſſe-ből, Chriſtuſom. Veled meg-elégſzűnk, inségben ſem leſzűnk; Nem leſz, kitől féllyűnk, csak te benned éllyűnk, Tiéid egéſzlen: Tiéid egéſzlen.

A'melly ſzűv,az én ſzűvem vólt,oh áldott Jesusom,Tiéd már; te hozzád hódolt, oh! méltó Chriſtuſom. Mindent ſemmiben hajt,s'csak tégedet óhajt. Jáſzlod mellet lenni,s'bőcsődet rẽgetni buzgón kivánkozik: Buzgón kivánkozik.

Halkan zengő ſirádidat édeſden halgatom; Hozzám te nagy jó-vóltodat látom, s' tapaſztalom. Az oól ha nem tetczik, hól teſtetskéd fekſzik; Lelkem hajlékába, s' jőj vetett ágyába ſzivemnek; s'ott nyúgodgy. Szivemnek, s'ott nyúgodgy.

Oh áldott Szűz, fekteſd Jesust ſzivem közepiben; Erettem könyörgéſidet ne ſzánd ſzükségimben: Hadd éllyek, s'ne félyek; Noha titkos, s' mélyek ellenem el-rendelt, fejemre lelt, s' nevelt Ördög csalárdsághi: Ördög csalárdsághi. *Amen.*

ALIUS.

Cor tibi JESV offero &c. ut ſuprà pag. 37.

Magyarul. Azon Nótára.

VEdd ajándékúl ſzivemet,oh! édes Jesusom. S'mindẽ eſzemet, kedvemet, én kedves Chriſtuſom. Itt imádván Sz. Teſtedet,mutaſd hozzám kegyelmedet; Oh! én ſzerelmes Kiſdedem: Teſté lőtt Iſtenem!

Hogy magad igy meg-aláztad,oh! édes Jesusom: Mindẽ elme el hűl rajtad, ô csudás Chriſtuſom. Szemlélvén téged jáſzolyban, mélyen hatcz gondolatomban, Oh! én ſzerelmes Jesusom, Felséges Chriſtuſom.

Mi kénszeritett tégedet, oh! édes Jesusom, Hogy igy el-rejtnéd fényedet, ô kegyes Christusom? Hozzánk való szeretetből ezt műveléd, s' jó-kedvedből, Oh drága-látott Jesusom. Kicsinded Christusom.

Engedd, én-is szeressélek, oh! édes Jesusom; S'szent élettel kővesselek, kalaúz Christusom: Add segitő malasztodat, nyújcsd Isteni job-karodat; Oh! én szerelmes Kisdedem, Edesem, Kedvesem.

Kősd jászlotskádhoz szivemet, oh! édes Jesusom; Fekteső szénádra fejemet ártatlan Christusom: Soha meg ne tagadgyalak; Sőt végetlenül áldgyalak Oh! én szerelmes Jesusom, Megváltó Christusom. *Amen.*

ALIUS.

Dulcis JESV, dulce Nomen, & dulcis puerpera. pag. 32.

Magyarúl. Azon Nótára.

JESUS édes, Neve kedves, az Isten Annya kegyes: Ekes ének, kivel Egek Jesus felett zengenek.

Szellő kegyes, csillag fényes, kő-palota szép ékes: Ekes széna, ékes szalma, ékes az Ur két barma.

Szűve kegyes, jókkal tellyes; szine pedig szép fényes. Jesus édes, kedve izes; Szűznek őröme mézes.

Szép veszső-szál, ki származál Jesse-ből, Szűz áldasál: Jesus áldott légy, kit adott Isten; s' Szűz szűzen hozott.

Bóldog Szűz méh; Kit mint gyapját éghi harmat ásztatott. Bóldog ember; Ki illy jót nyert, és igy fel-ruháztatott.

Jesus jővel, szent szellődel szűvünket hűvesitsd-meg: Testnek bajját, Világ habját bennünk, s' nagy harczát győzd-meg.

Egésséget, s' békessséget adgy te szent kegyelmedből: Adgy szentséget, s' üdvősséget örökké, jó kedvedből.

Te siralmid, s' agodalmid üdvősségünkért nyújcsad: Kinvalláſid, s' baj-viváſid Jesus, értünk áldozzad.

Erted

Érted sírnom add, és vínom; vegyek nagy bizodalmat. Hóltom után, sírba jútván; adgy őrők nyúgodalmat. *Amen.*

ALIUS.

Lætare Virgo Israël &c. pag. 40.

MAGYARÚL. Ad Notam: *O Gratiose* JESU-*le &c* pag. 39.

Oe Rűly, őrvendgy Szűz Israël. Kitől eredt Emmanuel: Kinek szólgáló Leánya valál; vagy most imê Annya. Szent Aszszonyunk, imádgy értűnk.

Őrvendgy Szűz; kit Sz. Gabriel éghből kőszönt, nagy örömmel. JESUST ez Világra hozván, Anya lől, szűzen maradván. Szent Aszszonyunk, imádgy értűnk.

Őrvendgy; noha Bethlehembűl ki-záratál Sidó néptűl. A' természet rajtad el-hűl, hogy-im szűz méhed Fiat szűl. Szent Aszszonyunk, imádgy értűnk.

Őrvendgy; mivel a' jászolyhoz, s' szénában takart magvadhoz Királyok majdan érkeznek; s' ajándékokkal tisztelnek. Sz. Aszszonyunk, imádgy értűnk.

Őrvendgy; mert el nem hagyatol. És noha meg-szomorodol; Nem faj sokáig Szent lelked: Templomban JESUST fel-leled. Sz. Aszszonyunk, imádgy értűnk.

Dicsirtessék Atya Isten, Kis JESUSSAL egyetemben; Es a' Szent Lélek Ur Isten, őrökkön őrökké. *Amen.* Szent Aszszonyunk, imádgy értűnk.

ALIUS.

O Angeli citò accurrite &c. pag. 50.

MAGYARÚL. Azon Nótára.

OH Istennek szentséges Angyali. Istennek Udvara kikkel teli. Kis JESUSHOZ sietsetek; Uj Királynak jerének ellyetek.

Csudálkozva Kiſdedre nézzetek. Iſtent e' Gyermekben intézzétek. Hogy Pártoſit hólditsa-meg, ſzólgai kőntősben jelent moſt meg.

Ki ennyire magad meg-aláztad, En Jesusom ſzállyon rám irgalmad: Bőcsődben hadd rengeſſelek, gyarló ſzivemben hadd fekteſſelek.

Ha irtózol Jesus bűneimtől; Moſſ meg engem azoknak ſzennyétől: Hogy igy tiéd mindeneſtől, tiéd légyek teſteſtől, lelkeſtől. *Amen.*

ALIUS.

Nota: *O Paſtores &c. fol. 51.*

ORvendezzűnk, Bethlehembe mennyűnk ajándékokkal. Iſtállóhoz, romlott pajtához a' Páſztorokkal. Ott ſzűletett Iſten Fia, egy ſzép Gyermetske. Atyáinktúl régtűl-fogva várt Kiſdedetske.

Kemény ágyban, hideg jáſzolyban ſir, jaj, Iſtenűnk. Kis-korában, első órában már ſzenved értűnk. Mezitelen teſtetskéje hóval bé telik. Hideg ſzéltűl fejetskéje jaj, mint sértetik.

Jaj, mint fázik, s' orczája ázik sűrű csőppőkkel. Szemeinek, két drága győngynek hév kőnyveivel. Mennyi csőppők, annyi győngyők értűnk húllanak. Ezek a' Menybéli vizek lelkűnkre folynak.

Bűnős lélek, nézzed a' vétek mint bán Iſtennel. Dűhőskődik, s' kegyetlenkedik a' ſzép Gyermekkel. Szeretetből jőtt hozzátok; s' ti meg-vetitek. Im bé-fogadgyák a' barmok; s' ti kiűzitek.

Ezt láttyátok, s' még ſem ſzánnyátok vaj, s' jó Emberek. Kemény ſzűvel, és ſzáraz ſzemmel hogy tűrhetitek: Világ vidámsága Jesus hogy ſiránkozik. S' Angyaloknak vigaſſága hogy ſzomorkodik.

Szűvetekbe, mint jobb bőlcsőbe ſirva kéredzik. S' hogy hozzátok

zátok bé fogadgyátok, mind-kivánkozik. Szánakodáſra inditnak kőnyves ſzemei. Kőnyőrűléſt tőlünk várnak fázott tetemi.

Oh! jaj, ſzánnyuk vétkünket, s' bánnyuk, édes JESUSUNK. Hogy ſzűvünkben, s' bűnős lelkünkben ſzálláſt nem adtunk. Háládatlanok nem leſzünk ezután immár. Jőj-el édes JESUS, jőj-el; lelkünk kéſzen vár. *Amen.*

ALIUS.

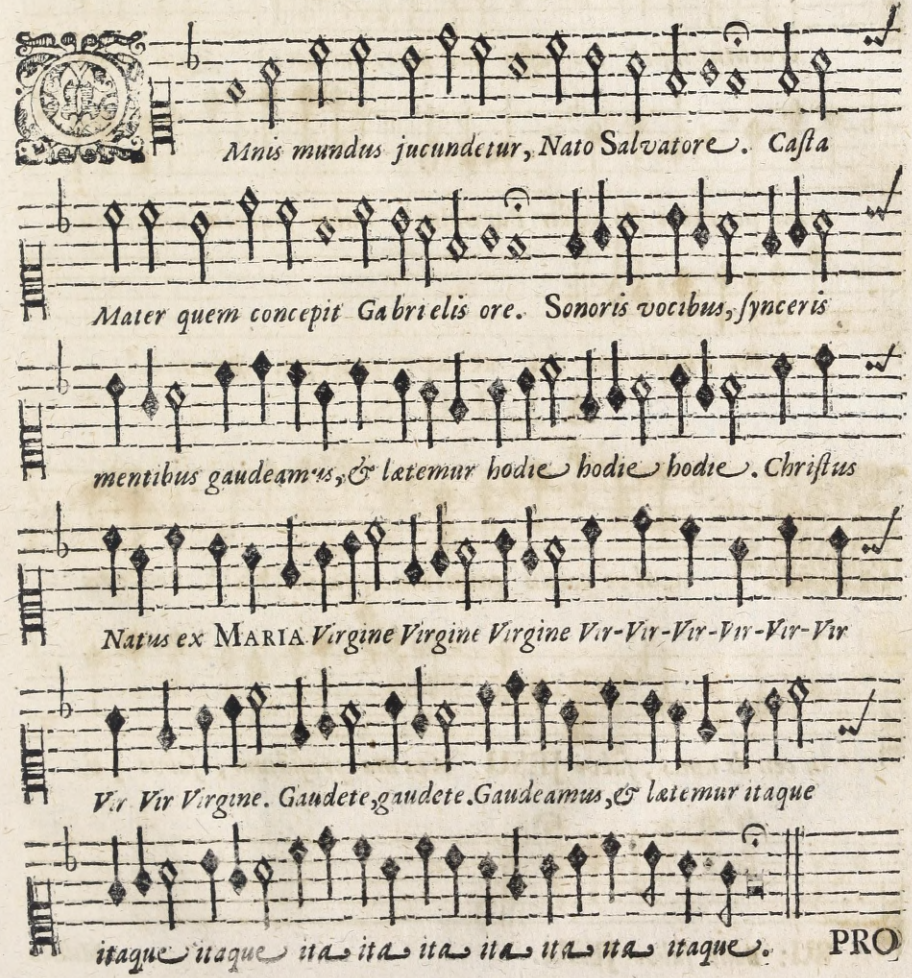

PRO

PRO CIRCUMCISIONE DOMINI.

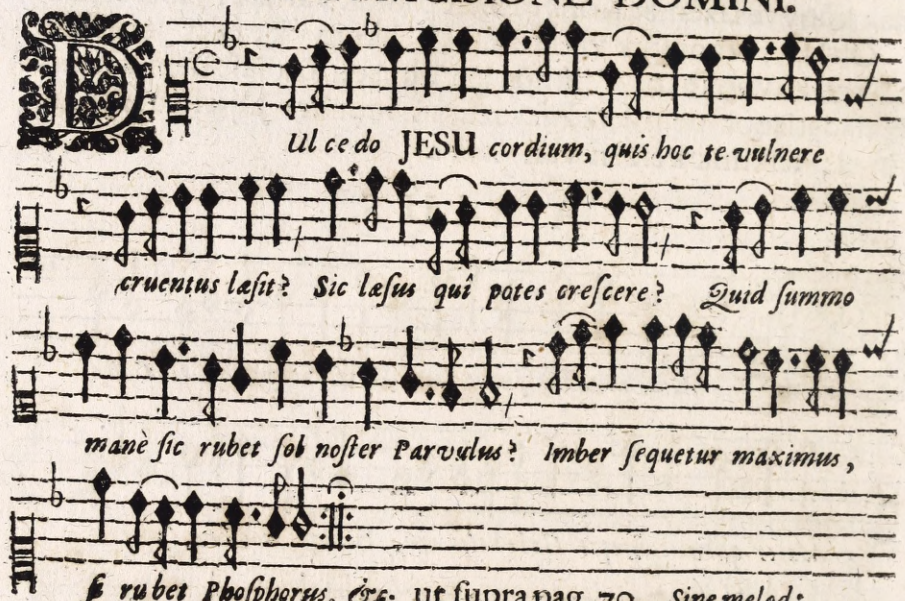

ALIUS.

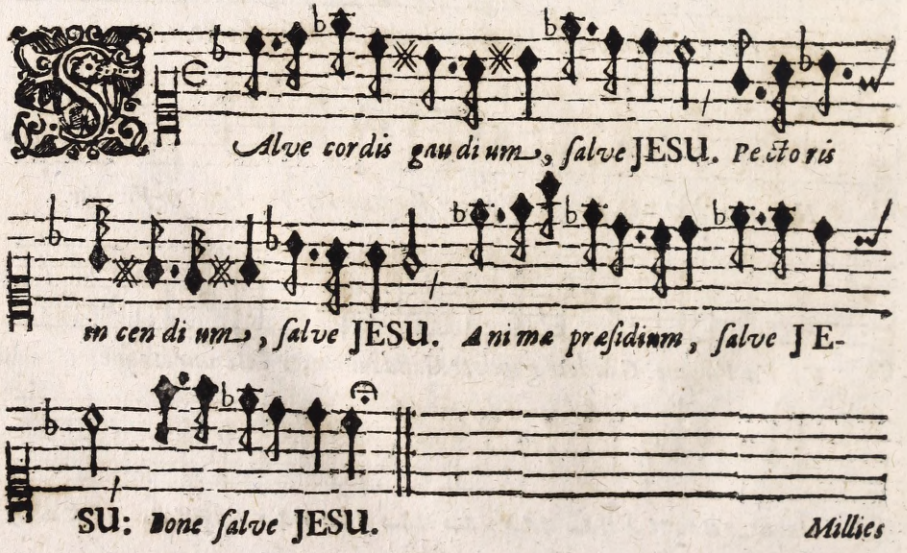

Millies

Millies te cogito, veni Sponſe. Millies te quærito, veni Sponſe. Millies te flagito, veni Sponſe: Chare veni Sponſe.

Nihil eſt te ſuavius, ſuavis amor Nihil eſt te mitius, mitis amor. Nihil eſt te dulcius, dulcis amor: JESU *dulcis amor.*

Paſce me vulneribus, mens dulceſcit. Lacta me uberibus, cor liqueſcit. Merge me viſceribus, ſpes vireſcit: Vita repubeſcit.

Frigeo, accende me, ô Amator. Lugeo, ſolare me, ô Creator. Morior, defende me, ô Salvator: JESU *mi Salvator.*

De B. V. M. Nota eadem.

AVe Virgo Virginum, ô MARIA. *Domini Sacrarium,* ô MARIA. *AVe cœli gaudium,* ô MARIA. *Ave* ô MARIA.

Mater ſalutifera, flos in eſſe. Floris & puerpera, ſpes pro eſſe. Facta es Deipara, Virgo Jeſſe. Mentis ſpes oppreſſæ.

Inter ſpinas, lilium Caſtitatis. Inter juſtos, balſamum pietatis. Inter ſanctos, ſpeculum ſanctitatis. Sponſa Deitatis.

Plena Luna gratiis, fons amoris. Sol ſtipatus ſtellulis, vas honoris. Affluens delitiis, flos decoris. Caſti fons amoris.

Tu es Mater gratia, caſta Mater. Nos ab hoſte protege, pia Mater. Horâ mortis ſuſcipe, ſancta Mater. Sancta Virgo Mater.

M A S.

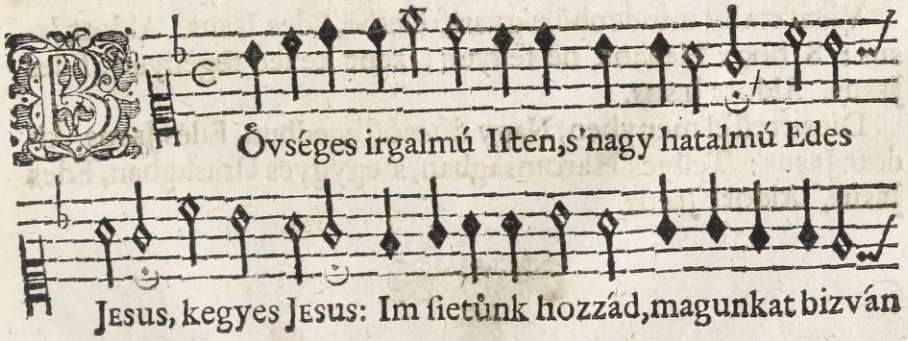

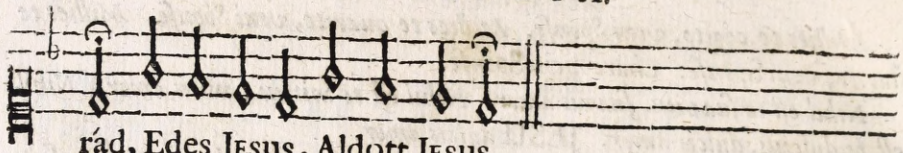

rád, Edes Jesus, Aldott Jesus.

Szentek dűcsőſſége, Lelkek ůdvőſſége, Edes Jesus. Aldott Jesus: Tiſztogaſd lelkůnket, vigaſztald ſzůvůnket, Edes Jesus. Aldott Jesus.

Ki magos Egekkel birſz, és Fődiekkel, Edes Jesus. Aldott Jesus: Nyavalyánk enyhitsd-meg, ſzůvůnk vidámitsd-meg, Edes Jesus. Aldott Jesus

Kinek nagy erejét rettegjůk, s' veſzſzejét, Edes Jesus. Aldott Jesus: Bůneink ne tekincsd; haragod meg-enyhitsd, Edes Jesus. Aldott Jesus.

Forditsd ránk ſzent orczád; Hogy bátrabbã hozzád, (Edes Jesus. Aldott Jesus:) Fuſſunk ſzent Szód után, az ůdvőſſég útán, Edes Jesus. Aldott Jesus.

Drága ſz. Nevedben, ſegélly ſok inségbẽ, Edes Jesus. Aldott Jesus: Hiveidet ſzánd-meg; Pogányt zabolázd-meg, Edes Jesus: Aldott Jesus.

Legyen nyereségůnk, kegyelemmel nékůnk, Edes Jesus. Aldott Jesus: Ne hadgy ſzégyenůlnůnk, s' ellenségtől félnůnk, Edes Jesus. Aldott Jesus.

Vigaſztally mindenbẽ, e'gyarló életbẽ, Edes Jesus. Aldott Jesus: S' hogy Hazánk ne féllyen, ſzent kezed ſegéllyen, Edes Jesus. Aldott Jesus.

Dicsirteſſél menyben, Nagy dűcsőſſégedben, Edes Jesus. Aldott Jesus: Tellyes Háromságban, s' egygyes Uraságban, Edes Jesus, Aldott Jesus.

PRO

PRO FERIIS ANTE-CINERALIBUS.

DE VANITATE MUNDI.

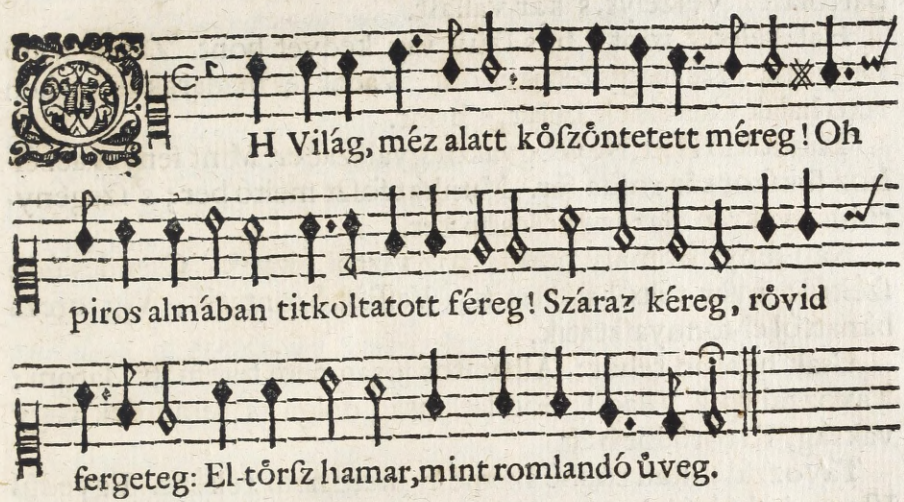

Hól vagyon Epulo, gazdag lakadalmú? Hól, karjaid között néha édes álmú, Nagy hatalmú; s' széles birodalmú Titus Király? Immár csak por, s' hamú.

Szép bőcsületének ne hidgy, mikor épül. Szép dücsősségének ne hidgy, mikor szépül. Hirtelenül mert, s' nagy véletlenül, Mint egy madár kezedből ki-repül.

Ne hidgy pompájának, a' kit az moly meg-rág. Ne hidgy, hogy virágzik, el-húll, mint a' virág. Jaj rosz világ! Sötétség, s' nem világ! El-óltatol, mint egy fáklya világ.

ALIUS.

Alti soles, puri colles &c. pag. 80.

Nota: Christushoz nem méltó &c. pag. *233.*

NIncsen ez világon semmi állandóság. Csak az egy Istenben van maradandóság. Mi ügyünkben pedig csak nagy forgandóság; s' változandóság.

Minden dolgok kőzőtt látunk viſzſzáltatáſt. Egen, főldőn, vizen viadalt, s' harcz-tartáſt. Ragadományt, s' halált; hadat, és pártoláſt. Veſzélyt, s' kár-valláſt.

Halál életet ront; bús ſzűv vig kedvet bont. Zápor nagy hegyeket, ſzél nagy tetőket ont. Vadak, és madarak, s' vizben lakó halak Cserélnek helyt, s' hont.

Tűndőklő Hirt, Nevet gyakor gyalázat ér. Mint fényes aczélhoz ſokſzor rút roſda fér. Munkát foſzt méltó bér; s' ſzegénytől-is gyakran Gazdag kőlcsőn kér.

Nap-fényt homály borit; tűz viztől óltatik. Csendes űdő ſzéltől; nyár téltől foſztatik. Vaſſal kő rontatik; Vig orcza bánattól el-fonnyaſztatik.

Csak heában tehát: Alhatatos jóság nem terem itt, látom: Távozzál roſz Világ! Gondatlanság dolga, s' temérdek nagy vakság, Ki tőrődbe hág.

Távozzál: Rád többé ſzemem mert nem teként. Egyedűl Iſtennek ſzólgálok, (a' gyéként Alólam a' meddig el-ráncsd) ſzivem ſzerént, s' jámbor ſzólga-ként. *Amen.*

PRO SACRA QUADRAGESIMA.

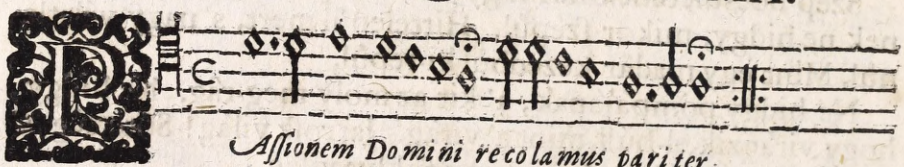

Aſſionem Domini recolamus pariter.
Fletu inceſſabili omnes unanimiter. ℟.

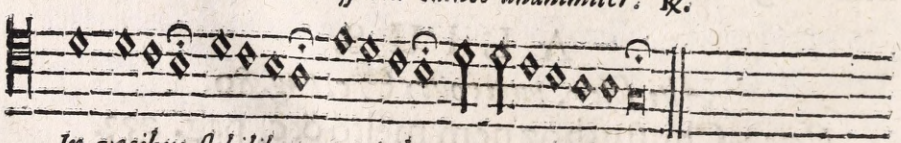

In vocibus flebilibus, gemitibus inenarrabilibus.

In Horto ſequeſtratus, nocte obſcurriſſimâ, Orat Patrem proſtratus, prece ſecretiſſimâ. ℟. *Mox cruorem, cum horrore, cum dolore toto ſudat corpore.*

Redit

Redit ad dormientes pavidos Discipulos. Cernit appropinquantes capitales æmulos. ℟. *Ferus Judas ducit turbas furibundas, Christi necis avidas.*

Osculo falsissimo capiendus proditur. A Juda nequissimo inimicis venditur. ℟. *Christus* JESUS, *dirè cæsus, cruciandus traditur Tortoribus.*

A suis discipulis derelictus ducitur. Velut latro, vinculis catenatus, sistitur Nequissimo, sævissimo, ferissimo, Caiphæ illi pessimo.

Veritatis Authorem onerant mendaciis. Faciem cum horrore conspuunt spurcitiis. ℟. *Sanctissima in maxilla fert alapam injuriosissimam.*

Ad tribunal severum judicandus sistitur. Medius in luporum collegio cernitur. ℟. *Stat mansvetus DEI Agnus, lacerandus rabidorum morsibus.*

Seductor proclamatur commovisse Populum. Innocens judicatur Crucis ad patibulum. ℟. *Per immites Seniores, Pontifices, Proceres, & Judices.*

Illusus induitur vestibus ridiculis. Lugubre proponitur spectaculum Populis. ℟. *Per publicas Urbis vias, innumeras patitur injurias.*

Amictu purpureo semi-nudus cingitur. Infami ludibrio ridendus exponitur. ℟. *Vellunt comas, cædunt genas; sentit spinas caput acutissimas.*

Cæditur verberibus multiplici vulnere. A suis Tortoribus, tenero in corpore. ℟. *Immaniter, atrociter, crudeliter, immisericorditer.*

Perfidi Pontifices cum insano Populo. Adsunt & carnifices funebri spectaculo. ℟. *Omnes clamant, Christum damnant, ingeminant: Tolle, tolle, postulant.*

Crucem portat, onustus bene gravi pondere. Figitur, vulneratus manu, pede, latere. ℟. *In patulo patibulo; A Populo ridendus incredulo.*

Eja, Considerate spectatores Populi. Moribundum cernite lachrymosi oculi. ℟. *Sacrum ejus totum Corpus, pallentibus horridum livoribus.*

Sociemur Fideles Genitrici MARIÆ. *Conscendamus flebiles ardua Calvariæ.* ℟. *Ad calcandas crucis vias; Celebrandas funebres Exequias.*

Lugubrem Passionis colendo memoriam. Matrem compassionis, comitando MARIAM. ℟. *Per arduam crucis viam, reportandam speramus victoriam.*

Adoremus cernui, trabe celsâ Pendulum. Observemus Dominum in tumulo conditum. ℟. *Sacrum funus! Carum pignus! Pignoribus cunctis pretiosius.*

JESU! *Fac participes Crucis, & victoriæ nos supplices; Quod unu Te precamur hodie.* ℟. *In vocibus flebilibus, gemitibus inenarrabilibus.* Amen.

ALIUS. Nota eadem.

Condolete MARIÆ *Sodales, vobis Pia. Ungarorum Patronæ; Magnæ Cœli Matronæ.* ℟. *Mater DEI, Norma ſpei, Tutrix Rei. Heu! plorat lux diei.*

Virgo flet cum Dolente, langvet Nato langvente. Noſtri cordis rigorem ſentit plùs, quàm dolorem. ℟. *Noſtri cauſâ DEUS cadit; Fletûs anſa nos adhuc non invadit.*

O dulcis Virgo Mater! O Magne DEUS Pater! Noſtri cordis rigorem liquate in amorem. ℟. *Si ploramus, tunc amamus; Quia damus, quod in Chriſto palpamus.*

Paſſum JESUM *palpate; Cor Patienti date. Carnem ſi refrænatis, Dolentem recreatis.* ℟. *Per flagellum nam, ceu telum, contra cælum, Sacrum pugnamus Bellum.*

Tecum JESU *gementes, Bellum carni paramus. Mortem tuam deflentes, viam culpis negamus.* ℟. *O Virginum Virgo florens, fac omnium cor noſtrûm tecum dolens.*

M A S.

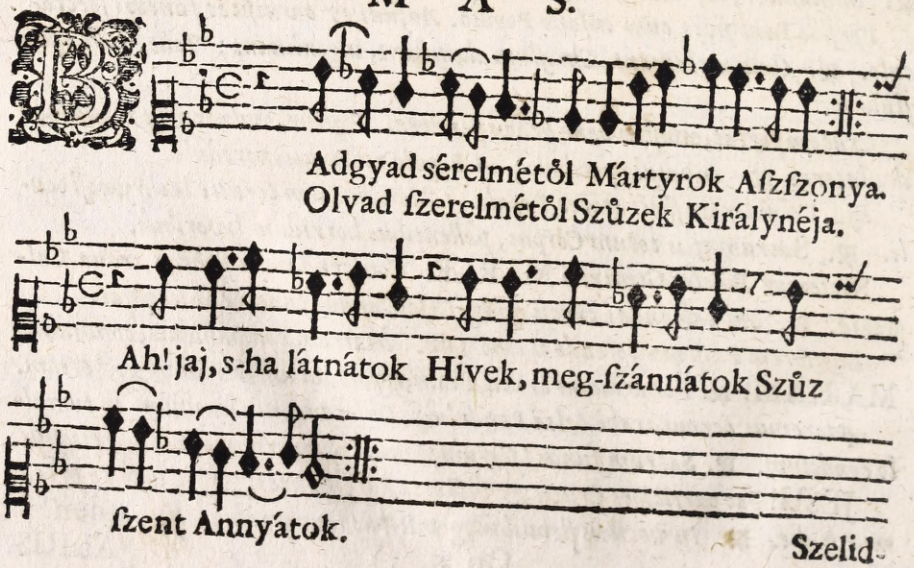

Szelid-

Szelid galamb formán zokog édes Fián. Hogy Kereſzt Oltárán láttya végső órán. Ah! jaj, s' ha látnátok &c.

Ah! keſerves Anya, Szűzeſség Leánya. Altal verte ſzived, Fiad nehéz kinnya. Ah! jaj, s' ha látnátok &c.

Sok kinban el-merült fájdalmas JESUSOM. Szólly Szűz ſzent Anyádhoz, s' ne hadd én Chriſtuſom. Ah! jaj, s' ha látnátok &c.

Ah! Kereſztyén lélek, Te, te váltságodért, Anya Szent Fiával tűr, s' ſzenved éltedért. Ah! jaj, s' ha látnátok &c

Hóhér-Sidóságnál keményebb ſzűvűnek Mondlak, hogy-ha nem ſirſz fájdalmin e' Szűznek. Ah! jaj, s' ha látnátok &c.

Sirjunk hát minnyájan, és kövesſük ſirván. Ugy léſzen Pátrónánk moſt, és hóltunk után. Ah! jaj, s' ha látnátok Hivek, meg-ſzánnátok Szűz ſzent Anyátok.

ALIUS.

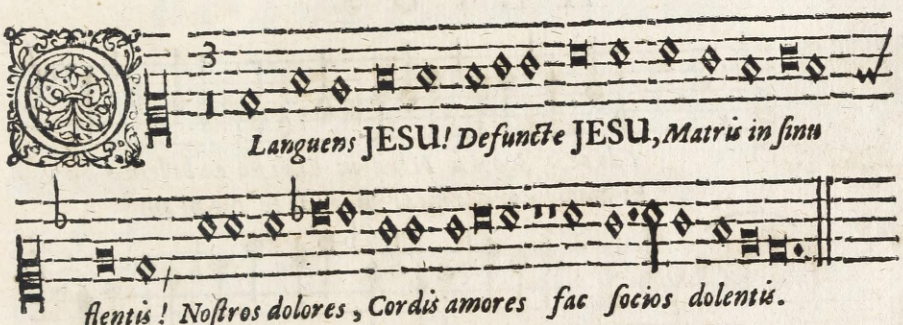

O JESU *chare, fac nos amare pro nobis te dolentem: Te nunc deflendo, tecum dolendo, videbimus gaudentem.*

O bone Paſtor! O vitæ dator JESU, *Salus tuorum: Tradis te lupis; mactari cupis pro vita mortuorum.*

Pro charitate, ex noſtra parte quid JESU *tibi demus? Pro tantis curis, & plagis duris, nos totos devovemus.*

O JESU! *pati ſumus parati, videntes patientem: Tecumvé mori non eſt horrori, dum flemus morientem.*

MA-

MAGYARUL. Azon Nótára.

O JESUS! JESUS! ô édes JESUS! ô Istennek szent Fia! Türés formája, Szentség példája; Oh lelkünk drága Dija.

Oh JESUS! JESUS, ô édes JESUS! Egek gyönyörüsége: Mint meg-hervadtál, jaj! s' meg-fonnyadtál, oh! Angyalok szépsége.

Oh JESUS! JESUS, ô édes JESUS! Mit nem mivelsz Világért? Véredet ontod; Testedet rontod veszett Adám magváért.

Oh JESUS! JESUS, ô édes JESUS! Szent Testedet én vertem: A' veszett vétket követvén, Mérget, s' ecztet néked kevertem.

Oh JESUS! JESUS, ô édes JESUS! Szent Véred én ontottam: Sz. Fejed szúrtam; Szent Lábad fúrtam: Eleted én fogyattam.

Oh JESUS! JESUS, ô édes JESUS! Szenvedek veled méltán: Bünöm általlom, Hitem meg-vallom, Keresztután indúlván.

ALIUS.

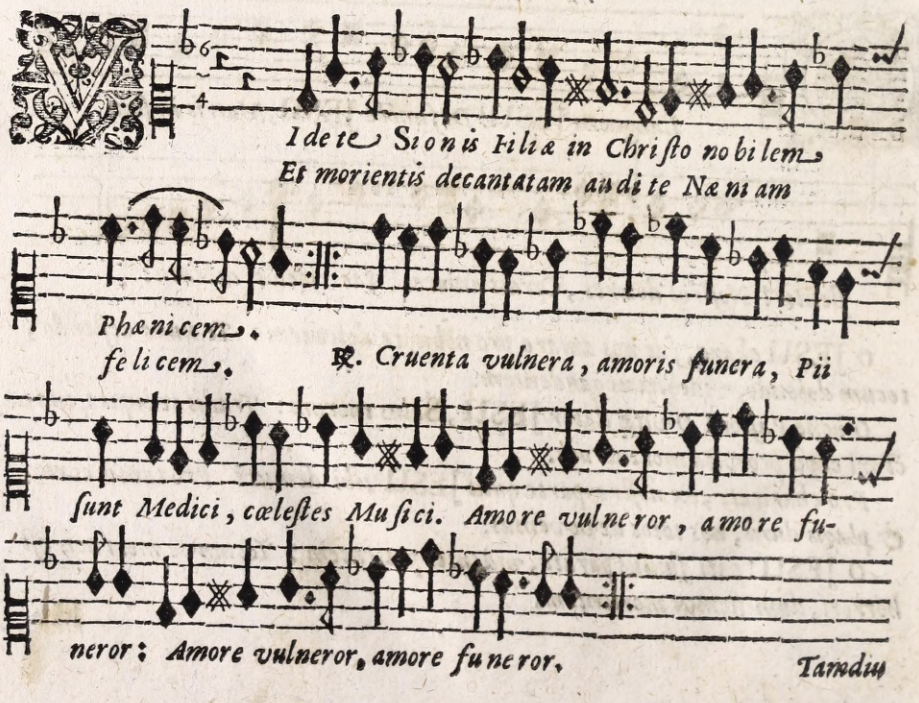

Tandiu

Tamdiu quid amor Crucias? Lentus es animi tyrannus. Volenti aufer inducias; Amanti horula eſt annus. An amor dolor ſit, An dolor amor ſit, utrumǵ, neſcio; Hoc unum ſentio: Blandus hic dolor eſt, qui meus amor eſt: Blandus hic &c.

Huc Nemorum odoriferos ramos depromite Mortales. Ut dormiat, (Soporiferos rogos componite) hic Ales. Fulcite floribus, plenum vulneribus. Stipate citreis, & malis aureis. Ut Phœnix moritur, in flammis oritur. Ut Phœnix &c.

Videte Cœlorum Flaminem, in Chriſto Fidei Authorem. Amate ſalutis vindicem, æternæ gloriæ datorem. Sint Chriſti vulnera, amoris ſymbola. Pereant prælia, ſtent pacis fœdera. Frangatur Nemeſis, ſtet palma Palladis: Frangatur Nemeſis, ſtet palma Palladis. Amen.

A' SZENT KERESZTNEK FEL-VETELERE, és a' Chriſtus követésére való intés.

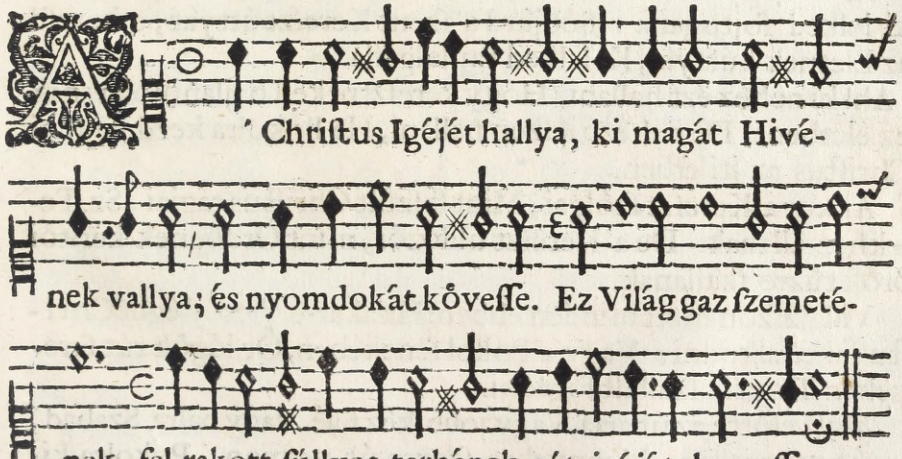

Es a' szent Keresztfajával, egygyûtt az Egek Urával, Menyországba siessen; Ha egyenlô Uraságban, S' Angyali szép társaságban akarja, hogy élhessen.

Mert mind ez úton követték, Kik ôtet végig ſzerették, Kereſzt Zaſzlója alatt. Ez a' derék Orſzág úta, melly az Eget által múlta; Es üdvöſſégre hatott.

Mind fejenként erre mentek, A' réghi ſokságú Szentek, a' Kereſztet viſelve. Ezen élet reménsége, S'üdvöſſégnek nyeresége vagyon meg-ſzereztetve.

Ez a' Chriſtus győzedelme: Mert a' Pokol Fejedelme ez által meg-tôretett. Ez a' Hivek dücsöſſége, Kereſztyénség eröſſége, Magaſſan fel-tétetett.

Ez a' dücsöſſéges Kereſzt, Melly Mennyekbe minket ereſzt, Bűneinktől meg-mentvén. Ebben áll ama nagy örôm, Kit a' Pokolbéli körôm El-vont vala kisértvén.

Mit rettegſz hát a' Kereſztől, Melly a' Pokolra eséstől Tégedet meg-ſzabadit? Es az örök dücsöſſégbe helyheztet; S' nagy erőſſégbe öltöztet, s' meg-gyámolit?

Ki-ki hogy-ha élni akarſz; (En a' tanáts,) gaſzt nem takarſz, ki lelked fojtogaſſa: Sôt járd a' ſzent Kereſzt úttyát, s' kereſd az Eletnek kúttyát, Ki lelked táplálgaſſa.

Ah! ki nehéz ezt hallani, (Hogy kereſztre kell hajlani) ſokaknak ez életben: De nehézb léſzen hallani, Ha Pokolra kezd hajtani Chriſtus az itiletben.

Akkor a' Kereſzt ſzólgai, Mint feſzült Chriſtus tagjai, Sz. Fejekhez állanak. De a' Kereſzt üldözői, mint Ördögnek keritői örök tüzre ſzállanak.

Válaſzſzon moſt minden ebben; Ha akar-é dücsöſſégbe Chriſtuſſal Uralkodni: Vagy a' Pokol fenekében, Ördögök rút ſeregében Tetczik ſzálláſt fogadni.

Moſt elôtte az út arra, Vagy jobb-kéz felé, vagy balra Szabad, lovát nyargallya. Mennyekre ſzoros út vagyon: Pokolra kiterjett nagyon: Járja, mellyet javallya.

Annak eleje ſiralmas; Es közép úta fájdalmas: De vége gyönyörüség. Ennek eleje vigaſſág; Közepe táncz, és Uraság: De vége keſerüség. *Amen.*

NAGY

NAGY-PENTEKI PROCESSIORA.
REGI ENEK.

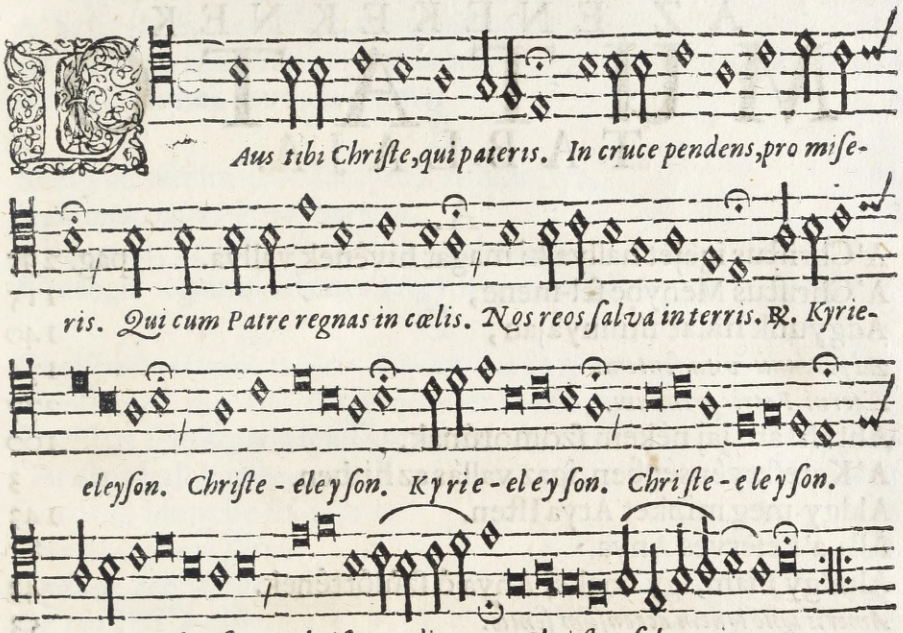

Aus tibi Christe, qui pateris. In cruce pendens, pro miseris. Qui cum Patre regnas in cœlis. Nos reos salva in terris. ℟. Kyrieeleyson. Christe-eleyson. Kyrie-eleyson. Christe-eleyson. Kyrie-eleyson. Christe audi nos. Christe salva nos. MARIA sis propitia. MARIA pelle vitia.

In Horto Patrem flexis genibus deprecabatur: Ubi cœlitùs Angeli voce cõfortabatur. Sanguine terra tunc rigabatur. Kyrie-eleysõ. Christe-eleysõ. &c.

Pendens in cruce noster Salvator: Lanceâ latus perforatur. Lumen tunc solis obscuratur. Scinduntur petræ, terra rotatur. Kyrie-eleyson. Christe-eleyson. &c.

Dolose Juda, quo scelere, non horruisti DEUM tradere? Ob hoc in igne nunc cruciaris. Sathanæ in pœnis sociaris. Kyrie-eleyson. Christe-eleyson. &c.

Sancta MARIA, *tuus Filius,* JESUS *Christus, noster Dominus, moritur in Cruce pro sontibus. Quo omnes locet in cœlestibus. Kyrie-eleysõ. Christe-eleysõ. Kyrie-eleyson. Christe-eleyson. Kyrie-eleyson. Christe audi nos. Christe salva nos. MARIA sis propitia, MARIA pelle vitia.*

AZ ENEKEKNEK MUTATO TABLAJA.

A.

A' Chriſtus igéjét hallya, ki magát hivének vallya. pag. 295
A' Chriſtus Menybe fel-mene, 115
Adgyunk hálát minnyájan, 140
Ad perennis vitæ fontem. 172
Æterni Patris gremium. 277
Ah! ah! ah! jaj nékem ſzomorúnak. 100
A' Kereſztyénségben, igaz vallás az hitben. 3
Aldgy-meg minket Atya Iſten. 143
Alla a' keſerves Anya. 85
Aludgy Fiam, igy énekel Anya ő ſzűlőttének. 43
Amoris igne ignem acceenſum ſentio. 53
Angyaloknak Nagyságos Aſzſzonya. 199
A' Pünkődnek jeles napja. 123
Aſcendit Chriſtus hodie. 115
A' Szent Léleknek kegyelme. 118
Atyának Bőlcseſſége. 83
A' Véghetetlen kegyelmű. 42
Ave hoſtia ſalutis. 133
Ave Maria, gratiâ plena. 6
Ave Maris ſtella, DEI Mater alma. 207
Ave Mater JESU *Chriſti.* 8
Ave mundi ſpes Maria. 217
Ave rubens roſa, Virgo ſpecioſa. 215
Ave Stella matutina. 216

Ave

Ave Virgo Virginum. 287
Az igaz hitben végig meg-maradgyunk. 230
Az örökké élő kútat száraz szív szomjúhozza. 174
A' Szűz szűlé szent Fiát, örvendezzünk. 25
Az Ur Isten nékem édes táplálóm. pag. 168
Az Ur Istennek csuda hatalma. 4

B.

Bádgyad sérelmitől Mártyrok Aszszonya. 292
Beata immaculata Virgo Puerpera. 28
Bóldogok, az kiknek undok vétkeinek. 158.
Bővséges irgalmú Isten, s' nagy kegyelmű. pag. 287

C.

Christushoz nem méltó, a' mint maga mondgya. 233
Christus fel-támada, mi bűnünket el-mosá. 105
Christus fel-támada igasságunkra. 108
Christus halált meg-győzé. 111
Christus Menybe fel-méne. 116
Cælo rores pluunt flores. 48
Condolete Mariæ Sodales. 292
Cor tibi JESU *offero.* 37
Cruente culter, quid Deum-Hominem. 60
Csorda Pásztorok midőn Bethlehemben. 52
Csudálatos Szent Ignát. 244
Cur mundus militat sub vana gloria. pag. 75

D.

Dicsird Sion Meg-váltódat. 130
Dicsiretes a' Gyermek, ki ez nap szűletett. 14
Dies est lætitiæ in ortu regali. 12
Dies iræ, dies illa. 194
Dormi Fili, dormi, Mater cantat. 38
Drága szinben öltözött Meny-aszszonyság. 246
Dulcedo JESU *Cordium.* 70
Dulcis JESU, *dulce Nomen.* 32

Dulci collo pendens pondus. 45
Dum ſævit Affricus, tunc roſa rutilat. 236
Dum Virgo vagientem. 36
Dûcsőſſ'ég, ês dicsiret tenéked. 99
Dûcsőûlt helyeken Menyei Paradicsomban. pag. 248

E.

Eheu! quid homines ſumus. 77
Edes JESUS, Szűzeknek virága. 234
El-kűldeték Archangyal Gábriel. 276
Ember, Iſten alkotmánya. 150
En nagy vigaſágos őrőmet hirdetek. 26
En Virgo parit Filium, jubilemus. 25
Exultet, & lætetur, totuſq; jucundetur mundus. 36
Ez nap nékűnk dicsiretes nap. 21
Ez nap nékűnk őrvendetesnap. 27
Ez Urunk JESUS bóldog Confeſſora. pag. 233

F.

Fel-tâmadt az mi életűnk. 109
Fel-tâmadt Chriſtus ez napon. 105
Fel-virradt az új őrőm nap-fénye. 203
Fel-vitetett magas Menyorſzágba. 200
Fénlik az nap fényeſſéggel. 110
Fényeſſégén ez mái napnak. 71
Fit porta Chriſti pervia. pag. 41

G.

Gaude Virgo glorioſa Mater Chriſti. 55
Gloria, laus, & honor tibi ſit Rex Chriſte. 98
Gratias nunc omnes reddamus. 11
Gratulare Virgo ſingulari privilegio. 46
Gyermek ſzűleték Bethlehemben. pag. 10. & 59.

H.

Hajcsd-meg fűleidet, kêrem Felségedet. 164

Hajnali csillagnak, nap fényeſſégének. 144
Hálát adgyunk minnyájan az Ur Iſtennek. 11
Három Királyok napját. 72
Homo DEI Creatura. 147
Horrenda mors, tremenda mors. pag. 176

I.

Jaj miképpen dobog ſzivem. 153
Jer dicsirjük ez mái napon. 19
Jer mi dicsirjük, áldgyuk. 17
Jer minnyájan örüllyünk. 22
JESU *dulcis memoria.* 63
Jesus édes emlekezet. 67
Jesus édes, Neve kedves. 282
Jesus mi drága Kiſdedünk. 62
JESU *Salvator, mundi amator.* 212.
Jesus ſzerelmünk, és üdvöſségünk. 213
Igaſſ'ag ſzerető, te tudós ſzám-vető. 197
Jöj-el Szent Lélek Iſtenünk, látogaſd-meg. 119
Jöj-el Szent Lélek Iſten. 120
Jövel Sz. Lélek Ur Iſten, lelkünk vigasága. 147
Imádlak tégedet láthatatlan Iſtenség. 137
Imádlak téged el-rejtett Iſtenség. 132
In dulci jubilo. 30
Infinitæ bonitatis. 33
In Natali Domini gaudent omnes Angeli. pag. 24

K.

Kézdetin a' nap-keletnek. 238
Királyi Záſzlók lobognak. 98
Könyörögjünk az Iſtennek Szent Lelkének. 139
Követi vala Chriſtus csudáit népnek ſokasága. 249
Küldé az Ur Iſten gyors, és hiv ſzólgáját. pag. 2

L.

Lætare puerpera, læto puerperio. 31

Lætare Virgo Iſraël. 40
Langventibus in purgatorio. 198
Lauda Sion Salvatorem. 128
Laus tibi Chriſte, qui pateris. 297
Litániák. Az Oltári Szentségrûl. 251
A' Jesus Nevérûl. 254
Bóldog Aſzſzonyrúl. 259
Minden Szentekrûl. 263
A' meg-hólt Hivekért. 268
A' bóldog ki-múlásért. pag. 272

M.

Magnum Nomen Domini Emmanuel. 15
Meg ne fedgy engemet Uram. 157.&159
Menynek Királyné Aſzſzonya. 113
Menyorſzágnak Királynéja. 206
Minékûnk adaſſék Szent Lélek. 122
Midôn a' Szûz Magzattyát. 43
Mint a' ſzép hives patakra. 165
Mit bizik az Világ ô álnokságában. 76
Mittit ad Virginem non quemvis Angelum. 1
Mivel már bé-eſtveledett. 145
Mondgy naponként, és óránként. pag. 225

N.

Nagy ôrôm nap ez nékûnk. 13
Nékûnk ſzûleték Mennyei Király. 59
Nincsen ez világon ſemmi állandóság. 289
Nobis eſt natus hodie de pura Virgine. 41
Nobis ſancti Spiritûs gratia ſit data. 121
Nyillyék-meg pokol kapuja. pag. 181

O.

O Angeli citò accurrite. 50
Oh bú látott, ſok kin vallott gyarló teſtem. 188
Oh ducsô Szûz, ki Szûzeket. 209

Oh dűcsőűlt ſzép kincs. 205
Oh emberi gyarló Nemzetség. 79
Oh fényeſſéges ſzép hajnal. 7
Őrvendezzűnk, Bethlehembe mennyűnk. 284
Őrűlly dűcsőſſéges ſzép Szűz, Chriſtus Annya. 56
Őrűlly, őrvendgy Szűz Iſraël. 283
Őrvend az Egh nagy dicsiretekkel. 232
O glorioſa Virginum, ſublimis inter ſydera. 209
O gratioſe JESU-*le duro cubas in ſtramine.* 39
O JESU, JESU, JESU, *dicamus omnes* JESU. 62
Oh Jesus, Jesus, oh édes Jesus. 294
O JESU-*le dulcedo cordium, cupido mentium.* 49
O JESU-*le, mi floſcule, ô mei pectoris animule.* 54
Oh Iſtennek ſzentséges Angyali. 283
Oh kegyelmes ſzűvű Jesus. 184
O Langvens JESU, *defuncte* JESU. 293
O Maria, Virgo pia, magna mortalium Patrona. 210
O mi DEUS, quis es tu. 124
Oh melly csudálatos vagy. 125
Oh melly félelem, rettegéſſel-is leſz a' nagy itélet. 191
O mi dulcis JESU-*le, Sponſule decore.* 46
Omni die dic Mariæ mea laudes anima. 221
Omnis mundus jucundetur nato Salvatore. 285
Oh nagy ſzeretetnek fel-gerjedt tűzes lángja. 240
Oh nap, nagy haragnak napja. 195
O Patis Angeli, quis cœli aureos. 278
O Paſtores, boni cantores. 51
O Puer dilectiſſime, tu moves pectora. 55
O ſtellula Maria, fulgida. 276
Oh ſzentséges Szűz Maria. 215
Oh ſzép Jesus ez Uj eſztendőben. 74
Oh Világ, mêz alatt kőſzőntetett méreg. pag. 289

P.

Pange lingva glorioſi. 127
Paſſionem Domini recolamus pariter. 290
Patris ſapientia, veritas Divina. 82
Puellus nobis natus eſt. 40
Puer circumciditur. 61
Puer natus in Bethlehem. §. 51. & 58.
Puri ſoles, alti colles. pag. 80

Q.

Quis te tenet in conclavi caſtitatis abdium. 44
Quo me DEUS amore ultrò complecteris. pag. 135

R.

Redemptor Orbis natus eſt. 35
Regina cœli lætare. Alleluja. 113
Reſurgente Domino, jubilemus. 112
Rex clementiſſime, JESU *dulciſſime.* pag. 136

S.

Salve cordis gaudium. 286
Salve mundi Salutare. 89
Sanctiſſima, ſanctiſſima Mater DEI. 214
Sancta Meſſiæ Genitrix Maria. 275
Septem tuos dolores Maria. 102
Sok háborúságban ſzivem. 163
Spiritus ſancti gratia. 117
Stabat Mater doloroſa. 84
Stabat juxta crucem Chriſti. 87
Stella maris ô Maria. 219
Surrexit Chriſtus hodie. Alleluja. 104
Szent Dávid Próféta éneklő könyvének. 166
Szent Iſtván Király Iſtennek ſzólgája. 239
Szent Mihály Archangyal. 237
Szeplőtelen Szűz MARIA. 29

Szerelmes édes Jesusom te vonszod szivemet. 280
Szörnyű halál imé hól áll. 179
Szűletésén Istennek az Angyalok örűlnek. 24
Szűz Maria ez világra nékűnk. 47
Szűz Maria, kegyes Anya. 217
Szűz Maria Christus Annya. 211
Szűz támada pogány népnek Nemzetéből. pag. 245

T.

Téged Isten dicsirűnk, téged Urnak vallunk. 125
Tengernek fényes csillaga üdvöz légy. 208
Teremtett állatok, minden alkotmányok. pag. 170

V.

Üdvözitönknek Szent Annya. 6
Üdvöz légy Maria tengernek Csillaga. 207
Üdvöz légy szent Test, Szűztől ki szűletél. 138
Vedd ajándékúl szivemet oh édes Jesusom. 281
Végetlen irgalmú, oh te nagy hatalmú. 160
Veni creator Spiritus, mentes tuorum visita. 118
Veni sancte Spiritus, & emitte cœlitùs. 120
Vexilla regis prodeunt. 97
Victimæ Paschali laudes immolant Christiani. 114
Videte Sionis Filiæ in Christo nobilem Phœnicem. 294
Virgo Mater extirpavit, quæ lactavit Dominum. 220
Virum admirabilem, novum jubar solis. 243
Vis tibi dicam JESU *mi, mei amorem animi.* 279
Uram hald-meg szómat. 162
Uram szemed előtt, mint nagy látó előtt. 146
Ur Isten téged dicsirűnk, és nyilván hálákat adunk. 229
Urnak fel-támadásán, örvendezzűnk. 112
Urnak nagy nevezeti, Emmanuel. 16
Uj csillag jelent az égen. pag. 73

Z.

Zengjed nyelvem dücsöſſéges Ur Teſtének ſzentségét. 128

FINIS.

O. A. M. D. G. B. V. M.

& O. S. S. H.

M. N. MÚZEUM KÖNYV-TÁRA

61.